

**О‘ЗБЕК ТИЛИ
МЕ‘ЙОРЛАРИ
PUNKTUATSIYA**

**ЎЗБЕК ТИЛИ
МЕЪЁРЛАРИ
ПУНКТУАЦИЯ**

O'ZBEK TILI

ME'YORLARI

(PUNKTUATSIYA)

Тошкент
“Zamin nashr”
2021

УЎК 811.512.133:003.086

КБК 81.2-2(5Ў36)

O‘zbek tili me‘yorlari (puntuatsiya). – Toshkent: Zamin nashr,
2021. – 232 b.

Tuzuvchilar:

Nizomiddin Mahmudov, filologiya fanlari doktori, professor
Abduvahob Madvaliyev, filologiya fanlari nomzodi, dotsent
Ne‘mat Mahkamov, filologiya fanlari nomzodi, dotsent
Dilrabo Andaniyozova, filologiya fanlari bo‘yicha falsafa
doktori

Mas‘ul muharrir:

Yorqinjon Odilov,
filologiya fanlari doktori, professor

O‘zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi O‘zbek tili, adabiyoti va folklori instituti ilmiy kengashining 2020-yil 2-dekabrda 8-yig‘ilish qarori hamda O‘zbekiston Respublikasi Xalq ta‘limi vazirligi tasarrufidagi Respublika ta‘lim markazi ilmiy-metodik kengashining 2015-yil 15-iyundagi qarori bilan ma‘qullangan va nashrga tavsiya etilgan.

ISBN 978-9943-6888-4-1

© Zamin nashr, 2021

ME'YOR TILNING YASHASH SHAKLIDIR

Adabiy til umumxalq tilining sayqallangan shakli sifatida aniq me'yor hamda qoidalar asosida ish ko'radi. Milliy adabiy tilni, uning og'zaki va yozma shakllarini puxta egallashda me'yorlarning o'рни muhimdir. Tilshunoslikda **me'yor** tushunchasi mutaxassislar tomonidan qabul qilingan, ma'qullangan va til egalariga tushunarli bo'lgan til birliklarining nutq jarayonida qo'llanish holati va imkoniyatini anglatadi. Har qanday tilning muayyan qolipga solingan, belgilangan me'yorlarining borligi o'sha til qoidalarining qat'iyiligi, o'rganilishi qulayligini ta'minlovchi muhim omillardandir. Til hodisalarini, uning me'yoriy jihatlarini tadqiq etishda tilning milliy xususiyatlarini ham hisobga olish zarur.

Ma'lumki, o'zbek tilshunosligida adabiy til me'yorlari yuzasidan ko'plab tadqiqotlar olib borilgan, kitoblar nashr etilgan. Masalan, "Adabiy norma va nutq madaniyati" kitobida o'zbek adabiy tili quyidagi me'yorlar asosida ish ko'rishi qayd etilgan:

1. Fonetik me'yorlar.
2. Leksik-semantik me'yorlar (so'z qo'llash).
3. Talaffuz (orfoepik) me'yorlari.
4. Aksentologik (urg'uning to'g'riligi) me'yorlar.
5. Grammatik me'yorlar.
6. So'z yasalish me'yorlari.
7. Imloviy me'yorlar.
8. Grafik (yozuv) me'yorlar.
9. Punktuation me'yorlar.
10. Uslubiy me'yorlar¹.

¹ Begmatov E., Boboyeva A., Asomiddinova M. Adabiy norma va nutq madaniyati. – Toshkent, 1983. – B. 75.

Bu o‘rinda biz diqqat qiladigan jihat o‘zbek tili punktuatsiyasi me‘yorlaridir. Savodxonlikni oshirishda orfografiya – to‘g‘ri yozishning o‘rni qanchalik ahamiyatga ega bo‘lsa, tinish belgilarini to‘g‘ri qo‘llash ham shunchalik muhimdir. Zero, yozuvda tinish belgilarining o‘rinli ishlatilishi nafaqat yozuv egasining, balki millatning saviyasini, yozuv madaniyatini ko‘rsatib turadi.

Hozirgi o‘zbek adabiy tilining punktuatsion me‘yorlari ancha avval o‘rganilgan va mavjud qoidalar ancha barqarorlashgan bo‘lsa ham takomillashtirilishi zarur jihatlari bor edi. Tinish belgilarining qo‘llanishi bilan bog‘liq asosiy qoidalar 2015-yilda O‘zbek tili, adabiyoti va folklori instituti olimlari tomonidan ishlab chiqilgan va chop etilgan edi².

Mazkur kitobda zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi me‘yorlari, tinish belgilarining qo‘llanishi kabi turli masalalar haqida fikr yuritiladi.

Ushbu kitobning birinchi qismini yozishda punktuatsiya bo‘yicha izlanish olib borgan K.Nazarov, Sh.Shoabdurahmonov, H.G‘oziyev, H.Jamolxonov, B.Bahriddinova kabi tilshunoslarning ishlariga lozim o‘rinlarda murojaat qilindi.

² Махмудов Н., Мадвалиев А., Маҳкамов Н. Ўзбек тили пунктуациясининг асосий қоидалари. – Тошкент, 2015.

Punktuatsiya yozuv singari millatning madaniy boyligi hisoblanadi. Undan fan, ta'lim, matbuot, nashriyot, maorif va madaniyat xodimlari, umuman, jamiyat hayotining barcha jabhasida keng foydalaniladi.

Zamonaviy o'zbek adabiy tili va uning vazifaviy uslublari taraqqiyoti, yozuv madaniyatining o'sishi, matbuot va nashriyot ishlarining keng rivojlanishi punktuatsiyaning ijtimoiy-amaliy ahamiyatini oshirmoqda. Shulardan kelib chiqib, tinish belgilarining asosiy vazifalari sifatida quyidagilarni ko'rsatish mumkin:

1. Yozuv orqali ijodkor (muallif) va o'quvchi o'rtasida amalga oshadigan ijtimoiy aloqa-aralashuvning to'g'ri borishiga yordam berish. Agar muayyan gap yakunida ijodkor undov yoki so'roq belgisini qo'ysa, o'quvchi shu belgilar yordamida gapda so'roq yoki undov, his-hayajon mazmuni borligini angelaydi va muallif maqsadini aniq tushunadi.

2. Yozma nutqdagi maqsad, mazmun va so'zlarning ma'no qirralarini aniqlashtirishda ishtirok etadi. Masalan, gap oxiriga qo'yilgan nuqta, so'roq va undov belgisi yoki ko'pnuqta shu gapda qanday mazmun, so'zlovchining nutqiy maqsadi ifodalanganligini bildiradi, ayni paytda, ularni bir-biridan farqlaydi.

3. Gap qurilishini aniq belgilashga yordam beradi. Bunda gap bo'laklari, gapning tuzilishiga ko'ra turlari (sodda yoki qo'shma), uyushiq va ajratilgan bo'laklar, undalma, kiritmalar orasidagi chegarani, bog'lovchisiz qo'shma gap qismlari hamda muallif va ko'chirma gap o'rtasidagi munosabatni ko'rsatadi.

4. Yozma nutqning ixcham va ravon ifodalanishini ta'minlaydi. Qiyoslang: *Toshkentdan Buxoroga qatnaydigan poyezd* / "*Toshkent – Buxoro*" poyezdi. Keyingi misolda tirening qo'llanishi gapni ancha ixchamlashtirgan.

5. Yozma nutqda murakkab fikriy munosabatlarni ifodalashda qo'llanadi. Masalan, badiiy asarlarda qahramon ruhiyati va his-tuyg'ularini berishda ijodkorlar tinish belgilaridan unumli foydalanadilar. Masalan:

– *Umid... bormi, tabib?.. – Tursunboy jontalashning ovozi titrab chiqdi.* (U.Hamdam. Isyon va itoat)

– *Yomonlik qilmagan bo'lsangiz muncha qo'rqasiz, Rahimboy aka?! O'g'ri emassiz, buzuqi emassiz – to'g'rimi?! – Rahimqul Bozorning o'ziga tikilib turgan ko'zlariga tik boqolmay tarrakdek qotdi.* (X.Do'stmuhammad. So'roq)

Gaplarning birinchisida ko'pnuqta orqali qahramonning ichki qo'rquvi, gapirishga botina olmayotgani ifodalangan bo'lsa, so'roq belgisi va ko'pnuqtaning birga qo'llanishi savol beruvchining kuchli hayajonini yoritishga xizmat qilgan. Ikkinchi gapda so'roq va taajjub munosabatlari ifodalangan.

Ma'lumki, qadimgi yozuvlar, piktografik (rasmga asoslangan yozuv) yoki logografik (alohida belgi, shakllar orqali fikr ifodalash) shaklda bo'lganligi sababli tinish belgilariga ehtiyoj sezilmagan. Ijtimoiy ongning o'sishi va shunga bog'liq holda yozuvning taraqqiy etishi bilan tinish belgilari vazifasini bajaruvchi turli ishoralar, keyinchalik tinish belgilari ishlatila boshlangan.

Punktuatsiyaning paydo bo'lish davri turli tillarda har xil bo'lib, ularning xususiyatlari ham bir-biridan farqli bo'lgan. Masalan, an'anaviy punktuatsion tizimning shakllanishi Yevropa yozuvida XV asrdan, rus yozuvida XVIII asrdan, o'zbek yozuvida XIX asrning ikkinchi yarmidan boshlangan. Shu sababli punktuatsiya tarixi har bir xalqning yozuv tarixi, madaniyati asosida o'rganiladi.

Ilmiy manbalarda punktuatsiyaning paydo bo'lish asoslari sifatida quyidagilar ko'rsatiladi⁵:

1. Yozuv tizimining murakkablashuvi – sintetik usuldan analitik usulga o'tilishi.

2. Yozuvning takomillashuvi natijasida tinish belgilarini qo'llashga bo'lgan ehtiyoj, zaruratning tug'ilishi.

3. Til va tafakkurning dialektik taraqqiyoti tufayli turli holat va emotsional-ekspressiv munosabatlarni ifodalash zaruriyatining paydo bo'lishi, shuningdek, tilning nafaqat aloqa vositasi, balki estetik hodisa sifatidagi mohiyatining takomillashuvi natijasida punktuatsiya va boshqa yondosh hodisalar integratsiyasining yuzaga kelishi.

4. Turli yozuvlarning o'zaro ta'sirlashuvi. Masalan, G'arbiy Yevropa yozuvining rus punktuatsiyasi taraqqiyotiga, kirill alifbosiga o'tilishi bilan rus yozuvi va punktuatsiyasining o'zbek punktuatsiyasi taraqqiyotiga ta'sir etishi va hokazo.

Tinish belgilarining o'ziga xos xususiyatlari

Tinish belgisiga qo'yiladigan asosiy talablardan biri – ularning maxsus shaklga ega bo'lishidir. Shu jihati bilan tinish belgilari yozuvdagi boshqa vositalar (belgilar)dan farqlanadi. Va, albatta, yozuvda ishlatilgan har qanday ishora (belgi)ni tinish belgilari sirasiga kiritib bo'lmaydi. Masalan, yozuvdagi ayrim so'zlar yoki jummalarni ajratib ko'rsatish jihatidan kursiv (qiyalama, so'zlarni bir tomonga egib yozish)ning vazifasi qo'shtirnoqning ba'zi vazifasiga o'xshaydi, lekin kursiv tinish belgisi emas.

⁵ Bu haqda qarang: Назаров К. Ўзбек пунктуацияси тарихи. – Тошкент, 1976. – Б. 28–29; Bahriiddinova B. Zamonaviy o'zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – B. 7.

Rus tilshunosligida abzasni punktuatsion vositalar tizimi ichida qarash an'anasi mavjud. Masalan, A.N.Gvozdev tinish belgilarini sharhlar ekan, shunday yozadi: "Vazifasiga ko'ra abzas tinish belgilari sirasiga kiradi... Abzas yangi fikrlar qatorining ko'rsatkichi sifatida xizmat qiladi; abzas ichida mustaqil gaplar bilan ifodalangan fikrlar, baribir, mazmunan birlashgan bo'ladi va muayyan kichik mavzuni rivojlantiradi... Bir necha gap yoki hatto bitta gapni alohida abzas sifatida ajratish bu gaplarga muayyan salmoq baxsh etadi, bunday ajratish muallif tomonidan o'z maqsadiga bog'liq tarzda amalga oshiriladi"⁶.

Ta'kidlash lozimki, abzasni tinish belgilari qatoriga kiritish uchun grammatik asos yo'q va u o'z grafik shakliga ham ega emas. Shu sababli abzas ham tinish belgisi hisoblanmaydi.

Biz tinish belgilarining o'ziga xos xususiyatlarini quyidagicha ko'rsatamiz:

1. Tinish belgilarining har biri o'z grafik shakli va qo'llanish tizimiga ega. Tinish belgilarining ayni jihatini ba'zi belgilarga qiyoslash orqali aniq tasavvurga kelish mumkin. Masalan, oraliq belgisi (probel) yozuvda so'zni boshqa so'zdan ajratadi, lekin tinish belgisi bo'lish uchun ajratish xususiyatining o'zi yetarli emas. Aytilganidek, umumme'yor asosidagi o'z grafik shakliga ega bo'lishi kerak.

2. Tinish belgilarining qo'llanishi nutqning ifoda maqsadi, semantik-grammatik tuzilishi bilan bog'liq. Masalan, darak gap oxirida qo'yiladigan nuqta shu gapdan darak, xabar mazmuni ifodalanayotganini bildiradi va gapning tugallanganligini ko'rsatadi.

⁶Bu haqda qarang: Иўлдошев М. Бадий матн лингвопоэтикиси. – Тошкент, 2019. – Б. 70.

3. Har bir tinish belgisi muayyan ijtimoiy vazifani bajaradi. Tinish belgilari milliy yozuvning tarkibiy qismi bo'lib, umumiy me'yorlar asosida qo'llanadi. Nutqning shaklidan qat'i nazar, aniq bir ma'noni ifodalaydi, birdek tushuniladi va tasavvur qilinadi. Demak, tinish belgilari kishilar o'rtasida yozuv orqali amalga oshiriladigan ijtimoiy munosabat – fikrlashuvni ta'minlash uchun xizmat qiladi.

O‘ZBEK PUNKTUATSIYASI TARIXI

Ilmiy manbalarda o‘zbek yozuvida tinish belgilarining qo‘llanish davri sifatida XIX asrning ikkinchi yarmi ko‘rsatiladi⁷.

Tarixda o‘zbekcha matnlarda hozirgidek shakl va mazmundagi tinish belgilari qo‘llanmagan, ammo qadimgi qo‘lyozmalarda tugal fikrni yoki uning ayrim qismlarini bo‘laklarga ajratuvchi maxsus ishoralar ishlatilgan.⁸ Jumladan, Mahmud Qoshg‘ariyning “Devonu lug‘atit-turk” asari qo‘lyozmasida (Istanbuldagi Millat kutubxonasi, arabcha asarlar bo‘limi, inv. №4189) turkiy so‘z va unga berilgan turkiy misollarni matnda ajratish uchun tepasiga qizil chiziq tortilgan. Bob nomlari, misollar, izoh uchun keltirilgan harflar qizil siyohda berilgan. Asardagi har bir so‘z-maqola bargsimon belgi bilan ajratilgan⁹.

Shuningdek, professor Q.Sodiqov ham tinish belgilarining qo‘llanish tarixiga diqqat qaratib, quyidagilarni keltiradi: “Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari Namangan (TDSHI qoshidagi Sharq qo‘lyozmalari markazi, inv. №1809) hamda Qohira (Misr milliy kutubxonasi, inv. №168) nusxalarida bob nomlari alohida qatordan berilgan. Namangan nusxasida bob nomlari almashtirilib, qora va qizil siyohda bitilgan. Qohira nusxasida asar ichidagi bob nomlari asosiy matndan katta harflar va qalinroq siyoh bilan ajratilgan. Asarning Hirot nusxasida (Vena milliy kutubxonasi) matndagi so‘zlar

⁷ Назаров К. Ўзбек пунктуацияси тарихи. – Тошкент, 1976. – Б. 31.

⁸ Ғозиев Ҳ. Ўзбек пунктуациясининг тарихий тараққиёти. – Тошкент, 1979. – Б. 5.

⁹ Bu haqda qarang: Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матни англаш учун ишлатилган ишоралар хақида // Хорижий филология. 1-сон. – Тошкент, 2016. – Б. 49.

va ba'zi harflarni to'g'ri tushunish uchun, o'rni bilan, arab yozuvidagi harflardan foydalanilgan"¹⁰.

Umuman, o'zbek punktuatsiyasi tarixi, taraqqiyot yo'llari hamda ilmiy nazariy asoslari masalasi ancha murakkab. Mutaxassislar bu murakkablikning sabablarini quyidagi omillar bilan bog'liq deb hisoblaydi:

1) o'zbek punktuatsiyasi tarixining keng va chuqur tekshirilmaganligi va ilmiy asosda yetarlicha o'rganilmaganligi;

2) qadimgi o'zbek tili yodgorliklarining arab alifbosida bo'lganligi, ulardan ma'lum qismining umumturkiy tillarga mansubligi;

3) o'zbek tili yodgorliklarining yakka shaxslar – xattotlar tomonidan ko'chirilganligi;

4) O'zbekistonda matbaachilikning paydo bo'lishi, matbuot va nashriyot ishlarining rivojlanishi¹¹.

Punktuaitsiya tarixini belgilashda xalqning yozuv tarixi muhim o'rin tutadi, chunki yozuv tarixi bilan bog'liq ma'lumotlar punktuatsiya tarixini davrlashtirishda asosli ma'lumotlar beradi.

Ma'lumki, o'zbek xalqi o'z tarixiy taraqqiyoti davomida so'g'd, o'rxun-enasoy, uyg'ur, arab, lotin va kirill yozuvlaridan foydalangan va ularda ham muayyan belgilar, ishoralar qo'llanganki, bularning barini hozirgi o'zbek tili punktuatsiyasining asoslari deyish mumkin. Masalan, V – VIII asrlarda O'rta Osiyoda keng ishlatilgan runik yozuvlarda "ajratuvchi belgilar"dan foydalanilgan.

Qadimgi manbalar tadqiqi bo'yicha izlanish olib borgan olimlarning ma'lumot berishicha, O'rxun-Enasoy yodgorliklari orasida "Irq bitigi" turli ishoralarga boyligi bilan ajralib turgan. Undagi ishoralar haqida quyidagi fikr aytiladi: "Asardagi bo'limlar

¹⁰ Содиқов Қ. "Қутадғу билиг"нинг уйғур ёзувли Ҳирот нусхаси. – Тошкент. 2010. – Б. 16–18.

¹¹ Назаров К. Ко'rsatilgan asar. – Б. 30.

va ba'zi harflarni to'g'ri tushunish uchun, o'rni bilan, arab yozuvidagi harflardan foydalanilgan"¹⁰.

Umuman, o'zbek punktuatsiyasi tarixi, taraqqiyot yo'llari hamda ilmiy nazariy asoslari masalasi ancha murakkab. Mutaxassislar bu murakkablikning sabablarini quyidagi omillar bilan bog'liq deb hisoblaydi:

1) o'zbek punktuatsiyasi tarixining keng va chuqur tekshirilmaganligi va ilmiy asosda yetarlicha o'rganilmaganligi;

2) qadimgi o'zbek tili yodgorliklarining arab alifbosida bo'lganligi, ulardan ma'lum qismining umumturkiy tillarga mansubligi;

3) o'zbek tili yodgorliklarining yakka shaxslar – xattotlar tomonidan ko'chirilganligi;

4) O'zbekistonda matbaachilikning paydo bo'lishi, matbuot va nashriyot ishlarining rivojlanishi¹¹.

Punktuaatsiya tarixini belgilashda xalqning yozuv tarixi muhim o'rin tutadi, chunki yozuv tarixi bilan bog'liq ma'lumotlar punktuatsiya tarixini davrlashtirishda asosli ma'lumotlar beradi.

Ma'lumki, o'zbek xalqi o'z tarixiy taraqqiyoti davomida so'g'd, o'rxun-enasoy, uyg'ur, arab, lotin va kirill yozuvlaridan foydalangan va ularda ham muayyan belgilar, ishoralar qo'llanganki, bularning barini hozirgi o'zbek tili punktuatsiyasining asoslari deyish mumkin. Masalan, V – VIII asrlarda O'rta Osiyoda keng ishlatilgan runik yozuvlarda "ajratuvchi belgilar"dan foydalanilgan.

Qadimgi manbalar tadqiqi bo'yicha izlanish olib borgan olimlarning ma'lumot berishicha, O'rxun-Enasoy yodgorliklari orasida "Irq bitigi" turli ishoralarga boyligi bilan ajralib turgan. Undagi ishoralar haqida quyidagi fikr aytiladi: "Asardagi bo'limlar

¹⁰ Содиков Қ. "Қутадғу билиг"нинг уйғур ёзувли Ҳирот нусхаси. – Тошкент. 2010. – Б. 16–18.

¹¹ Назаров К. Ко'rsatilgan asar. – Б. 30.

bir-biridan qora siyohli qo‘shaloq kelgan bir, ikki, uch hamda to‘rtta kichik dumaloqlar tizimi bilan ajratilgan. Dumaloqlarning ichi qizil siyoh bilan bo‘yalgan. Bu tartibga asarning boshidan oxirigacha amal qilingan. Asarning har bir bo‘limi yangi qatordan boshlangan”¹².

Shuningdek, bu davr yodgorliklarida ikki nuqta (:) bilan bir qatorda, bir nuqta (•) ham qo‘llangan bo‘lib, ushbu belgilar (qizil siyohda) so‘z va jummalarni bir-biridan hamda qo‘shimchalarni so‘zlardan ajratishga xizmat qilgan.

VIII asrga kelib arab yozuvi qo‘llana boshlangach, “ajratuvchi belgilar” bilan bog‘liq an‘ana buzilgan va ularning o‘rniga arab yozuviga xos boshqa ishoralardan foydalanilgan.

Manbalarda arab yozuvida “yordamchi vositalar” sifatida quyidagi ishoralar qo‘llangani haqida ma’lumotlar uchraydi:

a) “ta’kid belgilari” – tik to‘g‘ri chiziq, qizil va quyuq qora ranglar;

b) “ma’no belgilari” – Qur’ondagi turush va determinativlar;

d) “bezak belgilari” – bular XIV – XIX asrlarda yozuvda keng qo‘llangan bo‘lib, bu davrda arab yozuvini isloh qilish, shuningdek, so‘zlarni ajratib yozish an‘anasi yuzaga kelgan;

e) tinish belgilari. XIX asrning ikkinchi yarmidan boshlab, arab grafikasi asosidagi o‘zbek yozuvida maxsus tinish belgilari qo‘llana boshlagan¹³.

O‘zbek tili punktuatsiyaga doir tadqiqotlardagi fikrlarga tayanib, o‘zbek punktuatsiyasi tarixini quyidagicha davrlashtirish mumkin¹⁴:

¹² Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни англаш учун ишлатилган ишоралар ҳақида // Хорижий филология. 1-сон. – Тошкент, 2016. – Б. 51.

¹³ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 31; Ғозиев Х. Ўзбек пунктуациясининг тарихий тараққиёти. – Тошкент, 1979.

¹⁴ Бу ҳақда қаранг: Назаров К. Ко‘рсатилган асар. – Б. 30–33; Bahriddinova B. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – B. 8–9.

1. I – VIII asrlar. Bu davrga oid oromiy va turkiy runik yozuvdagi manbalarda ishlatilgan tinish belgisi xarakteridagi vositalarning dastlabki vazifasi ajratish bo‘lgan, ya’ni gap qismlari ma’lum oraliq masofa – intervallar vositasida ajratilgan. Bu belgilar hech qanday ma’no ifodalagan, shunchaki so‘zlarning o‘zaro qo‘shilib qolmasligiga xizmat qilgan.

2. IX – XIX asrlar. Punktatsiya taraqqiyotidagi bu davrda arab grafikasiga asoslangan eski o‘zbek yozuvi amalda bo‘lgan va ajratuvchi belgilar tugallanganlik, xabar, so‘roq, buyruq kabi qo‘shimcha vazifalarni bajara boshlagan. Ma’nolarni yoki gap mazmunini farqlash uchun nuqtaning turli ko‘rinishlaridan foydalanilgan.

3. XIX asrning ikkinchi yarmidan XX asrning oxirlarigacha bo‘lgan davr. Bu vaqtga kelib tinish belgilari tizimi va ularning vazifalari aniqlashtirilgan va til egalarida tinish belgilarini qo‘llash malakasi shakllangan. Bosmaxonalar, nashriyotlar paydo bo‘lib, kitob, gazeta va jurnallar nashr etilgan. Tabiiyki, bunda nashr etilgan ishlardagi har bir fikrni o‘quvchiga aniq va to‘g‘ri yetkazish zaruriyati tug‘ilgan. O‘zbek punktatsiyasining shakllanishi va rivojida, ayniqsa, 1871-yilning 28-apreldan boshlab, 1917-yilning boshlarigacha (deyarli 50 yil mobaynida) muntazam ravishda nashr etilgan “Turkiston viloyatining gazetasi” muhim o‘rin tutgan. Bu davrda tarjimachilik ham juda rivojlangan va ayni jarayonda asliyatdagi tinish belgilari ham o‘zbekcha nusxaga o‘tgan.

4. XX asrning oxiridan hozirgacha bo‘lgan davr. Sohada izlanishlar olib borgan tilshunoslar tomonidan punktatsiyaning nazariy va amaliy masalalari o‘rganilgan, tinish belgilarini qo‘llash bo‘yicha qoidalar takomillashtirilgan.

O‘zbek punktatsiyasi tarixi haqida so‘z borar ekan, bevosita Alisher Navoiyning tinish belgilari vazifasida qo‘llagan turli ishoralari qiziqtirishi tabiiy. Ilmiy manbalarda shoir asarlarida turli maqsadlarda bir necha ishoralar qo‘llangani haqida ma’lumotlar bor.

Masalan, R. Alimuhammedov quyidagilarni yozadi: “Turkiyadagi Sulaymoniya kutubxonasining Fotih bo‘limida (inv. №4056) saqlanayotgan Alisher Navoiyning kulliyotida jamlangan barcha asarlarida qora va qizil siyohdan keng foydalanilgan. Jumladan, “Majolis-un-nafois” qo‘lyozmasida har bir majlis va unda keltirilgan shoirlar nomi qizil siyohda bitilgan. Misol tariqasida keltirilgan she‘riy parchalar oldidan yozilgan *she‘r* so‘zi qizilda berilgan. Navoiyning nasriy asarlari, jumladan, “Munshaot” ichida berilgan nazmiy parchalar asosiy matndan joy tashlab bitilgan. Matnga ko‘z tashlagan o‘quvchining diqqatini matnning mana shu yeridagi bo‘sh joy o‘ziga tortadi. Bu, o‘z navbatida, o‘quvchiga matnni tushunishga yordam beradi”¹⁵.

Umuman, qadimgi turkiy matnlarda hozirgi davrdagidek punktuatsion belgilar qo‘llanmagan bo‘lsa-da, ularda o‘quvchi uchun matnni anglash va undagi fikrni tushunish uchun turli ishoralardan foydalanilgan. Bularga matnning turli ranglarda berilishi, matnusti va matnusti belgilari, matn orasida joy qoldirish, so‘zlar orasida turli belgilarning ishlatilishi va boshqalarni keltirish mumkin.

Yuqorida aytib o‘tilganidek, o‘zbek punktuatsiyasi taraqqiyotida o‘zbek vaqtli matbuotining birinchi qaldirg‘ochi bo‘lgan “Turkiston viloyatining gazetasi” salmoqli o‘rin tutadi. Bu gazeta o‘sha davr o‘zbek madaniyati, o‘zbek adabiy tili va o‘zbek grafikasining namunasi sifatida ham muhim tarixiy hujjat hisoblanadi. Ta’kidlash kerakki, gazeta o‘zbek yozuv madaniyatining yanada rivojlanishi va takomillashuvida, o‘zbek adabiy tili me’yorlarining shakllanishi va takomilida muhim o‘rin tutgan. Shu sababli o‘zbek punktuatsiyasi tarixi, uning shakllanishi va rivojlanishi, taraqqiyot qonunlarini o‘rganishda tadqiqotchilar mazkur manbaga asoslanadilar. Jumladan,

¹⁵ Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни англаш учун ишлатилган ишоралар ҳақида. Хорижий филология. 1-сон. Тошкент, 2016. – Б. 50.

K.Nazarov o'z tadqiqotida "Turkiston viloyatining gazetini"ga ko'p murojaat qilgan¹⁶.

Olimning yozishicha, "o'sha davr yozuvida qo'llanuvchi barcha yozuv belgilari "Turkiston viloyatining gazetini"da ham ishlatilganini ko'ramiz. Bularni shunday guruhlab o'rganish mumkin:

- a) harflar;
- b) raqamlar;
- d) turli fanlarga oid ilmiy belgilar;
- e) tinish belgilari (puntuatsiya);
- f) transkripsion va diakritik belgilar;
- g) turli shakldagi "bezak" belgilar"¹⁷.

Tinish belgilarining ayni gazetadagi qo'llanish holatlariga tayanib, o'zbek puntuatsiyasi tarixi, tinish belgilarining o'zbek matbuotida ishlatilish davri yuzasidan quyidagilarni aytish mumkin:

Tinish belgilari "Turkiston viloyatining gazetini"da 1870-yildan, ya'ni gazeta nashr etilgan yildanoq qo'llana boshlangan, rus tili puntuatsiyasining tajribalaridan ijodiy foydalanilgan. Biroq hozirgi kunda amaldagi yozuvimizda qo'llanayotgan tinish belgilarining hammasi ham gazeta sahifalarida bir vaqtdan boshlab ishlatilgan emas, ya'ni ular quyidagicha birin-ketin qo'llana boshlangan:

1. "Turkiston viloyatining gazetini"da nisbatan oldin ishlatilgan tinish belgisi tire bo'lgan. U gazetaning 1871-yildagi 20-sonidan qo'llangan bo'lib, undan dastlab ish qog'ozlari va e'lonlarda foydalanilgan.

2. Ko'pnuqta "Turkiston viloyatining gazetini"da 1872-yilgi 18-sonidan boshlab qo'llangan. Dastlab rasmiy qog'ozlarda (turli hujjatlar, hisob-kitob, pochta qog'ozlari va e'lonlarda) ishlatilgan. 1901-yildan esa so'roq va undov belgilari bilan birgalikda qo'llangan.

3. Qavs "Turkiston viloyatining gazetini"da eng ko'p

¹⁶ Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутк. – Тошкент, 1974. – Б. 17–22.

¹⁷ Назаров К. Ко'rsatilgan asar. – Б. 17–22.

foydalanilgan tinish belgisi bo‘lib, u 1873-yilning 6-sonidan boshlab qo‘llanilgan. Shuningdek, qavsning o‘sha davrdagi shakli, vazifasi, qo‘llanish o‘rni hozirgidan farqlangan. Manbalarda qavsning besh xil shaklda ishlatilgani haqida ma‘lumot berilgan, ya‘ni odatdagi qavs, katta qavs, o‘rta qavs, gulli qavs, “bezak” qavs (bunda “bezak” belgisi qavs vazifasida ishlatilgan).

4. Nuqta vazifasini dastlab, bo‘sh joy – jumlar orasidagi probel bajargan. 1875-yildan boshlab, turli xil “bezak” belgilardan nuqta vazifasida foydalanilgan. Nuqtaning hozirgi shakli gazetada 1881-yildan qo‘llangan.

5. Tinish belgilarining o‘zbek vaqtlı matbuotida dastlabki qo‘llanish usuli va shakli hozirgidan farqlangan. Masalan, so‘roq, vergul, nuqtali vergul kabi tinish belgilari arab yozuviga mos ravishda o‘ngdan chapga tomon yo‘naltirilgan. Qo‘sh tirnoqning uch xil shaklda bo‘lgani haqida ma‘lumotlar keltirilgan: odatdagi qo‘sh tirnoq (“ ”); burchak shaklidagi qo‘sh tirnoq (« »); “yarimoy” yoki qo‘sh qavs shaklidagi qo‘sh tirnoq.

6. Hozirgi o‘zbek tilidagi yozuvlarda amalda qo‘llanayotgan tinish belgilarining hammasi “Turkiston viloyatining gazetı”da 1901-yildan qo‘llana boshlangach, ularning vazifalari, qo‘llanish o‘rni qat‘iylashgan. Yozuvda ishlatish odat tusiga kirgan¹⁸.

Ta‘kidlash kerakki, o‘zbek tilidagi aksar tinish belgilarining ishlatilishi “Turkiston viloyatining gazetı” bilan bog‘liq bo‘lsa, ayrim tinish belgilarining o‘zbekcha matnlarda qo‘llanishi bu gazetadan ancha avvalroq boshlangan.

Tinish belgilari haqidagi dastlabki ilmiy ma‘lumotlar Ashurali Zohiriy va Abdurauf Fitrat asarlarida uchraydi. Jumladan, Fitrat tinish belgilarini **turush belgilari** nomi ostida o‘rganib, “Nahv” asarida 12 ta tinish belgisini keltiradi hamda quyidagicha nomlaydi: “Nuqta

¹⁸ Bu haqda qarang: Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутқ. – Тошкент, 1974. – Б. 20–22.

(.), bir tinish (;), yarim tinish (,), so‘rash belgisi (?), undash belgisi (!), qo‘sh nuqta (:), tirnoqlar (“ ”), yo‘llar (), to‘rtqo‘l yo‘llar [], ulkan yo‘llar { }, chiziq (–), nuqtalar (...)¹⁹.

Fitrat “Nahv” asarida tinish belgilari haqida shunday deydi: “Turush belgilari – so‘zlarni to‘plab, bir-biriga boylab gap tuzishda o‘y qulay anglansin deb turli belgilar ishlaymiz. Bularning hammasi birdan turush belgilari yoki soddacha turushlar deyiladi”²⁰.

Demak, har bir tinish belgisi o‘zining hozirgi aniq shakli va vazifasiga ega bo‘lguncha ma‘lum muddat va tajriba jarayonidan o‘tgan.

Hozirgi o‘zbek tilida 10 ta tinish belgisi mavjud bo‘lib, ularning o‘z tarixi, grafik shakli va qo‘llanishining ilmiy asoslari mavjud.

1.	Nuqta (.)	6.	So‘roq belgisi (?)
2.	Vergul (,)	7.	Undov belgisi (!)
3.	Nuqtali vergul (;)	8.	Ko‘pnuqta (...)
4.	Ikki nuqta (:)	9.	Qavs (), []
5.	Tire (–)	10.	Qo‘sh tirnoq – (“ ”, « »)

Mavjud ilmiy manbalarda tinish belgilarining o‘zbek yozuvida qo‘llanish tarixi quyidagicha ko‘rsatilgan:

Nuqta eng qadimiy tinish belgilaridan biri bo‘lib, u yozuv belgisi sifatida qadimgi arab manbalarida Abdul Malik xalifaligi (hijriy I asr) davridan qo‘llana boshlagan. Ammo qadimgi matnlarda nuqta tom ma‘nodagi tinish belgisi sifatida emas, balki turli maqsadlarda ishora belgisi sifatida ishlatilgan. O‘zbek manbalarida tinish belgisi sifatida XIX asrning ikkinchi yarmidan qo‘llana boshlangan.

¹⁹ Fitrat. Nahv. – B. 8.

²⁰ Fitrat. Ko‘rsatilgan asar. – B. 6.

(.), bir tinish (;), yarim tinish (,), so‘rash belgisi (?), undash belgisi (!), qo‘sh nuqta (:), tirnoqlar (“ ”), yo‘llar (), to‘rtqo‘l yo‘llar [], ulkan yo‘llar { }, chiziq (–), nuqtalar (...)”¹⁹.

Fitrat “Nahv” asarida tinish belgilari haqida shunday deydi: “Turush belgilari – so‘zlarni to‘plab, bir-biriga boylab gap tuzishda o‘y qulay anglansin deb turli belgilar ishlaymiz. Bularning hammasi birdan turush belgilari yoki soddacha turushlar deyiladi”²⁰.

Demak, har bir tinish belgisi o‘zining hozirgi aniq shakli va vazifasiga ega bo‘lguncha ma‘lum muddat va tajriba jarayonidan o‘tgan.

Hozirgi o‘zbek tilida 10 ta tinish belgisi mavjud bo‘lib, ularning o‘z tarixi, grafik shakli va qo‘llanishining ilmiy asoslari mavjud.

1.	Nuqta (.)	6.	So‘roq belgisi (?)
2.	Vergul (,)	7.	Undov belgisi (!)
3.	Nuqtali vergul (;)	8.	Ko‘pnuqta (...)
4.	Ikki nuqta (:)	9.	Qavs (), []
5.	Tire (–)	10.	Qo‘sh tirnoq – (“ ”, « »)

Mavjud ilmiy manbalarda tinish belgilarining o‘zbek yozuvida qo‘llanish tarixi quyidagicha ko‘rsatilgan:

Nuqta eng qadimiy tinish belgilaridan biri bo‘lib, u yozuv belgisi sifatida qadimgi arab manbalarida Abdul Malik xalifaligi (hijriy I asr) davridan qo‘llana boshlagan. Ammo qadimgi matnlarda nuqta tom ma‘nodagi tinish belgisi sifatida emas, balki turli maqsadlarda ishora belgisi sifatida ishlatilgan. O‘zbek manbalarida tinish belgisi sifatida XIX asrning ikkinchi yarmidan qo‘llana boshlangan.

¹⁹ Fitrat. Nahv. – B. 8.

²⁰ Fitrat. Ko‘rsatilgan asar. – B. 6.

Vergul²¹ eng ko‘p qo‘llanadigan tinish belgilar jumlasiga kiradi. Qo‘llanish o‘rni, shakli turli davrlarda va turli tillarga oid yozuvlarda har xil bo‘lgan. O‘zbek tilida vergul *teskari pesh, pesh, yarim turish, yarim tinish* kabi nomlar bilan ham yuritilgan. Vergul dastlab qisqa pauza uchun ishlatilgan, keyinchalik uning qo‘llanish doirasi va vazifasi kengaygan. Vergul XV asrdan boshlab G‘arbiy Yevropada, o‘zbekcha matnlarda esa XX asrdan, xususan, “Turkiston viloyatining gazeti”da 1901-yildan, “Taraqqiy” gazetasida 1906-yildan uchraydi. Vergul eng ko‘p qo‘llanuvchi va eng ko‘p vazifa bajaruvchi tinish belgilaridan hisoblanadi.

So‘roq belgisi gap oxirida qo‘llanuvchi asosiy belgilardan hisoblanadi. Uning kelib chiqishi lotincha “questio” – so‘roq so‘ziga borib taqaladi. Professor A.N. Gvozdyov so‘roq belgisi (?) *questio* so‘zining bosh harfidagi *Q* ning shakliga asoslanganini ko‘rsatadi²². Dastlab so‘roq ma’nosida mazkur so‘zning birinchi harfi *Q* ishlatila boshlangan, keyinchalik uning shakli hozirgi holatga (?) kelib qolgan.

Bu belgi o‘zbekcha matnlarda 1885-yildan uchrab turgan, 1900-yildan so‘ng muntazam qo‘llana boshlangan.

Undov belgisi o‘zbek yozuvlarida XX asrdan ko‘pchilik tinish belgilari kabi o‘sha davrning yagona adabiy til me’yorlariga amal qilingan “Turkiston viloyatining gazeti”da muntazam qo‘llangan. Mutaxassislarning fikricha, u lotincha “lo” undov so‘zidan kelib chiqqan bo‘lib, undagi “l” harfining nuqta bilan qo‘shilishidan hosil bo‘lgan.

Qavs o‘zbek yozuvida tinish belgi sifatida XIX asrning oxirgi choragidan boshlab ishlatila boshlagan. Dastlab “Turkiston viloyatining gazeti”da 1873-yilda qo‘llangan. Qavs chegaralovchi

²¹ Fransuzcha *vergul* demakdir.

²² Bu haqda qarang: Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 60.

tinish belgilaridan bo‘lib, yozma nutqdagi muayyan qismning sintaktik jihatdan boshqa qismlar bilan kuchsiz bog‘langanligini, semantik jihatdan u yoki bu darajada aloqadorligini ko‘rsatadi. Qavs – ikki tarkibli tinish belgisi. U yakka holda ham, qo‘sh holda ham (ochiluvchi va yopiluvchi qavs) ishlatilishi mumkin.

Hozirgi o‘zbek tilida qavsning qo‘llanish doirasi hamda vazifasi kengaygan. Ilgari faqat asosiy gap bilan ma‘nosi yaqin bo‘lmagan qismlar qavs bilan ajratilgan bo‘lsa, hozirgi kunda asosiy matn bilan mazmun jihatdan aloqador matnlar ham qavsga olinadi. Bu o‘zbek tili vazifaviy uslublarining rivojlanishi, o‘zbek punktuatsiyasining takomillashuvi bilan bog‘liqdir.

Ko‘pnuqta o‘zbekcha matnlarda XX asrning ikkinchi yarmidan boshlab ishlatila boshlangan. 1876-yildan e‘tiboran “Turkiston viloyatining gazetisi”da muntazam qo‘llangan.

Ko‘pnuqta ijodkorning turli his-tuyg‘ulari, maqsad va istaklarini yozuvda aks ettirishga imkon beradi. Bu jihatdan ko‘pnuqtaning yozma nutq uchun ahamiyati kattadir.

Tire (fransuzcha *tiret* – chiziqcha, *tirer* – tortish, uzaytirish) uzun chiziq bilan ifodalanadigan tinish belgisidir. Tire o‘zbek yozuvida XIX asrning 70-yillariga kelib qo‘llana boshlagan. Bu belgi gaplar, qo‘shma gap qismlari, gap bo‘laklari orasidagi sintaktik munosabatlarni ko‘rsatish uchun ishlatiladi. Tire 30-yillarda *chiziq* termini bilan, keyinchalik *chiziqcha* (defis)dan farqlash maqsadida *tire* termini bilan atalishga o‘tgan.

Qo‘shirnoqning o‘zbek yozuvida tinish belgisi sifatida ishlatilishi XIX asrning 80-yillariga to‘g‘ri keladi. U 1886-yildan “Turkiston viloyatining gazetisi”da qo‘llangan.

Ikki nuqta o‘zbek yozuvida nisbatan keyin paydo bo‘lgan tinish belgi hisoblanadi. Uning ilk qo‘llanish davri XIX asr oxiri XX asr boshlariga to‘g‘ri keladi.

Nuqtali vergul o‘zbek yozuvida 1885-yildan boshlab uchraydi. Bu tinish belgisi boshqa tinish belgilariga nisbatan kam qo‘llanadi.

O‘ZBEK PUNKTUATSIYASI ASOSLARI

Tilshunoslikda punktuatsiya asoslari masalasi muhim muammolardan hisoblanadi. Punktuatsiya asoslari masalasi bilan punktuatsiya tamoyillarini o‘zaro farqlash lozim.

Puntuatsiya asoslari deganda, muayyan tildagi tinish belgilarining qanday nazariy tayanch zaminida qo‘llanishi tushuniladi²³.

Puntuatsiya yozma nutqning ifoda maqsadiga asoslanadi: tinish belgilari yozma nutqda ifodalanishi lozim va zarur bo‘lgan maqsadga bog‘liq holda ishlatilib, ma‘lum kommunikativ vazifani bajaradi. Maqsad har bir til grammatik qurilishiga mos ravishda turli xil shakl va usullarda ifodalanadi. Shunga ko‘ra, tinish belgilari tillararo har xil qo‘llanadi.

Mavjud ilmiy manbalarga ko‘ra, punktuatsiya asoslari uch xil yondashuvga tayanib belgilanadi. Mazkur yondashuvlar masalaga har xil yondashish, tinish belgilarining asosiy vazifalarini turlicha aniqlash tufayli kelib chiqqan. Masalan, K.Nazarov bu qarashlarni quyidagicha guruhlaydi²⁴:

1. Punktuatsiyaga ma‘noni asos qilib olish. Bu qarash vakillari (S.I.Abakumov, A.B.Shapiro va boshqalar) punktuatsiya qoidalarini belgilashda ko‘proq mazmunga e‘tibor beradilar. Tinish belgilarining qo‘llanishini ma‘noga bog‘lab izohlaydilar.

2. Punktuatsiyaga grammatik qurilishni asos qilib olish. Ular (S.Bulich, N.Grech, Sh.Abdurahmonov va boshqalar) tinish

²³ Bahriddinova B. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – B. 9.

²⁴ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 34.

▪ kidlaganidek, ularning bir butunligi nazarda tutiladi. Bular o‘zaro bog‘langan bir hodisaning uch tomoni – uch xususiyatidir. Nutqning tuzilishi, mazmuni, ohangi o‘zaro uzviy bog‘liq bo‘lib, har qanday gapda shu uch xususiyat mujassamlashadi. Masalan: *Hurmatli bituriyentlar! Imtihonlarda faqat o‘z bilimingizga ishonin!* Mazkur gap: 1) tuzilishiga ko‘ra sodda; 2) buyruq hamda murojaat mazmuniga moslangan; 3) ko‘tariluvchi ohangga ega.

Ma‘lumki, so‘zlovchining maqsadi og‘zaki nutqda ohang bilan, yozma nutqda gapning grammatik qurilishi va tinish belgilari bilan ifodalanadi. Tinish belgilari fikrni, so‘zlovchi maqsadini yozuvda ko‘rsatishda qo‘shimcha, ammo zaruriy vosita hisoblanadi. Gapda so‘zlovchining maqsadi, kommunikativ niyati ba‘zan faqat tinish belgilarida aks etadi: *Buvim keldilar. Buvim keldilar! Buvim keldilar?*

Tinish belgilarining o‘zgarishi bilan gap ohangida, mazmunida hamda qurilishida o‘zgarish yuz beradi. Masalan: *Ona aziz, farzandiga yelni ham ravo ko‘rmaydi.* Mazkur gap tuzilishiga ko‘ra qo‘shma gap hisoblanib, *aziz* so‘zi birinchi sodda gapning kesimi vazifasini bajarib kelgan. Aynan shu gapda tinish belgi qo‘yilmasa, gap tuzilish jihatidan sodda gapga aylanadi. *Aziz* so‘zi esa *farzand* so‘zining aniqlovchisi vazifasida keladi. Masalan: *Ona aziz farzandiga yelni ham ravo ko‘rmaydi.*

Quyidagi gaplarda ham tinish belgilarining o‘zgarishi nafaqat gap ohangiga, balki sintaktik qurilishi va mazmuniga ham jiddiy ta‘sir etadi:

Baxtli-taxtli bo‘lgin, onang kabi baxtsiz bo‘lma / Baxtli-taxtli bo‘lgin onang kabi, baxtsiz bo‘lma.

Tashqariga chiqish mumkin emas, sovuq / Tashqariga chiqish mumkin, emas sovuq.

To 'g'ri, yo 'llarda ham mashaqqat bor / To 'g'ri yo 'llarda ham mashaqqat bor.

Gullar chiroyli, stolni bezab turibdi / Gullar chiroyli stolni bezab turibdi.

Ajdodlarimiz ulug' temuriylarga borib taqaladi / Ajdodlarimiz ulug', temuriylarga borib taqaladi.

Xulosa sifatida aytish mumkinki, o'zbek punktuatsiyasi nazariy jihatdan uch muhim belgi – mazmun, ohang va gapning grammatik qurilish butunligiga asoslanadi.

O‘ZBEK PUNKTUATSIYASI TAMOYILLARI

Punktuatsiya tamoyillari tinish belgilarining qanday usul va tartibda qo‘llanishini ko‘rsatadi. Shuning uchun tinish belgilarining qo‘llanishidagi barcha qonun-qoida va tartiblar punktuatsiya tamoyillari asosida belgilanadi. Punktuatsiya tamoyillari tinish belgilarining tizimlilikini ta‘minlaydi, og‘zaki nutqning mazmuni, qurilishi va intonatsion xususiyatlarini yozma nutqqa ko‘chirish imkonini beradi.

Ilmiy manbalarda, o‘quv qo‘llanmalarida tinish belgilarining qo‘llanish usuli va tartibi quyidagi tamoyillar asosida belgilanishi ko‘rsatilgan²⁷:

1. Mantiqiy-grammatik tamoyil. Bu tamoyil nutqning semantik-grammatik tomonini yozuvda to‘g‘ri ifodalashga asoslanadi. Ya‘ni tinish belgilari gap mazmuni, tuzilishi va ohangiga ko‘ra qo‘llanadi. Masalan, xabar mazmunini anglatgan gap oxirida nuqta, so‘roq mazmunini anglatgan gap oxirida so‘roq belgisi, his-hayajon ifodalagan gap oxirida undov belgisining qo‘yilishi mazmuniga asoslangan. Quyidagi she‘riy parchada so‘roq mazmuni yetakchilik qilgan:

Qon yig‘latdi qaysi bag‘ritosh,

Jayron, nega ko‘zing to‘la yosh?

Oyog‘ingga qo‘yib yotay bosh,

Jayron, nega ko‘zing to‘la yosh? (M.Yusuf. Jayron)

²⁷ Шоабдурахмонов Ш. Пунктуация асослари. – Тошкент, 1953; Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976; Bahriddinova B. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015.

Tinish belgilari asoslari nuqtayi nazaridan olib qaralganda, mantiqiy-grammatik tamoyil yetakchi tamoyil sifatida e'tirof etiladi. Shuningdek, qoidalar, birinchi navbatda, nutqning sintaktik tuzilishini hisobga olib tuziladi.

2. Uslubiy tamoyil. Bu tamoyilga ko'ra, tinish belgilari nutq uslubi talabidan kelib chiqib qo'yiladi. Hozirgi kunda tillar vazifaviy uslublarning rivojlanishi punktuatsiya taraqqiyotiga, qo'llanish doirasining kengayishiga olib kelmoqda. Uslubiy tamoyil termini keng ma'nodagi termin bo'lib, punktuatsiya qoidalarining barcha nutq uslublari uchun mushtarak, umumiy qonuniyatlarini bildiradi. Tinish belgilarining individual uslubga ko'ra qo'llanishi mazkur uslubiy tamoyilning bir ko'rinishi hisoblanadi va shunga asoslanadi.

Uslubiy tamoyil tinish belgilarining qo'llanishidagi nutq uslublari xos umumiy holatlarni aniqlashda va muayyan uslubga xos jihatlarni belgilashda ham muhimdir. Ma'lumki, ko'pnuqta, vergul, nuqta, so'roq va undov belgilarining qo'llanishi deyarli bir xil. Biroq ba'zi tinish belgilarining ishlatilishida farqlar ham kuzatiladi. Masalan, badiiy asarlarda (dialogik nutqda) ixchamlik uchun qahramonlar nutqi qo'shtirnoq bilan emas, tire bilan ajratiladi. Asosan, nasr uchun xos ushbu holatni she'riy asarlarda ham kuzatish mumkin:

Bolalik ekan-da,

Muallimdan

So'rabman bir kuni:

– Ayting -chi, agar –

Yer shunday tezlikda aylansa chindan,

Ne uchun to'kilib ketmas odamlar? (E.Vohidov. Tasavvur)

Dramatik asarlarda esa nutq egalarining nomi keltirilganligi sabab, ularni tire bilan ajratishga ham, shuningdek, qo'shtirnoqqa ham ehtiyoj bo'lmaydi:

Mutaxassislar hozirgi kunda punktuatsiyaning imkoniyatlarini juda yuqori baholaydilar va quyidagi fikrni aytadilar: “Zamonaviy tinish belgilari keng imkoniyatga ega bo‘lib, bular punktuatsiyaning o‘zaro bog‘liq uch tamoyili tufaylidir”²⁸.

Demak, tinish belgilarining individual uslub talabiga ko‘ra qo‘llanishi ham uslubiy tamoyilning umumiy me‘yoriga bo‘ysunadi. Me‘yor chegarasini his qilish yozuvchining iste‘dodi, uning madaniyati ko‘rsatkichlaridan biridir.

3. Farqlash tamoyili. Mazkur tamoyil asosidagi qoidalar tinish belgilarining qo‘sh holda qo‘llanishidagi tartibni, gapdagi murakkab mazmuni aniqlashtirish kerak bo‘lganda, ulardan foydalanish yo‘llarini belgilab beradi.

Ilmiy uslubda, jumla ichida so‘zlarni qisqartirishda, iqtiboslarning manbasini ko‘rsatishda, havolalarda, kitob muqovalarida nashriyot nomi va nashr vaqtini ko‘rsatishda tinish belgilari mazkur tamoyilga asosan ishlatiladi. Masalan, manbalarda muallif nomining qisqartirib berilishi, yonma-yon kelgan tinish belgilarning qo‘llanishi (*Yusuf, Muhammad. Saylanma: she‘rlar, dostonlar, xotiralar / M.Yusuf. – Toshkent: “Sharq”, 2014. – 288 b.*) kabi.

Ko‘p hollarda farmon va qarorlarda tire har bir gap oldidan qo‘yilib, numerativlik vazifasini bajaradi, me‘yoriy-huquqiy hujjat qatorlarini ajratib ko‘rsatadi, bunda ham farqlash tamoyiliga asoslaniladi.

²⁸ Вальгина Н.С. Актуальные проблемы современной русской пунктуации. – М., 2004. – С. 34.

Umuman, hozirgi kunda zamonaviy punktuatsiyaning imkoniyatlari juda keng bo'lib, u ijodkorning, matn tuzuvchining so'z kabi asosiy qurollaridandir. Tinish belgilari nafaqat fikr, balki subyektiv munosabat ifodalash uchun ham zarur. Bularning barchasi bir xil ahamiyatga ega bo'lgan, ammo o'ziga xos qonuniyatlari bilan farq qiladigan yuqorida sanalgan uch tamoyil orqali yuzaga chiqadi. Shu bois zamonaviy punktuatsiyada bir tamoyilga tayanib ish ko'rish ko'p ham o'zini oqlamaydi, chunki ular o'zaro bog'liqdir. Hozirgi o'zbek tili punktuatsiyasida mantiqiy-grammatik tamoyil yetakchi bo'lib, keyingi ikki tamoyilga asos bo'ladi.

6) so‘roq+ko‘pnuqta. So‘roq mazmunini bildirgan gaplarda fikr tugallanmay qolsa, mazkur belgidan so‘ng ko‘pnuqta qo‘yiladi:

Umr o‘tib ketdi. Yig‘lama.

O‘tdi dunyo – besarhad qayg‘u.

O‘lim kelsa?..

Xo‘sh, kelsa, nima?

Ayriliqdan dahshatlimi u? (U.Azim)

Do‘xtir o‘zi qarayvuradi, davolaydi-da, ishi shu bo‘lgach? Yoki?.. Yoki?.. Boshqa nimani tayinlash mumkin do‘xtirlarga?
(X. Do‘stmuhammad. So‘roq);

7) undov+ko‘pnuqta. Undov mazmunini bildirgan gaplarda fikr tugallanmay qolsa, undov belgisidan keyin ko‘pnuqta qo‘yiladi:

Pirpiraydi osmon yag‘rinda,

Tikaningning uchi ko‘zdadir..

Hech og‘rinma, gulim, og‘rinma,

Kapalakning umri qisqadir!.. (U.Azim)

b) gap ichida qo‘llanuvchi tinish belgilarining birga qo‘llanishi:

1) vergul+tire. – *Mana bu binoni, – dedi professor biz endi qura boshlangan ulkan inshootning oldiga kelgach, – muolajamiz va muvaffaqiyatimiz avlodlarni ham doim hayratga solib, bizning xolis va ulug‘ niyatlarimizni aks ettirib turish uchun bosh miya shaklida qurmoqchimiz.* (N.Eshonqul. Muolaja);

2) qo‘sh tirnoq+vergul. “*Yo‘qoling*”, *baqirdim o‘zimni tutolmay.* (N.Eshonqul. Qora kitob) *O‘n yoshimda kitob o‘qiy boshladim.* “*O‘qish kitobi*”, *Oybekning “Qutlug‘ qon*”, *G‘afur G‘ulomning benazir she‘rlari... (I. G‘afurov);*

3) tire+ko'pnuqta. Bunda matnda muayyan sabab bilan uzilib qolgan fikr bayonining davom ettirilganini ko'rsatish uchun yoki suhbatdoshning oldingi suhbatga turli munosabatini ifodalash uchun gap boshiga ko'p nuqta qo'yiladi. Bu holat, asosan, dialoglarda kuzatiladi va avval tire, keyin ko'pnuqta ishlatiladi:

– *O'lim barhaq, hammamizga ham navbat keladi. Yo'lga chiqishdan oldin ortiqcha yuklarni tashlab yuborgan ma'qul. Ruh uchun eng og'ir yuk nafrat bo'ladi. Nafratdan qutilmagan siroti mustaqimdan o'tolmaydi, bolam. Kechirimli bo'lki, seni ham yaratgan egam kechirsin...*

– ... *Sizga nimalar deb shikoyat qildi? Nega menga uchramadi? Qachon keldi o'zi?* (M.Yo'ldoshev. Mamduh)

3. Tinish belgilarining murakkab qo'llanishi. Bunda ikkitadan ortiq turli tinish belgilari ketma-ket qo'llanadi hamda murakkab sintaktik-uslubiy munosabatlarni ifodalaydi. Tinish belgilarining bu tarzda qo'llanishi, asosan, ko'chirma gapli qo'shma gaplarda uchraydi.

Bir necha tinish belgisining ketma-ket, ya'ni murakkab holda qo'llanishi ularning tasodifiy jamlanmasi bo'lmay, muayyan fikrni ifodalovchi qonuniyatga asoslangan yozuv vositasidir. Yozma nutq madaniyati, savodxonligi a'lo bo'lgan, punktuatsiya me'yorlarini puxta egallagan har kim, xususan, ijodkorlar tinish belgilarining murakkab ko'rinishdagi ketma-ket qo'llanishidan to'g'ri foydalana oladi.

Ta'kidlash kerakki, muayyan matnga bog'liq holda qo'llangan ikkitadan ortiq tinish belgilari yig'indisi murakkab qo'sha qo'llanish hisoblanadi. Ketma-ket qo'llangan tinish belgilarining barchasi ham doim bir gapga aloqador bo'lavermaydi.

Birdan ortiq turli tinish belgilari bir gap doirasida birikib kelganda alohida-alohida vazifa bajarish bilan bir qatorda, qo‘llanish o‘rni, tartibi va mazkur matndagi umumiy vazifasiga ko‘ra bir-biri bilan uzviy bog‘lanadi. Bu umumiy bog‘lanish, o‘zaro aloqadorlik ularning mushtarak xarakterga egaligini ko‘rsatadi. Tinish belgilarining birgalikdagi xususiyati kontekst orqali aniqlanadi.

Umuman, tinish belgilari murakkab qo‘llanganda, quyidagi vazifalarni bajarib keladi:

- a) turli mazmuniy munosabatlar umumlashtiriladi;
- b) matn uslub jihatidan ravon bo‘ladi, soddalashadi;
- d) matndagi ayrim qismlarning chegarasini ko‘rsatib, matnning umumiy sintaktik tuzilishini va uning ayrim bo‘linishlarini to‘g‘ri aniqlashga yordam beradi;
- e) yozuvchi uchun nutqni ixchamlash va o‘zining turlicha maqsadlarini ifodalash imkoniyatini yaratadi.

Tinish belgilari quyidagi holatlarda murakkab qo‘llanadi:

1) so‘roq+undov+qo‘sh tirnoq. *Ismsiz alamning avj pardasida ko‘zlariga yosh ham qalqib chiqdi: “Endi nima bo‘ladi?!” degan g‘oyat xavotirli savol miyasini ayovsiz cho‘qidi... (U.Hamdani. Qaytish) Ko‘ngliga dahshatli fikr keldi: “Nega bexosdan bunday gaplarni gapirib qoldi?!” (A.Muxtor) Ushbu so‘zlarga aylandi-ku mening dunyom – “Sen meni aldamaysanmi? Aldamaysanmi?!” (R.Parfi);*

2) undov+ko‘p nuqta+qo‘sh tirnoq. Bunda undov belgisi emotsionallikni, ko‘p nuqta fikrning bo‘linishini yoki turli hayajon, holatni, yopiluvchi qo‘sh tirnoq shu matndagi ma‘lum qismning chegaralanishidagi so‘nggi nuqtani – chegarani ko‘rsatadi:

Nosirjon eshikni yopgandan keyin Farida ichi sidirilib Akbarni o‘ylay ketdi: “U ham shu Nosirjonning biri, hatto bundan beshbattar

xayolparast. Oilali, bola-chaqali odamga pishirib qo'yibdimi begona yurtlarda? Insonlikning ma'nosini izlab yurganmish. Axir ikkita bolangni tarbiyalab el qatoriga qo'shishda emasmi o'sha zormanda ma'no!..” (U.Hamdami. Isyon va itoat);

3) ko'pnuqta+qo'shtirnoq+tire. Ko'chirma gapda fikr tugallanmay qolgan bo'lsa:

Qish kuni – bir tutam. Qoraygandi qosh.

Ikkilandi. O'tmak kerak, axir, qirdan.

Eri ham kelmadi olib ketishga

“Ko'ngli sovidimi...” – vahm etdi birdan. (M. Abdulhakim);

4) qavs+ikki nuqta+qo'shtirnoq. Dadasi yonini oldi (harqalay, erkak-da): “Bolani o'z holiga qo'y, onasi, rais bir nimani bilmasa gapirmaydi”, – dedi. (O'.Hoshimov);

5) undov+qavs+ko'pnuqta. Odatda, bu tartibdan kam foydalaniladi.

Qalbgga tomchi yoshday to'kildi olam –

Ruhning ruhdan quyuyq qa'ridadurman.

Kuz yo'q (yig'layapman!)... Kuz yo'qdir (alam!).

Endi kuzakdan ham naridadurman... (U.Azim);

6) vergul+tire+ko'pnuqta. – Xalos, xalos, – dedi mufti, – ... ammo mulla Abdurahmon mulohazasining qiymati shundakim, Sultonali muammosini tez hal qilsa bo'lur (A.Qodiriy);

8) undov+qo'shtirnoq+tire. “O'zing panohingda asra, Xudo!” – deydi Muyassar xayolan. (O'.Hoshimov);

Ona: “Qoralangan oq bolam! Agar diydor qiyomatga qolgan bo'lsa, mendan rozi bo'lg'in!!!” – deb faryod urdi. (T.Malik);

9) so'roq+qo'shtirnoq+tire. Bu holat ko'chirma gapli qo'shma gaplarda ko'p uchraydi. Bunda ko'chirma gap muallif gapidan

oldin kelgan bo‘lib, so‘roq belgisi qo‘shirnoqdan oldin qo‘llanadi: *“Qaranglar, o‘tlarning qovjiraganini ko‘rdinglarmi?”* – deydi aravakash qo‘lini qulochkashlab. (Oybek);

10) **ko‘pnuqta+qo‘shirnoq+tire.** *Ona esa: “Bolam, qishlog‘imiz, odamlarimiz yana ham yaxshi bo‘lib ketdi, mana kelsang ko‘rarsan...”* – derdi. (S.Ahmad);

11) **tire+qo‘shirnoq+ko‘pnuqta.** Bu holat ko‘chirma gapli qo‘shma gaplarga xos bo‘lib, asosan, gap boshida uchraydi: – *“...Shum bolalar ko‘p. Tur, chiq hovliga, bir juft xatcho‘p yasab kel!”* – deb buyuradi yana bir shogirga domlam. (Oybek);

12) **So‘roq+qo‘shirnoq+vergul+tire.** *“Qo‘yavering, jinni bo‘lgan bitta sizmi?”*, – deb yupatdi. (O‘.Hoshimov. Daftari hoshiyasidagi bitiklar);

13) **so‘roq+undov+qo‘shirnoq+tire.** – *“A?!”* – dedi hamma birdan, nafaslar ichga tushib ketdi. (A.Muxtor);

14) **so‘roq+undov+qavs+vergul.** *Undan ko‘nglimni tamom sovitib yuboradigan xususiyatni topguday bo‘lsam, oramizdagi inja munosabatlarga barham berishga bahonai sabab bo‘larmikan degan xayollarda yurgan paytlarim bo‘ldi, biroq izlashlar-izlanishlarning bari behuda ketdi (Shu emasmi iztiroblarimizning ilohiyligi?!), yo‘q, behuda ketdi desam yolg‘on aytgan bo‘laman.* (X.Do‘stmuhammad. Men – sensiz, sen – mensiz)

Shuningdek, yozma nutqda **so‘roq+undov+ko‘pnuqta+qo‘shirnoq, so‘roq+ko‘pnuqta+qo‘shirnoq** tartibidagi qo‘llanishlar ham uchraydi. Tinish belgilarining bunday yonma-yon qo‘llanishi **“so‘roq+taajjub+fikrni chegaralash”, “so‘roq+fikrning bo‘linishi+chegaralash”** kabi sintaktik munosabatlarni ifodalashga xizmat qiladi.

Tinish belgilarining tushib qolishi

Hozirgi o‘zbek adabiy tilida tinish belgilarining tushishi hodisasi ham uchraydi. Bunda bir turdagi yoki turli tinish belgilari ketma-ket qo‘llanganda, vaziyat talabi bilan bir tinish belgisi qo‘llanmaydi. Mutaxassislar bu hodisani yozma nutqning mantiqiy-grammatik va uslubiy-sintaktik jihatlari hamda tinish belgilarining xarakteri bilan bog‘liq deb hisoblaydilar⁴³.

Tinish belgilarining quyidagi hollarda tushib qolishi me‘yor hisoblanadi:

1. Agar ko‘pnuqtadan keyin vergul qo‘yilishi talab etiladigan vaziyat bo‘lsa ham vergul ishlatilmaydi. Masalan: *“Men... albatta, sizga qarshi hech gap aytmayman”*.

Ma‘lumki, modal so‘zlar, kiritmalar gapning o‘rtasida kelganda, ikki tomondan vergul bilan ajratiladi. Yuqoridagi misolda, odatda, modal so‘z (albatta)dan oldin vergul qo‘yilishi kerak, lekin undan oldin ko‘pnuqta bo‘lgani bois vergul tushib qolgan.

2. Ba‘zan mavzu ichida asar nomi qo‘llanganda, ham mavzu, ham asar nomi ochiluvchi qo‘shirnoqni talab qiladi. Bunda ochiluvchi qo‘shirnoqlarning faqat bittasi qo‘llanadi va har ikki ochiluvchi qo‘shirnoq vazifasini bajarishga xizmat qiladi. Masalan, *“Boburnoma”ning bugungi kundagi ahamiyati* mavzusida insho yozdim. Bu gapda aslida ochiluvchi qo‘shirnoq takror holda, ya‘ni: *““Boburnoma”ning bugungi kundagi ahamiyati” mavzusida insho yozdim* shaklida bo‘lishi kerak edi. Biroq ko‘ringanidek, ikki qo‘shirnoq ketma-ket qo‘llanganda, yozuv estetikasi buziladi. Shu sababli bir qo‘shirnoq tushib qoladi. Bu haqda yuqorida *“Bir xil tinish belgisining birdan ortiq qo‘llanishi”* mavzusida ham batafsil to‘xtaldik.

⁴³ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 118.

3. Tire qo'yilishi lozim bo'lgan ajratilgan bo'laklar gap oxirida kelganda, keyingi tire tushib qoladi: *She'rga solib u bedorligin, So'ngra tutar menga – ayolga.* (E.Oxunova)

Demak, hozirgi o'zbek tilida tinish belgilarining tushib qolishi hodisasi ham bo'lib, bu hol ma'lum shart-sharoit, qoidalar asosida vujudga keladi.

Havolada tinish belgilarining qo'llanishi

Havola arabcha so'z bo'lib, o'zbek tilida “fikir, mulohaza va shu kabilar haqida ma'lumot uchun biror manbaga qarashga undash, shu manbani ko'rsatish” kabi ma'nolarni ham anglatadi⁴⁴.

Havola (snoska) ilmiy adabiyotlarda ko'p uchraydi. Ma'lumki, ilmiy adabiyotlar: monografiya, dissertatsiya, avtoreferat yoki maqolani talab darajasida yozishda tadqiqotchidan puxta punktuatsion bilim talab etiladi. Bunda foydalanilgan ilmiy material yoki manba haqidagi ma'lumotlar aniq va o'rinli berilishi qanchalik muhim bo'lsa, tinish belgilarini qo'llash me'yorlarini to'g'ri bilish ham shunchalik zarurdir. Biroq bu borada aniq qoida va me'yorlar ko'rsatilgan alohida qo'llanmalarining mavjud emasligi havolada tinish belgilarining qo'llanishi bilan bog'liq har xilliklarni yuzaga keltirmoqda.

Havolalarda tinish belgilarining ishlatilishi quyidagicha:

Havolada familiyadan so'ng ism, zarurat bo'lsa, otasimning bosh harfi yoziladi va ulardan keyin, shuningdek, havoladan so'ng nuqta qo'yiladi: *Salomov G'. Tarjima tashvishlari. – Toshkent: G'.G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nashriyoti, 1983. 67-bet.*

Yoki: *Begmatov E.A. O'zbek tili antroponimikasi. – Toshkent, 2013. 261-bet.*

⁴⁴ Ўзбек тилининг изоҳли луғати. 5-жилд. – Тошкент: ЎЗМЭ, 2020. – Б. 502.

Havola raqami matn ichida tinish belgisidan oldin qo'yiladi. Agar xatboshi iqtibos olingan jumla bilan tugasa, avval havola raqami, keyin tinish belgisi qo'yiladi.

Manbalarda tinish belgilarining ishlatilishi quyidagicha:

1. Turli manbalardan olingan iqtiboslar qo'shtirnoq ichida, manba nomi esa qavsda beriladi hamda manba qavsidan keyin nuqta qo'yilmaydi: *"Odami ersang, demagil odami Onikim, yo'q xalq g'amidin g'ami"*. (Alisher Navoiy)

2. Mualliflarning ismi, familiyasi yoki taxallusi to'liq holda berilsa, ulardan so'ng nuqta qo'yilmaydi: *(Botu)*, *(O'tkir Hoshimov)* kabi.

3. Ism, otatism qisqartirilib, familiya to'liq yozilganda yoki ism, taxallus ba'zan familiya qisqartirilganda, qisqartmalardan keyin nuqta qo'yiladi. Bunda yaxlitlikni buzmaslik uchun ism, otatism va familiya bo'shliq qoldirmasdan yoziladi: E.A.Begmatov, T.Malik, G'.G'. , H.O.

4. Manba nomiga kelishik qo'shimchasi qo'shilganda uning nomi qo'shtirnoq ichida, kelishik qo'shimchasi esa qo'shtirnoqdan so'ng bo'shliq qoldirmasdan yoziladi. Masalan: *"Daftar hoshiyasidagi bitiklar"* dan olindi; *"Qutadg'u bilig"* ga ko'p murojaat qilaman kabi.

Hozirgi kunda amaliyotda foydalanilgan adabiyotlar ro'yxatini shakllantirishda manba va adabiyotlar haqidagi ma'lumotlarni quyidagicha yozish barqarorlashmoqda:

Hojiyev A. Tilshunoslik terminlarining izohli lug'ati. – Toshkent: "O'zbekiston milliy ensiklopediyasi" davlat ilmiy nashriyoti, 2002. – 168 b.

Tursunov U., Muxtorov A., Rahmatullayev Sh. Hozirgi o'zbek adabiy tili: Oliy o'quv yurtlarining filologiya fakultetlari talabalari uchun darslik. – Toshkent: O'zbekiston, 1992. – 387 b.

Sarimsoqov B. *Badiiylik asoslari va mezonlari*. – Toshkent: Fan, 2004. – 128 b.

Xudoyberganova D. *Segmentli matnlar haqida // Filologiya masalalari*. – Toshkent, 2004. – №4. – B. 35–39.

Песина С.А. *Слово в когнитивном аспекте*. – М.: ФЛИНТА: Наука, 2011. – 236 с.

Yuldashev M. *Badiiy matnning lingvopoetik tadqiqi: Filol. fan. d-ri. diss.* – Toshkent, 2009. – 313 b.

Hakimova M. *O'zbek tilida vaqt ma'noli lug'aviy birliklar va ularning matn shakllantirish imkoniyatlari: Filol. fan. nomz. diss. avtoref.* – Farg'ona. 2004. – 23 b.

Turdaliyeva D. *O'zbek xalq maqollarining lingvopoetik xususiyatlari: Filol. fan. b. f. d-ri. (PhD) diss. avtoref.* – Qarshi, 2019. – 47 b.

Qurbonov T. *Badiiy asarlardagi toponimlarni o'rganish masalasi / Badiiy asarlardagi toponimlarning lingvistik tahlili va izohi masalalari*. – Samarqand, 2006. – B. 11–16.

PUNKTUATSIYA – FIKRNI YOZMA MUKAMMAL IFODALASH VOSITASI

Yozuv madaniyatini shakllantirish va takomillashtirishda punktuatsiyaning – tinish belgilarining alohida ahamiyati bor. Tinish belgilari yozuvning boshqa vositalari (harflar, raqamlar, diakritik belgilar) hamda til birliklari (soʻzlar, morfemalar) bilan koʻrsatish mumkin boʻlmagan turlicha fikriy munosabatlarni, psixologik va intonatsion holatlarni ifodalashda ham favqulodda muhim ahamiyatga ega.

Puntuatsiya tilning sintaktik qurilishi bilan uzviy bogʻliq boʻlib, yozma nutqni toʻgʻri, ifodali, aniq bayon qilishda, uning uslubiy ravonligini, tez tushunilishini taʼminlashda benihoya zaruriy vositadir. Ilmiy manbalarda, oʻquv qoʻllanmalarida tinish belgilarining qoʻllanish usuli va tartibi punktuatsiyaning mantiqiy-grammatik, uslubiy va differentsiatsiya (farqlash) tamoyillari asosida belgilanishi taʼkidlanadi. Bunda mantiqiy-grammatik tamoyil nutqning semantik-grammatik tomonini yozuvda toʻgʻri ifodalashga qaratilgan boʻlsa, differentsiatsiya tamoyili asosidagi qoidalar tinish belgilarining qoʻsh holda qoʻllanishidagi tartibni, gapdagi murakkab mazmuni aniqlashtirish kerak boʻlganda, ulardan foydalanish yoʻllarini belgilab beradi. Uslubiy tamoyil tinish belgilarining qoʻllanishini nutq uslublari asosida belgilashni nazarda tutadi, lekin bu unchalik toʻgʻri emas, chunki muayyan bir uslubgagina xoslangan tinish belgisi boʻlmaydi. Zarurat tugʻilganda, har qanday uslubda ham xohlagan tinish belgisidan foydalanish mumkin.

Muayyan tildagi punktuatsiya anʼanalarining mustahkamlanishi va takomillashuvida taniqli yozuvchilarning ijodi hamda tinish

belgilarining qo‘llanish qoidalarini umumlashtiruvchi va tartibga soluvchi tilshunoslar faoliyati katta ahamiyatga ega. Hozirgi o‘zbek punktuatsiyasining shakllanishi, rivoji, uning o‘rganilishi Fitrat, S.Ibrohimov, H.G‘oziyev, O.Usmonov, G‘.Abdurahmonov, K.Nazarov va boshqa tilshunoslarning nomi bilan bog‘liq.

Puntuatsiya masalalari bilan bevosita shug‘ullangan H.G‘oziyev (“O‘zbek punktuatsiyasining tarixiy taraqqiyoti”, 1969, 1979), G‘.Abdurahmonov (“Puntuatsiya o‘qitish metodikasi”, 1968), K.Nazarov (“Tinish belgilari va yozma nutq”, 1974; “O‘zbek tili punktuatsiyasi”, 1976)larning asarlari nashr etilganiga ancha yillar bo‘ldi va ulardagi tinish belgilarining ishlatilishi haqidagi fikr-mulohazalar ham bir qadar o‘zgardi. Buning ustiga, “muallif punktuatsiyasi”, ya’ni muayyan muallif tomonidan tinish belgilarining amaldagi qoidalarga bo‘ysunmagan, unga rioya qilmagan holda individual qo‘llash holatlari uchraydiki, bu ham keng o‘quvchilar ommasini chalkashtiradi, shubhalantiradi.

Mazkur holatni hisobga olgan holda va tinish belgilarining ishlatilishi bilan bog‘liq ayrim chalkashliklarni bartaraf etish maqsadida O‘zR FA O‘zbek tili, adabiyoti va folklori institutining bir guruh yetakchi olimlari: prof. N.Mahmudov, dotsent A.Madvaliyev, dotsent N.Mahkamov tomonidan ushbu “O‘zbek tili punktuatsiyasining asosiy qoidalari” ishlab chiqilgan edi. “Qoidalar” Institut ilmiy kengashi tomonidan ma’qullangach, “O‘zbek tili va adabiyoti” jurnalining 2015-yil 1-sonida hamda “Ma’rifat” gazetasining 2015-yil 1, 4, 8, 11-aprel kunlaridagi sonlarida e’lon qilindi, jurnal va gazeta o‘quvchilaridan olingan maqbul fikr-mulohazalar, taklif va tavsiyalar asosida yanada takomillashtirildi. “O‘zbek tili punktuatsiyasining asosiy qoidalari” O‘zbekiston Respublikasi Xalq ta’limi vazirligi Respublika ta’lim markazi ilmiy-metodik kengashi tomonidan ma’qullangan.

O'ZBEK TILI PUNKTUATSIYASINING ASOSIY QOIDALARI

Tinish belgilarining gap oxirida qo'llanishi

1. Nuqta

1. Tugallangan darak gaplarning oxiriga nuqta qo'yiladi: *Qo'qon tomon ketyapmiz. Hozirgina bizni kuzatib qolgan bu ajoyib inson to'g'risida o'ylayapmiz. Uni birinchi marta ko'rishimiz. Faqat bir soatgina u bilan hamsuhbat bo'ldik.* (S.Ahmad)

2. Darak mazmunidagi gaplar tuzilishi jihatidan qanday bo'lishidan (sodda, qo'shma, to'liqsiz, atov, ilova va sh.k.) qat'i nazar, ularning har qanday tipi oxiriga nuqta qo'yiladi: *Har yil bir keladigan bahor sevinchi yana ko'ngillarni qitiqlay boshladi.* (Cho'lpon) *Dunyoda qanday yaxshilik va xayriyatlik bo'lsa, hammasini shu birgina qizi uchun istar va orzu qilardi.* (Cho'lpon) *(QO'CHQOR. Bolalaring qani?) QUMRI. Maktabda. Undan chiqib, to'g'ri shu yoqqa kelishadi.* (Sh.Boshbekov) *Shavkatning xonasi. Karavotda Binafsha pishillab uxlab yotibdi.* (Sh.Boshbekov) *Jalil aka deraza tagida yotardi. To'shakda. Bolishi baland.* (Sh.Xolmirzayev)

3. Agar alohida emotsionallikka ega bo'lmasa, buyruq gaplar oxiriga nuqta qo'yiladi: *Foyda chiqadigan tomonini ko'zlayvering.* (A.Qahhor) *Bolalarga biron narsa olib ber.* (A.Qahhor) *Erkalikni Begimqulga qiling.* (O.Yoqubov) *Eson-omon xizmatni bajarib kel.* (O.Yoqubov)

4. Gaplar sarlavha vazifasida qo'llanganda, darak (va nominativ) mazmunida bo'lishiga qaramasdan, ularning oxiriga nuqta

qo'yilmaydi: *Mustaqillik o'zlikni tanimoqdir* (B.Qosimov) *Ular xalqning yuragida yashaydi.* (B.Qosimov) Ammo sarlavha ikki gap (qism)dan iborat bo'lsa, mazmun shuni talab qilsa, birinchi qismdan keyin nuqta qo'yiladi: *Hukmlarning son va sifat jihatidan birlashgan klassifikatsiyasi. Hukmlarda terminlarning bo'linishi.* ("Logika" o'quv qo'llanmasi)

5. Muayyan tasnif tarkibidagi tartibni bildiruvchi raqamlardan keyin nuqta qo'yilgan bo'lsa, bu raqamlar bilan ko'rsatilgan gaplardan keyin ham nuqta qo'yiladi: *Kelishik shaklidagi so'zlar gapda boshqa so'zlar bilan quyidagicha munosabatda bo'ladi:*

1. *Qaratqich kelishigi ot bilan otni grammatik aloqaga kiritadi: kitobning varag'i, odamning gavdasi.*

2. *Tushum, jo'nalish, o'rin, chiqish kelishiklari otni fe'l bilan aloqaga kiritadi: kitobni o'qidi, bozorga bordim, maktabda ko'rdim, institutdan keldim.* ("Hozirgi o'zbek adabiy tili" darsligi)

Ammo mazkur tartibni bildiruvchi raqamlar (yoki harflar) qavs bilan ajratilgan bo'lsa, ular bilan ko'rsatilgan gaplarning so'nggisidan boshqalari oxiriga nuqta emas, balki nuqtali vergul (ba'zan vergul) qo'yiladi: *Dialektologiya fanining obyektini mahalliy lahja va shevalar bo'lib, maqsadi va vazifasi quyidagilardan iborat:*

1) *ayrim sheva va dialektlarning fonetik, morfologik, sintaktik va leksik xususiyatlarini har tomonlama tavsif qilish;*

2) *milliy tilning paydo bo'lishi va taraqqiyotida shevalarning o'rnini va shu milliy tilga asos bo'lgan shevalarni aniqlash;*

5) umumiy o'xshash lingvistik xususiyatlarini belgilash asosida shevalarning ma'lum hududlarda tarqalish xaritalarini tuzish va shevalarni tasnif qilish. ("O'zbek dialektologiyasi" darsligi)

2. So'roq belgisi

1. So'roq mazmunidagi gaplar oxiriga so'roq belgisi qo'yiladi: *Hay, nima bu hammayoq jimjit bo'lib qoldi? Zebinisaxon qanilar? Saltanatxon, aylanay, o'rtoqjoningizni topmaysizmi? (Cho'lpon) Odamlar ko'ngliga Sen ham bitta nihol ekingmi? Bahra ololdimi bir zot yuragi? Biror qalb g'uborin yuva oldingmi? Sen ham o'z she'rlaring zamiridagi Sho'r suvlarni quva oldingmi? (E.Vohidov)*

2. So'roq mazmunidagi gaplar qanday vositalar yordamida shakllangan bo'lishidan (so'roq olmoshlari, so'roq-taajjub yuklamalari, so'roq intonatsiyasi va sh.k.) qat'i nazar, ularning har qanday ko'rinishi oxiriga so'roq belgisi qo'yiladi: *Sizlar amal talashgan chog'da Kim turg'izar burchakka sizni? (E.Vohidov) Janob Pakavira, Hindistonga qachon kelgansiz? Uch yil? Uch yildan buyon qayerda istiqomat qilmoqdasiz? (P.Qodirov)*

– *Xo'p, Binafsha. Familiyasi?*

– *A?.. Kimni?..*

– *O'zingizning bolangizmi, axir? (Sh.Boshbekov)*

Yo'q, familiyangiz? Qurbonov? Aha, yaxshi, yaxshi! Sog'liq qalay, o'rtoq Qurbonov? Otday bo'lib yuribsizmi? (T.Murod) Ichingda armonlaring bordir, axir? (S.Ahmad)

3. So'roq mazmuni ifodalangan sodda gaplarning ham, qo'shma gaplarning ham oxiriga so'roq belgisi qo'yiladi: *Sen... bu yerda nima*

qilib yuribsan? (O.Yoqubov) Esingizdami, bir marta ikkalamiz yalpiz tergan edik? (O'.Umarbekov) Ammo gapda kuchli emotsionallik, his-hayajon mavjud bo'lganda, so'roq belgisidan keyin undov belgisi ham qo'yiladi: Qachon jilovlab qo'yiladi bu ig'vogar, g'alamislar-a?! Qachon bartaraf bo'ladi bu anonimchilar-a?! (T.Murod) O'tgan bozor kuni yegan anoringni o'ynashing olib kelganmidi?! (A.Qahhor) Asqarali tog'a, bas endi, shu choyni ichaymi-yo'qmi?! (T.Malik) O'g'lingiz ot olmoqchi edi bu pulga, sizda insof degan narsa bormi?! (T.Malik)

4. Qo'shma gaplar (bog'lovchisiz bog'langan, bog'lovchili bog'langan, ergashgan) komponentlarining har ikkisida ham so'roq mazmuni ifodalanishi mumkin, ammo so'roq belgisi faqat yaxlit qo'shma gapning oxiriga qo'yiladi: *Nega yerda uchrashdilar bu ikki malak, Nega suhbat qurmadilar fazolar aro? (E.Vohidov) O'rniga kim ekan – bilsak bo'ladimi? (E.A'zam) Biz, rahbarlarga ishonasizmi yo mana shunga o'xshagan podachiga ishonasizmi? (T.Murod) Bu o'zingning fikringmi yo biror ko'rsatma bormi? (T.Malik) Rang-ro'yingga nima bo'ldi, tuzukmisan o'zi? (E.A'zam)*

5. Qo'shma gaplar (bog'lovchisiz bog'langan, bog'lovchili bog'langan, ergashgan) komponentlarining faqat bittasida so'roq mazmuni ifodalanishi mumkin, ammo so'roq mazmunini ifodalagan komponentning oldin yoki keyin turishidan qat'i nazar, so'roq belgisi yaxlit qo'shma gapning oxiriga qo'yiladi: *Otasi ham hayron: kimga tortgan bu qiz? (O'.Hoshimov) Avval menga ayting, shu qishloq qizidan olim chiqadimi? (S.Ahmad) Shu ahvolda o'lib-netib ketsang, shuncha bola chirqillab qolishini o'yladingmi? (S.Ahmad) Darhaqiqat, tuyaning ustiga g'am yukini ortsa, nega kofirlar ozod*

bo'ladi? (S.Ahmad) *Esingizdami, bir marta ikkalamiz yalpiz tergan edik?* (O'.Umarbekov) *Jalil ota karaxt tortib qoldi: qayoqdan paydo bo'ldi bu dard?* (Sh.Xolmirzayev) *Qanday donishmand odamsizki, qalbimni darhol bildingiz?* (Sh.Xolmirzayev)

6. Ritorik so'roq gaplar oxiriga, asosan, so'roq belgisi qo'yiladi: *Biron orzusi bo'lmagan, biron narsaga intilmagan odamning mushukdan nima farqi bor?* (A.Qahhor) Ammo gapda kuchli emotsionallik, his-hayajon mavjud bo'lganda, so'roq belgisidan keyin undov belgisi ham qo'yiladi: *Xalqini sevgan qaysi farzand Vatanini ozod ko'rishni xohlamaydi?!* (E.A'zam)

7. So'roq mazmunidagi gaplar sarlavha vazifasida qo'llanganda, ulardan keyin so'roq belgisi qo'yiladi: *Toshpo'lat tajang nima deydi?* (A.Qodiriy) *Shamol nimadan paydo bo'ladir?* (Cho'lpon) *Men nechun sevaman O'zbekistonni?* (A.Oripov) *Vatanni nega sevadilar?* (B.Qosimov) *O'zbekistonda kim yaxshi yashaydi?* (Sh.Jabborov)

8. O'zganing fikr-mulohazasiga shubha yoki e'tiroz-norozilikni ifodalash uchun ba'zan matnda mazkur fikr-mulohaza bayon qilingan iqtibosdan keyin qavsga olingan so'roq belgisi qo'yiladi: *Nasriy ifoda bo'lsa: "Bu Zarafshon daryosi tepalikda joylashgani uchun (?) "Ko'hak" deb nom berdilar... Shu tepalikdan pastga qarab quyilgani uchun ham (?) Zarafshonni Ko'hak daryosi deydilar"(104-bet). Samarqand Afrikada yoinki Amerika qit'asida emas, shundaygina ikki qadam joyda, ko'pchiligimiz ko'rganmiz va Zarafshonning qayerdan, qanday oqishini bilamiz. Hech zamonda daryo tepalikdan pastga qarab oqqanmi?* (N.Komilov. "Tarjimami yo talqin?" maqolasi)

3. Undov belgisi

1. Undov gaplar oxiriga undov belgisi qo'yiladi: *Buni qarang, unashtirishni to'y deb yursa-ya! Qo'ying, domlasi, hozir unashtirishdan ham aynidim! Vaqt-soati yetganda bo'lar! Vaqt-soati yetganda, kuyovni o'zingiz topasiz! To'yga o'zingiz bosh bo'lasiz!* (A.Qahhor)

2. Tarkibida emotsionallikni kuchaytiradigan *qanday, qanchalik, qanchalar, qanaqa, naqadar, muncha, bunchalik* kabi so'zlar mavjud bo'lgan gaplar oxiriga undov belgisi qo'yiladi: *Yashash qanday yaxshi, tag'in shunday katta, go'zal shaharda!* (O'.Umarbekov) *Qara, u qanday yaxshi yigit!* (O'.Umarbekov) *Hayot! U naqadar murakkab va naqadar ulug'!* (O'.Umarbekov) *Bu yo'l naqadar ulug', sehrli va muqaddasdir!* (U.Hamdani) *Chand bibi Humoyunga tegmasdan oldin qanchalik sho'x va quvnoq edi!* (P.Qodirov) *Muloyim qo'llarda ivib, suvga aylangandan keyin go'zal ko'zlarning supasida yonboshlashni muncha yaxshi ko'rар ekan bu ko'kat!* (Cho'lpon) *Ohanrabongiz bunchalik zo'r bo'lmasa!* (E.A'zam)

3. Emotsionallik darajasi kuchli bo'lgan ritorik so'roq gaplar oxiriga ba'zan undov belgisi qo'yiladi: *Ona o'z bolasiga yomonlikni ravo ko'radimi!* (A.Qahhor)

4. Buyruq, talab, undash mazmuni emotsional shaklda buyruq maylidagi fe'l yoki boshqa vositalar orqali ifodalangan buyruq gaplar oxiriga undov belgisi qo'yiladi: *Shukur qiling! Sevining! Mandoq bir kuling! Kulimsirang! Iljaying!* (Cho'lpon) *Baxt xususida uni yanglishtirmang! Yanglishtirmang qiz bechorani!* (A.Qahhor) *Qizingizning baxtini birovlarning ostonasidan qidirmang!* (A.Qahhor) *Oyijon, qani, bu yoqqa!* (S.Ahmad)

5. His-hayajon intonatsiyasi bilan talaffuz qilingan nominativ gaplar oxiriga undov belgisi qo'yiladi: *Favqulodda manzara! (Kitlar osmonda uchib ketayotgan turnalar kabi o'tkir uchburchak hosil qilib suzib borishar edi)* (Ch.Aytmatov) *Ana turmush! Ana kuyov-qayliq! (Poshshaxon bilan Sultonxon qayliq bo'libdimi?)* (Cho'lpon) *Shunday go'zalga musht ko'tarish!* (O.Yoqubov) *Ammo bu og'riq, bu xo'rliklarga chidamoq!* (E.A'zam)

6. Murojaat obyektini ko'rsatuvchi, ya'ni vokativ gaplar odatda emotsionallikka ega bo'ladi va ular oxiriga undov belgisi qo'yiladi: *Ona tilim! Mehring bu qadar O'rtaguvchi ekan jonimga.* (E.Vohidov) *Do'stlar! Siz ham Matmusa Hikmatin unutmanglar.* (E.Vohidov) *Enaxon! Jonim o'rtog'im! Bormisiz?* (Cho'lpon)

7. Emfatik urg'u olgan so'zni emotsionallikni kuchaytirish maqsadida takrorlash holatlari mavjud bo'lgan gaplar oxiriga undov belgisi qo'yiladi: *Ha, ot surmoq darkor, ot surmoq!* (O.Yoqubov) *Yonib yasha to tanda jon bor, Quyosh bo'lgin, azizim, quyosh!* (E.Vohidov) *Zebixonni qarang, Zebixonni!* (Cho'lpon)

8. Emotsionallikni kuchaytirish maqsadida bo'laklari inversiv holatda (odatdagi tartibdan farqli) qo'llangan gaplar oxiriga undov belgisi qo'yiladi: *O'lganim yaxshi mening! — dedi u. — Ko'ngildagidek bir siylay olmasam mehmonlarimni!* (Cho'lpon) *Orzusiga endi yetdi u!* (O'.Umarbekov)

9. Undovlar alohida gap vazifasida kelganda, undan keyin undov belgisi qo'yiladi: *Oh! U yoqda xo'rladilar, bu yoqda kaltakladilar* (R.Haydarova) *Hoy! Ovqatlaringdan darak bormi?* (O'.Umarbekov) *Obbo! Yana kutarkanmiz-da!* (O'.Umarbekov) *Kisht! Kisht-e, qirilibgina ketgur!..* (Sh.Boshbekov)

10. Tarkibida his-hayajon undovlari mavjud bo‘lgan gaplarda emotsionallik yorqin ifodalanadi va bunday gaplar oxiriga undov belgisi qo‘yiladi: *O ayol qalbi! Dunyoda mavjud barcha fojialar sel bo‘lib yopirilsa chidar-u, ammo erining xiyonatiga sira-sira chiday olmas!* (T.Malik) *Ey Odam farzandlari! U o‘limni va hayotni sizlarning qaysi birlaringiz amalda yaxshiroq ekanliklaringizni sinash uchun yaratgandir.*(T.Malik) *Eh, xo‘rlik qursin!* (Oybek) *O‘sha lahza ona bilan farzand orasi, Oh, naqadar yaqin edi, naqadar uzoq!* (E.Vohidov)

11. Salomlashish-xayrlashish, tabrik, minnatdorlik, tashakkur, uzrxohlik, ma‘qullash, rag‘batlantirish kabi muomala odatlarini bildiradigan gaplarda ham ko‘pincha emotsionallik yorqin ifodalanadi va ularning oxiriga undov belgisi qo‘yiladi: *Men ketdim! Xayr!* (O‘.Hoshimov) *Xayriyat! (Bu kimsasiz orolda bittagina insofli tirik odam bor ekan!)* (T.Malik) *Marhamat! (Ulug‘sifat bo‘lib ko‘rinish uchun — o‘ttiz yoshdaman demoqchi edi)* (Ch.Aytmatov) *Ofarin! Haq gapni aytayotir!* (Ch.Aytmatov) *(Bunga chidash mumkinmi?!)* *Yo‘q!* (T.Malik) *Balli! Ot aylanib qozig‘ini topadi!* (A.Qahhor) *Avvalambor, to‘ylaring muborak bo‘lsin!* (Sh.Xolmirzayev)

12. Gapda emotsionallik darajasining behad ortiq ekanligini ko‘rsatish uchun ba‘zan gap oxiriga birdan ortiq (uchtagacha) undov belgisi qo‘yilishi mumkin: *Voydod! Ayajon!! – qichqirdi kimdir. – Meni tashlab ketmang, ayajon!!!* (O‘.Umarbekov) *Ha, men o‘g‘riman!!!* *Shu yo‘l bilan kun ko‘raman! Sen tug‘ilguninggachayam shunaqa edi* (Sh.Boshbekov)

13. Undov gaplar sarlavha vazifasida qo‘llanganda ham ularning oxiriga undov belgisi qo‘yiladi: *Ko‘klam keladir!* (Cho‘lpon. She‘r sarlavhasi) *Qovun tushiray debman-ku!* (S.Ahmad. Hajviy hikoya sarlavhasi)

14. O'zganing fikr-mulohazasiga muallifning o'ta ma'qullash, alohida ta'kidlash, rozilik yoki kinoya-achchiqlanish, ajablanish munosabatini ifodalash uchun ba'zan matnda mazkur fikr-mulohaza bayon qilingan iqtibosdan keyin qavsga olingan undov belgisi qo'yiladi: *Iqtisodiy yuksalish natijasida, turmush darajasi sezilarli ravishda yaxshilangan – onalar o'limi 2 barobar, bolalar o'limi 3 barobar kamaygan, odamlarning o'rtacha umr ko'rishi 67 yoshdan 73 (!) yoshga, jumladan, ayollarning o'rtacha umr ko'rishi 75 (!) yoshga yetgan.* (A.Ibrohimov. "Umrimiz boqiydir, boqiy!" maqolasi) *Lekin bu fikrlarga kelguncha she'rning markaziy qismidagi vaqtning yangi tuflari kiyib o'tishi-yu lirik qahramonning eti (!) eski tuflilardek teshilib ketishi nimani anglatadi, harchand tirishmay, idrok etolmadim.* (B.Nazarov. "Yigirma yoshdagi shoirlarimiz" maqolasi)

4. Ko'pnuqta

1. Mazmunan tugallanmagan darak gaplar oxiriga ko'pnuqta qo'yiladi: *To'yni kelasi yil qilsak qilarmiz...* (A.Qahhor) *Poyezdga bilet olib qo'ygan bo'lsak, poyezd uch soatdan keyin ketsa...* (A.Qahhor) *Bo'lmasa, kunda nima ayb, xudoning hamishagidek karami keng bir kuni...* (A.A'zam)

2. Gapdagi turli uzilishlarni ko'rsatish uchun ko'pnuqta qo'yiladi: *Hay-hay, ukam, shundoq baobro' odam sizni ko'rgani kelsa-yu, siz xursand bo'lish o'rniga...* (A.A'zam)

3. Gap muallifining o'ylanib qolish, ikkilanish, hayajonlanish kabi holatlarini ko'rsatish uchun ko'pnuqta qo'yiladi: *O'zing tengi bolalar lager palatkalarida maza qilib uxlab yotganida, sen suv sepib, yo'lka supurishing... Nima desam ekan... Sal alam qiladi kishiga.*

(O'.Hoshimov) *Mayli, chavgonni... ertaga peshindan so'ng tamoshu qilg'aymiz.* (P.Qodirov) *Hazratim, ijozat bering, – dedi. – Men qizni... ko'rib, rizoligini olmaguncha... kimligini aytmay turay.* (P.Qodirov)

4. Nutqda kutilmaganda bir fikrdan boshqasiga o'tib ketishni ko'rsatish uchun gapda ayni o'tish o'rniga ko'pnuqta qo'yiladi: *Seni siypab, erkalatib, Asta-sekin ko'kartirgan Go'zal ko'klam... o'tib ketdi.* (Cho'lpon) *Yarim kechada uyga qaytsam... hammayoq jimjit.* (O'.Hoshimov)

5. Gapda berilgan sanoqdagi qatorni yana davom ettirish mumkinligini, uning tugamaganligini ko'rsatish uchun ko'pnuqta qo'yiladi: *Gullarning nomini juda topib qo'yishadi-da, – dedi, – tugmachagul, gulibeor, qirqog'ayni, oqqaldirg'och...* (N.Eshonqul) *Bolaligimda ko'p kasal bo'lardim: qizamiq, ko'kyo'tal, bezgak...* (O'.Hoshimov)

6. Mazmuni aniq ochilmagan gaplardan keyin ko'pnuqta qo'yiladi va undan keyin shu mazmuni ochadigan gap keltiriladi: *1914-yil... Shu yildan o'zbek she'riyati osmonida "Cho'lpon" degan mitti yulduz charaqlay boshladi.* (N.Karimov)

7. Matnda muayyan sabab bilan uzilib qolgan fikr bayonining davom ettirilganini ko'rsatish uchun gap boshiga ko'pnuqta qo'yiladi: *...Bolaligimni eslasam, iliq yoz kechalari ko'z oldimga keladi.* (O'.Hoshimov) *...Bu tushning oxiri emas edi. Bu ibtidosi edi.* (N.Eshonqul)

8. Sarlavha vazifasida qo'llangan gaplardan keyin mazmun taqozosiga muvofiq ko'pnuqta qo'yiladi: *Bir yigit kuylar ekan...* (Oybek. She'r sarlavhasi) *Yoshlikni eslab...* (Oybek. She'r sarlavhasi) *Iztirob ekan-ku muhabbat!..* (X.Do'stmuhammad. Hikoyalar turkumining nomi)

Tinish belgilarining gap ichida qo'llanishi

1. Vergul

1. Gapda bog'lovchisiz, tenglanish intonatsiyasi bilan bog'langan uyushiq bo'laklar bir-biridan vergul bilan ajratiladi: *Kitob, qalam, daftar bo'lsin yo'ldoshing.* (Habibiy) *Bir kuni avliyoning huzuriga baland bo'yli, uzun sochlari yelkasiga tushgan, yalangoyoq bir odam kirib keladi.* (I.Sulton) *Stolga ikkita muzqaymoq, bir shisha limonad, ikkita bo'sh stakan qo'yildi.* (Sh.Boshbekov)

2. Zidlovchi teng bog'lovchilar vositasida bog'langan uyushiq bo'laklar ishtirok etgan gaplarda mazkur bog'lovchilardan oldin vergul qo'yiladi: *Dadam sekin, ammo tahdidli ohangda dedi.* (O'.Hoshimov) *Oqto'sh Xo'jayinning rahmi kelayotganini, lekin ilojsiz ekanini tushundi.* (B.Murod Ali) *Mingboshi bu birgina, lekin kutilmagan so'zga bir oz hayron bo'ldi.* (Cho'lpon)

3. Takror qo'llanuvchi teng bog'lovchi yoki bog'lovchi vazifasidagi birliklar (biriktiruvchi, ayiruvchi, inkor) vositasida bog'langan uyushiq bo'laklar vergul bilan ajratiladi: *Odam bir yo'la ham muhabbatidan, ham do'stidan ajralib qolsa yomon bo'larkan.* (O'.Hoshimov) *Yo qayg'u, yo sevinch ko'zga berar yosh.* (I.Mirzo) *O'ldiradir bir kun meni yo unisi, yo bunisi.* (A.Obidjon) *Oyim goh menga, goh Hoji buvaga qarar edi.* (O'.Hoshimov) *Yo'lchi ba'zan yolg'iz, ba'zan o'z yoniga birovni hamroh qilib, suv keltirar edi.* (Oybek) *Bunda bor na ofat, na g'urbat, na g'am.* (G'.G'ulom) *Lekin hozir bu haqda o'ylashga uning na imkoni, na xohishi bor edi.* (O'.Umarbekov)

4. Murojaat obyektini ifodalovchi undalmalar gapning boshida kelganda, undan keyin, gap o'rtasida kelganda, har ikki tomonidan, gap

oxirida kelganda esa undan oldin vergul qo'yiladi: *O'g'lim, gapimga diqqat bilan quloq sol.* (I.Sulton) *Xudoning dargohi keng, o'g'lim, tavba qil.* (I.Sulton) *O'zingiz ayta qoling, Matlubaxon.* (O.Yoqubov)

5. Undovlar gapning boshida kelganda, undan keyin, gap o'rtasida kelganda, har ikki tomonidan, gap oxirida kelganda esa undan oldin vergul qo'yiladi: *Ajabo, sening qismating biznikidan farqli emasmi?* (I.Sulton) *Voy, muncha ochilib ketibsan!* (O.Yoqubov) *Kuzatishda foydalaniladigan zamonaviy uskunalarning rivojlanib ketgani esa, eh-he-e, alohida mavzu.* (X.Do'stmuhammad) *Shu tobda bir g'aram bedaning ustiga chiqib cho'zilsang bormi, oh, buning gashtiga nima yetsin!* (M.Mansur) *Vaqt-soati yetganga o'xshayapti, uf-f.* (X.Do'stmuhammad)

Ammo gapda undalmalardan oldin kelgan undovlar odatda undash, murojaatni kuchli darajada ifodalash uchun xizmat qiladi, shuning uchun undalmalar oldidan kelgan undovlardan so'ng odatda vergul qo'yilmaydi: *Kel, ey Furqat, suxanni muxtasar qil.* (Furqat) *Ey qotil, nega shunday azim terakni nobud qilding?* ("El desa Navoiyni" kitobi). *Kunlar g'animat, e og'a, bu davr-u davron qaytmagay.* (A.Obidjon) *Hoy egachi, shu yerlikmisiz?* (O'.Hoshimov) *Chuh jonivor, chuh* (Ch.Aytmatov)

6. Kirish so'z va kirish birikmalar (so'zlovchining bayon qilinayotgan fikrga munosabatini ifodalaydi) gapning boshida kelganda, undan keyin, gap o'rtasida kelganda, har ikki tomonidan, gap oxirida kelganda esa undan oldin vergul qo'yiladi: *Afsuski, u haqiqatning yuza qatlamigina ko'ra oldi.* (I.Sulton) *Nihoyat, mo'ljallagan joyiga yetib keldi.* (Sh.Boshbekov) *Juvonning toqati*

toq bo'ldi, shekilli, dumalayotgan o'g'lini yerdan yulqib ko'tardi. (O'.Hoshimov). *Oftobni ona deyishlari, ehtimol, shundandir.* (O'.Hoshimov) *Hali hech kim bilmaydi, menimcha.* (A.Namozov) *Ularning fikricha, Akbarning shuhrati va obro'si davlat manfaatlariga xizmat qiladi.* (P.Qodirov) *Ma'lumotlarga ko'ra, o'smirlar olamidagi jinoyatning 70 foizi aynan shu badmastlik oqibati ekan.* (T.Malik) *Mavlono Majdiddinning aytishiga ko'ra, xazinada atigi ikki tuman ham pul qolmabdur.* (I.Sulton) *Ko'p emas, bir-ikki kun birga ulfatchilik qilib, o'z ta'biri bilan aytganda, "jinnilik" qilib ketadi.* (O.Yoqubov)

7. Kirish gaplar (so'zlovchining bayon qilinayotgan fikrga munosabatini ifodalaydi) ham asosiy gapning boshida kelganda, undan keyin, o'rtasida kelganda, har ikki tomonidan, oxirida kelganda esa undan oldin vergul qo'yiladi: *O'ylab qarasam, pastkashlikning katta-kichigi bo'lmas ekan.* (S.Ahmad) *O'zingiz bilasiz, nimaiki yangi gap chiqsa, avval shofyor xalqi biladi.* (S.Ahmad) *Men sizga aytsam, o'rtoq Eshquvvatov, asrimizning o'ziga xos kasalliklaridan biri ham shu... asab kasalligi bo'lyapti.* (Sh.Xolmirzayev) *Bamisoli qalam emas, men sizga aytsam, ovozsiz o'qday gap bu.* (A.Muxtor) *Chorva ham, o'zingiz bilasiz, haminqadar.* (S.Ahmad) *Bir parcha qog'ozga yozilgan jo'ngina xat har qanday odamning boshiga yetardi, men sizga aytsam.* (A.Muxtor) *Sizni dog'da qoldirmaydi, ishonavering!* (U.Uteuliyev)

8. Gapda *qani, nima, xo'sh* kabi so'zlar gap bo'laklari bilan grammatik aloqaga kirishmagan holda turli modal ma'no nozikliklarini ifodalashga xizmat qilib, asosiy gapning boshida kelganda, undan keyin, o'rtasida kelganda, har ikki tomonidan, oxirida kelganda esa undan oldin vergul qo'yiladi: *Qani, Yo'ldoshali, oshga qarang.* (O.Jorqinboyev) *Nima, men go'dakmidim?* (Sh.Xolmirzayev) *Men*

qachon non-u tuz ko 'tarib, yovuzlarga peshvoz chiqqan ekanman, qani, ayt! (A.Muxtor) *Xo 'sh, nima qilish kerak endi?* (Sh.Xolmirzayev) *Suvi bir xil, yeri bir xil, lekin ikkita baravarini topib ber, qani?* (A.A'zam) *Tushundim, xo 'sh?* (T.Murod)

Ba'zan mazkur so'zlar yonma-yon kelsa, ular ham bir-biridan vergul bilan ajratiladi: *Xo 'sh, qani, bizga qanday xabarlar keltirdingiz?* (E.Vohidov) *Qani, xo 'sh, masalan, choynakning qopqog 'ini ruscha nima deydi?* (A.Qahhor)

9. Salomlashish-xayrlashish, tabrik, minnatdorlik, tashakkur, uzrxohlik, ma'qullash, rag'batlantirish kabi muomala odatlarini bildiradigan so'z va qoliplashgan birikmalar gap boshida kelsa, undan keyin, o'rtasida kelsa, har ikki tomonidan, oxirida kelganda esa undan oldin vergul qo'yiladi: *Salom, Amirqul aka, hormang!* (O'.Umarbekov) *Xayr, siz bilan kechqurun ko 'rishamiz.* (T.Malik) *Uzr, tajribasizlik qilibman.* (A.Meliboyev) *Og 'ayni, tegib ketgan bo 'lsa, uzr, kechiring.* (A.Obidjon) *Rahmat, do 'stlar, buning hojati yo 'q.* (P.Qodirov) *Marhamat, keling, o 'rtoq Abdurahmonov!* (Sh.Xolmirzayev) *Xudoga shukr, qo 'shnilarim tillo odamlar.* (T.Malik) *Shukur, sog ', ba 'zi ishlar bilan bo 'lib kelolmadi.* (A.Qodiriy) *Men esam, shukur, yuzdan o 'tdim.* (A.Abdullayev)

10. Gapda tasdiq (*ha, xo 'p, mayli*) va inkor (*yo 'q*) ni bildiradigan so'zlar alohida gap yoki gap bo 'lagi vazifasida qo 'llanmagan va boshqa gap bo 'lagi bilan grammatik aloqaga kirishmagan hollarda ular vergul bilan ajratiladi: *Ha, balli, buni fahmlab yetibsan.* (T.Malik) *Xo 'p, men shug 'ullanaman bu bilan.* (O'.Umarbekov) *Mayli, yaxshi o 'qish bo 'lsa, bora qolsin.* (O'.Umarbekov) *Yo 'q, u ertaga uchrashuvga bormaydi.* (O.Yoqubov) *Sen-ku, mayli, o 'zimiznikisan.* (U.Hamdani)

Tasdiq bildiruvchi soʻzlar yonma-yon qoʻllanganda, ular vergul bilan ajratiladi: *Ha, mayli, bir piyola choy ichsak ichibmizda.* (U.Hamdani) *Xoʻp, mayli, agar Otani sizning makoningizga olib borsam, yaxshi kuta olasizmi?* (O.Yoqubov)

11. Gapda takrorlangan soʻzlar orasiga vergul qoʻyiladi: *Qani, qani, mehmonlarning qoʻliga suv quyvoringlar.* (A.Obidjon) *Kelib, mana, Farhodning uyqusini buzishibdi, uzr, uzr.* (E.Aʼzam) *Rahmat, rahmat, oʻzlari koʻraversinlar.* (E.Aʼzam) *Hozir, hozir moʻyqalamni olaman-u... mana bunday qilib...* (O.Jorqinboyev) *Bas, bas! Buyogʻini eshiting, opa.* (Sh.Xolmirzayev) *Yoʻq, yoʻq, siz meni jentlmenlik yoshidan oʻtgan deb oʻylamang.* (P.Qodirov)

12. Muayyan ikkinchi darajali boʻlakni mazmun va mantiq jihatidan odatdagiga qaraganda kuchli, taʼsirli, emotsional qilib berish, uning maʼnosini izohlash, aniqlashtirish maqsadi bilan mazkur boʻlak gapda ajratiladi va bunday ajratilgan boʻlaklarning har ikki tomoniga odatda vergul qoʻyiladi (baʼzan ifoda maqsadiga muvofiq tire ham qoʻllanadi, bu haqda quyiroqda aytiladi): *Enaxonning onasi, oʻzi pakana va uning ustiga bukchaygan kampir, oʻyin qilgan boʻlib, hammani kuldirdi.* (Choʻlpon) *Onam uvushgan oyoqlarini uqalagancha orqaga, bola yigʻlayotgan tomonga, qarab ketdi.* (Oʻ.Hoshimov) *Qayerdadir, yaqin joyda, daryo shovullaydi.* (Oʻ.Hoshimov) *Haligi yigit, qoʻlida tuguni bor edi-ku, sartarosh, ertaga taʼtilga chiqar ekan.* (A.Gʻulomov) *Nasihatimni, otangning soʻzini, esingda tut.* (A.Gʻulomov) *Kechqurun, yotar paytda, kampir ikkovini yoniga chaqirib, oʻz fikrini aytdi.* (Choʻlpon)

13. Gapda *-(i)b* qoʻshimchasi bilan yasalgan ravishdoshlar oʻziga tobe boshqa soʻzlar bilan kengayib kelganda, ulardan keyin

vergul qo'yiladi: *Uni kim quchoqlab, kim o'padi?* (Cho'lpon) *Binafsha uzoqdan yugurib kelib, dadasining bo'yniga osilib oldi.* (Sh.Boshbekov) *Ular soy bo'yiga chodir tikib, bir-ikki hafta turishgan edi.* (O.Yoqubov) *Qaysi bir yil olis bir qishloqdan o'gay akasi kelib, uch-to'rt kun qo'nib ketgan edi.* (Cho'lpon) *Siz, axir, men bilan bir shapaloq yerni talashib, shu to'g'rida nari-beri bo'lishib, shu tufayli shaharga kelib qolgan edingiz...* (Cho'lpon)

Ammo *-(i)b* qo'shimchasi bilan yasalgan ravishdoshlar o'ziga tobe boshqa so'zlar bilan kengaymagan bo'lsa, ravishdoshlar odatdagi ravishlar bilan bir xil ma'naviy-grammatik maqomda bo'ladi va shuning uchun ulardan keyin vergul qo'yilmaydi: *Qo'shni xonada turadigan bir qiz yugurib kirdi.* (O.Yoqubov) *Divanda g'ujanak bo'lib uxlab yotar edi.* (O.Yoqubov) *Kotiba ko'zlarini pirpiratib chiqib ketdi.* (A.Namozov)

Biroq kengaymagan ravishdosh bilan fe'l kesim orasida to'ldiruvchi yoki hol vazifasidagi so'zlar kelganda, shu bo'limning 13-bandidagi kabi, ravishdoshdan so'ng vergul qo'yiladi: *Matluba bir-bir bosib, orqaga qaytdi.* (O.Yoqubov) *Ko'klamning sayroqi qushlari tabiat ko'rinishlarini kuylamoqdalar, ko'm-ko'k ko'katlar silkinib, qushlarni olqishlamoqdalar.* (Oybek)

Shuningdek, *-(i)b* qo'shimchasi bilan yasalgan ravishdoshli qurilmalar tilda idiomatik, frazeologik iboralarga aylanib qolgan bo'lsa, ulardan keyin vergul qo'yilmaydi: *Bugun... yeng shimarib ishlab o'tirsam, qo'ng'iroq bo'lib qoldi.* (A.Meliboyev) *Og'zingga qarab gapir, men Vatan uchun jang qilib edim!* (T.Murod) *Ammo ko'zingga qarab ishla.* (T.Murod) *Zum o'tmay qo'lini yuvib chiqdi.* (O'.Hoshimov)

14. Gapda *-gach* qo'shimchasi bilan yasalgan ravishdoshlar o'ziga tobe boshqa so'zlar bilan kengayib kelganda, ulardan keyin vergul qo'yiladi: *Bir marta qaysi bir to'y bir haftaga cho'zilib ketgach, oltinchi kuni bizning so'fi eshondan so'ramay qochib kelgan! (Cho'lpon) So'fining baqirishidan so'ng bir oz shoshib turgach, ular yugurgancha uyga kirdilar. (Cho'lpon) Hech natija bo'lmagach, uni bo'shatishga qaror qilindi. (T.Sodiqova) Maydonga to'rtta nazoratchi kirib kelgach, gazetchilar shaqirlatib suratga tushira boshlashdi. (N.Eshonqul)*

15. Gapda *-gan* qo'shimchasi bilan yasalgan va o'rin-payt kelishigining qo'shimchasini olgan sifatdoshlar o'ziga tobe so'zlar bilan kengayib kelganda, ulardan keyin vergul qo'yiladi: *Otam cho'ponlik qilganda, men qo'zi-uloq boqqanman. (Sh.Xolmirzayev) Ular dabdurustdan o'rinlaridan turishganda, tag'in xijolat hissi ezdi meni. (Sh.Xolmirzayev) Qosimjon mashinada xotinini bir aylantirmoqchi bo'lib turganda, eshik taqillab qoldi. (S.Ahmad) O'yin tamom bo'lib, palov dasturxonini yozilganda, oy ancha balandga ko'tarilgan edi. (Cho'lpon)*

Ammo gapda *-gan* qo'shimchasi bilan yasalgan va o'rin-payt kelishigi qo'shimchasini olgan sifatdoshlar o'ziga tobe so'zlar bilan kengayib kelmagan bo'lsa, ulardan keyin vergul qo'yilmaydi: *Kutilmagandayaqinginda Eronga otlangan Amir Temur Ko'ragondan chopar yetganini aytdilar. (M.Ali) Kulganda ham silkinib-silkinib kuladi. (S.Ahmad) O'n so'm qarz berib turing, xotinin kelganda beradi. (S.Ahmad) Qariganda gina-kuduratni unutib, bordi-keldi qilaylik. (T.Malik)*

Shuningdek, *-gan* qo'shimchasi bilan yasalgan va o'rin-payt kelishigi qo'shimchasini olgan sifatdoshli qurilmalar tilda idiomatik, frazeologik iboralarga aylanib qolgan bo'lsa, ulardan keyin vergul

qo'yilmaydi: *Ko'pam hovliqavermanglar, kelinni kelganda ko'r, sepini yoyganda ko'r.* (S.Ahmad) *U kun bo'yi saroydagi do'kondan chiqmas, uyga qosh qorayganda qaytardi.* (T.Malik) *Noinsofning kech kirganda uxlashini qarang!* (Cho'lpon) *Bir yilgacha marosimlarni o'tkazaman deb, qoqqanda qozig'im, osganda xurmacham qolmaydi.* (S.Ahmad)

16. Bog'lovchisiz bog'langan qo'shma gap tarkibidagi gaplar o'rtasida alohida mazmuniy munosabatlar mavjud bo'lmay, bu gaplar bir paytda yoki ketma-ket sodir bo'lgan (bo'ladigan, bo'layotgan) voqea-hodisalarni ifodalasa, odatda ular o'rtasiga vergul qo'yiladi: *Ko'klamning sayroqi qushlari tabiat ko'rinishlarini kuylamoqdalar, ko'm-ko'k ko'katlar silkinib, qushlarni olqishlamoqdalar.* (Oybek) *Botirlari kanal qazadi, shoirlari g'azal yozadi.* (H.Olimjon) *Sohibqironning bug'doyrang yuzi xiyol qoraydi, ko'zlari katta-katta ochildi.* (M.Ali) *Avval ular bizga yetib olishsin, keyin birga jo'naymiz.* (X.To'xtaboyev) *Sidiqjon to'xtadi, orqasidan kimdir kelayotgan edi.* (A.Qahhor)

17. Bog'langan qo'shma gap tarkibidagi gaplar o'zaro *ammo, lekin, biroq* kabi zidlovchi bog'lovchilar bilan bog'langanda, bu bog'lovchilardan oldin vergul qo'yiladi: *Kunlar ilib qolgan, ammo yerdan hali qishning zahri ketmagan.* (O'.Hoshimov) *U xuddi shu shaharga kelayotgan yo'lovchiday chaqqon tushdi, lekin qayerga kelganini hali bilmasdi.* (A.Muxtor) *Havo aytarli sovuq emas, biroq kuchsiz izg'irin badanni junjiktiradi.* (T.Malik) *Hammasini tinglardim, ammo O'xshashini topmasdim aslo.* (H.Olimjon)

18. Bog'langan qo'shma gap tarkibidagi gaplar o'zaro *-u (-yu), -da* yuklamalari vositasida bog'langanda, bu yuklamalardan keyin vergul qo'yiladi: *Mevasini yeng-u, bog'ini surishtirmang, janidan!* (O.Yoqubov) *Termometr hamshiraning qo'lidan tushib*

ketdi-yu, bir tomchi simob yaltirab polga dumaladi. (S.Ahmad) Zum o'tmay qo'lini yuvib chiqdi-da, mehmonlarni kutib olish uchun shoshildi. (O'.Hoshimov) Lo'li yigit Hikmatilloning kaftini chap qo'lga olib, o'ng qo'li bilan sharaqlatib urdi-da, poyezdga qarab yugurib ketdi. (O.Yoqubov). Bu holat mazkur yuklamalardan keyin zidlovchi bog'lovchilar qo'llanganda ham saqlanadi: Bu holat shuv etib o'tib ketdi-yu, lekin kayfiyatimni buzdi. (A.A'zam) Soqchilar yaqinlashayotgan qora sharpani ko'rishdi-yu, ammo uxlab qolganlarini o'zlari ham sezishmadi. (T.Malik)

19. Bog'langan qo'shma gap tarkibidagi gaplar o'zaro takrorlangan ayiruvchi bog'lovchilar (*yo..., yo...; goh..., goh...; dam..., dam...* kabi) bilan bog'langanda, takrorlanayotgan bog'lovchidan oldin vergul qo'yiladi: *Yo mehmon kelganini bilmaydi, yo o'zini bilmaganlikka soladi. (N.Jaloliddin) Dam jahlim chiqadi, dam kulgim qistaydi. (Oybek) Nuri goh sevinib, shirin xayollarga boradi, goh butun vujudini qo'rquv bosadi. (Oybek) Goh katta shaharlarga borib qolaman, goh daryolarda suzaman. (O'.Hoshimov)*

20. Bog'langan qo'shma gap tarkibidagi gaplar o'zaro takrorlangan inkor bog'lovchisi (*na..., na...*) bilan bog'langanda, takrorlanayotgan bog'lovchidan oldin vergul qo'yiladi: *Na bironta odamning sharpasi ko'rindi, na bir shitirlagan tovush eshitildi. (O'.Umarbekov) Na savdo-sotiq qiladi, na dehqonchilikka urinadi, na kosib-hunarmandlik peshasini tutadi. (Cho'lpon)*

21. Ergashgan qo'shma gaplarda ergash gap bosh gap bilan *chunki, negaki, shuning uchun, go'yo* kabi bog'lovchilar yoki bog'lovchi vositalar bilan bog'lansa, ulardan oldin vergul qo'yiladi: *Ular mening aytganimni qilishadi, chunki men oilamizning kenjatoyiman. (E.A'zam) Hozircha shunday deymiz, negaki uning o'zi*

shu uchrashuvni uzoq vaqtgacha baxtim deb yurdi. (O'.Umarbekov)
U Mingbuloqqa kelganidan xursand, shuning uchun xayollari
Mingbuloqdek tiniq edi. (O'.Umarbekov) *Tamara sahnada qushday*
uchadi, go'yo go'zal tovus o'ynab uchadi. (G'.G'ulom)

22. Ergash gap bosh gapga *-ki* yordamida bog'lansa, undan keyin vergul qo'yiladi: *Odam bolasi borki, barhayotlikni orzu qiladi.* (I.Sulton) *Bu hol shu qadar tez sodir bo'ldiki, Shavkat biron nima tushunishga ham ulgurmadi.* (Sh.Boshbekov) *Shuni mamnuniyat bilan ta'kidlaymanki, mening kasb tanlashimga otamning do'mbirasi sababchi bo'lgan.* (M.M.Do'st)

23. Kesimi shart maylidagi fe'l (*-sa* qo'shimchasini olgan) bilan ifodalangan ergash gapli qo'shma gaplarda mazkur kesimdan keyin vergul qo'yiladi: *Kasalni yashirsang, isitmasi oshkor qiladi.* (Maqol) *Qayerda ahillik bo'lsa, o'sha yerda qut-baraka bo'ladi.* ("Tafakkur gulshani") *Kim yalqov bo'lsa, uning qo'lida obod yer ham xarob bo'ladi.* (S.Abdulla) *Ko'ziga nima ko'rinsa, shu uni qiziqтира boshladi.* (Oybek) *Dunyoda qanday yaxshilik va xayriyatlik bo'lsa, hammasini shu birgina qizi uchun istar va orzu qilardi.* (Cho'lpon)

24. To'siqsiz ergash gaplarning kesimi (*-sa ham* shaklida ifodalangan)dan keyin vergul qo'yiladi: *Shahodat xola ko'nglida qarshi bo'lsa ham, erining ra'yini qaytara olmadi.* (O'.Umarbekov) *Yarim tunda yotsa ham, ertalab tong otar-otmas uyg'onar edi* (P.Qodirov). *U o'g'lining tirishib o'qiyotganini bilsa ham, talabni yanada qattiqroq qo'yaverardi.* (T.Malik)

25. Ergash gap bosh gapga *deb* vositasida bog'lansa, undan keyin vergul qo'yiladi: *Hovlidagi supaga to'shalgan bo'yra ustiga yoyilgan turshaklarni qush talamasin deb, qo'riqlab o'tirdim.* (O'.Hoshimov) *Vatan uchun jangga bor deb, qurol berdim qo'lingga.*

(H.Olimjon) *Yubkaga mos tushsin deb, yo 'g'on poshnali qora amirkon tufisini ham berdi.* (O'.Umarbekov)

26. Ba'zan *deb* shakli gap tarkibida *sababli, tufayli, uchun* kabi yordamchi so'zlarning sinonimi kabi qo'llanadi, bunday holatlarda *deb* so'zidan keyin ham, oldin ham vergul qo'yilmaydi: *Arzimagan oshiq-ma'shuqning xati deb butun pochta ovora bo'ladi.* (O'.Umarbekov) *Yur, seni deb men ham kechikiyapman.* (A.Namozov) *Bu dunyo deb u dunyoni bahosiz pulga sotdim-ku.* (Cho'lpon)

– *Nega... Nega o'ldiribdi?*

– *Sizning ishingiz deb.*

– *Mening ishim? – hayron bo'ldi Rahim Saidov.*

– *Ha. I-109 S deb. Ular preparatingizni yo o'g'irlamoqchi, yo yo'q qilmoqchi bo'lishgan. Xotiningiz... Munisxon bosh tortgan.* (O'.Umarbekov)

27. Ba'zan *deb* shakli gap tarkibida *sifatida* yordamchi so'zining sinonimi kabi qo'llanadi, bunday holatlarda ham *deb* so'zidan keyin ham, oldin ham vergul qo'yilmaydi: *Uyga ham, xotiniga ham o'z institutining, o'z hayotining bir qismi deb qarardi.* (O'.Umarbekov) *Said buni sovg'alarning debochasi deb bilardi.* (U.Hamdam) *U senga odam deb qaraydi.* (Cho'lpon) *Albatta, bu unga Mirazim oldida o'zini gunohkor deb his etmasligi uchun yetarli emasdi.* (U.Hamdam)

2. Nuqtali vergul

1. Gapda uyushiq bo'laklar meyoridan ortiq ko'p bo'lganda, ularni muayyan bir tarzda guruhlab berish zarurati tug'iladi va ayni shu guruhlarning har biri nuqtali vergul bilan ajratiladi: *Demak,*

bu daraxt ro'dapo boyar choponlarini-yu xipcha kamzul, yasama sochlarni; qora frak va silindrlar-u charm kurtka va budyonovkalarni; shalviragan ishtonlar-u torpocha shimlarni ko'rgan. (R.Hamzatov)

2. Muayyan tasnif tarkibidagi tartibni bildiruvchi raqamlar (yoki harflar) yarim qavs bilan ajratilgan bo'lsa, ular bilan ko'rsatilgan so'z, so'z birikmasi va gaplar oxiriga (eng so'nggisidan tashqari) nuqtali vergul (ba'zan vergul) qo'yiladi: *Nutq ham til va yozuv kabi ikki xil shaklga ega: a) og'zaki nutq; b) yozma nutq.* ("Hozirgi o'zbek adabiy tili" darsligi) *To'liqsiz gaplar bir qancha ko'rinishda bo'ladi:*

1) ega aytilmagan bo'ladi <...>;

2) kesim aytilmagan bo'ladi <...>;

3) ega ham, kesim ham aytilmagan bo'ladi <...>;

4) ikkinchi darajali bo'laklar aytilmagan bo'ladi <...>.

(A.G'ulomov)

3. Bog'lovchisiz yoki murakkab qo'shma gap tarkibidagi gaplar mazmunan sezilarli mustaqil bo'lib, bir-biriga mazmunan bevosita yaqin bo'lmaganda, odatda ular orasiga nuqtali vergul qo'yiladi: *Hamidaning boshi og'irlashib ketdi; ikki marta sekin, og'zini ochmasdan esnadi.* (A.Qahhor) *Faqat pashsha g'ing'illaydi, bemor inqillaydi; har zamon yaqin-yiroqdan gadoy tovushi eshitiladi.* (A.Qahhor) *U otasi singari baland bo'yli, keng yag'rinli; otda ko'p yurgani uchun oyog'ini kerib tashlaydi, ovda ko'p bo'lganidan fikrini qo'l harakati bilan ham tushuntirib gapiradi.* (Sh.Xolmirzayev)

4. Bog'lovchisiz yoki murakkab qo'shma gap tarkibidagi gaplar bir nechta bo'lsa, ularning mazmunan bir-biriga yaqinlari vergul bilan ajratilib, qolgan muayyan bir yoki bir nechtasi nuqtali

vergul bilan ajratiladi: *Xotin uzoq yig'radi, eriga qattiq gapirganiga pushaymon bo'ldi, o'zini qarg'adi, o'lim tiladi; yig'idan tolib, tashqariga chiqdi. (A.Qahhor) Unsin ko'kragiga nihoyatda og'ir bir narsa bilan urilganday ko'ngli ozib tentirab ketdi-yu, yiqilmadi, lekin oyoq uzra turib hushidan ketdi; oradan qancha vaqt o'tganini bilmadi, ko'zini ochib qarasa, jonvor yelkasidan tushipti, emaklab boyagi sag'ananing orqasiga o'tib ketdi. (A.Qahhor) Yigit pochasini shimarib olgan, ikkisi ham oftobda pishib, yuzlari bo'g'riqib ketgan; buloqni topib borib, uzala tushganча rosa suvga to'yishdi, yuzlarini chayib, bir-birlariga suv sachratib o'ynashdi, yayrab ketib, xoli joyda ekanliklarini unutilshdi, shekilli, xuddi o'z uylaridagiday qiy-chuv qilishdi. (A.Muxtor)*

5. Bog'lovchisiz yoki murakkab qo'shma gap tarkibidagi gaplarda ifodalangan voqea-hodisalarni solishtirish, qiyoslash mazmuni aniq ifodalanganda, ular orasiga nuqtali vergul qo'yiladi: *Ba'zilar ularning juda-juda inoq yashashlarini aytisharmish; ba'zilar esa aksincha, gap tarqatisharkanki, osmondan tushib, yerdan chiqqandek ko'payishib ketgan odamlarning bir-birlarini ko'rishga ko'zlari, otishga o'qlari yo'q. (Sh.Bo'tayev) Hovuzni o'ragan pastak devor ortidagi tosh ko'chadan qachon o'tsangiz, changalzordan qushlar chug'urini eshitasiz; hovuzning u tarafidagi supada esa oq tug'i o'ngib ketgan tanho qabr ko'rinib turadi. (Sh.Xolmirzayev)*

6. Bir qancha gaplar uyushganday bo'lib, yaxlit bir bog'lovchisiz qo'shma gapni tashkil etganda, ular orasiga nuqtali vergul qo'yiladi: *Razzoq so'fining sovuq yuzlari uning ko'zlaridan yiroqlashgan; nasihat yo'li bilan minglarcha marta aytilgan va ta'kidlangan so'zlar unutilgan; sovuq so'filarning "harom" degan da'volari sinib, parcha-parcha bo'lgan; "nomahramlik" safsatalari*

ot oyoqlari ostida yanchilgan; to'rt devorning bu tutqun qizi o'ziga o'xshagan tutqunlardan boshqa hech bir guvoh va tilchi bo'lmagan shu keng dalaning quloch yetmas bag'rida yillardan beri tugilib kelgan alamlarini kuyga aylantirib, cheksiz bo'shliqlarga yoyib yuborgan edi. (Cho'lpon)

3. Tire

1. Ot kesim ot, son, olmosh, harakat nomi, taqlidiy so'zlar yoki ular hokim bo'lgan so'z birikmalari bilan ifodalanib, bog'lamasiz qo'llanganda, ega va kesim orasiga tire qo'yiladi: *Ulug' ustozlarim so'zi – qoida.* (I.Mirzo) *O'g'ilni uylantirish – otaning vazifasi.* (A.Mamarasulov) *Uyqu – umrning tanobi!* (Cho'lpon) *Samarqand – olamning sayqali, ko'rki.* (I.Mirzo) *Bu – hayvonlarga xos bo'lmagan xislat.* (H.Shayxov) *Dunyo go'zali – sen, qadoqqo'l singlim.* (I.Mirzo) *Ikki o'n besh – bir o'ttiz.* (Maqol) *Lekin hozir bizni qiynayotgan birdan bir masala – siz bilan bevosita fikr almashish metodikasini aniqlash.* (H.Shayxov) *Oyoq osti – “chilip-chilip”, Zirqiraydi eski yaralar...* (A.Muxtor) *Shabnam, bu – tunda oy to'kkan achchiq yosh, Hovur, bu – quyoshning ko'ksida alam.* (I.Mirzo)

2. Ammo ot kesim inkor shaklida (ya'ni undan keyin inkor ifodalovchi *emas* so'zi kelgan) bo'lsa, ega va kesim orasiga tire qo'yilmaydi: *Harqalay, erxotinningyugurdagi emas.* (A.Mamarasulov) *Salim Karimovich yomon odam emas.* (O.Yoqubov) *Odam bolasi quyon emas-ku! Yiliga o'n-o'n beshtadan tug'sa.* (S.Ahmad)

3. Agar ega bilan ot kesim orasida kirish so'z, undovlar kelsa, ular orasiga tire qo'yilmaydi: *Rashk, avvalo, kuchli muhabbat belgisi.* (O'.Hoshimov) *Tantana qahramoni, albatta, Bahrom Farang.* (M.Xo'jayev)

4. Ega bilan ot kesim orasida *ham, faqat* kabi yuklamalar kelgan bo'lsa, ot kesimdan oldin tire qo'yilmaydi: *Rahmat ham o'qituvchi. Velosiped ham transport vositasi. Mening bilganim faqat Sunnatullayev.* (T.Malik)

5. Ot kesimli gap tilda idiomatik, frazeologik iboralarga aylanib qolgan bo'lsa, ega va ot kesim orasiga tire qo'yilmaydi: *Insonning qo'li gul.* (Maqol)

6. Ega kishilik olmoshlari bilan ifodalanganda, odatda ot kesimdan oldin tire qo'yilmaydi: *Sen Lutfiyning so'lim g'azali.* (A.Oripov) *Sen urush qatnashchisi.* (T.Murod) Ammo qarshilantirish ma'nosi voqelanganda, tire qo'yiladi: *Men – o'qituvchi, sen – talaba.*

7. Ot kesim (yoki ega) so'roq olmoshlari bilan yoki yuklamali so'zlar bilan ifodalanganda, ega va ot kesim orasiga tire qo'yilmaydi: *Do'sting kim? Do'sting nechta? To'y qachon? Oralaringda chaqqon va bilag'on Botirmi? Suv sening shaxsiy mulkingmi?* (E.A'zam)

8. Ot kesim sifat, ravish, tartib son yoki egalik olmoshi bilan ifodalanganda, ega va kesim orasiga tire qo'yilmaydi: *Dalalar ko'm-ko'k. Havo toza, musaffo, zangor.* (E.Vohidov) *Issig'i baland, alahsiraydi.* (T.Malik) *Ammo Miryoqub akaning yurishi ko'p!* (Cho'lpon) *O'sha amal seniki, xijolat tortma.* (A.Namozov) *Mana shu uy-joy turish-turmishi bilan seniki.* (T.Murod) *Eti sizniki, suyagi meniki, deb uyiga tashlab kelaman.* (S.Ahmad) *Mening o'g'lim hamisha birinchi...* (T.Murod)

9. Makon, zamon va miqdor chegaralari ("...dan ...gacha")ni ko'rsatuvchi so'zlar orasiga tire qo'yiladi: *Andijon – O'sh yo'lini quyruq tuman bosgan.* (S.Ahmad) *XII – XVI asrlarda bu shahar*

Yassi deb yuritilgan. (N.Karimov) Yosh Mirtemirning eski maktabda o'qigan davri 1914 – 1915-yillarga to'g'ri keladi. (N.Karimov)

10. Gapda uyushiq bo'laklardan keyin kelgan umumlashtiruvchi so'zdan oldin tire qo'yiladi: *Yozuvchining shaxsiga, qanaqa asarlar yozayotganiga, qanday yozishiga, hatto kechasi yo kunduzi yozishigacha – hamma-hammasiga qiziqadilar. (S.Ahmad). Ovozidagi boyagi bolalarcha hayrat, uyqusiz ko'zlarida porlagan quvonch, batareyalarni silagandagi bo'lakcha mehr – hammasi birdan so'nib, ovozida, xatti-harakatlarida kutilmagan bir horg'inlik paydo bo'ldi. (O.Yoqubov)*

11. Gapda umumlashtiruvchi so'zdan keyin kelgan uyushiq bo'laklar aniqlashtirish, izohlash, ilova mazmuniga ega bo'lsa, umumlashtiruvchi so'zdan keyin ikki nuqta emas, balki tire qo'yilishi mumkin: *Olloh taolo bul yulduzlarni uch maqsadda – osmonga ziynat, shaytonlarga otiladiringan tosh hamda bandalariga yo'l ko'rsatuvchi alomatlar bo'lmog'i uchun yaratdi. (N.Jaloliddin) Aytib beraversa barchaga barin – Omad-u judolik va yonganini, Rashk, umid, alami va afsuslarin, Aldagani, quvonganini. (A.Muxtor) Zotan, ziyolikka bir qarashingizdayoq unda uzoq asrlar mobaynidagi murakkab taraqqiyot jarayonida yuzaga keluvchi fikrlovchi mavjudotga xos hamma sifatlar – aql, farosat, bahodirlik, ko'tarinki ruh, oliyjanoblik, yumor va hokazolarni payqab olish sira qiyin emasdi. (H.Shayxov)*

12. Gapda umumlashtiruvchi so'zdan keyin kelgan uyushiq bo'laklarni kuchli ta'kidlash zarurati mavjud bo'lgan yoki ular ajratilgan izohlovchiday qo'llangan hollarda uyushiq bo'laklar ikki tomonidan tire bilan ajratilishi mumkin: *Sudda juda ko'p narsalar – tergovchilarning jinoyatkorona xatti-harakatlari-yu dastlabki sudning*

Yassi deb yuritilgan. (N.Karimov) Yosh Mirtemirning eski maktabda o'qigan davri 1914 – 1915-yillarga to'g'ri keladi. (N.Karimov)

10. Gapda uyushiq bo'laklardan keyin kelgan umumlashtiruvchi so'zdan oldin tire qo'yiladi: *Yozuvchining shaxsiga, qanaqa asarlar yozayotganiga, qanday yozishiga, hatto kechasi yo kunduzi yozishigacha – hamma-hammasiga qiziqadilar. (S.Ahmad). Ovozidagi boyagi bolalarcha hayrat, uyqusiz ko'zlarida porlagan quvonch, batareyalarni silagandagi bo'lakcha mehr – hammasi birdan so'nib, ovozida, xatti-harakatlarida kutilmagan bir horg'inlik paydo bo'ldi. (O.Yoqubov)*

11. Gapda umumlashtiruvchi so'zdan keyin kelgan uyushiq bo'laklar aniqlashtirish, izohlash, ilova mazmuniga ega bo'lsa, umumlashtiruvchi so'zdan keyin ikki nuqta emas, balki tire qo'yilishi mumkin: *Olloh taolo bul yulduzlarni uch maqsadda – osmonga ziynat, shaytonlarga otiladiringan tosh hamda bandalariga yo'l ko'rsatuvchi alomatlar bo'lmog'i uchun yaratdi. (N.Jaloliddin) Aytib beraversa barchaga barin – Omad-u judolik va yonganini, Rashk, umid, alami va afsuslarin, Aldagani, quvonganini. (A.Muxtor) Zotan, ziyolikka bir qarashingizdayoq unda uzoq asrlar mobaynidagi murakkab taraqqiyot jarayonida yuzaga keluvchi fikrlovchi mavjudotga xos hamma sifatlar – aql, farosat, bahodirlik, ko'tarinki ruh, oliyjanoblik, yumor va hokazolarni payqab olish sira qiyin emasdi. (H.Shayxov)*

12. Gapda umumlashtiruvchi so'zdan keyin kelgan uyushiq bo'laklarni kuchli ta'kidlash zarurati mavjud bo'lgan yoki ular ajratilgan izohlovchiday qo'llangan hollarda uyushiq bo'laklar ikki tomonidan tire bilan ajratilishi mumkin: *Sudda juda ko'p narsalar – tergovchilarning jinoyatkorona xatti-harakatlari-yu dastlabki sudning*

yuzakiligi, tergov va sudning protokolidagi qalbakiliklar – aniq isbotlar bilan fosh qilindi. (N.Aminov) *Ikkala yosh – yuzlari kulgan, ko'ngillari yozilgan – qo'ltiqlashib ayvonga bordilar.* (Cho'lpon)

13. Gapda aniqlashtirish, izohlash mazmunidagi ajratilgan bo'laklardan oldin tire qo'yilishi mumkin: *Gangrenaga – qorasonga aylanib ketsa nima bo'ladi?* (S.Ahmad) *Bu masalani hal etish, chamasi, hushyor, dovyurak, idrokli, aqli raso, iste'dodli yoshlarimiz – kelajak avlodlar zimmasiga tushadi.* (M.Hasaniy) *Alibek eng asosiysi – majaqlangan inni yerga tashlagandan keyin darhol tepkilash kerakligini esdan chiqargan ekan.* (A.Mamarasulov) *Xalqaro savdo yo'li – Buyuk ipak yo'li Temur va temuriylar davrida juda serqatnov bo'lgan.* (B.Ahmedov) *Tashqarida – gulzor tomonda esa ola qorong'ilik hukm surardi.* (Cho'lpon)

14. Ajratilgan bo'laklarni gapda alohida ta'kidlash zarurati bo'lganda, ular har ikki tomonidan tire bilan ajratilishi mumkin: *Toy hammadan uzoqdan – Beshqo'rg'ondan – o'ziga o'xshash yuvosh sigirini oldiga solib kelardi.* (O'.Hoshimov) *Oyim ko'p tayinlagani uchun biz – bolalar – unga tegmasdik.* (O'.Hoshimov) *Shuhrat Salimovich – mening sobiq yordamchim, meditsina fanlari kandidati, dotsent – xonamga kirib keldi.* (H.Shayxov) *Shu topda uning juda ehtiyot bilan – hech bir sharpa chiqarmay – bosgan qadamlarining bo'shang shitirlashi ham o'tirganlarga malol kelgan kabi edi.* (Cho'lpon)

15. Kirish va kiritma birliklar gapda har ikki tomonidan tire bilan ajratilishi mumkin: *Bittasi – ularning kattasi bo'lsa kerak – yonidagi sherigiga “beshikni yo'qot” deganday ishora qildi.* (Sh.Boshbekov) *Chaqaloq – tonggi salqinda sovuq qotganmi yo qorni*

ochganmi – big‘illab yig‘lardi. (Sh.Boshbekov) *Gulmiraning onasi – og‘zi to‘la tilla tish, pakana, semiz ayol – barmoqlari bilan stolni asabiy chertib o‘tiribdi.* (Sh.Boshbekov) *Abdulhamid Sulaymon o‘g‘li – boyagi o‘n to‘qqiz yashar yigit – shunday xatti-harakatga jur‘at etgandi.* (N.Karimov) *Miryoqub – bir joyda bir nafas o‘tirolmaydigan narsa – olti-yetti kundan beri mingboshi yonidan jilmaydi.* (Cho‘lpon)

16. Bog‘lovchisiz qo‘shma gap qismlari orasida o‘xshatish munosabati ifodalanganda, ular orasiga tire qo‘yiladi: *Hamal keldi – amal keldi.* (Maqol) *Qor yog‘di – don yog‘di.* (Maqol) *Yulduz o‘chadi – Yo‘qlik dunyosiga ko‘chadi.* (A.Muxtor)

17. Bog‘lovchisiz qo‘shma gap qismlari orasida savol-javob munosabati ifodalanganda, shuningdek, faqat birinchi qismi savoldan iborat bo‘lganda, ular orasiga tire qo‘yiladi: *Atrofda nima ko‘p – kimyo zavodlari ko‘p.* (H.Shayxov) *Yetimlik nima – mendan so‘rayver.* (Sh.Boshbekov) *Xayolidan ne o‘ylar o‘tdi – yolg‘iz xudoga ayon.* (Sh.Boshbekov)

18. Bog‘lovchisiz qo‘shma gap qismlari orasida zidlash, qarshilantirish munosabati ifodalanganda, ular orasiga tire qo‘yiladi: *Yulduzlarni xayolida har xil rangga bo‘yab ko‘rdi – yulduzlar o‘z rangida xira miltillab turaverdi.* (A.Muxtor) *It huradi – karvon o‘tadi.* (Maqol) *Jismimiz yo‘qolur – o‘chmas nomimiz.* (H.Olimjon)

19. Bog‘lovchisiz qo‘shma gap qismlari orasida shart munosabati ifodalanganda, ular orasiga tire qo‘yiladi: *Birovga ayta ko‘rmang – ikkovimiz ham baloga qolamiz.* (S.Ahmad) *To‘g‘ri bo‘ling – bexavotir bo‘lasiz.* (Maqol) *Qo‘shning tinch – sen tinch.* (Maqol) *Odamlarni biriktir – har birining yuragida bo‘ron qo‘zg‘aladi.* (Oybek)

20. Bog'lovchisiz qo'shma gap qismlari orasida sabab-oqibat, asos-xulosa munosabati ifodalanganda, ular orasiga tire qo'yiladi: *Sen borsan – men uchun bu hayot go'zal, Sen borsan – men uchun dilbar koinot.* (A.Oripov) *Endi nima bo'lib shundoq bo'lganini aytib o'tirishga fursatim yo'q – idorada odamlar kutib o'tiribdi.* (A.Qahhor) *Uyda qadam bosgani joy yo'q – hamma yoq o'yinchoq.* (Sh.Boshbekov) *Keyingi kunlarda daryo qirg'og'ini chumchuq bosib ketdi – kanal miroblari suvi chekinib, ochilib qolgan orolchalarga sholi ekishgan.* (S.Ahmad) *Qarasam, oshxona tomondan gup-gup etgan tovush kelyapti – oyim o'g'irda tolqon qilyapti.* (O'.Hoshimov) *Narigi tomonda taraq-turuq boshlandi – quruvchilar ishga tushdilar.* (N.Jaloliddin)

21. Bog'lovchisiz qo'shma gap qismlari orasida payt munosabati ifodalanganda, ular orasiga tire qo'yiladi: *Arava notinch bo'ldi – qo'shquloqdagi sut chayqaladi, to'kiladi.* (A.Qahhor) *Yon tarafdagi salobatli eshik ohista ochildi – yordamchi kerakli qog'ozlarning barchasini olib kiradi.* (A.Toshmatov) *Chala-chulpa u gapirdi – men angladim, chin ko'ngildan men gapirdim – u angladi.* (Cho'lpon)

22. Bog'lovchisiz qo'shma gapning ikkinchi qismi izoh. ilova xarakteriga ega bo'lsa, ular orasiga tire qo'yiladi: *Esladi – u sevgilisi Layli haqida gapirgandi.* (N.Jaloliddin) *Uning sarkash fe'li bor edi – birovning o'ziga bo'lgan munosabatining ma'nosini oydinlashtirmaguncha tinchimasdi.* (N.Jaloliddin)

23. Bog'lovchisiz qo'shma gap tarkibidagi ikkinchi gapning kesimi tushib qolgan hollarda ikki gap vergul bilan ajratilib, ikkinchi gapdagi egadan keyin tire qo'yiladi: *To'rg'ay dashtda kuylar, bulbul –*

chamanda. (I.Mirzo) Oltin o'tda bilinadi, odam – mehnatda. (Maqol)
Yaxshidan ot qoladi, yomondan – dod. (Maqol)

24. Ko'chirma gapli qo'shma gaplarda muallif gapidan oldin tire qo'yiladi ("Ko'chirma gapli qo'shma gaplarda tinish belgilari" deb nomlangan qismda bu haqda batafsil aytiladi).

25. Dialoglarning replikalari ketma-ket bir qatorda emas, balki ularning har biri alohida abzas shaklida yangi qatordan berilsa, replikalar oldidan tire qo'yiladi:

– *Jadiding nimasi? Nima degan gap o'zi?*

– *Maktabini yoptirgan vaqtingizda aytib bergan edim-ku.*

– *Estda qolgan deysanmi?*

– *Jadid degani "yangi" degani bo'lsa kerak. Yurt orasida yangilikni rasm qilarmishlar... Yangi o'qish, yangi maktab, yangi urf-odat, yangi kiyim – har narsa yangi...*

– *Eskicha bo'lsa, kimga zarari tegar ekan?*

– *Unisini bilmadim... Ishqilib, jadiclarning qasdi shu emish...*

(Cho'lpon)

4. Ikki nuqta

1. Muayyan fikr-mulohaza, hukm, ilmiy ta'rif, qoida kabilarni ifodalovchi gaplardan keyin ayni fikr-mulohaza, hukm, ta'rif, qoidalarning to'g'riligini asoslash uchun keltirilgan birdan ortiq daliliy faktlarni ta'kidlab ko'rsatish maqsadida ikki nuqta qo'yiladi: *U (gap) ega va kesimdan yoki ega-kesim va ikkinchi darajali bo'laklardan iborat bo'ladi: Saida kuldi. Qalandarovning ko'zlari olayib ketdi. (A.Qahhor) Tong. Havo salqin. Yumshoq shamol mayingina esib turibdi. (A.G'ulomov)*

Ba'zan bunday hollarda mazkur gaplardan keyin *masalan, misol, dalil, chunonchi* kabi so'zlar qo'llanishi mumkin, bunda ikki nuqta ayni so'zlardan keyin qo'yiladi: *U (gap) ega va kesimdan yoki ega-kesim va ikkinchi darajali bo'laklardan iborat bo'ladi. Masalan: Saida kuldi. Qalandarovning ko'zlari olayib ketdi. (A.Qahhor) Tong. Havo salqin. Yumshoq shamol mayingina esib turibdi. (A.G'ulomov)*

2. Tasniflash qo'llari aks etgan gaplarda tasnif asosini ifodalovchi gapdan keyin tasniflangan birliklarni ta'kidlash uchun ikki nuqta qo'yiladi: *Bog'lovchi vositalarsiz birikkan qo'shma gap o'z tarkibidagi qismlarning munosabati jihatidan ikki xil bo'ladi: 1) teng qismli qo'shma gap; 2) tobe qismli qo'shma gap. (M.Asqarova)*

3. Uyushiq bo'lakli gaplarda umumlashtiruvchi so'z bu bo'laklardan oldin kelsa, umumlashtiruvchi so'zdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Bu sirni faqat uch kishi: Abdulla, o'zi va Samad bilardi. (O'.Umarbekov) Ichkaridagilar: chaqaloqning ota-onasi, opa-akalari, Shavkatning ikkita sherigi ham qulab tushgan tom tagida qolib ketdi... (Sh.Boshbekov) Qish bo'yi allaqaysi go'r ostlarida junjib chiqq'an qush zotlari: chumchuqlar, chittaklar, to'rg'aylar, sa'valar va boshqa allaqancha qush turkumlari o'z to'plari bilan vijir-vijir, chug'ur-chug'ur sayrab kuladirlar. (A.Qodiriy)*

4. Ba'zan uyushiq bo'laklarni alohida ta'kidlash maqsadi bilan ular gapdan tashqariga chiqariladi, bunday hollarda bevosita umumlashtiruvchi so'zdan keyin emas, balki asosiy gapdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Lekin undan qimmatli narsalar ham bor: obro', vijdon, aql, madaniyat. (O'.Umarbekov) Divan oldidagi uch oyoqli stolchada talay qoqmevalar turibdi: chaqilgan yong'oq, bir hovuch turshak, bir hovuch qora kishmish. (Sh.Xolmirzayev) Sizlarga faqat*

shular kerak: yeyish, ichish, kiyinish, pul... (Sh.Xolmirzayev) *Abdulla ko'prikka yetganda, Gulchehraning eshigidan ikki kishining hovliqib chiqqanini ko'rdi: bittasi Samad, bittasi esa Gulchehra edi.* (O'.Umarbekov). *Erkak zotining bari bir xil: Amerikada ham, o'sha Afg'onida ham!* (E.A'zam)

Gapda umumlashtiruvchi so'z bo'lmagan hollarda ham asosiy gapdan keyin uyushiq bo'laklarni ta'kidlash uchun ikki nuqta qo'yiladi: *Mana shu qizil "Jiguli"damiz: xotinim, o'g'lim, qizim.* (Sh.Xolmirzayev) *Chiqib keldilar qator: Dante, Shiller va Bayron, Firdavsiy, Balzak, Tagor.* (E.Vohidov). *U tanidi: otasi, Hafiz, Ubaydulla aka... yana qandaydir ayollar.* (O'.Umarbekov)

5. Bog'lovchisiz qo'shma gapda keyingi qism oldingi qismdagi olmosh (yoki olmoshga vazifadosh so'z, gap, odat, narsa, tomon, fikr kabi mazmuni tavsiflanishi lozim bo'lgan so'zlar) bilan ifodalangan yoki ifodalanmagan eganing mazmunini izohlab, aniqlab kelsa, oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Faqat shu esida: ertasi kuni ko'zini ochganda, yonida Sobirjon yo'q edi.* (A.Qahhor) *Masalan, qadimdan qolgan gap bor: ovchi kiyikdan bitta otishi kerak...* (Sh.Xolmirzayev) *Uning g'alati odati bor edi: birov bilan suhbatlashganda, ko'zoynagi bor-yo'qligidan qat'i nazar, xuddi ko'zoynak tagidan qaraganday gaplashardi.* (Sh.Boshbekov) *Militsiyaga bir narsa qorong'i edi: u tasodifan tushib ketganmi yo o'zini tashlaganmi?!* (O'.Umarbekov) *Pishmagan yong'oqning bitta yaxshi tomoni bor: og'ir bo'ladi.* (O'.Hoshimov) *O'shanda uning xayoliga yomon fikr keldi: mashina xotinini yoki o'zini bosib ketganda nima bo'lardi?* (O'.Umarbekov)

6. Bog'lovchisiz qo'shma gapda keyingi qism oldingi qismdagi olmosh (yoki olmoshga vazifadosh so'z) bilan ifodalangan kesimning

mazmunini izohlab, aniqlab kelsa, oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Bu doktorxona to'g'risida Sotiboldining bilgani shu: salqin, tinch parkda, daraxtlar ichiga ko'milgan baland va chiroyli oq imorat; shisha qabzali kulrang eshigida qo'ng'iroq tugmasi bor.* (A.Qahhor) *Men oldinga surayotgan fikrning qisqacha mazmuni shu: inson tug'ilishidan qobiliyatsiz bo'lmaydi.* (E.Vohidov) *Endi gap bunday: bugundan boshlab siz opkegan harom ovqatingizniyam yemayman.* (Sh.Boshbekov) *Ravon yo'l bitta shu: bu ham yaxmalak.* (A.Oripov) *Erkak kishi o'zi shunaqa: bir kun uyda bo'lsa, o'n kun ko'chada.* (O'.Umarbekov) *Orzum shul: o'chmasin yongan chirog'ing.* (A.Oripov)

7. Bog'lovchisiz qo'shma gapda keyingi qism oldingi qismdagi olmosh (yoki olmoshga vazifadosh so'z) bilan ifodalangan yoki ifodalanmagan to'ldiruvchining mazmunini izohlab, aniqlab kelsa, oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *So'ngra men bir narsani ko'rdim, aniqrog'i, ishondim: bizning o'zbek bolalari yaxshi urishar ekan!* (Sh.Xolmirzayev) *Matluba o'shanda yana bir narsani ko'ngliga qattiq tugdi: o'qishi kerak!* (O.Yoqubov) *Muovinninga ayting: o'rningizga boshqa birovni tayinlasin!* (O.Yoqubov) *Sizni ishontirib aytaman: qayerda bo'lmay, doim sizni o'ylayman.* (O'.Umarbekov)

8. Bog'lovchisiz qo'shma gapda keyingi qism so'roq shaklidagi gapdan iborat bo'lib, oldingi qismdagi ifodalangan yoki ifodalanmagan to'ldiruvchining mazmunini ochishga xizmat qilganda, oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Lekin men bir narsani o'ylab qoldim: bolangni nima qilasan?* (A.Qahhor) *Endi sizdan shuni ham so'rayin: xo'jasig'a sodiq bir qul, sizning ta'biringizcha, ma'naviy*

bir padar o'z o'g'lig'a yomonlik sog'inarmi? (A.Qodiriy) Xudoyimni o'rtaga qo'yib ayting: astoydil do'stmisiz? (Cho'lpon) Aytaman-u o'ylayman: onaning yosh-qarisi bo'ladimi? (O'.Hoshimov) Siz ham yotig'i bilan gapirib bering: nimaga tashqaridan kirar-kirmas, Zebini so'ratingiz? (Cho'lpon) Endi bir boshdan gapirib ber: kim nima dedi, nima qildi? (Sh.Boshbekov)

9. Bog'lovchisiz qo'shma gapda keyingi qism oldingi qismda ifodalangan voqea-hodisaning sababini bildirsa (ikki gap orasiga *chunki* bog'lovchisini qo'yish mumkin bo'lsa), oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Soat 12 da institutda bo'lishim kerak: darsim bor. (Sh.Xolmirzayev) O'zingga qiyin bo'ladi: uchta bolang bor, qo'lingda hunaring yo'q... (A.Qahhor) Pakavira quvonib ketdi: ikki man oltin hazilakam boylik emas, bunga yangi bir kema sotib olish mumkin! (P.Qodirov) Lekin ancha vaqt shaharda qolib ketdim: Yakkachinorga boradigan bironta ham mashina yo'q edi. (O'.Umarbekov) Yanglishasiz: men ko'klarga berkingan Yer qizidan xayolimni olmaymen. (Cho'lpon)*

10. Bog'lovchisiz qo'shma gapda oldingi qism keyingi qismda ifodalangan voqea-hodisaning sababini bildirsa (ikki gap orasiga *shuning uchun* bog'lovchi vositasini qo'yish mumkin bo'lsa), oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Omon ovchining ov sarguzashtlari ko'plarni qiziqtirardi: ko'plari hikoya eshitish uchun kelardi. (Sh.Xolmirzayev) U haligi yuksak qahqahani eshitgach, uning ma'nisini angladi: yugurib Zebining yoniga kirdi. (Cho'lpon)*

11. Bog'lovchisiz qo'shma gapda keyingi qism oldingi qismda ifodalangan voqea-hodisaning natijasini, oqibatini bildirsa,

oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Keyin u yoqqa chopdim-bu yoqqa chopdim: uch-to'rt qop sement topdim.* (Sh.Xolmirzayev) *U chidayolmadi: so'richadan turib kelib, uy darpardalaridan birining takkinasiga o'tirdi.* (Cho'lpon) *Istiqlol yillarida bizda Navoiyga munosabat davlat siyosati darajasiga ko'tarildi: shoir yangidan qadr topdi, shon-shuhrat shohsupasiga ko'tarildi.* (E.Ochilov)

12. Bog'lovchisiz qo'shma gapda keyingi qism oldingi qismdagi olmosh (yoki olmoshga vazifadosh so'z) bilan ifodalangan yoki ifodalanmagan aniqlovchining mazmunini izohlab, to'ldirib kelsa, oldingi qismdan keyin ikki nuqta qo'yiladi: *Ey Salomxon, bu eshon pochchamning o'g'illari bir yigit bo'ldi: o'ktamlikdayam, suqsurlikdayam tengi yo'q.* (M.Mansur) *Shoirlardan doimo talab: O'qimog'i kerak yangi she'r Va aytmog'i kerak yangi gap.* (E.Vohidov) *Sizdan bugun birgina o'tinch: Yolg'iz qo'ying meni, do'stlarim.* (E.Vohidov) *Adolatxondan xunuk bir xabar keldi: u Samarqanddagi maktabni bitirib, Toshkentga ketibdi.* (A.Qahhor)

13. Qo'shma gapning oldingi qismida *ko'rmoq, qaramoq, diqqat qilmoq, eshitmoq, bilmoq, tushunmoq, sezmoq, eslamog kabi fe'llar qo'llanib, keyingi qismda keladigan muayyan fakt bayoni yoki muayyan tavsifga semantik ishora qilib tursa, ikki qism orasiga ikki nuqta qo'yiladi: Ertasiga ko'rdim: ishkom boshida yolg'iz bir tup shaftoli qiyg'os gullab chiqibdi.* (M.Mansur) *Avval yosh xotinning ko'zlariga qaradi: horg'inligi, uyqusiraganligi ochiq ko'rinib turardi.* (Cho'lpon) *Diqqat qildim: ko'nglida ajib bir olov yona boshlaganga o'xshaydi.* (Cho'lpon) *Rangidan sezgan edim: maishatining mazasi yo'q.* (Sh.Xolmirzayev) *O'zim ham bilgan edim: katta omburga chap berib bo'lmaydi.* (A.Qahhor) *Muhammad Churog'a dodxoh esladi:*

besh yil avval Samarqandda Bog'i Bihisht mehmonxonasida ham xuddi shunday voqea yuz bergandi. (M.Ali) Bular darvozadan chiqib, muyulishga yetganda u yoqdan O'lmasjon ko'rindi: charchagan otini horg'in-horg'in qamchilab, asta-asta sudralmoqda edi. (Cho'lpon)

14. Qo'shma gapning keyingi qismi oldingi qismdagi mazmuni umuman izohlab kelsa, ikki qism orasiga ikki nuqta qo'yiladi: *Mana, maqsadiga yetdi: mashhur Otashqalbning sevikli Ma'shuqasi nomini oldi. (E.A'zam) Daraning aholisi o'z ishi bilan mashg'ul: o'spirinlar podalarni haydab chiqib ketadi, erkaklar qo'sh qo'shib shudgor qilmoqda. (S.Ayniy) Musofir muxlis uni darrov tanidi: u tanimay kim tanisin! (E.A'zam) Sobiq maktabdoshini tanib-tanimay, noqulayroq biror gapni qo'zg'ab qolishidan yuragi takapuka bo'lib o'tirgan Oqsoqol shoir, nihoyat, yengil tortdi: shunisiga ham shukr! (E.A'zam)*

5. Qavs

1. Gap ichida asosiy fikrga qo'shimcha sifatida beriladigan izoh, ma'lumotni ifodalaydigan kiritma so'z yoki birikma qavsga olinadi: *Uni birinchi marta To'la aka (T.Xo'jayev)ning repetitsiyasida ko'rganman. (A.Meliboyev) Gulya Lagutina ichkarigi xonada o'ziga o'xshashib ketadigan (yo armani, yo ozari) bir ayol bilan achomlashib-cho'lpillashib, pichir-pichir qila boshladi. (E.A'zam) Bunga kaminaning qulog'ida va tevaragida kuchaygan (botiniy va zohiriy) shovqin ham sabab bo'ldi-yov. (E.A'zam) Farhodning taxminicha, kinoga bevosita daxldor bir-ikkitasini aytmasa, davradagilarning aksariyati (kelib-ketuvchilarini ham qo'shganda) anchayin san'at atrofida o'ralashib yuradigan, ammo o'zini uncha-munchadan kam sanamaydigan omadsizroq bir toifa edi. (E.A'zam) Bordi-yu, hushyorlik qilinmaganida, qora bozorga kamida 50 ming so'mlik*

(o'sha yillarning bahosida) zahri qotil mahsulot chiqib ketgan bo'lar edi. (A.Meliboyev) Jarohat o'rniga qov (kuydirilgan paxta) qo'ydi. (G'.G'ulom)

2. Gap ichida asosiy fikrga qo'shimcha sifatida beriladigan ma'lumotni ifodalagan kiritma gap qavsga olinadi: *O'sar Hojarga uylangach (uylanganigayam yigirma yildan oshdi), ana shu eski uychaga taqab bir dahliz va bir mehmonxona-yotoqdan iborat boshpana qurib olgan edi.* (Sh.Xolmirzayev) *Ota ishongan odamlar (ular orasida Sarkor ham bor) quvg'unga tushmasa hali!* (O.Yoqubov) *Matluba indamay park darvozasiga tomon yo'naldi. Samig'jon parkdan chiqishi bilanoq besh panjasini ko'rsatib (bu uning "besh so'm beraman" degani edi), duch kelgan birinchi mashinani to'xtatdi.* (O.Yoqubov) *Yana eshitganim (buni menga qishlog'imizdagi bir mayxo'r shinavanda asta qulog'imga shipshib qo'ygan) jin, alvasti aroq ichgan odamdan sal nari yurar ekan.* (A.Meliboyev)

3. Boshqa tildagi gapning yoki boshqa tildagi muayyan bo'lakning tarjimasi qavsga olinadi: *OK. Continue the fly ("Yaxshi. Uchishda davom eting").* (I.Sulton) *Yes, sir (Xo'p bo'ladi, ser).* (I.Sulton) *Mening birinchi maqolalarim qirg'iz tilida chiqadigan "Emgek danqi" ("Mehnat shuhrati") nomli tuman gazetasida bosilgan.* (A.Meliboyev)

4. Gap ichida asosiy fikrga muallifning subyektiv munosabatini ifodalaydigan kirish so'z yoki birikma qavsga olinadi: *Muqaddas esa (ajabo!) go'yo hech narsani sezmas, u nimagadir sevinib, hadeb kular... edi.* (O.Yoqubov) *Birov o'q borib uning qo'liga tekkan desa, boshqa birov (Asta'furulloh!) naqd og'ziga tekkan deydi.* (E.A'zam) *Menga bitilgan xatni ikki kun (ikki kun-a!) saqlab yuribsiz, o'sha ikki kun mobaynida xayolan ikki yuz ming ko'chaga kirib chiqqanimni tasavvur qilaszmi?* (X.Do'stmuhammad) *Tuyqus yon tomondan*

qo'llarida cho'qmor (ha, ha, rostakam cho'qmor!), korjoma kiygan ikki barzangi sahnaga kirib keldi. (E.A'zam)

5. Gap ichida asosiy fikrga muallifning subyektiv munosabatini ifodalaydigan kirish gap qavsga olinadi: *Ko'ngil qo'yganlari boshqa edi, boshqalar edi. Uni biz bilamiz (Bilmaylar ketaylik, iloyim!).* (E.A'zam) *Sizning xayollaringizni ostin-ustin qilgan o'zimdagi fazilatlarini (Rostdan ham, bormi ular?) topib, ardoqlab yashayman.* (X.Do'stmuhammad) *Boylar bo'lsa na fuqaroni bir chaqaga oladi (bunisi-ku mayli-ya), na mingboshini (mana munisiga chidab bo'lmaydi!). Ochiqdan ochiq so'kadi, haqorat qiladi...* (Cho'lpon)

6. Sahna asarlari matnidagi turli izoh, remarkalar qavs ichida beriladi: *SOHIBQIRON. Yo'q! Bari Oллоhdan. Yaratgan egamning xohishi shul erkan. O'z jannatidan joy ato qilg'ay! (Qalqonbekka). Dafn taraddudini ko'ringlar! (Yuziga fotiha tortadi. Saragulni o'rnidan turg'izadi). Sen qachon kelding bu maskanga? (O.Yoqubov) OLIMJON (Alomatga qarab turib). Iye, bu o'chib qopti-ku... (Robotning yelkasidagi blokni kavlashtira boshlaydi.) (Sh.Boshbekov)*

6. Qo'shtirnoq

1. Har biri alohida abzas ko'rinishida yangi qatordan emas, balki ketma-ket bir qatorda berilgan dialog replikalari shaklidagi ko'chirma gap qo'shtirnoqqa olinadi ("Ko'chirma gapli qo'shma gaplarda tinish belgilari" deb nomlangan qismda bu haqda batafsil aytiladi).

2. Turli manbalardan olingan iqtiboslar qo'shtirnoq ichida beriladi: *Navoiy umrining oxirlarida yaratgan "Mahbubul-qulub" asarida yozadi: "Yaxshi-yamonning fe'lini bilibmen va yamon-u yaxshi xislatlarin tajriba qilibmen".* (N.Komilov) *"Odami ersang, demagil odami Onikim, yo'q xalq g'amidin g'ami".* (Alisher Navoiy)

Cho'lpon shunday deb hayqirgan edi: "...Kishan kiyma, Bo'yin egma Ki, sen ham hur tug'ilg'onsen!" Yunonlarning Lukian degan yozuvchisi o'tgan. Eramizdan avval. Uning "Vatan sha'niga" degan asari bor. Undagi birinchi jumla shunday ekan: "O'z ona-otasini sevmagan farzand o'zga ota-onalarni hurmat qila bilmaydi. Va o'z vatanini sevmagan kishi o'zgalari vatanini hurmat qila olmaydi!" (Sh.Xolmirzayev)

3. Ichki nutq shaklidagi birliklar (o'y-xayol, mulohaza, tasavvur kabi) qo'shtirnoqqa olinadi: *Shavkat sekin oynasi darz ketgan suratga termulib qarar ekan, xayolidan ushbu o'ylar o'tdi: "Qiyinalib ketdim, Surayyo... Sen bo'lganingda, bu ko'rguliklar yo'q edi... O'zing hammasini eplarding..."* (Sh.Boshbekov)

4. Gapda odatdagi ma'nosidan boshqa ma'noda qo'llangan, shuningdek, eski, yangi yoki chet so'zlar qo'shtirnoqqa olib beriladi: *Borib-borib yirikroq "ish"ga o'tdi – odamlarning uy-joyi, mol-holini o'g'irlyadigan bo'ldi.* (Sh.Boshbekov) *Shundagina Shavkat "o'tlab" ketayotganini anglab qoldi.* (Sh.Boshbekov) *Bu turqi sovuqning sho'rlik Otaga "mehri" tushgan ekan, uni tinch qo'ymadi.* (O.Yoqubov) *(Malades, Shayx! Orangutan bo'p ket-e!)* *Bunday "maqtovlar" Shayxni battar jazavaga soladi.* (O'.Hoshimov) *Ko'p o'zingdan ketaverma, adang "shishka" bo'lsa o'ziga!* (Sh.Boshbekov) *U kelganimizdan beri allaqanday lug'atni yonidan qo'ymaydi, biroq ovqat mahali bor bilimi esidan chiqib ketadimi, nuqul "fish" (baliq), "chiken" (qovurma jo'ja go'shti), "ti" (choy) yoki "bia" (pivo) deydi.* (E.A'zam)

5. Turli asarlarning, shuningdek, kitob, gazeta, jurnallarning nomlari, sarlavhalar alohida olinganda emas, balki matnda qo'llanganda, qo'shtirnoqqa olinadi: *A.Qodiriyning "O'tgan kunlar"*

romanini o'qidim; O'.Hoshimovning "Dunyoning ishlari" qissasi; A.Oripovning "O'zbekiston" she'ri; "Maftuningman" badiiy filmi; "Hozirgi o'zbek adabiy tili" darsligi; "Mehnat kodeksi" kitobi; "Xalq so'zi" gazetasi; "O'zbekiston adabiyoti va san'ati" gazetasi; "Sharq yulduzi" jurnali; "O'zbek tili va adabiyoti" jurnali kabi.

6. Muassasa, tashkilot, korxon va shu kabilarning shartli nomlari qo'shtirnoqqa olinadi: "O'qituvchi" nashriyoti, "Fan" nashriyoti, "Jahon" axborot agentligi, "Oila" ilmiy-amaliy markazi, "Tasviriy oyina" ijodiy uyushmasi, "Oltin meros" xalqaro xayriya jamg'armasi kabi.

7. O'zbekiston Respublikasi orden va medallarining nomi qo'shtirnoqqa olinadi: "Mustaqillik" ordeni, "Buyuk xizmatlari uchun" ordeni, "El-yurt hurmati" ordeni, "Sog'lom avlod uchun" ordeni, "Oltin yulduz" medali, "Jasorat" medali, "Shuhrat" medali kabi.

Ammo buyuk shaxslar nomi bilan atalgan orden nomlari qo'shtirnoqqa olinmaydi: Amir Temur ordeni, Jaloliddin Manguberdi ordeni kabi.

8. Turli mahsulotlarning shartli nomlari qo'shtirnoqqa olinadi: "Qoraqum" konfeti, "Paxta" torti, "Samarqand" muzlatkichi, "Neksiya" avtomashinasi kabi.

Ko'chirma gapli qo'shma gaplarda tinish belgilarining qo'llanishi

1. Ko'chirma gaplar alohida abzas ko'rinishida yangi qatordan emas, balki ketma-ket bir qatorda berilgan bo'lsa, qo'shtirnoqqa olinadi: *Muning ustiga yana ta'na ham qilib qo'ydi: "Kim olardi endi u kampirni?"* (Cho'lpon). Ammo agar ko'chirma gap alohida abzas

yoki emotsionallikka ega bo‘lganda esa so‘roq yoki undov belgisi, shuningdek, ko‘pnuqta yopiluvchi qo‘shtirnoqdan oldin qo‘yiladi, muallif gapi esa kichik harf bilan boshlanadi: *“Tushunsangiz-chi, aya, o‘z holimga qo‘ying, yosh bola emasman”, – dedi. (O‘.Hoshimov) “Sizga bir og‘iz gapim bor edi”, – dedim. (Sh.Xolmirzayev) “Kimsan o‘zing?” – dedim jahlim chiqib. (E.A‘zam) “Hoy, shu kuningdan o‘lganing yaxshimasmi?” – deb baqirdim. (Sh.Xolmirzayev) “O‘zing panohingda asra, Xudo!” – deydi Muyassar xayolan. (O‘.Hoshimov)*

4. Muallif gapi ko‘chirma gapning ichida kelganda, muallif gapi ikki tomonidan tire bilan ajratiladi; bo‘laklangan ko‘chirma gap qismlarining har biri emas, balki yaxlit ko‘chirma gap qo‘shtirnoqqa olinadi, ya‘ni ichida muallif gapi mavjud bo‘lgan ko‘chirma gapning boshida qo‘shtirnoq ochilib, uning oxirida yopiladi; bo‘laklangan ko‘chirma gapning birinchi qismi bo‘laklangunga qadar vergul, nuqtali vergul, ikki nuqta, tire kabi tinish belgilarini taqozo etgan yoki hech qanday tinish belgisini taqozo etmagan bo‘lsa, ko‘chirma gapning ayni uzilgan joyida vergul qo‘yiladi va muallif gapidan keyin ham vergul qo‘yilib, muallif gapi, shuningdek, ko‘chirma gapning ikkinchi qismi kichik harf bilan boshlanadi: *“Kim astoydil harakat qilsa, – deydi keksalar, – o‘sha har qanday maqsadiga erishadi”. (Gazeta) “Shuni ham aytib qo‘yay, – so‘zida davom etdi.Ibrohimov, – hozirgi zamonda xotin baxtini erdan kutmaydi”. (A.Qahhor) “Lekin qobiliyat keyin ham yuzaga chiqishi mumkin, – deb o‘zicha to‘ng‘illadi Zokir O‘rin nihoyat. – Buyam talantday gap”. (Sh.Xolmirzayev) “Talabalar, – deydi ustozlar, – o‘z ustlarida muntazam ishlamoqlari lozim”. (Gazeta)*

5. Agar bo‘laklangan ko‘chirma gapning birinchi qismi bo‘laklangunga qadar nuqtani taqozo etgan bo‘lsa, ko‘chirma gapning ayni uzilgan joyida vergul qo‘yiladi va muallif gapi kichik harf bilan boshlanib, undan keyin nuqta qo‘yiladi; ko‘chirma gapning ikkinchi

qismi bosh harf bilan boshlanadi: *“Ma, – dedi mashinaning qiya ochiq eshigidan uzatib. – Gulandomniyam og‘zi tegsin”*. (O‘.Hoshimov) *“Uch yildan beri shu gapni kutar edim sizdan, – dedi Omon iymanib. – Qiling. Bir yonini o‘zim ko‘taraman...”*. *“Yo‘q, hammasi o‘zimdand, – kesib ta‘kidladi Mansur. – Armonim shu edi, jo‘ra”*. (Sh.Xolmirzayev) *“Kambag‘alning ekkani unmaydi, bolasi ko‘payadi o‘zi, – deb o‘yladi Shoikrom ijirg‘anib. – Shu kunimdan ko‘ra urushga borib, o‘lib keta qolganim yaxshiydi”*. (O‘.Hoshimov)

6. Agar bo‘laklangan ko‘chirma gapning birinchi qismi bo‘laklangunga qadar so‘roq yoki undov belgisini taqozo etgan bo‘lsa, ko‘chirma gapning ayni uzilgan joyida so‘roq yoki undov belgisi qo‘yiladi va muallif gapi kichik harf bilan boshlanib, undan keyin nuqta qo‘yiladi; ko‘chirma gapning ikkinchi qismi bosh harf bilan boshlanadi: *“Nahotki, Sultonmurod akam? – deyman. – O‘zi qolib, sherik boshlab keptimi endi?.. Bo‘lakdir-e, o‘libdimi?!”* (M.Mansur) *“Tavba! – deyman. – Bu qanaqasi bo‘ldi!”* (Sh.Xolmirzayev) *“Menga desa, otib yubormaydimi?! – deb o‘yladi u ayvon labiga cho‘qqayib o‘tirganicha usti yopiq simni ochiq simga ildam ularkan. – Harna bitta haromxo‘rni o‘ldirganim”*. (O‘.Hoshimov)

7. Ko‘chirma gap muallif gapining ichida kelganda, u bosh harf bilan boshlanib, qo‘shirnoqqa olinadi va uning oldidan ikki nuqta qo‘yiladi; ko‘chirma gapdan keyin uning mazmuniga muvofiq vergul (yopiluvchi qo‘shirnoqdan keyin) yoki so‘roq, yoki undov, yoki ko‘pnuqta (yopiluvchi qo‘shirnoqdan oldin) qo‘yiladi, bu belgilardan keyin esa tire qo‘yiladi: *Kampirni uyg‘otib: “Tur, karomatingni ko‘rsat”, – dedim.* (Oybek) *Bunga qarshi o‘jar cho‘loq: “Avval quda qilib, keyincha o‘zim ham shaharga ko‘chmoqchiman”,*

– deb javob berdi. (Cho‘lpon) Mehmonlarga: “Zerikmadingizlarmi?”
– deb, supaning bir chetiga o‘tirdi. (Oybek) To‘n kiyib, belbog‘
bog‘lagan bolakaylar ko‘zidan duv-duv yosh oqib: “Buvijonim,
buvijonim!” – deb chirillashar edi. (O‘.Hoshimov) Ona esa: “Bolam,
qishlog‘imiz, odamlarimiz yana ham yaxshi bo‘lib ketdi, mana, kelsang
ko‘rarsan...” – derdi. (S.Ahmad) Qizaloq: “Otam sizni yo‘qlayotuvdi.
Zerikkanlar...” – dedi. (Sh.Xolmirzayev)

8. Ko‘chirma gap mazmunan muallifning o‘y-xayoli, ichki kechinmasi, ichki fikr-mulohazasi kabilarga daxldor bo‘lib, bevosita talaffuz qilingan nutq maqomida bo‘lmasa, ya‘ni muallif gapining sintaktik asosini ...deb o‘yladi, ... deb xayol qildi, ...deb fikr-mulohaza qildi, ...deya xavotir oldi, ...deya qo‘rquvga tushdi kabi, shuningdek, ...degan fikrdaman, ...degan gap, ...deganday bo‘ldi, ...deganday ishora qildi kabi so‘z shakllari tashkil etgan bo‘lsa, ko‘chirma gap kuchsizlangan, undagi voqeani nomlash darajasi esa kuchaygan bo‘ladi, shuning uchun mazkur “ko‘chirma gap” qo‘shirnoqqa olinadi, undan keyin yoki oldin esa hech qanday tinish belgisi ishlatilmaydi; faqat agar “ko‘chirma gap” emotsionallikka yoki so‘roq mazmuniga ega bo‘lsa, yopiluvchi qo‘shirnoqdan oldin undov yoki so‘roq belgisi qo‘yiladi: “Nahotki, birga o‘qisak, yaxshi qiz ekan” deb o‘ylardi. (O‘.Umarbekov). “Yana fe‘li aynibdi cholning!” deb o‘yladi kampir. (Cho‘lpon) Hozir, birpas nafasni rostlab qlay, keyin “Yo pirim!” deb ko‘taramiz-u, ketaveramiz. (Sh.Boshbekov) “Yo‘q, gaplashish qiyin bo‘lsa kerak” deb o‘ylayman. (O‘.Umarbekov) “Uyda xotinim bor, qizim bor, ular nima yeydi?” deb o‘ylamaydi. (Cho‘lpon) “Bu joyda o‘zga maqsad bo‘lishi mumkin emas!” deb o‘ylardi u. (Cho‘lpon) “Bu ketishda, qizim sho‘rlik, to‘yga yetarmikan, yo‘qmikan?” degan xayollar onaning bag‘rini tilardilar. (Cho‘lpon) “Tashi yaltiroq, ichi

qaltiroq” degan gap bor. (Cho‘lpon) Zunnun “Yo‘q, yo‘q” degan ma’noda qo‘lini chaypidi. (Cho‘lpon) Nizom qayiqni sokin qo‘ltiqqa burib kelib to‘xtatganda, Hamidaga ma’yus termulib, “Yana qachon ko‘rishamiz?” degandek qaradi. (P.Qodirov) “Men qo‘yib yubordim, siz ham qo‘yib yuboring” degan ishorani bildirdi. (T.Murod) Ulug‘bek “Jim!” deganday o‘ng qo‘lini sal ko‘tarib qo‘yib, Abdulvahobga tikildi. (T.Malik) Yigitlar “Kim javob beradi?” degandek bir-birlariga qarab olishdi. (T.Malik) “Sendan yozuvchi chiqadi-yov” degan maqtovdan taltayib, oldidagi qog‘ozga battar yopishadi. (E.A‘zam)

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Абдалиева Г.Р. Основы русской пунктуации. – Нукус, 2006.
2. Абдурахмонов Ф. Пунктуация ўқитиш методикаси. – Тошкент: Ўқитувчи, 1968.
3. Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни англаш учун ишлатилган ишоралар ҳақида // Хорижий филология. 1-сон. Тошкент, 2016. – Б. 49–53.
4. Bahriddinova B. Zamonaviy o'zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent: Akademnashr, 2015. – 65 b.
5. Валгина Н.С. Русская пунктуация: принципы и назначение. – М., 1979.
6. Валгина Н.С. Актуальные проблемы современной русской пунктуации. – М., 2004.
7. Jamolxonov H. Hozirgi o'zbek adabiy tili. – Toshkent: O'zME, 2013.
8. Йўлдошев М. Бадиий матн лингвопоэтикаси. – Тошкент, 2019.
9. Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент: Ўқитувчи, 1976.
10. Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутқ. – Тошкент: Фан, 1974.
11. Назаров К., Эгамбердиев Б. Ўзбек тили ишора-имло коидалари (Пунктуация). – Тошкент: Ўқитувчи, 1996.
12. Содиков Қ. Уйғур ёзуви тарихи (Манбашунослик ва китобат тарихи масалалари) – Тошкент: Маънавият, 1997.

13. Fitrat A. O‘zbek tili qoidalari to‘g‘rusida bir tajriba. 1-kitob: Sarf. 2-kitob: Nahf // Tanlangan asarlar. Nashrga tayyorlovchi va izohlar muallifi H. Boltaboyev. – Toshkent, 2009. – 336 b.
14. Содиқов Қ. Эски туркий битиклар. – Тошкент, 2009.
15. Эрматов И. Ўзбек тилшунослик терминларининг шаклланиши ва тараққиёти: Филол. фан. б. ф. д-ри. (PhD) дисс. – Тошкент, 2019.
16. Шоабдурахмонов Ш. Пунктуация асослари. – Тошкент, 1953.
17. Шоабдурахмонов Ш. Ўзбек тилида пунктуация. – Тошкент, 1955.
18. Ғозиев Ҳ. Ўзбек пунктуациясининг тарихий тараққиёти. – Тошкент: Фан, 1979.

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ВАЗИРЛАР МАҲКАМАСИНИНГ
ДАВЛАТ ТИЛИНИ РИВОЖЛАНТИРИШ ДЕПАРТАМЕНТИ

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ФАНЛАР АКАДЕМИЯСИ
ЎЗБЕК ТИЛИ, АДАБИЁТИ ВА ФОЛЬКЛОРИ ИНСТИТУТИ

ЎЗБЕК ТИЛИ

МЕЪЁРЛАРИ

(ПУНКТУАЦИЯ)

Тошкент
“Zamin nashr”
2021

УЎК 811.512.133:003.086

КБК 81.2-2(5Ўзб)

Ўзбек тили меъёрлари (пунктуация). – Тошкент: Zamin nashr, 2021. – 232 б.

Тузувчилар:

Низомиддин Маҳмудов, филология фанлари доктори, профессор

Абдувахоб Мадвалиев, филология фанлари номзоди, доцент

Неъмат Маҳкамов, филология фанлари номзоди, доцент

Дилрабо Анданиёзова, филология фанлари бўйича фалсафа доктори

Масъул муҳаррир:

Ёркинжон Одилов,

филология фанлари доктори, профессор

Ўзбекистон Республикаси Фанлар академияси Ўзбек тили, адабиёти ва фольклори институти илмий кенгашининг 2020 йил 2 декабрдаги 8-йиғилиш қарори ҳамда Ўзбекистон Республикаси Халқ таълими вазирлиги тасарруфидаги Республика таълим маркази илмий-методик кенгашининг 2015 йил 15 июндаги қарори билан маъқулланган ва нашрга тавсия этилган.

ISBN 978-9943-6888-4-1

© Zamin nashr, 2021

МЕЪЁР ТИЛНИНГ ЯШАШ ШАКЛИДИР

Адабий тил умумхалқ тилининг сайқалланган шакли ҳисобида аниқ меъёр ҳамда қоидалар асосида иш кўради. Миллий адабий тилни, унинг оғзаки ва ёзма шаклларини пухта эгаллашда меъёрларнинг ўрни муҳимдир. Тилшуносликда меъёр тушунчаси меъёртаҳассислар томонидан қабул қилинган, маъқулланган ва тил эгаларига тушунарли бўлган тил бирликларининг нутқ жараёнида қўлланиш ҳолати ва имкониятини англатади. Ҳар қандай тилнинг музайян қолипга солинган, белгиланган меъёрларининг борлиги ўша тил қоидаларининг қатъийлиги, ўрганилиши қулайлигини таъминловчи муҳим омиллардандир. Тил ҳодисаларини, унинг меъёрий жиҳатларини тадқиқ этишда тилнинг миллий хусусиятларини ҳам ҳисобга олиш зарур.

Маълумки, ўзбек тилшунослигида адабий тил меъёрлари асосидан кўплаб тадқиқотлар олиб борилган, китоблар нашр қилинган. Масалан, “Адабий норма ва нутқ маданияти” китобида ўзбек адабий тили қуйидаги меъёрлар асосида иш кўриши қайд қилинган:

1. Фонетик меъёрлар.
2. Лексик-семантик меъёрлар (сўз қўллаш).
3. Талаффуз (орфоэпик) меъёрлари.
4. Акцентологик (урғунинг тўғрилиги) меъёрлар.
5. Грамматик меъёрлар.
6. Сўз ясалиш меъёрлари.
7. Имловий меъёрлар.
8. График (ёзув) меъёрлар.

9. Пунктуацион меъёрлар.

10. Услубий меъёрлар¹.

Бу ўринда биз диққат қиладиган жиҳат ўзбек тили пунктуацияси меъёрларидир. Саводхонликни оширишда орфография – тўғри ёзишнинг ўрни қанчалик аҳамиятга эга бўлса, тиниш белгиларини тўғри қўллаш ҳам шунчалик муҳимдир. Зеро, ёзувда тиниш белгиларининг ўринли ишлатилиши нафақат ёзув эгасининг, балки миллатнинг савиясини, ёзув маданиятини кўрсатиб туради.

Ҳозирги ўзбек адабий тилининг пунктуацион меъёрлари анча аввал ўрганилган ва мавжуд қоидалар анча барқарорлашган бўлса ҳам, такомиллаштирилиши зарур жиҳатлар бор эди. Тиниш белгиларининг қўлланиши билан боғлиқ асосий қоидалар 2015 йилда Ўзбек тили, адабиёти ва фольклори институти олимлари томонидан ишлаб чиқилган ва чоп этилган эди².

Мазкур китобда замонавий ўзбек пунктуацияси меъёрлари, тиниш белгиларининг қўлланиши каби турли масалалар ҳақида фикр юритилади.

Ушбу китобнинг биринчи қисмини ёзишда пунктуация бўйича изланиш олиб борган К.Назаров, Ш.Шоабдурахмонов, Ҳ.Ғозиев, Ҳ.Жамолхонов, Б.Баҳриддинова каби тилшуносларнинг ишларига лозим ўринларда мурожаат қилинди.

¹ Бегматов Э., Бобоева А., Асомиддинова М. Адабий норма ва нутқ маданияти. – Тошкент, 1983. – Б. 75.

² Маҳмудов Н., Мадвалиев А., Маҳкамов Н. Ўзбек тили пунктуациясининг асосий қоидалари. – Тошкент, 2015.

ПУНКТУАЦИЯНИНГ МАҚСАДИ ВА НАЗАРИЙ АСОСЛАРИ

Ёзув тарихига назар солинса, инсоният ҳозирги тиниш белгиларини қўлламадан аввал ҳам ўз фикрини ёзувда турли воситалар орқали тўғри англатишга интилдигани аёнлашади. Шундай интилиш ёки изланишлар натижасида ёзувлар ўтмишида ҳар хил белгилар пайдо бўлган. Бу белгилар турли халқлар ёзувларида кўп ҳолларда шаклан бир хил ёки қисман ўзгача бўлган ва, асосан, бир хил вазифани ифодалаган.

Ҳозирги давр ёзувини тиниш белгиларисиз тасаввур қилиш мумкин эмас, чунки ёзма нутқнинг ҳар томонлама ривожланиши, матбуот ва нашриёт ишларининг кенг тараққий этиши, фан ва техниканинг турли тармоқларига оид кўплаб китобларнинг нашр этилиши ёзувнинг ажралмас қисми бўлган пунктуацияга бўлган ҳаётий талаб ва эҳтиёжни кучайтирди. Ўзбек тилшунослигида ҳам пунктуациянинг вазифалари ва қўлланиш доираси кенгайди, бу борада муайян изланишлар олиб борилди, ўзбек тили пунктуациясининг асосий қоидалари ишлаб чиқилди.

Тилшуносликда *пунктуация* термини тиниш белгиларининг ишлатилиши ҳақидаги қонун-қоидалар мажмуи ва тиниш белгиларининг ўзига нисбатан ишлатилади. Пунктуация (лотинча *punctum* – нуқта) – тилшуносликнинг мустақил бўлими сифатида тиниш белгилари тизими ва уларнинг қўлланиш қонун-қоидаларини ўрганadi. Пунктуация қоидалари ва меъёрларини билиш эса ёзма фикрни аниқ ва тўғри, мантиқли ва ифодали, раво ва тушунарли ҳамда мақсадга мувофиқ баён қилишда муҳимдир.

Тиниш белгиларининг асосий вазифаси ёзувда ифодаланадиган нутқнинг фикрий бўлинишини, гапнинг қандай қисмларга ажралишини ва у бўлақларнинг ўзаро муносабатларини кўрсатишдан иборатдир. Бундан ташқари, тиниш белгилари кўшимча маъно кўринишларини ифодалаш учун ҳам хизмат қилади. Бунда улар нутқнинг бирор бўлаги ёки гап қандай мазмун англатганини ифодалаш учун ишлатилади.

Шундай ҳолатлар бўладики, тиниш белгилари ўрнининг ўзгариши ёки ўз ўрнида ишлатилмаслиги гап мазмунини бутунлай ўзгартиради. Масалан:

Афанди подшога қараб: “Сиз аҳмоқ одам эмассиз”, – деди. (Латифадан) Мазкур гапда *аҳмоқ* сўзидан кейин вергул қўйилса ҳамда оғзаки нутқда қисқа тўхтам билан айтилса, гапдан подшонинг ақллилиги эмас, балки аҳмоқ ва ёмон одамлиги англашилади. Аксинча, ёзувда вергул қўйилмаса, оғзаки нутқда қисқа тўхтам бўлмаса, подшонинг аҳмоқ эмаслиги тушунилади.

Замонавий рус пунктуацияси билан шуғулланган Н.С.Валгинанинг шундай гапи бор: “Тиниш белгиларни ўрганиш мумкин эмас, балки уларни қўллашни ўрганиш керак”.³ Олима бу фикри замирида тиниш белгиларнинг кенг вазифаларга, имкониятларга эгаллигини ҳам назарда тутган бўлса, ажаб эмас. Чунки тиниш белгилари дастлаб фақат график белги вазифасини ўтаган бўлса, ҳозир уларнинг вазифалари бир қадар кенгайган. Олима фикрида давом этиб ёзади: “Ҳозирги тиниш белгилари ўзида улкан имкониятларни мужассам этади, улар ёзувчига нафақат фикрларини, балки ҳис-туйғуларини ҳам етказишда ёрдам беради”.

³ Бу ҳақда қаранг: Валгина Н.С. Актуальные проблемы современной русской пунктуации. – М., 2004. – С.12.

Дарҳақиқат, пунктуация, бир томондан, ижодкорга ўз ёзма нутқини аниқ, тўғри ва ифодали баён этиш имкониятини берса, иккинчи томондан, ўқувчига муайян матндаги фикрни муаллиф баён этганидек, у кўзда тутгандек тушунишини таъминлайди.

Умуман, саводхонликни оширишда орфография (имло) қоидаларини эгаллаш қанчалик зарур бўлса, тиниш белгиларини ўринли қўллай билиш малакасини ҳосил қилиш ҳам шунчалик аҳамиятлидир.

Пунктуация ижтимоий ҳодиса сифатида давр ўтиши, ёзувнинг тараққий этиши билан ўзгариб, такомиллашиб келган. Табиийки, ёзувда дастлаб қўлланилган тиниш белгиларининг қўйилиш ўрни ҳозирги ҳолатидан бошқача бўлган, қолаверса, вазифалари ҳозиргидек аниқ ва мураккаб ҳам бўлмаган. Масалан, ўзбек пунктуацияси масалалари билан шуғулланган тилшунос К.Назаров дастлаб юлдузча ва ромб кўринишидаги ўндан ортик ишораларнинг нуқта вазифасида ишлатилгани ҳақида маълумот берган⁴.

Тиниш белгилари ичида энг қадимийси нуқта бўлиб, бу белги номи кейинроқ тиниш белгиларини ўрганадиган соҳа номининг келиб чиқишига асос бўлган. Дастлаб нуқта вазифасида турли шаклдаги ишоралар (ромб, айлана, юлдузча, тўртбурчак ва б.) қўлланган. Жумладан, қадимги лотин, юнон, гот ёзувларида сўзлар баъзан бўш жой (интервал), баъзан нуқта ёрдамида бири-биридан ажратилган. Ёзувда сўзларни нуқта билан ажратиш Ўрта Осиё халқларининг оромий, руник ёзув намуналарида ҳам қисман учрайди.

ХІХ асрнинг охирига келиб нуқтанинг ҳозирги қўлланиш ўрни қатъийлашган. Бундан кўринадики, давр талабига боғлиқ

⁴ Назаров К. Ўзбек пунктуацияси тарихи. – Тошкент, 1976. – Б.7.

ҳолда пунктуацион тизим ҳам ўзгариб боради, мукамаллашади, катъийлашади. Шунингдек, тиниш белгилари сони, уларни қўллаш меъёрлари тиллараро ҳар хилдир. Пунктуация айрим халқлар ёзувида олдин, айримларида эса нисбатан кейин пайдо бўлган.

Бугунги кунда тиниш белгилари нафақат гапнинг синтактик қурилиши, интонациясига, балки семантик структурасига, ифода мақсадига ҳам таъсир этадиган муҳим воситага айланган.

Пунктуация ёзув сингари миллатнинг маданий бойлиги ҳисобланади. Ундан фан, таълим, матбуот, нашриёт, маориф ва маданият ходимлари, умуман жамият ҳаётининг барча жабҳаларида кенг фойдаланилади.

Замонавий ўзбек адабий тили ва унинг вазифавий услублари тараққиёти, ёзув маданиятининг ўсиши, матбуот ва нашриёт ишларининг кенг ривожланиши пунктуациянинг ижтимоий-амалий аҳамиятини оширмоқда. Шулардан келиб чиқиб, тиниш белгиларининг асосий вазифалари сифатида қуйидагиларни кўрсатиш мумкин:

1. Ёзув орқали ижодкор (муаллиф) ва ўқувчи ўртасида амалга ошадиган ижтимоий алоқа-аралашувнинг тўғри боришига ёрдам бериш. Агар муайян гап якунида ижодкор ундов ёки сўроқ белгисини қўйса, ўқувчи шу белгилар ёрдамида гапда сўроқ ёки ундов, хис-ҳаяжон мазмуни борлигини англайди ва муаллиф мақсадини аниқ тушунади.

2. Ёзма нутқдаги мақсад, мазмун ва сўзларнинг маъно қирраларини аниқлаштиришда иштирок этади. Масалан, гап охирига қўйилган нуқта, сўроқ ва ундов белгилари ёки кўпнуқта шу гапда қандай мазмун, сўзловчининг нутқий мақсади

ифодаланганлигини билдиради, айти пайтда, уларни бир-биридан фарқлайди.

3. Гап қурилишини аниқ белгилашга ёрдам беради. Бунда гап бўлаклари, гапнинг тузилишига кўра турлари (сода ёки кўшма), уюшиқ ва ажратилган бўлақлар, ундалма, киритмалар орасидаги чегарани, боғловчисиз кўшма гап қисмлари ҳамда муаллиф ва кўчирма гап ўртасидаги муносабатни кўрсатади.

4. Ёзма нутқнинг ихчам ва равон ифодаланишини таъминлайди. Қиёсланг: *Тошкентдан Бухорога қатнайдиغان поезд* / “*Тошкент – Бухоро*” поезда. Кейинги мисолда тиренинг қўлланиши гапни анча ихчамлаштирган.

5. Ёзма нутқда мураккаб фикрий муносабатларни ифодалашда қўлланади. Масалан, бадиий асарларда қаҳрамон руҳияти ва ҳис-туйғуларини беришда ижодкорлар тиниш белгилардан унумли фойдаланадилар:

– *Умид... борми, табиб?.. – Турсунбой жонталашининг овози титраб чиқди.* (У.Ҳамдам. Исён ва итоат)

– *Ёмонлик қилмаган бўлсангиз мунча қўрқасиз, Раҳимбой ака?! Ўғри эмассиз, бузуқи эмассиз – тўғрими?! – Раҳимқул Бозорнинг ўзига тикилиб турган кўзларига тик боқолмай тарракдек қотди.* (Х.Дўстмуҳаммад. Сўроқ)

Гапларнинг биринчисида кўпнукта орқали қаҳрамоннинг ички кўрқуви, гапиришга ботина олмаётгани ифодаланган бўлса, сўроқ белгиси ва кўпнуктанинг бирга қўлланиши савол берувчининг кучли ҳаяжонини ёритишга хизмат қилган. Иккинчи гапда сўроқ ва таажжуб муносабатлари ифодаланган.

Маълумки, қадимги ёзувлар, пиктографик (расмга асосланган ёзув) ёки логографик (алоҳида белги, шакллар орқали

фикр ифодалаш) шаклда бўлганлиги сабабли тиниш белгиларига эҳтиёж сезилмаган. Ижтимоий онгнинг ўсиши ва шунга боғлиқ ҳолда ёзувнинг тараққий этиши билан тиниш белгилари вазифасини бажарувчи турли ишоралар, кейинчалик тиниш белгилари ишлатила бошланган.

Пунктуациянинг пайдо бўлиш даври турли тилларда ҳар хил бўлиб, уларнинг хусусиятлари ҳам бир-биридан фаркли бўлган. Масалан, анъанавий пунктуацион тизимнинг шаклланиши Европа ёзувида XV асрдан, рус ёзувида XVIII асрдан, ўзбек ёзувида XIX асрнинг иккинчи ярмидан бошланган. Шу сабабли пунктуация тарихи ҳар бир халқнинг ёзув тарихи, маданияти асосида ўрганилади.

Илмий манбаларда пунктуациянинг пайдо бўлиш асослари сифатида қуйидагилар кўрсатилади:⁵

1. Ёзув тизимининг мураккаблашуви – синтетик усулдан аналитик усулга ўтилиши.

2. Ёзувнинг такомиллашуви натижасида тиниш белгиларини қўллашга бўлган эҳтиёж, заруратнинг туғилиши.

3. Тил ва тафаккурнинг диалектик тараққиёти туфайли турли ҳолат ва эмоционал-экспрессив муносабатларни ифодалаш заруриятининг пайдо бўлиши, шунингдек, тилнинг нафақат алоқа воситаси, балки эстетик ҳодиса сифатидаги моҳиятининг такомиллашуви натижасида пунктуация ва бошқа ёндош ҳодисалар интеграциясининг юзага келиши.

4. Турли ёзувларнинг ўзаро таъсирлашуви. Масалан, Фарбий Европа ёзувининг рус пунктуацияси тараққиётига, кирилл алифбосига ўтилиши билан рус ёзуви ва пунктуациясининг ўзбек пунктуацияси тараққиётига таъсир этиши ва ҳоказо.

⁵ Бу ҳақда қаранг: Назаров К. Ўзбек пунктуацияси тарихи. – Тошкент, 1976. – Б. 28–29; Bahriddinova B. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – B. 7.

Тиниш белгиларининг ўзига хос хусусиятлари

Тиниш белгисига қўйиладиган асосий талаблардан бири – уларнинг махсус шаклга эга бўлишидир. Шу жиҳати билан тиниш белгилари ёзувдаги бошқа воситалар (белги)дан фарқланади. Ва, албатта, ёзувда ишлатилган ҳар қандай ишора (белгилар)ни тиниш белгилари сирасига киритиб бўлмайди. Масалан, ёзувдаги айрим сўзлар ёки жумлаларни ажратиб кўрсатиш жиҳатидан курсив (қиялама, сўзларни бир томонга эгиб ёзиш)нинг вазифаси кўштирноқнинг баъзи вазифасига ўхшайди, лекин курсив тиниш белгиси эмас.

Рус тилшунослигида абзацни пунктуацион воситалар тизими ичида қараш анъанаси мавжуд. Масалан, А.Н.Гвоздев тиниш белгиларини шарҳлар экан, шундай ёзади: “Вазифасига кўра абзац тиниш белгилари сирасига киради... Абзац янги фикрлар қаторининг кўрсаткичи сифатида хизмат қилади; абзац ичида мустақил гаплар билан ифодаланган фикрлар, барибир, мазмунан бирлашган бўлади ва муайян кичик мавзунини ривожлантиради... Бир неча гап ёки хатто битта гапни алоҳида абзац сифатида ажратиш бу гапларга муайян салмоқ бахш этади, бундай ажратиш муаллиф томонидан ўз мақсадига боғлиқ тарзда амалга оширилади”⁶.

Таъкидлаш лозимки, абзацни тиниш белгилари қаторига киритиш учун грамматик асос йўқ ва у ўз график шаклига ҳам эга эмас. Шу сабабли абзац ҳам тиниш белгиси ҳисобланмайди.

Биз тиниш белгиларининг ўзига хос хусусиятларини қуйидагича кўрсатамиз:

⁶ Бу ҳақда қаранг: Йўлдошев М. Бадиий матн лингвопоэтикаси. – Тошкент, 2019. – Б. 70.

1. Тиниш белгиларининг ҳар бири ўз график шакли ва қўлланиш тизимига эга. Тиниш белгиларининг айна жиҳатини баъзи белгиларга қиёслаш орқали аниқ тасаввурга келиш мумкин. Масалан, оралиқ белгиси (пробел) ёзувда сўзни бошқа сўздан ажратади, лекин тиниш белгиси бўлиш учун ажратиш хусусиятининг ўзи етарли эмас. Айтилганидек, умуммеъёр асосидаги ўз график шаклига эга бўлиши керак.

2. Тиниш белгиларининг қўлланиши нутқнинг ифода мақсади, семантик-грамматик тузилиши билан боғлиқ. Масалан, дарак гап охирида қўйиладиган нукта шу гапдан дарак, хабар мазмуни ифодаланаётганини билдиради ва гапнинг тугалланганлигини кўрсатади.

3. Ҳар бир тиниш белгиси муайян ижтимоий вазифани бажаради. Тиниш белгилари миллий ёзувнинг таркибий қисми бўлиб, умумий меъёрлар асосида қўлланади. Нутқнинг шаклидан қатъи назар, аниқ бир маънони ифодалайди, бирдек тушунилади ва тасаввур қилинади. Демак, тиниш белгилари кишилар ўртасида ёзув орқали амалга ошириладиган ижтимоий муносабат – фикрлашувни таъминлаш учун хизмат қилади.

ЎЗБЕК ПУНКТУАЦИЯСИ ТАРИХИ

Илмий манбаларда ўзбек ёзувида тиниш белгиларининг қўлланиш даври сифатида XIX асрнинг иккинчи ярми кўрсатилади⁷.

Тарихда ўзбекча матнларда ҳозиргидек шакл ва мазмундаги тиниш белгилари қўлланмаган, аммо кадимги кўлёмаларда қўлданган фикрни ёки унинг айрим қисмларини бўлақларга ажратувчи махсус ишоралар ишлатилган.⁸ Жумладан, Маҳмуд Қашгарийнинг “Девону луғатит-турк” асари кўлёмасида Ўзбекистондаги Миллат кутубхонаси, арабча асарлар бўлими, инв. №189) туркий сўз ва унга берилган туркий мисолларни матнда ажратиб тиниш учун тепасига қизил чизик тортилган. Боб номлари, мисоллар, изоҳ учун келтирилган ҳарфлар қизил сиёҳда берилган. Асардаги ҳар бир сўз-мақола баргсимон белги билан ажратилган⁹.

Шунингдек, профессор Қ.Содиқов ҳам тиниш белгиларининг қўлланиш тарихига диққат қаратиб, қуйидагиларни кўрсатилади: “Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асари Наманган (ТошДШИ қошидаги Шарқ кўлёмалари маркази, инв. №1309) ҳамда Қоҳира (Миср миллий кутубхонаси, инв. №168) нусхаларида боб номлари алоҳида қатордан берилган. Наманган нусхасида боб номлари алмаштирилиб, қора ва қизил сиёҳда берилган. Қоҳира нусхасида асар ичидаги боб номлари асосий

⁷ Назаров К. Ўзбек пунктуацияси тарихи. – Тошкент, 1976. – Б. 31.

⁸ Ғозиев Ҳ. Ўзбек пунктуациясининг тарихий тараққиёти. – Тошкент, 1979. – Б. 5.

⁹ Бу ҳақда қаранг: Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни англаш учун ишлатилган ишоралар ҳақида // Хорижий филология. 3-сон. – Тошкент, 2016. – Б. 49.

матндан катта ҳарфлар ва қалинроқ сиёҳ билан ажратилган. Асарнинг Ҳирот нусхасида (Вена миллий кутубхонаси) матндаги сўзлар ва баъзи ҳарфларни тўғри тушуниш учун ўрни билан араб ёзувидаги ҳарфлардан фойдаланилган”¹⁰.

Умуман, ўзбек пунктуацияси тарихи, тараққиёт йўллари ҳамда илмий назарий асослари масаласи анча мураккаб. Мутахассислар бу мураккабликнинг сабабларини қуйидаги омиллар билан боғлиқ деб ҳисоблайди:

1) ўзбек пунктуацияси тарихининг кенг ва чуқур текширилмаганлиги ва илмий асосда етарлича ўрганилмаганлиги;

2) қадимги ўзбек тили ёдгорликларининг араб алифбосида бўлганлиги, улардан маълум қисмининг умумтуркий тилларга мансублиги;

3) ўзбек тили ёдгорликларининг якка шахслар – хаттотлар томонидан кўчирилганлиги;

4) Ўзбекистонда матбаачиликнинг пайдо бўлиши, матбуот ва нашриёт ишларининг ривожланиши¹¹.

Пунктуация тарихини белгилашда халқнинг ёзув тарихи муҳим ўрин тутди. Чунки ёзув тарихи билан боғлиқ маълумотлар пунктуация тарихини даврлаштиришда асосли маълумотлар беради.

Маълумки, ўзбек халқи ўз тарихий тараққиёти давомида сўғд, ўрхун-энасой, уйғур, араб, лотин ва кирилл ёзувларидан фойдаланган ва уларда ҳам муайян белгилар, ишоралар қўлланганки, буларнинг барини ҳозирги ўзбек тили пунктуациясининг асослари дейиш мумкин. Масалан,

¹⁰ Содиков Қ. “Қутадғу билиг”нинг уйғур ёзувли Ҳирот нусхаси. – Тошкент, 2010. – Б. 16–18

¹¹ Назаров К. Кўрсатилган асар. – Б. 30.

V–VIII асрларда Ўрта Осиёда кенг ишлатилган руник ёзувларда “ажратувчи белгилар” дан фойдаланилган.

Қадимги манбалар тадқиқи бўйича изланиш олиб борган олимларнинг маълумот беришича, Ўрхун-Энасой ёдгорликлари орасида “Ирқ битиги” турли ишоратларга бойлиги билан ажралиб турган. Ундаги ишоралар ҳақида қуйидаги фикр айтилади: “Асардаги бўлимлар бир-биридан қора сиёҳли қўшалок келган бир, икки, уч ҳамда тўртта кичик думалоқлар тизими билан ажратилган. Думалоқларнинг ичи қизил сиёҳ билан бўялган. Бу тартибга асарнинг бошидан охиригача амал қилинган. Асарнинг ҳар бир бўлими янги қатордан бошланган”¹².

Шунингдек, бу давр ёдгорликларида икки нуқта (:) билан бир қаторда, бир нуқта (•) ҳам қўлланган бўлиб, ушбу белгилар (қизил сиёҳда) сўз ва жумлаларни бир-биридан ҳамда қўшимчаларни сўзлардан ажратишга хизмат қилган.

VIII асрга келиб араб ёзуви қўллана бошлангач, “ажратувчи белгилар” билан боғлиқ анъана бузилган ва уларнинг ўрнига араб ёзувига хос бошқа ишоралардан фойдаланилган.

Манбаларда араб ёзувида “ёрдамчи воситалар” сифатида қуйидаги ишоралар қўллангани ҳақида маълумотлар учрайди:

а) “таъкид белгилари” – тик тўғри чизик, қизил ва қуюқ қора ранглар;

б) “маъно белгилари” – Қуръондаги туруш ва детерминативлар;

в) “безак белгилари” – булар XIV–XIX асрларда ёзувда кенг қўлланган бўлиб, бу даврда араб ёзувини ислоҳ қилиш, шунингдек, сўзларни ажратиб ёзиш анъанаси юзага келган;

¹² Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни англаш учун ишлатилган ишоралар ҳақида // Хорижий филология. 1-сон. – Тошкент, 2016. – Б. 51.

матндан катта ҳарфлар ва қалинроқ сиёҳ билан ажратилган. Асарнинг Ҳирот нусхасида (Вена миллий кутубхонаси) матндаги сўзлар ва баъзи ҳарфларни тўғри тушуниш учун ўрни билан араб ёзувидаги ҳарфлардан фойдаланилган”¹⁰.

Умуман, ўзбек пунктуацияси тарихи, тараққиёт йўллари ҳамда илмий назарий асослари масаласи анча мураккаб. Мутахассислар бу мураккабликнинг сабабларини қуйидаги омиллар билан боғлиқ деб ҳисоблайди:

1) ўзбек пунктуацияси тарихининг кенг ва чуқур текширилмаганлиги ва илмий асосда етарлича ўрганилмаганлиги;

2) қадимги ўзбек тили ёдгорликларининг араб алифбосида бўлганлиги, улардан маълум қисмининг умумтуркий тилларга мансублиги;

3) ўзбек тили ёдгорликларининг яқка шахслар – хаттотлар томонидан кўчирилганлиги;

4) Ўзбекистонда матбаачиликнинг пайдо бўлиши, матбуот ва нашриёт ишларининг ривожланиши¹¹.

Пунктуация тарихини белгилашда халқнинг ёзув тарихи муҳим ўрин тутди. Чунки ёзув тарихи билан боғлиқ маълумотлар пунктуация тарихини даврлаштиришда асосли маълумотлар беради.

Маълумки, ўзбек халқи ўз тарихий тараққиёти давомида сўғд, ўрхун-энасой, уйғур, араб, лотин ва кирилл ёзувларидан фойдаланган ва уларда ҳам муайян белгилар, ишоралар қўлланганки, буларнинг барини ҳозирги ўзбек тили пунктуациясининг асослари дейиш мумкин. Масалан,

¹⁰ Содиков Қ. “Қутадғу билиг”нинг уйғур ёзувли Ҳирот нусхаси. – Тошкент, 2010. – Б. 16–18

¹¹ Назаров К. Кўрсатилган асар. – Б. 30.

матндан катта ҳарфлар ва калинроқ сиёҳ билан ажратилган. Асарнинг Ҳирот нусхасида (Вена миллий кутубхонаси) матндаги сўзлар ва баъзи ҳарфларни тўғри тушуниш учун ўрни билан араб ёзувидаги ҳарфлардан фойдаланилган”¹⁰.

Умуман, ўзбек пунктуацияси тарихи, тараққиёт йўллари ҳамда илмий назарий асослари масаласи анча мураккаб. Мутахассислар бу мураккабликнинг сабабларини қуйидаги омиллар билан боғлиқ деб ҳисоблайди:

1) ўзбек пунктуацияси тарихининг кенг ва чуқур текширилмаганлиги ва илмий асосда етарлича ўрганилмаганлиги;

2) қадимги ўзбек тили ёдгорликларининг араб алифбосида бўлганлиги, улардан маълум қисмининг умумтуркий тилларга мансублиги;

3) ўзбек тили ёдгорликларининг яқка шахслар – хаттотлар томонидан кўчирилганлиги;

4) Ўзбекистонда матбаачиликнинг пайдо бўлиши, матбуот ва нашриёт ишларининг ривожланиши¹¹.

Пунктуация тарихини белгилашда халқнинг ёзув тарихи муҳим ўрин тутади. Чунки ёзув тарихи билан боғлиқ маълумотлар пунктуация тарихини даврлаштиришда асосли маълумотлар беради.

Маълумки, ўзбек халқи ўз тарихий тараққиёти давомида сўғд, ўрхун-энасой, уйғур, араб, лотин ва кирилл ёзувларидан фойдаланган ва уларда ҳам муайян белгилар. ишоралар қўлланганки, буларнинг барини ҳозирги ўзбек тили пунктуациясининг асослари дейиш мумкин. Масалан,

¹⁰ Содиков К. “Кутадғу билиг”нинг уйғур ёзувли Ҳирот нусхаси. – Тошкент, 2010. – Б. 16–18

¹¹ Назаров К. Кўрсатилган асар. – Б. 30.

V–VIII асрларда Ўрта Осиёда кенг ишлатилган руник ёзувларда “ажратувчи белгилар”дан фойдаланилган.

Қадимги манбалар тадқиқи бўйича изланиш олиб борган алимларнинг маълумот беришича, Ўрхун-Энасой ёдгорликлари асосида “Ирк битиги” турли ишоратларга бойлиги билан ажралиб турган. Ундаги ишоралар ҳақида қуйидаги фикр айтилади: “Асардаги бўлимлар бир-биридан қора сиёҳли қўшалок келган бер, икки, уч ҳамда тўртта кичик думалоқлар тизими билан ажратилган. Думалоқларнинг ичи қизил сиёҳ билан бўялган. Бу тартибга асарнинг бошидан охиригача амал қилинган. Асарнинг ҳар бир бўлими янги қатордан бошланган”¹².

Шунингдек, бу давр ёдгорликларида икки нукта (:) билан бир қаторда, бир нукта (•) ҳам қўлланган бўлиб, ушбу белгилар (қизил сиёҳда) сўз ва жумлаларни бир-биридан ҳамда қўшимчаларни сўزلардан ажратишга хизмат қилган.

VIII асрга келиб араб ёзуви қўллана бошлангач, “ажратувчи белгилар” билан боғлиқ анъана бузилган ва уларнинг ўрнига араб ёзувиغا хос бошқа ишоралардан фойдаланилган.

Манбаларда араб ёзувида “ёрдамчи воситалар” сифатида қуйидаги ишоралар қўллангани ҳақида маълумотлар учрайди:

а) “таъкид белгилари” – тик тўғри чизик, қизил ва қуюқ қора ранглар;

б) “маъно белгилари” – Қуръондаги туруш ва детерминативлар;

в) “безак белгилари” – булар XIV–XIX асрларда ёзувда кенг қўлланган бўлиб, бу даврда араб ёзувини ислоҳ қилиш, шунингдек, сўзларни ажратиб ёзиш анъанаси юзага келган;

¹² Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни ташкил учун ишлатилган ишоралар ҳақида // Хорижий филология. 1-сон. – Тошкент, 2016. – Б. 51.

г) тиниш белгилари. XIX асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб, араб графикаси асосидаги ўзбек ёзувида махсус тиниш белгилари қўллана бошлаган¹³.

Ўзбек тили пунктуацияга доир тадқиқотлардаги фикрларга таяниб, ўзбек пунктуацияси тарихини қуйидагича даврлаштириш мумкин¹⁴:

1. I – VIII асрлар. Бу даврга оид оромий ва туркий руник ёзувдаги манбаларда ишлатилган тиниш белгиси характеридаги воситаларнинг дастлабки вазифаси ажратиш бўлган, яъни гап қисмлари маълум оралиқ масофа – интерваллар воситасида ажратилган. Бу белгилар ҳеч қандай маъно ифодаламаган, шунчаки сўзларнинг ўзаро қўшилиб қолмаслигига хизмат қилган.

2. IX – XIX асрлар. Пунктуация тараққиётининг бу даврида араб графикасига асосланган эски ўзбек ёзуви амалда бўлган ва ажратувчи белгилар тугалланганлик, хабар, сўроқ, буйруқ каби қўшимча вазифаларни бажара бошлаган. Маъноларни ёки гап мазмунини фарқлаш учун нуқтанинг турли кўринишларидан фойдаланилган.

3. XIX асрнинг иккинчи ярмидан XX асрнинг охирларигача бўлган давр. Бу вақтга келиб тиниш белгилари тизими ва уларнинг вазифалари аниқлаштирилган ва тил эгаларида тиниш белгиларини қўллаш малакаси шаклланган. Босмаҳоналар, нашриётлар пайдо бўлиб, китоб, газета ва журналлар нашр этилган. Табиийки, бунда нашр этилган ишлардаги ҳар бир фикрни ўқувчига аниқ ва тўғри етказиш зарурияти туғилган.

¹³ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 31; Ғозиев Х. Ўзбек пунктуациясининг тарихий тараққиёти. – Тошкент, 1979.

¹⁴ Бу ҳақда қаранг: Назаров К. Кўрсатилган асар. – Б. 30 – 33; Bahriddinova B. Zamonaviy o'zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – B. 8–9.

пунктуациясининг шаклланиши ва ривожда, айниқса, 1917 йилнинг 28 апрелидан бошлаб, 1917 йилнинг бошларигача (бу эътибори 50 йил мобайнида) мунтазам равишда нашр этилган “Туркистон вилоятининг газети” муҳим ўрин тутган. Бу даврда пунктуациянинг ҳақиқатан ҳам жуда ривожланган ва айни жараёнда аслиятдаги тилининг белгилари ҳам ўзбекча нусхага ўтган.

4. XX асрнинг охиридан ҳозиргача бўлган давр. Соҳада пунктуациянинг олиб борган тилшунослар томонидан пунктуациянинг теориявий ва амалий масалалари ўрганилган, тиниш белгиларини қўллаш бўйича қоидалар такомиллаштирилган.

Ўзбек пунктуацияси тарихи ҳақида сўз борар экан, бевосита Алишер Навоийнинг тиниш белгилари вазифасида қўлланган турли ишоралари қизиқтириши табиий. Илмий манбаларда асарларида турли мақсадларда бир неча ишоралар қўллангани ҳақида маълумотлар бор. Масалан, Р.Алимуҳаммедов кутубхонадаги қўлдан ёзилган кўчмада ёзилади: “Туркиядаги Сулаймония кутубхонасининг фондига бўлимида (инв. №4056) сақланаётган Алишер Навоийнинг кўчмада жамланган барча асарларида қора ва кизил сиёҳдан фойдаланилган. Жумладан, қўлёзмадаги “Мажолис-ун-навоий”даги ҳар бир мажлис ва унда келтирилган шоирларнинг кизил сиёҳда битилган. Мисол тариқасида келтирилган мажлиснинг парчалар олдидан ёзилган шеър сўзи қизилда берилган. Навоийнинг насрий асарлари, жумладан, “Муншаот” ичида берилган назмий парчалар асосий матндан жой ташлаб битилган. Матнга кўз ташлаган ўқувчининг диққатини матннинг мана шу еридаги бўш жой ўзига тортади. Бу, ўз навбатида, ўқувчига матнни тушунишга ёрдам беради”¹⁵.

¹⁵ Алимуҳаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни қўллаш учун ишлатилган ишоралар ҳақида. Хорижий филология. 1-сон. – Тошкент, 2016. – Б. 50.

Умуман, қадимги туркий матнларда ҳозирги даврдагидек пунктуацион белгилар қўлланмаган бўлса-да, уларда ўқувчи учун матнни англаш ва фикрни тушунишни енгиллаштириш мақсадида турли ишоратлардан фойдаланилган. Буларга матннинг турли рангларда берилиши, матн ости ва матн усти белгилари, матн орасида жой қолдириш, сўзлар орасида турли белгиларнинг ишлатилиши ва бошқаларни келтириш мумкин.

Юқорида айтиб ўтилганидек, ўзбек пунктуацияси тараққиётида ўзбек вақтли матбуотининг биринчи қалдирғочи бўлган “Туркистон вилоятининг газети” салмоқли ўрин тутди. Бу газета ўша давр ўзбек маданияти, ўзбек адабий тили ва ўзбек графикасининг намунаси сифатида ҳам муҳим тарихий хужжат ҳисобланади. Таъкидлаш керакки, газета ўзбек ёзув маданиятининг янада ривожланиши ва такомиллашувида, ўзбек адабий тили меъёрларининг шаклланиши ва такомилида муҳим ўрин тутган. Шу сабабли ўзбек пунктуацияси тарихи, унинг шаклланиши ва ривожланиши, тараққиёт қонунларини ўрганишда тадқиқотчилар мазкур манбага асосландилар. Жумладан, К.Назаров ўз тадқиқотида “Туркистон вилоятининг газети”га кўп муурожаат қилган¹⁶.

Олимнинг ёзишича, “ўша давр ёзувида қўлланувчи барча ёзув белгилари “Туркистон вилоятининг газети”да ҳам ишлатилганини кўрамиз. Буларни шундай гуруҳлаб ўрганиш мумкин:

- а) харфлар;
- б) рақамлар;
- в) турли фанларга оид илмий белгилар;
- г) тиниш белгилари (пунктуация);

¹⁶ Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутқ. – Тошкент, 1974. – Б. 17–22.

д) транскрипцион ва диакритик белгилар;

е) турли шаклдаги “безак” белгилар”¹⁷.

Тиниш белгиларининг айна газетада қўлланиш ҳолатларига таяниб, ўзбек пунктуацияси тарихи, тиниш белгиларининг ўзбек матбуотида ишлатилиш даври юзасидан қуйидагиларни айтиш мумкин: Тиниш белгилари “Туркистон вилоятининг газети”да 1870 йилдан, яъни газета нашр этилган йилданок қўллана бошланган ва бунда рус тили пунктуациясининг тажрибаларидан ижодий фойдаланилган. Бироқ ҳозирги кунда амалдаги ёзувимизда қўлланаётган тиниш белгиларининг ҳаммаси ҳам газета саҳифаларида бир вақтдан бошлаб ишлатилган эмас, яъни улар қуйидагича бирин-кетин қўллана бошланган:

1. “Туркистон вилоятининг газети”да нисбатан олдин ишлатилган тиниш белгиси тире бўлган. У газетанинг 1871 йилдаги 20-сонидан қўлланган бўлиб, ундан дастлаб иш қоғозлари ва эълонларда фойдаланилган.

2. Кўпнукта “Туркистон вилоятининг газети”да 1872 йилги 18-сонидан бошлаб қўлланган. Дастлаб расмий қоғозларда (турли хужжатлар, ҳисоб-китоб, почта қоғозлари ва эълонларда) ишлатилган. Кўпнукта 1901 йилдан сўроқ ва ундов белгилари билан биргаликда қўлланган.

3. Қавс “Туркистон вилоятининг газети”да энг кўп фойдаланилган тиниш белгиси бўлиб, у 1873 йилнинг 6-сонидан бошлаб қўлланган. Шунингдек, қавснинг ўша даврдаги шакли, вазифаси, қўлланиш ўрни ҳозиргидан фарқланган. Манбаларда қавснинг беш хил шаклда ишлатилгани ҳақида маълумот берилган, яъни одатдаги қавс, катта қавс, ўрта қавс, гулли қавс, “безак” қавс (бунда “безак” белгиси қавс вазифасида ишлатилган).

¹⁷ Назаров К. Кўрсатилган асар. – Б. 17–22.

4. Нуқта вазифасини дастлаб, бўш жой – жумлалар орасидаги пробел бажарган. 1875 йилдан бошлаб, турли хил “безак” белгилардан нуқта вазифасида фойдаланилган. Нуқтанинг ҳозирги шакли газетада 1881 йилдан қўлланган.

5. Тиниш белгиларининг ўзбек вақтли матбуотида дастлабки қўлланиш усули ва шакли ҳозиргидан фарқланган. Масалан, сўроқ, вергул, нуқтали вергул каби тиниш белгилари араб ёзувига мос равишда ўнгдан чапга томон йўналтирилган. Қўштирноқнинг уч хил шаклда бўлгани ҳақида маълумотлар келтирилган: одатдаги қўштирноқ (“ ”); бурчак шаклидаги қўштирноқ (« »); “ярим ой” ёки қўшқавс шаклидаги қўштирноқ.

6. Ўзбек тилидаги ёзувларда амалда қўлланаётган тиниш белгиларининг ҳаммаси “Туркистон вилоятининг газети”да 1901 йилдан қўллана бошлангач, уларнинг вазифалари, қўлланиш ўрни катъийлашган. Уларни ёзувда ишлатиш одат тусига кирган¹⁸.

Таъкидлаш керакки, ўзбек тилидаги аксар тиниш белгиларининг ишлатилиши “Туркистон вилоятининг газети” билан боғлиқ бўлсада, айрим тиниш белгиларининг ўзбекча матнларда қўлланиши бу газетадан анча аввалроқ бошланган.

Тиниш белгилари ҳақидаги дастлабки илмий маълумотлар Ашурали Зоҳирий ва Абдурауф Фитрат асарларида учрайди. Жумладан, Фитрат тиниш белгиларини **туруш белгилари** номи остида ўрганиб, “Нахв” асарида 12 та тиниш белгисини келтиради ҳамда қуйидагича номлайди: “Нуқта (.), бир тиниш (;), ярим тиниш (,), сўраш белгиси (?), ундаш белгиси (!), қўш нуқта (:), тирноқлар (“ ”), ёйлар (), тўртқўл ёйлари [], улкан ёйлар { }, чизик (–), нуқталар (...)”¹⁹.

¹⁸ Бу ҳақда қаранг: Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутқ. – Тошкент, 1974. – Б. 20–22.

¹⁹ Fitrat. Nahv. – B. 8.

Фитрат “Нахв” асарида тиниш белгилари хақида шундай дейди: “Туруш белгилари – сўзларни тўплаб, бир-бирига бойлаб гап тузишда ўй кулай англансин деб турли белгилар ишлаймиз. Буларнинг хаммаси бирдан туруш белгилари ёки соддача турушлар дейилади”²⁰.

Демак, ҳар бир тиниш белгиси ўзининг ҳозирги аниқ шакли ва вазифасига эга бўлгунча маълум муддат ва тажриба жараёнидан ўтган.

Ҳозирги ўзбек тилида 10 та тиниш белгиси мавжуд бўлиб, уларнинг ўз тарихи, график шакли ва қўлланишининг илмий асослари мавжуд.

1.	Нукта (.)	6.	Сўроқ белгиси (?)
2.	Вергул (,)	7.	Ундов белгиси (!)
3.	Нуктали вергул (;)	8.	Кўпнукта (...)
4.	Икки нукта (:)	9.	Қавс (), []
5.	Тире (-)	10.	Қўштирноқ – (“ ” , « »)

Мавжуд илмий манбаларда тиниш белгиларининг ўзбек тилида қўлланиш тарихи қуйидагича кўрсатилган:

Нукта энг қадимий тиниш белгиларидан бири бўлиб, бу белгиси сифатида қадимги араб манбаларида Абдул

²⁰ Fitrat. Кўрсатилган асар. – Б. 6.

Малик халифалиги (ҳижрий I аср) давридан қўллана бошлаган. Аммо қадимги матнларда нуқта том маънодаги тиниш белгиси сифатида эмас, балки турли мақсадларда ишора белгиси сифатида ишлатилган. Ўзбек манбаларида тиниш белгиси сифатида XIX асрнинг иккинчи ярмидан қўллана бошланган.

Вергул²¹ энг кўп қўлланадиган тиниш белгилар жумласига киради. Унинг қўлланиш ўрни, шакли турли даврларда ва турли тилларга оид ёзувларда ҳар хил бўлган. Ўзбек тилида вергул *тесқари пеш, пеш, ярим туриш, ярим тиниш* каби номлар билан ҳам юритилган. Вергул дастлаб қисқа пауза учун ишлатилган, кейинчалик унинг қўлланиш доираси ва вазифаси кенгайган. Вергул XV асрдан бошлаб Ғарбий Европада, ўзбекча матнларда эса XX асрдан, хусусан, “Туркистон вилоятининг газети”да 1901 йилдан, “Тараққий” газетасида 1906 йилдан учрайди. Вергул энг кўп қўлланувчи ва энг кўп вазифа бажарувчи тиниш белгиларидан ҳисобланади.

Сўроқ белгиси гап охирида қўлланувчи асосий белгилардан ҳисобланади. Унинг келиб чиқиши лотинча “questio” – сўроқ сўзига бориб тақалади. Профессор А.Н. Гвоздѣв сўроқ белгиси (?) *questio* сўзининг бош ҳарфидаги Q нинг шаклига асосланганини кўрсатади.²² Дастлаб сўроқ маъносида мазкур сўзнинг биринчи ҳарфи Q ишлатила бошланган, кейинчалик унинг шакли ҳозирги ҳолатга (?) келиб қолган.

Бу белги ўзбекча матнларда 1885 йилдан учраб турган, 1900 йилдан сўнг мунтазам қўллана бошланган.

Ундов белгиси ўзбек ёзувларида XX асрдан кўпчилик тиниш белгилари каби ўша даврнинг ягона адабий тил меъёрларига амал

²¹ Французчада *вергул* демакдир.

²² Бу ҳақда қаранг: Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 60.

килинган “Туркистон вилоятининг газети”да мунтазам қўлланган. Мутахассисларнинг фикрича, у лотинча “lo” ундов сўзидан келиб чиққан бўлиб, ундаги “l” ҳарфининг нуқта билан қўшилишидан ҳосил бўлган.

Қавс ўзбек ёзувида тиниш белги сифатида XIX асрнинг охиригача чорагидан бошлаб ишлатила бошланган. Дастлаб “Туркистон вилоятининг газети”да 1873 йилда қўлланган. Қавс чегараловчи тиниш белгиларидан бўлиб, ёзма нутқдаги муайян қисмнинг синтактик жиҳатдан бошқа қисмлар билан кучсиз боғланганлигини, семантик жиҳатдан у ёки бу даражада алоқадорлигини кўрсатади. Қавс – икки таркибли тиниш белгиси. У яқка ҳолда ҳам, қўш ҳолда ҳам (очилувчи ва ёпилувчи қавс) ишлатилиши мумкин.

Ҳозирги ўзбек тилида қавснинг қўлланилиш доираси ҳамда вазифаси кенгайган. Илгари фақат асосий гап билан маъноси яқин бўлмаган қисмлар қавс билан ажратилган бўлса, ҳозирги кунда асосий матн билан мазмун жиҳатдан алоқадор матнлар ҳам қавсга олинади. Бу ўзбек тили вазифавий услубларининг ривожланиши, ўзбек пунктуациясининг такомиллашуви билан боғлиқдир.

Кўпнуқта ўзбекча матнларда XX асрнинг иккинчи ярмидан бошлаб ишлатила бошлаган. 1876 йилдан эътиборан “Туркистон вилоятининг газети”да мунтазам қўлланган.

Кўпнуқта ижодкорнинг турли ҳис-туйғулари, мақсад ва истакларини ёзувда акс эттиришга имкон беради. Бу жиҳатдан кўпнуқтанинг ёзма нутқ учун аҳамияти каттадир.

Тире (французча turet – чизикча, titer – тортиш, узайтириш) узун чизик билан ифодаланадиган тиниш белгисидир. Тире ўзбек ёзувида XIX асрнинг 70-йилларига келиб қўллана бошлаган. Бу белги гаплар, қўшма гап қисмлари, гап бўлаклари орасидаги

ЎЗБЕК ПУНКТУАЦИЯСИ АСОСЛАРИ

Тилшуносликда пунктуация асослари масаласи муҳим аспектлардан ҳисобланади. Пунктуация асослари масаласи ҳақида пунктуация тамойилларини ўзаро фарқлаш лозим.

Пунктуация асослари деганда, муайян тилдаги тиниш белгиларининг қандай назарий таянч заминида қўлланиши асосланади²³.

Пунктуация ёзма нутқнинг ифода мақсадига асосланади: тиниш белгилари ёзма нутқда ифодаланиши лозим ва зарур бўлган мақсадга боғлиқ ҳолда ишлатилиб, маълум коммуникатив мақсадни бажаради. Мақсад ҳар бир тил грамматик қурилишига алоқадорлигида турли хил шакл ва усулларда ифодаланади. Шунга қараганда тиниш белгилари тиллараро ҳар хил қўлланади.

Мазжуд илмий манбаларга кўра, пунктуация асослари ҳақида уч хил ёндашув асосида белгиланади. Мазкур ёндашувлар ҳақида турлича ёндашиш, тиниш белгиларининг асосий белгиларини турлича аниқлаш туфайли келиб чиққан. Масалан, К.Вазаров бу қарашларни қуйидагича гуруҳлайди²⁴:

1. Пунктуацияга маънони асос қилиб олиш. Бу қараш асосчилари (С.И.Абакумов, А.Б.Шапиро ва бошқалар) пунктуацияни коидаларини белгилашда кўпроқ мазмунга эътибор берадилар. Тиниш белгиларининг қўлланишини маънога боғлаб қарашга эътибор берадилар.

2. Пунктуацияга грамматик қурилишни асос қилиб олиш. Бу қараш асосчилари (С.Булич, Н.Греч, Ш.Абдураҳмонов ва бошқалар) тиниш

²³Абдураҳмонова В. Zamonaviy o'zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015.

²⁴А. 4.

²⁵Вазаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 34.

белгиларининг қўлланишини аниқлашда кўпроқ гапнинг синтактик қурилишига диққат қилиб, тиниш белгиларининг ишлатилишини гап тузилишига боғлаб изоҳлайдилар.

3. Пунктуацияга интонацияни асос қилиб олиш. Бу олимлар (Л.В.Щерба, А.М.Пешковский, Ҳ.Рустамов ва бошқалар) пунктуация қоидаларини гапнинг оҳанги, интонацияси билан боғлаб тушунтирадилар.

К.Назаров бу қарашларга қуйидагича муносабат билдиради: “Пунктуация асосларини бундай белгилаш бир ёқлама бўлиб, масаланинг моҳиятини тўлиқ акс эттира олмайди. Чунки интонация ҳам, нутқнинг синтактик структураси ҳам, гапнинг мазмуни ҳам алоҳида-алоҳида олинганда, яъни бир-биридан ажратилган ҳолда, пунктуация учун асос бўла олмайди, чунки булар бир нарсанинг уч томони – бир ҳодисанинг уч хислатидир”²⁵.

Бизнингча ҳам, пунктуация асосларини белгилашда нутқ мазмуни, тузилиши ва оҳанг хусусиятлари бир бутун ҳолатда олиб қаралиши зарур. Умуман, бугун ривожланган тилларда ҳам замонавий пунктуация гап қурилиши, мазмун ва оҳанг бутунлигига асосланади²⁶.

Шулардан келиб чиқиб, ўзбек тилида тиниш белгиларларини қўллашнинг асослари сифатида қуйидагилар кўрсатилади:

- 1) гапнинг тузилиши;
- 2) мазмуни;
- 3) оҳанги.

Тиниш белгиларининг ўрни ҳамда вазифасини белгилашда мана шу уч хил ҳодиса алоҳида-алоҳида эмас, балки, юқорида

²⁵ Назаров К. Кўрсатилган асар. – Б. 34.

²⁶ Бу ҳақда қаранг: Валгина Н.С. Актуальные проблемы современной русской пунктуации. – М., 2004. – С. 33; Абдалиева Г.Р. Основы русской пунктуации. – Нукус, 2006. – С. 10.

таъкидлаганидек, уларнинг бир бутунлиги назарда тутилади. Чунки булар ўзаро боғланган бир ҳодисанинг уч томони – уч хусусиятидир. Нутқнинг тузилиши, мазмуни, оҳанги ўзаро узвий боғлиқ бўлиб, ҳар қандай гапда шу уч хусусият мужассамлашади. Масалан: *Ҳурматли абитуриентлар! Имтиҳонларда фақат ўз билимингизга ишонинг!* Мазкур гап: 1) тузилишига кўра содда; 2) буйруқ ҳамда мурожаат мазмунига асосланган; 3) кўтарилувчи оҳангга эга.

Маълумки, сўзловчининг мақсади оғзаки нутқда оҳанг билан, ёзма нутқда гапнинг грамматик қурилиши ва тиниш белгилари билан ифодаланади. Тиниш белгилари фикрни, сўзловчи мақсадини ёзувда кўрсатишда қўшимча, аммо зарурий восита ҳисобланади. Гапда сўзловчининг мақсади, коммуникатив нияти баъзан фақат тиниш белгиларида акс этади: *Бувим келдилар. Бувим келдилар! Бувим келдилар?*

Тиниш белгиларининг ўзгариши билан гап оҳангида, мазмунида ҳамда қурилишида ўзгариш юз бериши мумкин. Масалан: *Она азиз, фарзандига елни ҳам раво кўрмайди.* Мазкур гап тузилишига кўра қўшма гап ҳисобланиб, *азиз* сўзи биринчи содда гапнинг кесими вазифасини бажариб келган. Айнан шу гапда тиниш белги қўйилмаса, гап тузилиш жиҳатидан содда гапга айланади. *Азиз* сўзи эса *фарзанд* сўзининг аниқловчиси вазифасида келади. Масалан: *Она азиз фарзандига елни ҳам раво кўрмайди.*

Қуйидаги гапларда ҳам тиниш белгиларининг ўзгариши нафақат гап оҳангига, балки синтактик қурилиши ва мазмунига ҳам жиддий таъсир этади:

Бахтли-тахтли бўлгин, онанг каби бахтсиз бўлма / Бахтли-тахтли бўлгин онанг каби, бахтсиз бўлма.

Таишқарига чиқиш мумкин эмас, совуқ / Таишқарига чиқиш мумкин, эмас совуқ.

Тўғри, йўлларда ҳам машаққат бор / Тўғри йўлларда ҳам машаққат бор.

Гуллар чиройли, столни безаб турибди / Гуллар чиройли столни безаб турибди.

Аждодларимиз улуг теурийларга бориб тақалади / Аждодларимиз улуг, теурийларга бориб тақалади.

Хулоса сифатида айтиш мумкинки, ўзбек пунктуацияси назарий жиҳатдан уч муҳим белги – мазмун, оҳанг ва гапнинг грамматик қурилиш бутунлигига асосланади.

ЎЗБЕК ПУНКТУАЦИЯСИ ТАМОЙИЛЛАРИ

Пунктуация тамойиллари тиниш белгиларнинг қандай усул ва тартибда қўлланишини кўрсатади. Шунинг учун тиниш белгиларининг қўлланишидаги барча қонун-қоида ва тартиблар пунктуация тамойиллари асосида белгиланади. Пунктуация тамойиллари тиниш белгиларининг тизимлилигини таъминлайди, оғзаки нутқнинг мазмуни, қурилиши ва интонацион хусусиятларини ёзма нутққа кўчириш имконини беради.

Илмий манбаларда, ўқув қўлланмаларида тиниш белгиларининг қўлланиш усули ва тартиби қуйидаги тамойиллар асосида белгиланиши кўрсатилган²⁷:

1. Мантиқий-грамматик тамойил. Бу тамойил нутқнинг семантик-грамматик томонини ёзувда тўғри ифодалашга асосланади. Яъни тиниш белгилари гап мазмуни, тузилиши ва оҳангига кўра қўланади. Масалан, хабар мазмунини англатган гап охирида нукта, сўроқ мазмунини англатган гап охирида сўроқ белгиси, ҳис-ҳаяжон ифодалаган гап охирида ундов белгисининг қўйилиши мазмунига асосланган. Қуйидаги шеърини парчада сўроқ мазмуни етакчилик қилган:

Қон йиғлатди қайси бағритош,

Жайрон, нега кўзинг тўла ёш?

Оёгингга қўйиб ётай бош,

Жайрон, нега кўзинг тўла ёш? (М.Юсуф. Жайрон)

²⁷ Шоабдурахмонов Ш. Пунктуация асослари. – Тошкент, 1953; Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976; Bahriddinova V. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015.

Тиниш белгилари асослари нуқтаи назаридан олиб қаралганда, мантикий-грамматик тамойил етакчи тамойил сифатида эътироф этилади. Шунингдек, қоидалар, биринчи навбатда, нутқнинг синтактик тузилишини ҳисобга олиб тузилади.

2. Услубий тамойил. Бу тамойилга кўра, тиниш белгилари нутқ услуби талабидан келиб чиқиб қўйилади. Ҳозирги кунда тиллар вазифавий услубларининг ривожланиши пунктуация тараққиётига, қўлланиш доирасининг кенгайишига олиб келмоқда. Услубий тамойил термини кенг маънодаги термин бўлиб, пунктуация қоидаларининг барча нутқ услублари учун муштарак, умумий қонуниятларини билдиради. Тиниш белгиларининг индивидуал услубга кўра қўлланиши мазкур услубий тамойилнинг бир кўриниши ҳисобланади ва шунга асосланади.

Услубий тамойил тиниш белгиларининг қўлланишидаги нутқ услубларига хос умумий ҳолатларни аниқлашда ва муайян услубга хос жиҳатларни белгилашда ҳам муҳимдир. Маълумки, кўпнуқта, вергул, нуқта, сўроқ ва ундов белгиларининг қўлланилиши деярли бир хил. Бироқ баъзи тиниш белгиларининг ишлатилишида фарқлар ҳам кузатилади. Масалан, бадиий асарларда (диалогик нутқда) ихчамлик учун қаҳрамонлар нутқи қўштирноқ билан эмас, тире билан ажратилади. Асосан, наср учун хос ушбу ҳолатни шеърӣ асарларда ҳам кузатиш мумкин:

Болалик экан-да,

Муаллимдан

Сўрабман бир куни:

– Айтинг -чи, агар –

Ер шундай тезликда айланса чиндан,

Не учун тўкилиб кетмас одамлар? (Э.Воҳидов. Тасаввур)

Драматик асарларда эса нутқ эгаларининг номи келтирилганлиги сабаб, уларни тире билан ажратишга ҳам, шунингдек қўштирноққа ҳам эҳтиёж бўлмайди:

Ф а р м о н. *Болаларим, сизларга ҳаром томоқ едирганманми?*

Ў ғ и л л а р (қатъий). *Йўқ.*

Ф а р м о н. *Менинг бир гапимни икки қилганмисизлар?*

Ў ғ и л л а р. *Йўқ.* (С.Аҳмад. Келинлар кўзғолони)

Индивидуал услубда тиниш белгилари, кўпинча, турли субъектив мақсадлар, фикрни эмоционал ифодалаш, таъсирчанликни ошириш учун қўлланади. Нутқда айнан бир сўз орқали турли ижодкор турли мақсад ва муносабатни ифодалаши мумкин ва бунда айна мақсадлар тиниш белгилари орқали етказилади. Албатта, бундан ҳар бир ёзувчи тиниш белгиларидан ўз билганича, ўз истагича фойдаланиши мумкин, деган хулоса келиб чикмаслиги керак. Ҳар бир тиниш белгиси, агар унинг асосий маъно ва ички имкониятлари тушунилиб, мақсад билан ишлатилса, матнга маҳкам ўрнашади.

“Ўзбек пунктуацияси қоидалари”да кўпнуктанинг ишлатилиш сабаблари ва ўринлари аниқ кўрсатилган. Маҳоратли ижодкорлар тиниш белгини ўрнида ва меъёр доирасида ишлатиб, уларни матн қолипига пухта жойлай оладилар. Масалан, куйидаги парчада кўпнукта ўз вазифасидан келиб чиқиб ўринли қўлланган. Шунингдек, ижодкорнинг бадий ниятини ёритишга ҳам хизмат қилган:

Асаблар,

Асаблар,

Асаблар...

Сабабсиз сочилган газаблар,

Гуноҳсиз чекилган азоблар.

Кўз ёшлар...

Барига сабаблар

Асаблар, асаблар, асаблар. (Э.Воҳидов. Асаблар)

Мутахассислар ҳозирги кунда пунктуациянинг имкониятларини жуда юқори баҳолайдилар ва қуйидаги фикрни айтадилар: “Замонавий тиниш белгилари кенг имкониятга эга бўлиб, булар пунктуациянинг ўзаро боғлиқ уч тамойили туфайлидир”²⁸.

Демак, тиниш белгиларининг индивидуал услуб талабига кўра қўлланиши ҳам услубий тамойилнинг умумий меъёрига бўйсунди. Меъёр чегарасини ҳис қилиш ёзувчининг истеъдоди, унинг маданияти кўрсаткичларидан биридир.

3. Фарқлаш тамойили. Мазкур тамойил асосидаги қоидалар тиниш белгиларининг кўш ҳолда қўлланишидаги тартибни, гапдаги мураккаб мазмунни аниқлаштириш керак бўлганда, улардан фойдаланиш йўллари белгилаб беради.

Илмий услубда, жумла ичида сўзларни қисқартиришда, иқтибосларнинг манбасини кўрсатишда, ҳаволаларда, китоб муқоваларида нашриёт номи ва нашр вақтини кўрсатишда тиниш белгилари мазкур тамойилга асосан ишлатилади. Масалан, манбаларда муаллиф номининг қисқартириб берилиши, ёнма-ён келган тиниш белгиларнинг қўлланиши (*Юсуф, Муҳаммад. Сайланма: шеърлар, дostonлар, хотиралар / М.Юсуф. – Тошкент: “Шарқ”, 2014. – 288 б.)* каби.

²⁸ Валгина Н.С. Актуальные проблемы современной русской пунктуации. – М., 2004. – С. 34.

Кўп ҳолларда фармон ва қарорларда тире ҳар бир гап олдидан кўйилиб, нумеративлик вазифасини бажаради, меъёрий-ҳуқуқий ҳужжат каторларини ажратиб кўрсатади, бунда ҳам фарқлаш тамойилига асосланилади.

Умуман, ҳозирги кунда замонавий пунктуациянинг имкониятлари жуда кенг бўлиб, у ижодкорнинг, матн тузувчининг сўз каби асосий қуролларидандир. Тиниш белгилари нафақат фикр, балки субъектив муносабат ифодалаш учун ҳам зарур. Буларнинг барчаси бир хил аҳамиятга эга бўлган, аммо ўзига хос қонуниятлари билан фарқланувчи юқорида саналган уч тамойил орқали юзага чиқади. Шу боис замонавий пунктуацияда бир тамойилга таяниб иш кўриш кўп ҳам ўзини оқламайди, чунки улар ўзаро боғлиқдир. Ҳозирги ўзбек тили пунктуациясида мантикий-грамматик тамойил етакчи бўлиб, кейинги икки тамойилга асос бўлади.

ПУНКТУАЦИЯНИНГ БОШҚА СОҲАЛАР БИЛАН МУНОСАБАТИ

XXI аср ҳеч қайси фаннинг ихоталанган ҳолда тараққий эта олмаслигини, интеграция фанларнинг янгича яшаш шакли эканлигини ҳар томонлама исботлаб берди. Тадқиқотчилар бу асрни “фанлар интеграцияси асри” деб ҳам атамоқдалар, чунки ҳар қандай фандаги объект моҳиятини турли фанлар ютуқларидан фойдаланиб ёритиш яхши натижа бермоқда. Жумладан, пунктуация масалаларини ҳам тилнинг бошқа бўлимлари ёки ёндош лингвистик ҳодисалар билан ҳамкорликда ўрганиш мақсадга мувофиқ.

Пунктуация тилшуносликнинг қуйидаги бўлимлари билан узвий боғлиқдир:

Пунктуация ва графика боғлиқлиги. Маълумки, графика муайян тилнинг ёзув тизимини бир бутун ҳолда, барча белгилар йиғиндисини ўрганувчи соҳа. Таъкидланганидек, пунктуация ёзувнинг таркибий қисми ҳисобланади. Ўқитиш ишлари, саводхонликни ошириш ва нутқ маданиятини эгаллашда алифбони ўрганиш қанчалик аҳамиятли бўлса, пунктуацияни билиш ҳам шунчалик ижтимоий-амалий жиҳатдан муҳимдир. Ёзув ўзгариши билан пунктуация тараққиётида ҳам янги давр бошланади. Араб ёзувида бош ҳарфлар, тиниш белгиларининг йўқлиги, тил нуқтаи назаридан эҳтиёж бўлса-да, шу алифбога асосланган ўзбек ёзувида тиниш белгиларини қўллашга монелик қиларди. XIX аср охирларидан кирилл, лотин ёзувларининг таъсирида ўзбекча матнларда айрим тиниш белгилари ишлатила бошланган.

Нукта, сўрок, ундов белгиларидан кейин келган гапларнинг ҳарф билан бошланиши, шунингдек, вергул, икки нукта, вергуллардан кейинги гапларнинг кичик ҳарф билан бошланиши ҳам пунктуация ва ёзувнинг бевосита алоқадорлигини кўрсатади.

Тилшуносликнинг фонетика, фонология, графика ва бошқа соҳалари бўйича тадқиқотлар олиб борган Ҳ.Жамолхонов тиниш белгиларини ёзувнинг асосий қисми сифатида куйидагича тасвирлаштиради:

1. Марказий, асосий белгилар – ҳарф (фонографема), тиниш белгилари (просодемографема).

2. Кўшимча белгилар – рақамлар, илм-фаннинг маълум соҳаларида қабул қилинган махсус идеографик символлар (сигнографема), чизикча, апостроф (тутуқ белгиси) каби орфографик белгилар, сигнализаторлар, компьютер графикаси тараққиёти билан боғлиқ бошқа тиллардан ўзлаштирилган сон-саноксиз типографик ва турли диакритик белгилар⁹.

Тиниш белгилари ёзувнинг барча шакллари ва услубларида қўлланиши билан асосий белгилар тизимига киради. Ёзувнинг бошқа воситалари (ҳарфлар, рақамлар, диакритик белгилар) ҳамда тил воситалари (сўзлар, морфемалар) билан боғлиқ мумкин бўлмаган турлича фикрий муносабатлар ва психологик ҳолатларни ифодалашда ҳам катта аҳамиятга эга.

Пунктуация ва орфография алоқадорлиги. Орфография белгиларнинг тўғри ёзилишини (имло қоидаларини) ўрганиб,

9. Ҳамолхонов Н. Нозирги о'zbek adabiy tili. – Toshkent: O'zME, 2013. – В. 157-160.

морфология билан зич боғланса, пунктуация гапларнинг тўғри тузилиши, ундаги фикрнинг тўғри ифодаланиши учун хизмат қилиб, синтаксис билан боғланади. Масалан, гапнинг сўроқ ундов, нуқта каби тиниш белгиларидан сўнг бош ҳарф билан, икки нуқта, нуқтали вергуллардан кейин кичик ҳарф билан ёзилиш ҳолатлари пунктуация билан орфографиянинг алоқадорлигини кўрсатади.

Пунктуация ва оҳанг боғлиқлиги. Пунктуация гап оҳанги билан ҳам узвий боғлиқ. Оҳанг овознинг турли даражаси кўтарилиши, пасайиши, сусайиши, тиниши (узилиши); суръат тез ва секинлиги, осойишталиги; сифати: чўзиқ, қисқалиги, кучли ва кучсизлиги; даврий ва давомлилиги, такрорланиши кабиларда кўринади.

Оҳанг мураккаб просодик ходиса бўлиб, урғу, пауза, муסיқийлик кабиларни ичига олади. Оҳанг гап мазмун-мундарижасининг ажралмас қисми: усиз гап шаклланмайди, гапнинг коммуникатив (алоқа-аралашув) вазифасини оҳанг бошқаради. Оҳангнинг ўзгариши гапнинг мазмун ва тузилиш жиҳатидан ўзгариб кетишига сабаб бўлади: мазмун фарқлайди, гап қайта шаклланади. Қуйидаги гапларнинг оҳангини қиёслаб кўрайлик:

1. *Салим, укам врач бўлди.*
2. *Салим – укам врач бўлди.*
3. *Салим, укам врач бўлди.*

1-гапда *Салим* билан *укам* сўзлари санаш оҳанги билан айтилади: уюшиқ эгалар; 2-гапда *укам* сўзи гапга нисбатан сал тез ва пасаювчи оҳанг билан айтилади: ажратилган бўлак; 3-гапда

морфология билан зич боғланса, пунктуация гапларнинг тўғри тузилиши, ундаги фикрнинг тўғри ифодаланиши учун хизмат қилиб, синтаксис билан боғланади. Масалан, гапнинг сўрок ундов, нуқта каби тиниш белгиларидан сўнг бош ҳарф билан, иккинчи нуқта, нуқтали вергуллардан кейин кичик ҳарф билан ёзилиш ҳолатлари пунктуация билан орфографиянинг алоқадорлигини кўрсатади.

Пунктуация ва оҳанг боғлиқлиги. Пунктуация гап оҳанги билан ҳам узвий боғлиқ. Оҳанг овознинг турли даражаси кўтарилиши, пасайиши, сусайиши, тиниши (узилиши); суръати тез ва секинлиги, осойишталиги; сифати: чўзиқ, қисқалиги, кучли ва кучсизлиги; даврий ва давомлилиги, такрорланиши кабиларда кўринади.

Оҳанг мураккаб просодик ҳодиса бўлиб, урғу, пауза, муסיқийлик кабиларни ичига олади. Оҳанг гап мазмун-мундарижасининг ажралмас қисми: усиз гап шаклланмайди, гапнинг коммуникатив (алоқа-аралашув) вазифасини оҳанг бошқаради. Оҳангнинг ўзгариши гапнинг мазмун ва тузилиш жиҳатидан ўзгариб кетишига сабаб бўлади: мазмун фарқлайди, гап қайта шаклланади. Қуйидаги гапларнинг оҳангини қиёслаб кўрайлик:

1. *Салим, укам врач бўлди.*
2. *Салим – укам врач бўлди.*
3. *Салим, укам врач бўлди.*

1-гапда *Салим* билан *укам* сўзлари санаш оҳанги билан айтилади: уюшиқ эгалар; 2-гапда *укам* сўзи гапга нисбатан сал тез ва пасаяувчи оҳанг билан айтилади: ажратилган бўлак; 3-гапда

Салим сўзи мурожаат оҳанги билан гапдан ажратилиб, бироз пауза қилинади: ундалма.

Тиниш белгиларини гап оҳанги белгилайди. Нуқта, ундов, сўроқ каби гап охирида ишлатилувчи тиниш белгилари оҳанг тугаллигига ишора қилади; ажратилган бўлак, киритма, ундалма, уюшиқ бўлақлар орасида оғзаки нутқда кичик тўхтам бўлади, ана шу тўхтамни ёзма нутқда вергул билдиради; санаш оҳанги ҳам шу муносабат билан вергул ёрдамида намоён бўлади. Аммо бу пунктуация ва оҳанг бир ҳодиса, дегани эмас. Биринчидан, улар нутқнинг икки шакли, яъни пунктуация ёзма нутққа, оҳанг оғзаки нутққа хос. Иккинчидан, тиниш белгиларининг қўйилиши ҳамма вақт ҳам интонацияга қараб белгиланмайди.

Пунктуация тарихида тиниш белгиларининг ишлатилишини фақат оҳангга боғлаб изоҳлаш ҳоллари ҳам бўлган. Аммо кўпчилик тадқиқотчилар бу ҳолатнинг бир ёқлама қараш эканлигини айтишади. Орфография орфоэпияга тўлиқ мос келмаганидек, пунктуация ҳам интонация билан айнан эмас. Шунингдек, интонация гапни шакллантирувчи асосий воситалардан биридир ва уни гапдан алоҳида ажратиб олиб бўлмайди. Зеро, гап семантик, грамматик ва интонацион жиҳатдан бир бутун, яхлит тил бирлигидир.

Пунктуациянинг интонацияга тўлиқ мос келмаслигини қуйидагича кўрсатиш мумкин:

1. Гапнинг маъноли қисмлари – синтагмалар нутқ жараёнида, тиниш белгиси қўлланмаса-да, қисқа тўхтамлар билан ажратиб талаффуз қилинади: *Чин дўстлик // бошга кулфат тушганда // билинади*. Бу гапда қисқа тўхталиш билан ажратиб талаффуз этиладиган учта синтагма бор.

Баъзан вергул қўйиш лозимдек туюлган ўринларда, аслида оҳанг талаби билан қисқа тўхтам бўлади. Масалан, *Сиз эса буни унутманг* каби гапларда *эса* сўзидан кейин кўпинча амалда вергул қўлланганини кўриш мумкин. Бу хато. *Бўлса, эса* сўзлари боғланган қўшма гаплардаги содда гапларни боғлашга хизмат қилганда қиёслаш мазмунини англатади ҳамда бу сўзлардан кейин вергул қўйилмайди: *Ой тунда керак, ақл эса // кунда керак; Эгрилик инсонни қабоҳатга етаклайди, тўғрилиқ бўлса // уни саодатга бошлайди*. Демак, *бўлса, эса* сўзлари боғланган қўшма гап қисмларини боғлаш билан бирга, улар ўртасидаги қиёслаш ва зидлаш муносабатини юзага чиқаради, қиёсланаётган бўлақларни оғзаки нутқда қисқа тўхтам ажратади. Шу ўринда эслатиш керакки, *Ким ёмон бўлса, жазо олади* каби гаплар *бўлса, эса* сўзлари ёрдамида боғланган қўшма гап эмас, балки шарт майли билан бириккан эргашган қўшма гапдир. Бу тип гап таркибидаги содда гаплар ёзувда вергул билан, талаффузда қисқа тўхтам билан ажратилади.

2. *Албатта, холос* каби сўзлар гап охирида келганда, уларни ажратувчи тўхтам жуда қисқа бўлади. Шунга қарамай, кириш сўзларда тиниш белгиларининг қўлланиши қоидасига мувофиқ ёзувда тиниш белгилари билан ажратилади: *Агар йўлингиз тушиб қолса, шаҳримиздаги ҳайвонот боғига бир киринг, албатта*. (С.Аҳмад)

3. Гап ўртаси ва охирида келган ундалмаларда тўхтам, оҳанг унча сезилмаса-да, улар гапдаги бошқа бўлақлардан доим вергул билан ажратилади:

Бугун шоҳ эрурман, тилак тилагил,

Бугун мен гадоман, тингла, малагим. (Р.Парфи)

4. Гап ичида келган иқтибослар, турли хил кўчма маънодаги сўзлар сўзлашувда алоҳида оҳанг, тўхтамга эга бўлмаса ҳам, кўштирноқ билан ажратилади: “Ёрдам” шу бўлдики, икки томондан бегуноҳ одамлар қирилди. (Ў.Ҳошимов) Бу кишини биз эркалаб “қора буви” деб атаймиз. (Ғ.Ғулом)

Хуллас, пунктуация ва оҳанг икки хил нутқ турига хос мустақил категориялар бўлиб, улар бир-бирига тенг келмайди, бинобарин, пунктуация интонациянинг ёзувдаги ифодаси эмас. Уларнинг ўзаро алоқадорлиги ҳақида гапирганда, оҳангнинг гапдаги даражаси ҳисобга олинади.

Пунктуация ва синтаксис боғлиқлиги. Пунктуация синтаксис билан ҳам узвий алоқада бўлиб, пунктуация тамойиллари, тиниш белгиларининг қўлланиш ўринлари гапнинг синтактик тузилиши ҳамда грамматик қурилишига асосланади. Пунктуация қоидалари ҳар бир тилнинг синтактик қонуниятлари, меъёрлари асосида ҳам ишлаб чиқилади. Пунктуация қоидаларини синтактик қурилишга боғлаб баён қилишнинг, шу асосда белгиланишнинг ўз илмий асослари ва тамойиллари мавжуд. Матннинг гапларга бўлиниш, гапнинг тузилиш жиҳатдан муайян синтактик қисмларга ажратилиш қоидалари асосий пунктуацион қоидалар ҳисобланади. Ва, албатта, ҳар бир тиниш белгисининг қўлланиш ўрни ва тартибини белгилашда тилнинг синтактик хусусиятлари ҳисобга олинади.

Пунктуация ва лингвопозтика муносабати. Бугунги кунда ўзбек тилшунослигида лингвистиканинг *лингвопозтика* деб аталувчи мустақил соҳаси жадал суръатлар билан ривожланмоқда. Лингвопозтик ёндашувнинг такомиллашуви бадий матнни ташкил қилувчи тил бирликларини қайтадан

кўздан кечириш имконини ўртага чиқарди. Чунки ҳар қандай тил бирлиги бадиий матнда муаллифнинг бадиий ниятига хизмат қилувчи бебаҳо воситага айланиши ҳамда тамоман ўзига хос поэтик қонуниятларни намоён қилиши мумкин. Аслида, муайян тилнинг бойлиги, бадиий имкониятлар доирасининг сарҳад билмаслиги айнан бадиий матнда воқеланади.

Тил эстетик вазифасининг асосий намоён бўлиш ўрни бадиий матн эканлиги мутахассислар томонидан кўп бор айтилган. Бадиий матнни тугал англаш, унинг таркибидаги мураккаб тузилишга эга бўлган қатламларни фаҳмлаш учун ўзбек тили грамматикасини етарли даражада билиш кифоя қилмайди. Чунки “бадиий матнда ифодаланган асосий ғоя-фикр-мазмунни тушуниш шунчаки иш эмас, балки анча қийин ва мураккаб ижодий жараёндир. Бадиий асарда мутлақо ўзига хос, гоҳ очик, гоҳ яширин ишоралар, тағмаънолар билан намоён бўладиган мазмунни тўғри англаш маънавий-маданий, ақлий-ҳиссий ва лисоний-эстетик фаолият натижасида мумкин бўлади”³⁰.

Маълумки, бадиий матнда поэтик қимматга эга тил бирликлари ижодкорнинг турли бадиий ниятини ёритишга хизмат қилади. Бу борада тиниш белгилари ҳам муҳим ўрин тутади. Масалан, кўпнуқта бадиий матнда энг кўп поэтик вазифа бажарадиган тиниш белгиси ҳисобланади. Кўпнуқтанинг бадиий матндаги ўрни, лингвопоэтик хусусиятлари ҳақида М.Йўлдошев шундай ёзади: “Бадиий матндаги график образлилик, ифодалиликни юзага келтиришда кўп нуқта энг фаол воситалардан ҳисобланади. Меъёридан ортик кўрқув,

³⁰ Юлдашев М. Бадиий матннинг лингвопоэтик тадқиқи: Филол. фан. д-ри. дисс. – Тошкент, 2009. – Б. 4.

кувонч, ҳаяжон, турли жисмоний ва ҳиссий оғриқ-изтироблар ва шунга ўхшаш аффеқтив ҳолатлар натижасида рўй берадиган нутқнинг эмфатик бўлақланиши, нутқнинг “ҳаприқиш”и бадиий матнда график жиҳатдан, одатда, кўп нуқта орқали ифодаланади. Масалан, қуйидаги парчаларда аччиқланиш натижасида нутқнинг эмфатик бўлақланиши кўп нуқта воситасида график акс этган: – *Мен, албатта, ўқийман, – деди Саудий ва жўрттага қизнинг қитиғига теғди, – сиз ҳеч бўлмаса эшикнинг тирқишидан дарс эшитишга ҳам розидирсиз?*

– *Қиз кибр билан бошини кўтарди:*

– *Мен... мен энг олдинги курсида ўтириб дарс эшитаман.*

(А.Қаҳҳор. Сароб)³¹.

М.Йўлдошевнинг кўпнуқтанинг бадиий матндаги ўрни бўйича фикрларига таяниб, бу тиниш белгисининг яна қуйидаги лингвопоэтик вазифаларини келтириш мумкин³²:

1. Кўпнуқта қаҳрамоннинг турлича руҳий ҳолатини ифодалашга хизмат қилади. Баъзан асар қаҳрамони ҳар хил ҳиссий ҳолатлар таъсирида айтмоқчи бўлган фикрининг аниқ ва ўринли ифодаси учун зарур сўзни қидириб қолади. Ана шу сўз излаш жараёнида, табиийки, нутқ оқимида узилишлар бўлади, бу узилишлар, паузалар бадиий матнда кўп нуқта воситасида таъкидланади. Шу тарзда айни узилишлар поэтик жиҳатдан актуаллашади, яъни тегишли бадиий маънолар касб этади. Бундай узилишлар матннинг бутунлигини бузгандай, парчалагандай кўринади, аммо аксинча, айни узилишлар поэтик актуаллашувга кўра матн интеграциясининг кучайишида иштирок этади.

³¹ Йўлдошев М. Бадиий матн лингвопоэтикаси. – Тошкент, 2019. – Б. 191.

³² Бу ҳақда қаранг: Йўлдошев М. Курсатилган асар. – Б. 192–195.

Масалан:

– Сен... нима десам экан... – секин, сўз танлашга қийналиб гап бошлайди Аваз.

– Жудаям... тубан... махлуқсан. Ёмон кўргансан, лекин яшагансан. Яна

тиржайиб яшагансан. Энди ўлганига қувоняпсан!.. Бундан ҳам баттарроқ... аблаҳлик бўлмаса керак. (М.Бобоев. Кечки троллейбус);

– Йўқ, энди, бу гапингиз тўғри, – деди Мансур қийналиб ва сўзламоққа сўз қидириб. – Лекин, лекин... какликлар камайиб қолган-ку. (Ш.Холмирзаев. Озодлик)

2. Баъзи ҳолларда қаҳрамоннинг мураккаб ҳиссий ҳолати унга нафақат гапларни, балки сўзларни ҳам тўлиқ, охиригача талаффуз қилишга имкон бермайди ёки ахлоқ меъёрларига кўра сўзни тўлиқ талаффуз қилиш маъқул кўрилмайди. Масалан: *Ғилайнинг қорнидан оқаятган қон ерни қип-қизил қилиб ташлади. – Мен... тўймай қолдим. Озгина нонингдан бер. Озгина... Нон... Но-о...* (А.Дилмуродов. Нон) *Шунда Султон Мирзо нари-бери юрганча ички бир ҳадик билан бот-бот қиблага тикилган, бот-бот кўкрагини чангаллаган, ахийри, сабри тугаб даҳшатга тушиб зорланган: – Йўқ, йўқ! Бундай яшаб бўлмайди, чидаб бўлмайди бунга! Одамқушлик бу! Истеъ...* (Ғ.Ҳотам. Азал ва абад) *Тушунган одам экансиз, барака топинг, шунинг учун сизга гапинг дангалини айтган маъқул, тўғрими? – Т... тўғ...* (Х. Дўстмуҳаммад. Жимжитхонага йўл)

3. Кўпнукта бадий матнда суҳбатдошнинг гапириши лозим бўлган вазиятда сўзсиз қолганлигини ҳам билдиради. Бу график образлилик воситаси бадий матнда персонажнинг гапирмаган

гапни “гапиртиради” ва йўқ гапни поэтик актуаллаштиради.
Ҳақиқатдаги мисоллар бу фикрни далиллайди:

– *Ҳозиргина дунёда э-энг бағри тош одам бўлиб туюлган
...лар-ку?*

– ...

– *Аввал ачиндинг, кейин яхши кўриб кетдингми?* (Хуршид
...муҳаммад. Беозор қушнинг қарғиши);

– *Эртадан бел боглаб ишга киришсинми?*

– ...

*Шотир Бек бошқа иложингиз йўқ-ку барибир, деган каби
...лабини қимтиб, мийигида кулди.* (Ғ.Ҳотам. Азал ва абад)

Шуни ҳам айтиш лозимки, бугунги давр ижодкорларининг
... гуруҳи тиниш белгиларидан бадиий восита сифатида
... таланишда ўз маҳоратини намоён қилаётган бўлса, яна бир
... гуруҳи тиниш белгилари хизматидан ҳам бутунлай воз кечиш
... қили ўз услубини яратишга уринмоқда:

тун сочиб юборар одамни

парчалайди бешафқат

зулмат қадар кенгаясан тунлари

юлдузлар

сенинг сачраб кетган хаёлларингдир (Фахриёр)

Ёки:

кўздан ичкарида йўл йўқ

сўздан ичкарида йўл йўқ

аммо хўроз қичқириги ортига

шафақранг қишлоғим бекиниб олган (Б.Рўзимухаммад)

Умуман, тиниш белгиларининг поэтик имкониятлари

...ий матн доирасида тадқиқ этилганда янада ойдинлашади.

Пунктуация ва ахборот технологиялари. Глобаллашув даврида ахборот технологиялари кун сайин ҳаётимиздан чуқур ўрин эгалламоқда. Бугун ёзма нутқ деярли ахборот технологиялари орқали амалга ошмоқда. Бирон матн ёки хабарни электрон ҳолатда ёзар эканмиз, бевосита тиниш белгиларига ҳам мурожаат қиламиз. Баъзан электрон матнда сўзлар бир-бирига қўшилиб қолади ва шунда тиниш белгиларининг ўрни қанчалик муҳим эканлиги амалда кўринади. Гапнинг боши, охири, эга-кесими қаердалигини бир-бирига ёпишган сўзлардан дарҳол англаш жуда қийинчилик туғдиради.

Тадқиқотчи И.Эрматов пунктуацион тизимга *оралиқ белгиси* терминини киритишни таклиф қилган бўлиб, бу масалага “Ўзбек тилшунослик терминларининг шаклланиши ва тараққиёти” номли диссертациясида алоҳида диққат қилган. Диссертациясида пунктуация билан боғлиқ терминлар, уларнинг тараққиёти ҳамда она тили дарсликларидаги айрим тиниш белгилар ҳақида ҳам асосли фикрлар айтилган. Масалан:

“Ўрни келганда тиниш белгилари юзасидан бир мулоҳазани айтиб ўтиш жоиз. Маълумки, гап таркибидаги сўзлар бир-биридан ажратиб ёзилади. Масалан, *Яхши отга бир қамчи, ёмон отга минг қамчи.* (Мақол) Агар шу гапдаги сўзларни *Яхшиотгабирқамчи, ёмонотгамингқамчи* тарзида ажратмай ёзсак, гапни ўқиш қийинлашади. Жумладаги сўзларни ёзишда улар орасида масофа ташланади ва бу масофа сўзларни осон ўқишга хизмат қилади. Бошқа тиниш белгилари ҳам шундай ёки шунга яқин вазифани бажаради. Ушбу жиҳатларни ҳисобга олган ҳолда “оралиқ белгиси” терминини жорий этиш керак. Шу кунгача икки сўз

орасидаги масофа (ажратиб ёзиш) ҳақида тушунча бор-у, лекин уни атовчи термин йўқ. Тўғри, бу ерда ҳеч қандай “белги”, яъни тиниш белгиси амалда кўрсатилмайди, бироқ икки сўз орасида сақланадиган масофа “оралиқ белгиси” сифатида талкин этилса, мақсадга мувофиқ бўлади”³³.

Бу ўринда айтиш керакки, компьютер лингвистикаси тармоғининг кескин ривожланиши тиниш белгилари тараққиётида янги босқични бошлаб берди. Бу тиниш белгиларининг электрон матнларда автоматик қўлланиши билан боғлиқ масалаларни ойдинлаштиришни ҳам тақозо этмоқда. Маълумки, компьютер тилида мавжуд бўлган пунктуацион меъёрлар кўпгина Европа тиллари учун умумий бўлган қонуниятлар асосида ишланган. Мутахассислар тўғри таъкидлаганидек, бу ҳодисалар компьютер лингвистикаси ҳамда ўзбек тилининг миллий хусусиятларидан келиб чиқиб текширилгандагина илмий ва амалий жиҳатдан тўғри ҳал қилинади³⁴.

Тиниш белгиларининг ахборот технологияларидаги ўрни масаласини ўрганиш замонавий ўзбек пунктуацияси олдидаги долзарб муаммолардан ҳисобланади.

³³ Эрматов И. Ўзбек тилшунослик терминларининг шаклланиши ва тараққиёти: Филол. фан. б. ф. д-ри. (PhD) дисс. – Тошкент, 2019. – Б. 40.

³⁴ Бу ҳақда қаранг: Bahriiddinova B. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – B. 15.

ЎЗБЕК ТИЛШУНОСЛИГИДА ТИНИШ БЕЛГИЛАРИНИНГ ТАСНИФИ

Пунктуацияга оид адабиётларда тиниш белгилари умумий хусусиятларига кўра қуйидагича тасниф қилинади:

1. Қўлланиш ўрнига кўра.
2. Ишлатилиш усулига кўра.
3. Тузилишига кўра.
4. Вазифасига кўра³⁵.

Тиниш белгилари қўлланиш ўрнига кўра икки хил:

а) гап охирида қўлланувчи тиниш белгилари – нуқта, кўпнуқта, сўроқ ва ундов белгилари;

б) гап ичида қўлланувчи тиниш белгилари – вергул, нуқтали вергул, тире, икки нуқта, қавс, қўштирнок.

Гап охирида қўлланувчи тиниш белгиларининг умумий хусусиятлари сифатида қуйидаги фикрларни айтиш мумкин: 1) гапнинг тугалланганини кўрсатади; 2) гапда қандай мазмун ифодаланганини билдиради; 3) гапнинг тугалланиш чегарасини, мазкур гапнинг кейинги гапдан ажралишини кўрсатади; 4) улар гап охиридан бошқа ўринларда ишлатилганда бошқа вазифа бажаради ва айрим мақсадлар учун ишлатилади.

Гап охирида қўлланувчи тиниш белгилари умумий ва ўхшаш хусусиятларга эга бўлишига қарамай, муайян гапда қандай мазмуний муносабат ифодаланаётганлигини билдириши жиҳатидан ўзаро фарқланади. Масалан, нуқта хабар мазмуни,

³⁵ Бу ҳақда қаранг: Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б.50–54; Bahriddinova B. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – B. 16.

сўроқ белгиси сўроқ мазмуни, ундов белгиси эса гапдан буйруқ, ташвиқ, ҳис-ҳаяжон мазмуни ифодаланишини кўрсатади.

Нукта, сўроқ ва ундов белгилари гап ўртасида ҳам қўлланиши мумкин, бироқ бунда улар юқоридаги асосий функциясини бажармайди, балки бошқа вазифа учун хизмат қилади. Масалан, *З.М. Бобур ҳаёти ва ижодини ўргандик* гапида нукта синтактик вазифа бажариш учун эмас, сўзнинг қисқарганлигини кўрсатиш учун қўлланган. Сўроқ ва ундов белгилари ҳам гап ўртасида қўйилганда, юқоридаги каби қўшимча вазифада келади. Масалан: *Иқтисодий юксалиш натижасида, турмуш даражаси сезиларли равишда яхшилانган – оналар ўлими 2 баробар, болалар ўлими 3 баробар камайган, одамларнинг ўртача умр кўриши 67 ёшдан 73 (!) ёшга, жумладан, аёлларнинг ўртача умр кўриши 75 (!) ёшга етган.* (А.Иброҳимов. Умримиз боқийдир, боқий!) Бу ҳақда сўроқ ва ундов белгисининг қўлланиш қоидаларида батафсил маълумот берилган.

Қўлланиш усулига кўра тиниш белгилари иккига бўлинади:

1. Якка ҳолда қўлланувчи тиниш белгилари. Бунга фақат икки нукта киради.

2. Якка ва такрор қўлланувчи тиниш белгилари. Қавс, ундов, сўроқ якка ҳолатда ҳам, такрор ҳам қўлланади. Масалан, қавс ёпилувчи қавс шаклида қўлланганда якка ишлатилади:

Олмошларнинг грамматик хусусиятлари: 1) олмош отга тос синтактик шакл ясовчиларни олади; 2) олмош ҳеч вақт ўзидан олдин аниқловчи олмайди; 3) жуфт ҳолда қўлланиб, бошқа сўз туркуми вазифасида келади. (“Ҳозирги ўзбек адабий тили” китобидан)

Ундов белгиси кучли хис-хаяжон билан айтилган гапларда кўша кўлланади: *Эй пурвиқор тоғлар! Нега жимсизлар, нега!!!* (Чўлпон)

- Ана, кўряпсанми?

Менинг дадамлар!

Дада!!! (Э.Воҳидов)

Бадий адабиётда турли мақсадларда сўроқ ва ундов бирга кўлланади:

Офтоб елиб толса кўк узра,

Унга осмон сандиги хужра.

Ҳақдан ҳукм, бандадан ижро,

Худо билар, ким олдин кетар?! (М.Юсуф)

Тиниш белгилари тузилишига кўра икки хил:

1. Бир таркибли тиниш белгилари: вергул, тире, нуқта.

2. Кўп таркибли тиниш белгилари: икки нуқта, нуқтали вергул, қавс, кўштирноқ, кўпнуқта, сўроқ ва ундов белгиси.

Кўп таркибли тиниш белгилари тарихан икки ва ундан ортиқ белгидан ташкил топган бўлиб, уларга ҳозирги кунда бир график белги сифатида қаралади. Масалан: икки нуқта белгиси иккита нуқтанинг вертикал усулдаги бирикуви асосида ҳосил бўлган, яъни (:); кўпнуқта нуқтанинг горизонтал усулдаги бирикуви асосида пайдо бўлган, яъни (...); нуқтали вергул нуқта ва вергулнинг кўшиливи асосида юзага келган. Қавс ҳам икки элементдан иборат бўлиб, унинг биринчиси “очилувчи қавс”, иккинчиси “ёпилувчи қавс”, баъзан “ярим қавс” ҳам дейилади ва тартибни билдирувчи рақам ёки ҳарфдан сўнг қўйилади.

Сўроқ, ундов ва кўштирноқларнинг таркиби янада мураккаброқ. Улар ҳам икки элементдан иборат бўлиб, мавжуд

манбаларга кўра, сўроқ белгисининг лотинча *quaistio* (сўроқ), ундов белгисининг *lo* (ох, эх) сўзларидаги бош ҳарфларнинг нукта билан кўшилиши асосида ҳосил бўлгани айтилади. Умуман, ҳар бир тиниш белгисининг ўз тарихи бор. Улар ҳақида тегишли ўринларда тўхталинган.

Тиниш белгиларининг вазифасига кўра таснифи

Амалдаги ўзбек пунктуациясида тиниш белгиларининг вазифалари аниқ қоидалар асосида тушунтирилган бўлиб, уларни ўзлаштириш тиниш белгиларидан ўринли фойдаланиш кўникмаларини эгаллашга ёрдам беради.

Тиниш белгиларининг асосий вазифаси нутқнинг мазмуний бўлинишини кўрсатиш, шунингдек, гапнинг синтактик тузилиши ва оҳанг жиҳатини аниқлашга ёрдам беришдир. Илмий манбаларда тиниш белгилари вазифасига кўра уч гуруҳга бўлиб ўрганилган³⁶:

1. Чегараловчи тиниш белгилари. Кўштирноқ ва қавс шундай вазифадаги тиниш белгиси бўлиб, улар контекстдаги айрим қисмларнинг лексик-семантик фарқланиши ва ажралишини, грамматик-услубий чегараланишини, уларнинг бошланиш ва тугалланиш нуктасини кўрсатади.

2. Айирувчи тиниш белгилари. Бу гуруҳга нукта, сўроқ, ундов, нуктали вергул мансуб бўлиб, улар матн қисмларини бири-биридан ажратишга хизмат қилади.

3. Мураккаб вазифали тиниш белгилари. Булар матн қисмларини ўрни билан ҳам ажратиш, ҳам чегаралаш, баъзан эса бириктириш вазифасини ҳам бажаради. Масалан, икки нукта ажратиш ва бириктиришга, вергул ва тире ажратиш, чегаралаш,

³⁶ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 54.

бириктиришга хизмат қилади. Кўпнукта эса фикрнинг бўлиниши, қисқариши каби вазифаларни бажариш учун қўлланади.

Замонавий рус пунктуацияси масалалари билан шуғулланган тилшунос Н.С.Валгина тиниш белгиларининг чегаралаш ва айириш хусусиятлари орасидаги фарқ жуда муҳимлигини таъкидлайди ва пунктуация қоидаларини шакллантиришда биринчи навбатда айна вазифалар ҳисобга олиниши зарурлигини қайд этади³⁷.

³⁷ Валгина Н.С. Русская пунктуация: принципы и назначение. – М., 1979. – С. 34.

ТИНИШ БЕЛГИЛАРИНИНГ ТАКРОР ВА ҚАТОР ИШЛАТИЛИШИ

Ўзбек тилида услубий равлонлик, фикрий аниқлик ҳамда турли лексик-грамматик маъноларни ифодалаш учун тиниш белгилари биргаликда (такрор ва қатор) ҳам қўлланади. Тиниш белгиларидан бу тарзда фойдаланиш турли услубий вазифаларни бажариш, фикрий-грамматик муносабатларни кўрсатиш кабилар билан ҳам боғлиқдир. Айниқса, бадий услубда тиниш белгилари бирдан ортиқ қўлланганда, ижодкор бадий ниятини тўлиқроқ ёритишга хизмат қилади. Публицистик услубга хос матнларда ҳам тантанаворлик ёки ўқувчи диққатини жалб қилиш мақсадида бундай қўллашлардан фаол фойдаланилади.

Ўзбек ёзувида тиниш белгиларининг турли мақсадларда қатор ишлатилиши иккитадан бошлаб бештагача, баъзан етти-саккизтагача кузатилиши мумкинлиги – фактик материаллар (бадий асарлар, матбуот материаллари) асосида ўрганилган³⁸. Бироқ бу каби қўллашлар илмий-назарий жиҳатдан асосли бўлса-да, фикрий мураккаблик ёки талқиндаги чалкашликни келтириб чиқаради, шунингдек, ёзув эстетикасини ҳам бузади. Ушбу ҳолат юзага келмаслиги учун фикрни ихчам баён этиш, тиниш белгиларидан ўринли фойдаланиш мақсадга мувофиқ. Шу сабабли тиниш белгиларининг қатор қўлланиш хусусиятларини атрофлича аниқлаш, ундаги тартиб, мунтазамликни, қўллаш ўринларини белгилаш пунктуациянинг тадқиқ доирасига киради.

³⁸ Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутқ. – Тошкент, 1974. – Б. 26; Bahriddinova В. Zamonaviy o‘zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent, 2015. – В. 31.

Тиниш белгиларининг кетма-кет қўлланишидаги қоидаларга амал қилмаслик ҳолатларини бир неча мисоллар орқали таҳлил қилган К.Назаровнинг қуйидаги фикрига диққат қилсак:

“Асар уларга манзур бўлдими, ё...? (Газетадан)

Мисолда кўп нуқта ва сўроқ белгиси нотўғри қўлланган. Чунки ҳеч қачон **кўп нуқта сўроқ, ундов белгиларидан олдин қўлланмайди**³⁹.

Кўпнуқтанинг сўроқ ва ундов белгилари билан бирга қўлланиши қуйидагича бўлади: **“сўроқ белгиси+кўп нуқта”**, **“ундов белгиси+кўп нуқта”**, баъзан **“сўроқ белгиси+ундов белгиси+кўп нуқта”**. Сўроқ, ундов ва кўп нуқтанинг бундай тартибда қўлланиши ҳозирги ўзбек пунктуацияси учун меъёр ҳисобланади.

Қуйидаги мисолларда ҳам ундов ва сўроқ белгиларининг кўп нуқта билан бирга қўлланиши меъёрдир.

Музлатди!.. Музлатди ҳижроннинг рўзи,

Жонимда изгирин бетиним эсди...

Бизни учраштираган тангрининг ўзи —

Юрагим сезди! (У.Азим. Тақдир)

Ёки:

Боқма кўзларимга

Бемажол, хаста,

Менинг топганларим

Гулми бир даста,

Йўқотганим сенми

Энди, Онажон?.. (М.Юсуф. Онажон)

Шу ўринда айтиш жоизки, баъзан ундов ёки сўроқ

³⁹ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 108.

белгисидан сўнг кўпнукта қўйиш керак бўлган ўринларда уч нукта ишлатилади. Бу қоида айрим адабиётларда тўғри деб баҳоланган бўлса-да⁴⁰, ҳозирги ўзбек пунктуациясида мазмунан тугалланмай қолган сўроқ ёки буйруқ гапларда кўпнуктанинг бошқа тиниш белгилари билан бирга “?..” ҳамда “!..” тарзида қўлланиши, яъни кўпнуктанинг икки нукта шаклида қисқартириб қўлланиши меъёр ҳисобланади⁴¹.

Тиниш белгиларининг биргаликда қўлланиши турлича характерга эга бўлиб, уларни қўйидагича гуруҳлаш мумкин:

1. Бир хил тиниш белгисининг бирдан ортиқ қўлланиши. Бунда айнан бир тиниш белгиси такрор ҳолда қўлланади. Масалан, гапда эмоционаллик даражасининг беҳад ортиқ эканлигини кўрсатиш учун баъзан гап охирига бирдан ортиқ (учтагача) ундов белгиси қўйилиши мумкин: *Ҳа, мен ўғриман!!! Шу йўл билан кун кўраман! Сен тугилгунинггачаям шунақа эди.* (Ш.Бошбеков). *“Ҳамширааа!!!” бақриб юборганимни сезмай қолдим. Эшик тарақлаб очилиб ҳамшира кириб келди.* (М.Йўлдошев. Мамдуҳ)

Кўчирма гапли қўшма гапларда ёки бирор мавзу таркибида асар номи қўлланганда қўштирноқдан қандай фойдаланиш керак? Адабиётларда бу ҳолатга қўйидагича ёндашилади: “Баъзан бир ўринда икки очилувчи ёки икки ёпилувчи қўштирноқларнинг биргаликда (қўша) қўлланиши лозим бўлади. Бунда уларнинг иккаласи параллел ишлатилиб, биттаси ўз шаклини ўзгартирган

⁴⁰ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 114–115.

⁴¹ Бу ҳақда қаранг: Nurmonov A. va boshqalar. Hozirgi o'zbek adabiy tili. – Toshkent, 2010. – B. 112; Валгина Н.С. Русская пунктуация: принципы и назначение. – М., 2006. – С. 46; Маҳмудов Н. ва бошқалар. Ўзбек тили пунктуациясининг асосий қоидалари. – Тошкент, 2015. – Б. 12.

ҳолда қўйилади. Масалан: “*Ҳали ҳам эсимда дадам айтиб берган «Уч оғайни ботирлар»*”, – деб мақтанди – Салим”⁴².

Бизнингча, бу ҳолат тўғри эмас. Ҳозирда ёзув ишлари, асосан, компьютерларда олиб борилгани боис қўштирноқ қўйилиши маълум шрифтларни алмаштириш билан юзага келади, бу эса ноқулайлик туғдиради, қолаверса, ёзув эстетикаси, ихчамликка интилишни инобатга олиб бу ҳолатни қуйидагича қоидалаштириш мумкин: қўштирноқ ёки қавс кетма-кет келганда, улардан бири ёзилади, бунда битта қўштирноқ ёки қавс ҳар икки вазифани бажаради. Масалан, “*Ўтган кунлар*” романининг лингвопоэтикаси” мавзусида тадқиқот олиб бордим. Ёки: *Олий ўқув юртига кириш имтиҳонида “Бобурнома”нинг бугунги кундаги аҳамияти*” мавзусида ишро ёздим; “*Ҳали ҳам эсимда дадам айтиб берган “Уч оғайни ботирлар”*”, – деб мақтанди Салим.

Баъзан гап қурилиши бир ўринда икки очилувчи ёки икки ёпилувчи қавснинг бирга, ёнма-ён қўлланишини талаб этади. Бу ҳолат математикага оид матнларда, илмий адабиётларда кўпроқ учрайди. Бунда ҳам юқоридаги қоидага асосан қавсларнинг бири ёзилади.

2. Турли вазифадаги икки хил тиниш белгисининг бирга қўлланиши.

Турли вазифадаги икки хил тиниш белгисининг биргаликда қўлланишини қуйидагича гуруҳлаб ўрганиш мумкин:

а) гап охирида қўлланувчи тиниш белгиларининг бирга қўлланиши.

⁴² Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутқ. – Тошкент, 1974. – Б. 62.

Бу хилдаги қўлланишнинг асосийлари қуйидагилар:

1) сўроқ+ундов. Сўроқ гапларда кучли ҳис-ҳаяжон мавжуд бўлганда, сўроқ белгисидан кейин ундов белгиси ҳам қўйилади. Бадиий матнда сўроқ ва ундов белгиларининг бирга қўлланиши жуда кенг тарқалган:

Дунё экан...

Ишқ деган савдо

Борми фақат менинг бошимда?!

Кимни этмас бу кўнгил шайдо,

Ким шеър ёзмас менинг ёшимда?! (Э.Воҳидов. Кимни этмас бу кўнгил шайдо)

Одамзод нима учун неварасини етаклаб неча замон аввал ўтиб кетган бобосининг қабрини зиёрат қилади? Марҳум уларни кўрмайди-ку?! (Ў.Ҳошимов. Дафтар ҳошиясидаги битиклар);

2) кўштирноқ+нукта. Барча деди баробар: “Она тилим ўлмайди”. (Э.Воҳидов)

“Ҳар гал шундай аҳвол. Уялмайсизми?

Келасиз ўқишмас, қилиш учун сайр.

Бу сафар ҳам икки қўймай тураман,

Эртага қолганлар топширсинлар. Хайр”. (М.Абдулҳаким);

3) сўроқ+кўштирноқ. Мансурнинг оғзидан ногоҳ чиқиб кетди: “Жўра, бир ўтириш қилсам, нима дейсиз?” (Ш.Холмирзаев) *Ўчоқ бошида томчидек гувалачалардан ясалган унида қунишиб ўтирган қалдирғочларни кўрдим. “Ёмғирда уни ивиб кетмадимикан?” деб кўзимни катта-катта очиб ўша томонга қарадим. (М.Йўлдошев. Бувим ва қалдирғочлари);*

4) ундов+кўштирноқ. “Эй бадбахтлар! – дедим сўнгра. Биламан, сиз Дилоромни деб келмоқдасиз!” (И.Султон. Озод)

Қари толга суюб

Иргай асони,

Оқсоқол сўрига аста ёнбошлар.

Хаёлдан ўтказар кори дунёни:

“Эҳ, ҳозирги ёшлар,

Ҳозирги ёшлар!” (Э.Воҳидов. Ҳозирги ёшлар);

5) кўпнуқта+кўштирноқ. *Ниҳоят, “Хотиралар” сиртмоқдек бўйнимдан бугадилар-а...” деди-ю, ўрнидан ҳафсаласизгина қалқди. (У.Ҳамдам. Исён ва итоат) “Ким билади дейсиз, бўштоброқмикин, Эркатоёроқмикин ҳозирги ёшлар...” (Э.Воҳидов. Ҳозирги ёшлар);*

6) сўроқ+кўпнуқта. Сўроқ мазмунини билдирган гапларда фикр тугалланмай қолса, мазкур белгидан сўнг кўпнуқта кўйилади:

Умр ўтиб кетди. Йиғлама.

Ўтди дунё – бесарҳад қайғу.

Ўлим келса?..

Хўш, келса, нима?

Айрилиқдан даҳшатлими у? (У.Азим)

Дўхтир ўзи қарайвуроди, даволайди-да, иши шу бўлгач? Ёки?.. Ёки?.. Бошқа нимани тайинлаш мумкин дўхтирларга? (Х.Дўстмуҳаммад. Сўроқ);

7) ундов+кўпнуқта. Ундов мазмунини билдирган гапларда фикр тугалланмай қолса, ундов белгисидан кейин кўпнуқта кўйилади:

Пирпирайди осмон яғринда,

Тиканингнинг учи кўздадир...

Ҳеч оғринма, гулим, оғринма,

Капалакнинг умри қисқадир!.. (У.Азим)

б) гап ичида қўлланувчи тиниш белгиларининг қўшалок қўлланиши:

1) вергул+тире. – *Мана бубинони, – деди профессор биз энди қура бошланган улкан иншоотнинг олдига келгач, – муолажамиз ва муваффақиятимиз авлодларни ҳам доим ҳайратга солиб, бизнинг ҳолис ва улуг ниятларимизни акс эттириб туриш учун бош мия шаклида қурмоқчимиз.* (Н.Эшонқул. Муолажа);

2) қўштирноқ+вергул. *“Йўқолинг”, бақирдим ўзимни тутолмай.* (Назар Эшонқул. Қора китоб) *Ун ёшимда китоб ўқий бошладим. “Ўқиш китоби”, Ойбекнинг “Қутлуг қон”, Ғафур Ғуломнинг беназир шеърлари...* (И. Ғафуров);

3) тире+кўпнукта. Бунда матнда муайян сабаб билан узилиб қолган фикр баёнининг давом эттирилганини кўрсатиш учун ёки суҳбатдошнинг олдинги суҳбатга турли муносабатини ифодалаш учун гап бошига кўп нукта қўйилади. Бу ҳолат, асосан, диалогларда кузатилади ва аввал тире, кейин кўпнукта ишлатилади:

– *Ўлим барҳақ, ҳаммамизга ҳам навбат келади. Йўлга чиқишдан олдин ортиқча юкларни ташлаб юборган маъқул. Руҳ учун энг оғир юк нафрат бўлади. Нафратдан қутилмаган сироти мустақимдан ўтолмайди, болам. Кечиримли бўлки, сени ҳам яратган эгам кечирсин...*

– *... Сизга нималар деб шикоят қилди? Нега менга учрамади? Қачон келди ўзи?* (М.Йўлдошев. Мамдух)

3. Тиниш белгиларининг мураккаб қўшалок қўлланиши. Бунда иккитадан ортиқ турли тиниш белгилари кетма-кет қўлланади ҳамда мураккаб синтактик-услубий муносабатларни ифодалайди. Тиниш белгиларининг бу тарзда қўлланиши, асосан, кўчирма гапли қўшма гапларда учрайди.

Бир неча тиниш белгисининг кетма-кет, яъни мураккаб ҳолда қўлланиши уларнинг тасодифий жамланмаси бўлмай, муайян фикрни ифодаловчи қонуниятга асосланган ёзув воситасидир. Ёзма нутқ маданияти, саводхонлиги аъло бўлган, пунктуация меъёрларини пухта эгаллаган ҳар ким, хусусан, ижодкорлар тиниш белгиларининг мураккаб кўринишдаги кетма-кет қўлланишидан тўғри фойдалана олади.

Таъкидлаш керакки, муайян матнга боғлиқ ҳолда қўлланган иккитадан ортиқ тиниш белгилари йиғиндиси мураккаб қўша қўлланиш ҳисобланади. Кетма-кет қўлланган тиниш белгиларининг барчаси ҳам доим бир гапга алоқадор бўлавермайди.

Бирдан ортиқ турли тиниш белгилари бир гап доирасида бирикиб келганда алоҳида-алоҳида вазифа бажариш билан бир қаторда, қўлланиш ўрни, тартиби ва мазкур матндаги умумий вазифасига кўра бир-бири билан узвий боғланади. Бу умумий боғланиш, ўзаро алоқадорлик уларнинг муштарак характерга эгаллигини кўрсатади. Тиниш белгиларининг биргаликдаги хусусияти контекст орқали аниқланади.

Умуман, тиниш белгилари мураккаб қўшалок қўлланганда, қуйидаги вазифаларни бажариб келади:

- а) турли мазмуний муносабатлар умумлаштирилади;
- б) матн услуб жиҳатидан равоён бўлади, соддалашади;
- в) матндаги айрим қисмларнинг чегарасини кўрсатиб, матннинг умумий синтактик тузилишини ва унинг айрим бўлинишларини тўғри аниқлашга ёрдам беради;
- г) ёзувчи учун нутқни ихчамлаш ва ўзининг турлича мақсадларини ифодалаш имкониятини яратади⁴³.

⁴³ Бу ҳақда қаранг: Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б. 113

Тиниш белгилари қуйидаги ҳолатларда мураккаб кўлланади:

1) сўроқ+ундов+қўштирноқ. *Исмсиз аламнинг авж пардасида кўзларига ёш ҳам қалқиб чиқди: “Энди нима бўлади?!” деган зоят хавотирли савол миясини аёвсиз чўқиди... (У.Ҳамдам. Қайтиш) Кўнглига даҳшатли фикр келди: “Нега беҳосдан бундай гапларни гапириб қолди?!” (А.Мухтор) Ушбу сўзларга айланди-ку менинг дунём – “Сен мени алдамайсанми? Алдамайсанми?!”(Р.Парфи);*

2) ундов+кўпнукта+қўштирноқ. Бунда ундов белгиси эмоционалликни, кўпнукта фикрнинг бўлинишини ёки турли хаяжон, ҳолатни, ёпилувчи қўштирноқ шу матндаги маълум қисмнинг чегараланишидаги сўнгги нуктани – чегарани кўрсатади:

Носиржон эшикни ёпгандан кейин Фарида ичи сидирилиб Акбарни ўйлай кетди: “У ҳам шу Носиржоннинг бири, ҳатто бундан бешбаттар хаёлпараст. Оилали, бола-чақали одамга пишириб қўйибдими бегона юртларда? Инсонликнинг маъносини излаб юрганмиш. Ахир иккита болангни тарбиялаб эл қаторига қўшишда эмасми ўша зорманда маъно!..” (У.Ҳамдам. Исён ва итоат);

3) кўпнукта+қўштирноқ+тире. Кўчирма гапда фикр тугалланмай

қолган бўлса:

Қиш куни — бир тутам. Қорайганди қош.

Иккиланди. Утмак керак, ахир, қирдан.

Эри ҳам келмади олиб кетишга

“Кўнгли совидими...” – ваҳм этди бирдан. (М.Абдулҳаким);

4) **қавс+икки нукта+қўштирноқ.** Дадаси ёнини олди (ҳарқалай, эркак-да): “Болани ўз ҳолига қўй, онаси, раис бир нимани билмаса гапирмайди”, – деди. (Ў.Ҳошимов);

5) **ундов+қавс+кўпнукта.** Одатда, бу тартибдан кам фойдаланилади.

Қалбга томчи ёшдай тўкилди олам –

Рухнинг руҳдан қуюқ қаъридадурман.

Куз йўқ (йиғлаяпман!)... Куз йўқдир (алам!).

Энди кузакдан ҳам наридадурман... (У.Азим);

6) **вергул+тире+кўпнукта.** – Халос, халос, – деди муфти, – ... аммо мулла Абдураҳмон мулоҳазасининг қиймати шундаким, Султонали муаммосини тез ҳал қилса бўлур. (А.Қодирий);

7) **ундов+қўштирноқ+тире.** “Ўзинг паноҳингда асра, Худо!” – дейди Муяссар хаёлан. (Ў.Ҳошимов) Она: “Қораланган оқ болам! Агар дийдор қийматга қолган бўлса, мендан рози бўлгин!!!” – деб фарёд урди. (Т.Малик);

8) **сўроқ+қўштирноқ+тире.** Бу ҳолат кўчирма гапли қўшма гапларда кўп учрайди. Бунда кўчирма гап муаллиф гапидан олдин келган бўлиб, сўроқ белгиси қўштирноқдан олдин қўлланади: “Қаранглар, ўтларнинг қовжираганини кўрдингларми?” – дейди аравакаш қўлини қулочкашлаб. (Ойбек);

9) **кўпнукта+қўштирноқ+тире.** Она эса: “Болам, қишлоғимиз, одамларимиз яна ҳам яхши бўлиб кетди, мана келсанг кўрарсан...” – дерди. (С.Аҳмад);

10) **тире+қўштирноқ+кўпнукта.** Бу ҳолат кўчирма гапли қўшма гапларга хос бўлиб, асосан, гап бошида учрайди:

– “...Шум болалар кўп. Тур, чиқ ҳовлига, бир жуфт хатчўп ясаб кел!” – деб буюради яна бир шогирга домлам. (Ойбек);

11) сўроқ+қўштирноқ+вергул+тире. “Қўяверинг, жинни бўлган битта сизми?”, – деб юпатди (Ў.Ҳошимов. Дафтар хошиясидаги битиклар);

12) сўроқ+ундов+қўштирноқ+тире. – “А?!” – деди ҳамма бирдан, нафаслар ичга тушиб кетди. (А.Мухтор);

13) сўроқ+ундов+қавс+вергул. Ундан кўнглимни тамом совитиб юборадиган хусусиятни топгудай бўлсам, орамиздаги инжа муносабатларга барҳам беришга баҳонаи сабаб булармикан деган хаёлларда юрган пайтларим бўлди, бироқ излашлар-изланишларнинг бари беҳуда кетди (Шу эмасми изтиробларимизнинг илоҳийлиги?!), йўқ, беҳуда кетди десам ёлгон айтган бўламан. (Х.Дўстмуҳаммад. Мен – сенсиз, сен – менсиз)

Шунингдек, ёзманутқда сўроқ+ундов+кўпнукта+қўштирноқ, сўроқ+кўпнукта+қўштирноқ тартибидаги қўлланишлар ҳам учрайди. Тиниш белгиларининг бундай ёнма-ён қўлланиши “сўроқ+таажжуб+фикрни чегаралаш”, “сўроқ+фикрнинг бўлиниши+чегаралаш” каби синтактик муносабатларни ифодалашга хизмат қилади.

Тиниш белгиларининг тушиб қолиши

Ҳозирги ўзбек адабий тилида тиниш белгиларининг тушиши ҳодисаси ҳам учрайди. Бунда бир турдаги ёки турли тиниш белгилари кетма-кет қўлланганда, вазият талаби билан бир тиниш белгиси қўлланмайди. Мутахассислар бу ҳодисани ёзма нутқнинг мантиқий-грамматик ва услубий-синтактик жиҳатлари ҳамда тиниш белгиларининг характери билан боғлиқ деб ҳисоблайдилар⁴⁴.

⁴⁴ Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент, 1976. – Б.118.

Тиниш белгиларининг қуйидаги ҳолларда тушиб қолиши меъёр ҳисобланади:

1. Агар кўпнуктадан кейин вергул қўйилиши талаб этиладиган вазият бўлса ҳам вергул ишлатилмайди. Масалан: “*Мен... албатта, сизга қарши ҳеч гап айтмайман*”.

Маълумки, модал сўзлар, киритмалар гапнинг ўртасида келганда, икки томондан вергул билан ажратилади. Юқоридаги мисолда, одатда, модал сўз (албатта)дан олдин вергул қўйилиши керак, лекин ундан олдин кўпнукта бўлгани боис вергул тушиб қолган.

2. Баъзан мавзу ичида асар номи қўлланганда, ҳам мавзу, ҳам асар номи очилувчи қўштирноқни талаб қилади. Бунда очилувчи қўштирноқларнинг фақат биттаси қўлланади ва ҳар икки очилувчи қўштирноқ вазифасини бажаришга хизмат қилади. Масалан, “*Бобурнома*”нинг бугунги кундаги аҳамияти” мавзусида иншо ёздим. Бу гапда аслида очилувчи қўштирноқ такрор ҳолда, яъни: ““*Бобурнома*”нинг бугунги кундаги аҳамияти” мавзусида иншо ёздим шаклида бўлиши керак эди. Бироқ кўринганидек, икки қўштирноқ кетма-кет қўлланганда, ёзув эстетикаси бузилади. Шу сабабли бир қўштирноқ тушиб қолади. Бу ҳақда юқорида “Бир хил тиниш белгисининг бирдан ортиқ қўлланиши” мавзусида ҳам батафсил тўхталдик.

3. Тире қўйилиши лозим бўлган ажратилган бўлақлар гап охирида келганда, кейинги тире тушиб қолади: *Шеърга солиб у бедорлигин, Сўнгра тутар менга – аёлга.* (Э.Охунова)

Демак, ҳозирги ўзбек тилида тиниш белгиларининг тушиб қолиши ҳодисаси ҳам бўлиб, бу ҳол маълум шарт-шароит, қоидалар асосида вужудга келади.

Ҳаволада тиниш белгиларининг қўлланиши

Ҳавола *арабча* сўз бўлиб, ўзбек тилида “фикр, мулоҳаза ва шу кабилар ҳақида маълумот учун бирор манбага қарашга ундаш, шу манбани кўрсатиш” каби маъноларни ҳам англатади⁴⁵.

Ҳавола (сноска) илмий адабиётларда кўп учрайди. Маълумки, илмий адабиётлар: монография, диссертация, автореферат ёки мақолани талаб даражасида ёзишда тадқиқотчидан пухта пунктуацион билим талаб этилади. Бунда фойдаланилган илмий материал ёки манба ҳақидаги маълумотлар аниқ ва ўринли берилиши қанчалик муҳим бўлса, тиниш белгиларини қўллаш меъёрларини тўғри билиш ҳам шунчалик зарурдир. Бироқ бу борада аниқ қоида ва меъёрлар кўрсатилган алоҳида қўлланмаларнинг мавжуд эмаслиги ҳаволада тиниш белгиларининг қўлланиши билан боғлиқ ҳар хилликларни юзага келтирмоқда.

Ҳаволаларда тиниш белгиларининг ишлатилиши қуйидагича:

Ҳаволада фамилиядан сўнг исм, зарурат бўлса, ота исмининг бош ҳарфи ёзилади ва улардан кейин, шунингдек, ҳаволадан сўнг нуқта қўйилади: *Саломов Ф. Таржима таъвишлари. – Тошкент: Ф.Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти, 1983. 67-бет.*

Ёки: *Бегматов Э.А. Ўзбек тили антропонимикаси. – Тошкент, 2013. 261-бет.*

Агар бир муаллифга кетма-кет мурожаат қилинса, *Шу муаллиф* бирикмаси қўлланади ва ундан кейин нуқта қўйилади: *Одилов Ё. Фразеологик энантиосемиянинг синхрон табиати // Ўзбек тили ва адабиёти, 2013. 4-сон, 12–16-бетлар; Шу муаллиф.*

⁴⁵ Ўзбек тилининг изоҳли луғати. 5-жилд. – Тошкент: ЎзМЭ, 2020. – Б. 502.

Энантисемиа лисоний ассиметриянинг типик кўриниши сифатида // Ўзбек тили ва адабиёти, 2013. 5-сон. 82–85-бетлар.

Ҳаволада илмий журнал номи кўрсатилса *иккита тик чизиқ*, газета, илмий тўплам ёки конференция материаллари номи кўрсатилса, *бир тик чизиқ* қўйилади: *Солижонов Й., Муминов С. Бадий асарларда исмнинг айрим функциялари // Ўзбек тили ва адабиёти. – Тошкент, 1984. 2-сон, 44–49-бетлар; Қўчқорова М. Эркин Аъзам насри ва киноявий бадий шартлилик / Эркин Аъзам бадий олами. – Тошкент: Turon zamin ziyo, 2014. – Б. 81–97.*

Ҳавола Бу ҳақда қаранг ёки Қаранг каби ишора қилувчи сўзлар билан бошланса, бу сўзлардан сўнг *икки нукта* қўйилади: *Қаранг: Эргашев А., Халилова Д. “Ёзи ва Зебо” – ишқ достони. – Қарши: “Насаф”, 2000.*

Ҳаволада манбанинг нашр қилинган жойини кўрсатувчи шаҳар номидан сўнг *нашриёт номи* келтирилса, жой номидан кейин *икки нукта* қўйилади. Масалан: *Ғуломов А., Асқарова М. Ҳозирги ўзбек адабий тили. 3-нашр. – Тошкент: Ўқитувчи, 1987. 58–59-бетлар; Нурмонов А. Танланган асарлар. Уч жилдлик. 3-жилд. – Тошкент: Академнашр, 2012. 336-бет. Ёки: Қайюмов А. Назм ва тафаккур қуёши. – Тошкент: Фан, 1992. 46-бет.*

Агар *нашриёт номи* кўрсатилмаса, у ҳолда жой номидан сўнг *вергул* қўйилади: *Орипов А. Танланган асарлар. Тўрт жилдлик. 1-жилд. – Тошкент, 2001. 19-бет. Ёки: Норматов У. “Ўтган кунлар” ҳайрати. – Тошкент, 1996. 60-бет.*

Ҳавола рақами матн ичида тиниш белгисидан олдин қўйилади. Агар хатбоши иқтибос олинган жумла билан тугаса, аввал ҳавола рақами, кейин тиниш белгиси қўйилади.

Манбаларда тиниш белгиларининг ишлатилиши қуйидагича:

1. Турли манбалардан олинган иктибослар кўштирноқ ичида, манба номи эса қавсда берилади ҳамда манба қавсидан кейин нуқта қўйилмайди: “*Одами эрсанг, демагил одами Ониким, йўқ халқ гамидин гами*”. (Алишер Навоий)

2. Муаллифларнинг исми, фамилияси ёки тахаллуси тўлиқ ҳолда берилса, улардан сўнг нуқта қўйилмайди: (*Боту*), (*Ўтқир Ҳошимов*).

3. Исм, отаисм қисқартирилиб, фамилия тўлиқ ёзилганда ёки исм, тахаллус баъзан фамилия ҳам қисқартирилганда, қисқартмалардан кейин нуқта қўйилади. Бунда яхлитликни бузмаслик учун исм, отаисм ва фамилия бўшлиқ қолдирмасдан ёзилади: Э.А.Бегматов, Т.Малик, Ғ.Ғ., Ҳ.О.

4. Манба номига келишиқ кўшимчаси қўшилганда, унинг номи кўштирноқ ичида, келишиқ кўшимчаси эса кўштирноқдан сўнг бўшлиқ қолдирмасдан ёзилади. Масалан: “*Дафтар ҳошиясидаги битиклар*”дан олинди; “*Қутадагу билиг*”га кўп мурожат қиламан каби.

Ҳозирги кунда амалиётда фойдаланилган адабиётлар рўйхатини шакллантиришда манба ва адабиётлар ҳақидаги маълумотларни қуйидагича ёзиш барқарорлашмоқда:

Ҳожиев А. Тилшунослик терминларининг изоҳли лугати. – Тошкент: “Ўзбекистон миллий энциклопедияси” давлат илмий нашриёти, 2002. – 168 б.

Турсунов У., Мухторов А., Раҳматуллаев Ш. Ҳозирги ўзбек адабий тили: Олий ўқув юртларининг филология факультетлари талабалари учун дарслик. – Тошкент: Ўзбекистон, 1992. – 387 б.

Саримсоқов Б. Бадийлик асослари ва мезонлари. – Тошкент: Фан, 2004. – 128 б.

Худойберганова Д. Сегментли матнлар ҳақида // Филология масалалари. – Тошкент, 2004. №4. – Б. 35–39.

Песина С.А. Слово в когнитивном аспекте. – М.: ФЛИНТА: Наука, 2011. – 236 с.

Юлдашев М. Бадиий матннинг лингвопоэтик тадқиқи: Филол. фан. д-ри. дисс. –Тошкент, 2009. – 313 б.

Ҳакимова М. Ўзбек тилида вақт маъноли лугавий бирликлар ва уларнинг матн шакллантириш имкониятлари: Филол. фан. номз. дисс. автореф. – Фарғона, 2004. – 23 б.

Турдалиева Д. Ўзбек халқ мақолларининг лингвопоэтик хусусиятлари: Филол. фан. б. ф. д-ри. (PhD) дисс. автореф. – Қарши, 2019. – 47 б.

Қурбонов Т.Бадиий асарлардаги топонимларни ўрганиш масаласи / Бадиий асарлардаги топонимларнинг лингвистик таҳлили ва изоҳи масалалари. – Самарқанд, 2006. – Б. 11–16.

ПУНКТУАЦИЯ – ФИКРНИ ЁЗМА МУКАММАЛ ИФОДАЛАШ ВОСИТАСИ

Ёзув маданиятини шакллантириш ва такомиллаштиришда пунктуация – тиниш белгиларининг алоҳида аҳамияти бор. Тиниш белгилари ёзувнинг бошқа воситалари (харфлар, рақамлар, диакритик белгилар) ҳамда тил бирликлари (сўзлар, морфемалар) билан кўрсатиш мумкин бўлмаган турлича фикрий муносабатларни, психологик ва интонацион ҳолатларни ифодалашда ҳам фавқулодда муҳим аҳамиятга эга.

Пунктуация тилнинг синтактик қурилиши билан узвий боғлиқ бўлиб, ёзма нутқни тўғри, ифодали, аниқ баён қилишда, унинг услубий раванлигини, тез тушунилишини таъминлашда бениҳоя зарурий воситадир. Илмий манбаларда, ўқув қўлланмаларида тиниш белгиларининг қўлланиш усули ва тартиби пунктуациянинг мантиқий-грамматик, услубий ва дифференциация (фарқлаш) тамойиллари асосида белгиланиши таъкидланади. Бунда *мантиқий-грамматик тамойил* нутқнинг семантик-грамматик томонини ёзувда тўғри ифодалашга қаратилган бўлса, *дифференциация тамойили* асосидаги қоидалар тиниш белгиларининг қўш ҳолда қўлланишидаги тартибни, гапдаги мураккаб мазмунни аниқлаштириш керак бўлганда, улардан фойдаланиш йўллари белгилаб беради. *Услубий тамойил* тиниш белгиларининг қўлланишини нутқ услублари асосида белгилашни назарда тутаяди, лекин бу унчалик тўғри эмас, чунки муайян бир услубгагина хосланган тиниш белгиси бўлмайди. Зарурат туғилганда, ҳар қандай услубда ҳам хоҳлаган тиниш белгисидан фойдаланиш мумкин.

Муайян тилдаги пунктуация анъаналарининг мустаҳкамланиши ва такомиллашувида таниқли ёзувчиларнинг ижоди ҳамда тиниш белгиларининг қўлланиш қоидаларини умумлаштирувчи ва тартибга солувчи тилшунослар фаолияти катта аҳамиятга эга. Ҳозирги ўзбек пунктуациясининг шаклланиши, ривож, унинг ўрганилиши Фитрат, С.Иброҳимов, Ҳ.Ғозиев, О.Усмонов, Ғ.Абдурахмонов, К.Назаров ва бошқа тилшуносларнинг номи билан боғлиқ.

Пунктуация масалалари билан бевосита шуғулланган Ҳ.Ғозиев (“Ўзбек пунктуациясининг тарихий тараққиёти”, 1969, 1979), Ғ.Абдурахмонов (“Пунктуация ўқитиш методикаси”, 1968), К.Назаров (“Тиниш белгилари ва ёзма нутқ”, 1974; “Ўзбек тили пунктуацияси”, 1976)ларнинг асарлари нашр этилганига анча йиллар бўлди ва улардаги тиниш белгиларининг ишлатилиши ҳақидаги фикр-мулоҳазалар ҳам бир қадар ўзгарди. Бунинг устига, “муаллиф пунктуацияси”, яъни муайян муаллиф томонидан тиниш белгиларининг амалдаги қоидаларга бўйсунмаган, унга риоя қилмаган ҳолда индивидуал қўллаш ҳолатлари учрайдики, бу ҳам кенг ўқувчилар оммасини чалкаштиради, шубҳалантиради.

Мазкур ҳолатни ҳисобга олган ҳолда ва тиниш белгиларининг ишлатилиши билан боғлиқ айрим чалкашликларни бартараф этиш мақсадида ЎЗР ФА Ўзбек тили, адабиёти ва фольклори институтининг бир гуруҳ етакчи олимлари: проф. Н.Маҳмудов, доцент А.Мадвалиев, доцент Н.Маҳкамов томонидан ушбу “Ўзбек тили пунктуациясининг асосий қоидалари” ишлаб чиқилган эди. “Қоидалар” Институт илмий кенгаши томонидан маъқуллангач, “Ўзбек тили ва адабиёти” журналининг 2015 йил 1-сонида ҳамда “Маърифат”

газетасининг 2015 йил 1, 4, 8, 11 апрель кунларидаги сонларида эълон қилинди, журнал ва газета ўқувчиларидан олинган мақбул фикр-мулоҳазалар, таклиф ва тавсиялар асосида янада такомиллаштирилди. “Ўзбек тили пунктуациясининг асосий қоидалари” Ўзбекистон Республикаси Халқ таълими вазирлиги Республика таълим маркази илмий-методик кенгаши томонидан маъқулланган.

ЎЗБЕК ТИЛИ ПУНКТУАЦИЯСИНИНГ АСОСИЙ ҚОИДАЛАРИ

Тиниш белгиларининг гап охирида қўлланиши

1. Нуқта

1. Тугалланган дарак гапларнинг охирига нуқта қўйилади:
Қўқон томон кетяпмиз. Ҳозиргина бизни кузатиб қолган бу ажойиб инсон тўғрисида ўйляпмиз. Уни биринчи марта кўришимиз. Фақат бир соатгина у билан ҳамсуҳбат бўлдик. (С.Аҳмад)

2. Дарак мазмунидаги гаплар тузилиши жиҳатидан қандай бўлишидан (содда, қўшма, тўлиқсиз, атов, илова ва ш.к.) қатъи назар, уларнинг ҳар қандай типи охирига нуқта қўйилади:
Ҳар йил бир келадиган баҳор севинчи яна кўнгилларни қитиқлай бошлади. (Чўлпон) Дунёда қандай яхшилик ва хайриятлик бўлса, ҳаммасини шу биргина қизи учун истар ва орзу қиларди. (Чўлпон) (ҚЎЧҚОР. Болаларинг қани?) ҚУМРИ. Мактабда. Ундан чиқиб, тўғри шу ёққа келишади. (Ш.Бошбеков) Шавкатнинг хонаси. Каравотда Бинафша тишиллаб ухлаб ётибди. (Ш.Бошбеков) Жалил ака дераза тагида ётарди. Тўшакда. Болиши баланд. (Ш.Холмирзаев)

3. Агар алоҳида эмоционалликка эга бўлмаса, буйруқ гаплар охирига нуқта қўйилади: *Фойда чиқадиган томонини кўзлайверинг. (А.Қахҳор) Болаларга бирон нарса олиб бер. (А.Қахҳор) Эркаликни Бегимқулга қилинг. (О.Ёқубов) Эсон-омон хизматни бажариб кел. (О.Ёқубов)*

4. Гаплар сарлавҳа вазифасида қўлланганда, дарак (ва номинатив) мазмунида бўлишига қарамасдан, уларнинг охирига нуқта қўйилмайди: *Мустақиллик ўзликни танимоқдир* (Б.Қосимов); *Улар халқнинг юрагида яшайди* (Б.Қосимов). Аммо сарлавҳа икки гап (қисм)дан иборат бўлса, мазмун шуни талаб қилса, биринчи қисмдан кейин нуқта қўйилади: *Ҳукмларнинг сон ва сифат жиҳатидан бирлашган классификацияси. Ҳукмларда терминларнинг бўлиниши.* (“Логика” ўқув қўлланмаси)

5. Муайян тасниф таркибидаги тартибни билдирувчи рақамлардан кейин нуқта қўйилган бўлса, бу рақамлар билан кўрсатилган гаплардан кейин ҳам нуқта қўйилади: *Келишик шаклидаги сўзлар гапда бошқа сўзлар билан қуйидагича муносабатда бўлади:*

1. *Қаратқич келишиги от билан отни грамматик алоқага киритади: китобнинг вараги, одамнинг гавдаси.*

2. *Тушум, жўналиш, ўрин, чиқиш келишиклари отни феъл билан алоқага киритади: китобни ўқиди, бозорга бордим, мактабда кўрдим, институтдан келдим.* (“Ҳозирги ўзбек адабий тили” дарслиги)

Аммо мазкур тартибни билдирувчи рақамлар (ёки ҳарфлар) қавс билан ажратилган бўлса, улар билан кўрсатилган гапларнинг сўнггисидан бошқалари охирига нуқта эмас, балки нуқтали вергул (баъзан вергул) қўйилади: *Диалектология фанининг объекти маҳаллий лаҳжа ва шевалар бўлиб, мақсади ва вазифаси қуйидагилардан иборат:*

1) *айрим шева ва диалектларнинг фонетик, морфологик, синтактик ва лексик хусусиятларини ҳар томонлама тавсиф қилиш;*

2) миллий тилнинг пайдо бўлиши ва тараққиётида шеваларнинг тутган ўрнини ва шу миллий тилга асос бўлган шеваларни аниқлаш; < ... >

5) умумий ўхшаш лингвистик хусусиятларини белгилаш асосида шеваларнинг маълум ҳудудларда тарқалиш хариталарини тузиш ва шеваларни тасниф қилиш. (“Ўзбек диалектологияси” дарслиги)

2. Сўроқ белгиси

1. Сўроқ мазмунидаги гаплар охирига сўроқ белгиси кўйилади: *Ҳай, нима бу ҳаммаёқ жимжит бўлиб қолди? Зебинисахон қанилар? Салтанатхон, айланай, ўртоқжонингизни топмайсизми? (Чўлпон) Одамлар кўнглига Сен ҳам битта ниҳол экдингми? Баҳра ололдими бир зот юраги? Бирор қалб зуборин юва олдингми? Сен ҳам ўз шеърларинг замиридаги Шўр сувларни қува олдингми? (Э.Воҳидов)*

2. Сўроқ мазмунидаги гаплар қандай воситалар ёрдамида шаклланган бўлишидан (сўроқ олмошлари, сўроқ-таажжуб юкламалари, сўроқ интонацияси ва ш.к.) қатъи назар, уларнинг ҳар қандай кўриниши охирига сўроқ белгиси кўйилади: *Сизлар амал талашган чоғда Ким турғизар бурчакка сизни? (Э.Воҳидов) Жаноб Пакавира, Ҳиндистонга қачон келгансиз? Уч йил? Уч йилдан буён қаерда истиқомат қилмоқдасиз? (П.Қодиров)*

– *Хўп, Бинафша. Фамилияси?*

– *А?.. Кимни?..*

– *Ўзингизнинг болангизми, ахир?* (Ш.Бошбеков)

Йўқ, фамилиянгиз? Қурбонов? Аҳа, яхши, яхши! Соғлиқ қалай, ўртоқ Қурбонов? Отдай бўлиб юрибсизми? (Т.Мурод)
Ичингда армонларинг бордир, ахир? (С.Аҳмад)

3. Сўроқ мазмуни ифодаланган содда гапларнинг ҳам, қўшма гапларнинг ҳам охирига сўроқ белгиси қўйилади: *Сен... бу ерда нима қилиб юрибсан?* (О.Ёқубов) *Эсингиздами, бир марта иккаламиз ялтиз терган эдик?* (Ў.Умарбеков) Аммо гапда кучли эмоционаллик, ҳис-ҳаяжон мавжуд бўлганда, сўроқ белгисидан кейин ундов белгиси ҳам қўйилади: *Қачон жилаб қўйилади бу извогар, галамислар-а?! Қачон бартараф бўлади бу анонимчилар-а?!* (Т.Мурод) *Ўтган бозор куни еган анорингни ўйнашинг олиб келганмиди?!* (А.Қаҳҳор) *Асқарали тоға, бас энди, шу чойни ичайми-йўқми?!* (Т.Малик) *Ўзлингиз от олмоқчи эди бу пулга, сизда инсоф деган нарса борми?!* (Т.Малик)

4. Қўшма гаплар (боғловчисиз боғланган, боғловчили боғланган, эргашган) компонентларининг ҳар иккисидида ҳам сўроқ мазмуни ифодаланиши мумкин, аммо сўроқ белгиси фақат яхлит қўшма гапнинг охирига қўйилади: *Нега ерда учрашдилар бу икки малак, Нега суҳбат қурмадилар фазолар аро?* (Э.Воҳидов) *Ўрнига ким экан – билсак бўладими?* (Э.Аъзам) *Биз, раҳбарларга ишонасизми ё мана шунга ўхшаган подачига ишонасизми?* (Т.Мурод) *Бу ўзингизнинг фикрингми ё бирор кўрсатма борми?* (Т.Малик) *Ранг-рўйингга нима бўлди, тузукмисан ўзи?* (Э.Аъзам)

5. Қўшма гаплар (боғловчисиз боғланган, боғловчили боғланган, эргашган) компонентларининг фақат биттасида

сўроқ мазмуни ифодаланиши мумкин, аммо сўроқ мазмунини ифодалаган компонентнинг олдин ёки кейин туришидан қатъи назар, сўроқ белгиси яхлит қўшма гапнинг охирига қўйилади: *Отаси ҳам ҳайрон: кимга тортган бу қиз?* (Ў.Ҳошимов) *Аввал менга айтинг, шу қишлоқ қизидан олим чиқадими?* (С.Аҳмад) *Шу аҳволда ўлиб-нетиб кетсанг, шунча бола чирқиллаб қолишини ўйладингми?* (С.Аҳмад) *Дарҳақиқат, туянинг устига гам юкини ортса, нега кофирлар озод бўлади?* (С.Аҳмад) *Эсингиздами, бир марта иккаламиз ялпиз терган эдик?* (Ў.Умарбеков) *Жалил ота карахт тортиб қолди: қаяқдан пайдо бўлди бу дард?* (Ш.Холмирзаев) *Қандай донишманд одамсизки, қалбимни дарҳол билдингиз?* (Ш.Холмирзаев)

6. Риторик сўроқ гаплар охирига, асосан, сўроқ белгиси қўйилади: *Бирон орзуси бўлмаган, бирон нарсага интилмаган одамнинг мушукдан нима фарқи бор?* (А.Қахҳор) Аммо гапда кучли эмоционаллик, ҳис-ҳаяжон мавжуд бўлганда, сўроқ белгисидан кейин ундов белгиси ҳам қўйилади: *Халқини севган қайси фарзанд Ватанини озод кўришни хоҳламайди?!* (Э.Аъзам)

7. Сўроқ мазмунидаги гаплар сарлавҳа вазифасида қўлланганда, улардан кейин сўроқ белгиси қўйилади: *Тошпўлат тажанг нима дейди?* (А.Қодирий) *Шамол нимадан пайдо бўладир?* (Чўлпон) *Мен нечун севаман Ўзбекистонни?* (А.Орипов) *Ватанни нега севадилар?* (Б.Қосимов) *Ўзбекистонда ким яхши яшайди?* (Ш.Жабборов)

8. Ўзганинг фикр-мулоҳазасига шубҳа ёки эътироз-норозиликни ифодалаш учун баъзан матнда мазкур фикр-мулоҳаза баён қилинган иқтибосдан кейин қавсга олинган сўроқ

Белгиси қўйилади: *Насрий ифода бўлса: “Бу Зарафшон дарёси тепаликда жойлашгани учун (?) “Кўҳак” деб ном бердилар... Шу тепаликдан настга қараб қўйилгани учун ҳам (?) Зарафшонни Кўҳак дарёси дейдилар”(104-бет). Самарқанд Африкада ёинки Америка қитъасида эмас, шундайгина икки қадам жойда, ёнчилигимиз кўрганмиз ва Зарафшоннинг қаердан, қандай оқишини биламиз. Ҳеч замонда дарё тепаликдан настга қараб оққанми? (Н.Комилов. “Таржимами ё талқин?” мақоласи)*

3. Ундов белгиси

1. Ундов гаплар охирига ундов белгиси қўйилади: *Буни қаранг, унаштиришни тўй деб юрса-я! Қўйинг, домласи, ҳозир унаштиришдан ҳам айнидим! Вақт-соати етганда бўлар! Вақт-соати етганда, куёвни ўзингиз топасиз! Тўйга ўзингиз бош бўласиз! (А.Қаҳҳор)*

2. Таркибида эмоционалликни кучайтирадиган қандай, бунчалик, қанақа, нақадар, мунча, бунчалик каби сўзлар мавжуд бўлган гаплар охирига ундов белгиси қўйилади: *Яшаш қандай яхши, тагин шундай катта, гўзал шаҳарда! (Ў.Умарбеков) Қара, у қандай яхши йигит! (Ў.Умарбеков) Ҳаёт! У нақадар мураккаб ва нақадар улуг! (Ў.Умарбеков) Бу йўл нақадар улуг, сеҳрли ва муқаддасдир! (У.Ҳамдам) Чанд биби Ҳумоюнга тегмасдан олдин бунчалик шўх ва қувноқ эди! (П.Қодиров) Мулойим қўлларда ивиб, сувга айлангандан кейин гўзал кўзларнинг супасида ёнбошлашни мунча яхши кўрар экан бу кўкат! (Чўлпон) Оҳанрабонгиз бунчалик зўр бўлмаса! (Э.Аъзам)*

3. Эмоционаллик даражаси кучли бўлган риторик сўроқ гаплар охирига баъзан ундов белгиси қўйилади: *Она ўз боласига ёмонликни раво кўрадими! (А.Қаҳҳор)*

4. Буйрук, талаб, ундаш мазмуни эмоционал шаклда буйрук майлидаги феъл ёки бошқа воситалар орқали ифодаланган буйрук гаплар охирига ундов белгиси қўйилади: *Шукур қилинг! Севининг! Мундоқ бир қулинг! Қулимсиранг! Илжайинг!* (Чўлпон) *Бахт хусусида уни янглиштирманг! Янглиштирманг қиз бечорани!* (А.Қахҳор) *Қизингизнинг бахтини бировларнинг остонасидан қидирманг!* (А.Қахҳор) *Ойижон, қани, бу ёққа!* (С.Аҳмад)

5. Ҳис-ҳаяжон интонацияси билан талаффуз қилинган номинатив гаплар охирига ундов белгиси қўйилади: *Фавқулодда манзара!* (*Китлар осмонда учиб кетаётган турналар каби ўткир учбурчак ҳосил қилиб сузиб боришар эди*) (Ч.Айтматов) *Ана турмуш! Ана куёв-қайлиқ!* (*Пошшахон билан Султонхон қайлиқ бўлибдими?*) (Чўлпон) *Шундай гўзалга мушт кўтариш!* (О.Ёқубов) *Аммо бу оғриқ, бу хўрликларга чидамоқ!* (Э.Аъзам)

6. Мурожаат объектини кўрсатувчи, яъни вокатив гаплар одатда эмоционалликка эга бўлади ва улар охирига ундов белгиси қўйилади: *Она тилим! Меҳринг бу қадар Ўртагувчи экан жонимга.* (Э.Воҳидов) *Дўстлар! Сиз ҳам Матмуса Ҳикмати унутманглар.* (Э.Воҳидов) *Энахон! Жоним ўртоғим! Бормисиз!* (Чўлпон)

7. Эмфатик урғу олган сўзни эмоционалликни кучайтириш мақсадида такрорлаш ҳолатлари мавжуд бўлган гаплар охирига ундов белгиси қўйилади: *Ҳа, от сурмоқ даркор, от сурмоқ* (О.Ёқубов) *Ёниб яша то танда жон бор, Қуёш бўлгин, азизил қуёш!* (Э.Воҳидов) *Зебихонни қаранг, Зебихонни!* (Чўлпон)

8. Эмоционалликни кучайтириш мақсадида бўлақлар инверсив ҳолатда (одатдаги тартибдан фарқли) қўлланган гапла

охирига ундов белгиси қўйилади: *Ўлганим яхши менинг! – деди у. – Кўнгилдагидек бир сийлай олмасам меҳмонларимни! (Чўлпон) Орзусига энди етди у! (Ў.Умарбеков)*

9. Ундовлар алохида гап вазифасида келганда, ундан кейин ундов белгиси қўйилади: *Оҳ! У ёқда хўрладилар, бу ёқда калтакладилар (Р.Ҳайдарова) Ҳой! Овқатларингдан дарак борми? (Ў.Умарбеков) Оббо! Яна кутарканмиз-да! (Ў.Умарбеков) Кишит! Кишит-е, қирилибгина кетгур!.. (Ш.Бошбеков)*

10. Таркибида ҳис-ҳаяжон ундовлари мавжуд бўлган гапларда эмоционаллик ёрқин ифодаланади ва бундай гаплар охирига ундов белгиси қўйилади: *О аёл қалби! Дунёда мавжуд барча фожисалар сел бўлиб ётирилса чидар-у, аммо эрининг хиёнатига сира-сира чидай олмас! (Т.Малик) Эй Одам фарзандлари! У ўлимни ва ҳаётни сизларнинг қайси бирларингиздан яхшироқ эканликларингизни синаш учун яратгандир.*

Эҳ, хўрлик қурсин! (Ойбек) Ўша лаҳза она билан ораси, Оҳ, нақадар яқин эди, нақадар узоқ! (Э.Воҳидов)

11. Саломлашиш-хайрлашиш, табрик, миннатдорлик, узрхोҳлик, маъқуллаш, рағбатлантириш каби муомала билдирадиган гапларда ҳам кўпинча эмоционаллик ифодаланади ва уларнинг охирига ундов белгиси қўйилади: *Ҳайр! Хайр! (Ў.Ҳошимов) Хайрият! (Бу кимсасиз оролда а инсофли тирик одам бор экан!) (Т.Малик) Марҳамат! Ҳайр! (Ў.Ҳошимов) Офарин! Ҳақ гапни айтаётир! (Ч.Айтматов) (Бунга қўйилган ундов белгиси қўйилганми?!)* *Йўқ! (Т.Малик) Балли! От айланиб қозигини*

топади! (А.Қаҳхор) *Авваламбор, тўйларинг муборак бўлсин!*
(Ш.Холмирзаев)

12. Гапда эмоционаллик даражасининг беҳад ортик эканлигини кўрсатиш учун баъзан гап охирига бирдан ортик (учтагача) ундов белгиси қўйилиши мумкин: *Войдод! Аяжон!!*
– *қичқирди кимдир. – Мени ташлаб кетманг, аяжон!!!*
(Ў.Умарбеков) *Ҳа, мен ўғриман!!! Шу йўл билан кун кўраман! Сен туғилгунинггачаям шунақа эди.* (Ш.Бошбеков)

13. Ундов гаплар сарлавҳа вазифасида қўлланганда ҳам уларнинг охирига ундов белгиси қўйилади: *Кўклам келади!*
(Чўлпон. Шеър сарлавҳаси) *Қовун туширай дебман-ку!*
(С.Аҳмад. Ҳажвий ҳикоя сарлавҳаси)

14. Ўзганинг фикр-мулоҳазасига муаллифнинг ўта маъқуллаш, алоҳида таъкидлаш, розилик ёки киноя-аччиқланиш ажабланиш муносабатини ифодалаш учун баъзан матнда мазкур фикр-мулоҳаза баён қилинган иқтибосдан кейин қавсга олинган ундов белгиси қўйилади: *Иқтисодий юксалиш натижасида турмуш даражаси сезиларли равишда яхшиланган – онам ўлими 2 баробар, болалар ўлими 3 баробар камайган, одамларнинг ўртача умр кўриши 67 ёшдан 73 (!) ёшга, жумладан, аёлларнинг ўртача умр кўриши 75 (!) ёшга етган.* (А.Иброҳимов. “Умри боқийдир, боқий!” мақоласи) *Лекин бу фикрларга келгунда шеърнинг марказий қисмидаги вақтнинг янги туфли кийиб ўтиши-ю лирик қаҳрамоннинг эти (!) эски туфлилардек тешиш кетиши нимани англатади, ҳарчанд тиришмай, идрок этолмай.* (Б.Назаров. “Йигирма ёшдаги шоирларимиз” мақоласи)

4. Кўпнукта

1. Мазмунан тугалланмаган дарак гаплар охирига кўпнукта кўйилади: *Тўйни келаси йил қилсак қилармиз...* (А.Қаҳҳор) *Поездга билет олиб қўйган бўлсак, поезд уч соатдан кейин кетса...* (А.Қаҳҳор) *Бўлмаса, кунда нима айб, худонинг ҳамшишагидек қарами кенг бир кун...* (А.Аъзам)

2. Гапдаги турли узилишларни кўрсатиш учун кўпнукта кўйилади: *Ҳай-ҳай, укам, шундоқ баобру одам сизни кўргани келса-ю, сиз хурсанд бўлиш ўрнига...* (А.Аъзам)

3. Гап муаллифининг ўйланиб қолиш, иккиланиш, ҳаяжонланиш каби ҳолатларини кўрсатиш учун кўпнукта кўйилади: *Ўзинг тенги болалар лагерь палаткаларида маза қилиб ухлаб ётганида, сен сув сетиб, йўлка супуришинг...* *Нима десам экан...* *Сал алам қилади кишига.* (Ў.Ҳошимов) *Майли, чавгонни... эртага пешиндан сўнг тамошо қилгаймиз.* (П.Қодиров) *Ҳазратим, ижозат беринг, – деди. – Мен қизни... кўриб, ризолигини олмагунча... кимлигини айтмай турай.* (П.Қодиров)

4. Нутқда кутилмаганда бир фикрдан бошқасига ўтиб кетишни кўрсатиш учун гапда айна ўтиш ўрнига кўпнукта кўйилади: *Сени сийпаб, эркалатиб, Аста-секин кўкартирган Гўзал кўклам... ўтиб кетди.* (Чўлпон) *Ярим кечада уйга қайтсам... ҳаммаёқ жимжит.* (Ў.Ҳошимов)

5. Гапда берилган санокдаги қаторни яна давом эттириш мумкинлигини, унинг тугамаганлигини кўрсатиш учун кўпнукта кўйилади: *Гулларнинг номини жуда топиб қўйишади-да, – деди,*

4. Кўпнукта

1. Мазмунан тугалланмаган дарак гаплар охирига кўпнукта кўйилади: *Тўйни келаси йил қилсак қилармиз...* (А.Қахҳор) *Поездга билет олиб қўйган бўлсак, поезд уч соатдан кейин кетса...* (А.Қахҳор) *Бўлмаса, кунда нима айб, худонинг ҳамишагидек карами кенг бир кун...* (А.Аъзам)

2. Гапдаги турли узилишларни кўрсатиш учун кўпнукта кўйилади: *Ҳай-ҳай, укам, шундоқ баобру одам сизни кўргани келса-ю, сиз хурсанд бўлиш ўрнига...*(А.Аъзам)

3. Гап муаллифининг ўйланиб қолиш, иккиланиш, ҳаяжонланиш каби ҳолатларини кўрсатиш учун кўпнукта кўйилади: *Ўзинг тенги болалар лагерь палаткаларида маза қилиб ухлаб ётганида, сен сув сетиб, йўлка супуришинг...* *Нима десам экан...* *Сал алам қилади кишига.* (Ў.Ҳошимов) *Майли, чавгонни... эртага пешиндан сўнг тамошо қилгаймиз.* (П.Қодиров) *Ҳазратим, ижозат беринг, – деди. – Мен қизни... кўриб, ризолигини олмагунча... кимлигини айтмай турай.* (П.Қодиров)

4. Нутқда кутилмаганда бир фикрдан бошқасига ўтиб кетишни кўрсатиш учун гапда айна ўтиш ўрнига кўпнукта кўйилади: *Сени сийпаб, эркалатиб, Аста-секин кўкартирган Гўзал кўклам... ўтиб кетди.* (Чўлпон) *Ярим кечада уйга қайтсам... ҳаммаёқ жимжит.* (Ў.Ҳошимов)

5. Гапда берилган санокдаги қаторни яна давом эттириш мумкинлигини, унинг тугамаганлигини кўрсатиш учун кўпнукта кўйилади: *Гулларнинг номини жуда топиб қўйишади-да, – деди,*

– тугмачагул, гулибеор, қирқогайни, оққалдирғоч... (Н.Эшонкул)
Болалигимда кўп касал бўлардим: қизамиқ, кўкйўтал, безгак...
(Ў.Ҳошимов)

6. Мазмуни аниқ очилмаган гаплардан кейин кўпнукта қўйилади ва ундан кейин шу мазмунни очадиган гап келтирилади: *1914 йил... Шу йилдан ўзбек шеърляти осмонда “Чулпон” деган митти юлдуз чарақлай бошлади.* (Н.Каримов)

7. Матнда муайян сабаб билан узилиб қолган фикр баённинг давом эттирилганини кўрсатиш учун гап бошига кўпнукта қўйилади: ...*Болалигимни эсласам, илиқ ёз кечалари кўз олдимга келади.* (Ў.Ҳошимов) ...*Бу тушнинг охири эмас эди. Бу ибтидоси эди.* (Н.Эшонкул)

8. Сарлавҳа вазифасида қўлланган гаплардан кейин мазмун тақозосига мувофиқ кўпнукта қўйилади: *Бир йигит куйлар экан...* (Ойбек. Шеър сарлавҳаси) *Ёшликни эслаб...* (Ойбек. Шеър сарлавҳаси) *Изтироб экан-ку муҳаббат!..* (Х.Дўстмуҳаммад. Ҳикоялар туркумининг номи)

Тиниш белгиларининг гап ичида қўлланиши

1. Вергул

1. Гапда боғловчисиз, тенгланиш интонацияси билан боғланган уюшиқ бўлақлар бир-биридан вергул билан ажратилади: *Китоб, қалам, дафтар бўлсин йўлдошинг.* (Ҳабибий) *Бир кун авлиёнинг ҳузурига баланд бўйли, узун сочлари елкасига тушган ялангоёқ бир одам кириб келади.* (И.Султон) *Столга иккита музқаймоқ, бир шиша лимонад, иккита бўш стакан қўйилди.* (Ш.Бошбеков)

2. Зидловчи тенг боғловчилар воситасида боғланган уюшиқ бўлақлар иштирок этган гапларда мазкур боғловчилардан олдин вергул қўйилади: *Дадам секин, аммо таҳдидли оҳангда деди.* (Ў.Ҳошимов) *Оқтуш Хужайиннинг раҳми келаётганини, лекин иложсиз эканини тушунди.* (Б.Мурод Али) *Мингбоши бу биргина, лекин қутилмаган сўзга бир оз ҳайрон бўлди.* (Чўлпон)

3. Такрор қўлланувчи тенг боғловчи ёки боғловчи вазифасидаги бирликлар (бириктирувчи, айирувчи, инкор) воситасида боғланган уюшиқ бўлақлар вергул билан ажратилади: *Одам бир йўла ҳам муҳаббатидан, ҳам дўстидан ажралиб қолса ёмон бўларкан.* (Ў.Ҳошимов) *Ё қайғу, ё севинч кўзга берар ёш.* (И.Мирзо) *Ўлдирадир бир кун мени ё унисси, ё бунисси.* (А.Обиджон) *Ойим гоҳ менга, гоҳ Ҳожжи бувага қарар эди.* (Ў.Ҳошимов) *Йўлчи баъзан ёлғиз, баъзан ўз ёнига бировни ҳамроҳ қилиб, сув келтирар эди.* (Ойбек) *Бунда бор на офат, на гурбат, на гам.* (Ғ.Ғулом) *Лекин ҳозир бу ҳақда ўйлашга унинг на имкони, на хоҳиши бор эди.* (Ў.Умарбеков)

4. Мурожаат объектини ифодаловчи ундалмалар гапнинг бошида келганда, ундан кейин, гап ўртасида келганда, ҳар икки томонидан, гап охирида келганда эса ундан олдин вергул қўйилади: *Ўғлим, гапимга диққат билан қулоқ сол.* (И.Султон) *Худонинг даргоҳи кенг, ўғлим, тавба қил.* (И.Султон) *Ўзингиз айта қолинг, Матлубахон.* (О.Ёкубов)

5. Ундовлар гапнинг бошида келганда, ундан кейин, гап ўртасида келганда, ҳар икки томонидан, гап охирида келганда эса ундан олдин вергул қўйилади: *Ажабо, сенинг қисматинг*

бизникидан фарқли эмасмиди? (И.Султон) *Вой, мунча очилиб кетибсан!* (О.Ёқубов) *Кузатишда фойдаланиладиган замонавий ускуналарнинг ривожланиб кетгани эса, эҳ-ҳе-е, алоҳида мавзу.* (Х.Дўстмуҳаммад) *Шу тобда бир гарам беданинг устига чиқиб чўзилсанг борми, оҳ, бунинг гаштига нима етсин!* (М.Мансур) *Вақт-соати етганга ўхшаяпти, уф-ф.* (Х.Дўстмуҳаммад)

Аммо гапда ундалмалардан олдин келган ундовлар одатда ундаш, мурожаатни кучли даражада ифодалаш учун хизмат қилади, шунинг учун ундалмалар олдидан келган ундовлардан сўнг одатда вергул қўйилмайди: *Кел, эй Фурқат, суханни мухтасар қил.* (Фурқат) *Эй қотил, нега шундай азим теракни нобуд қилдинг?* (“Эл деса Навоийни” китоби). *Кунлар ганимат, э ога, бу давру даврон қайтмагай.* (А.Обиджон). *Ҳой эгачи, шу ерликмисиз?* (Ў.Ҳошимов) *Чух жонивор, чух* (Ч.Айтматов)

6. Кириш сўз ва кириш бирикмалар (сўзловчининг баён қилинаётган фикрга муносабатини ифодалайди) гапнинг бошида келганда, ундан кейин, гап ўртасида келганда, ҳар икки томонидан, гап охирида келганда эса ундан олдин вергул қўйилади: *Афсуски, у ҳақиқатнинг юза қатламинигина кўра олди.* (И.Султон) *Ниҳоят, мўлжаллаган жойига етиб келди.* (Ш.Бошбеков) *Жувоннинг тоқати тоқ бўлди, шекилли, думалаётган ўглини ердан юлқиб кўтарди.* (Ў.Ҳошимов). *Офтобни она дейишлари, эҳтимол, шундандир.* (Ў.Ҳошимов) *Ҳали ҳеч ким билмайди, менимча.* (А.Намозов) *Уларнинг фикрича, Акбарнинг шуҳрати ва обрўси давлат манфаатларига хизмат қилади.* (П.Қодиров) *Маълумотларга кўра, ўсмирлар оламидаги жиноятнинг 70 фоизи айнан шу бадмастлик оқибати экан.* (Т.Малик) *Мавлоно*

Маждиддиннинг айтишига кўра, хазинада атиги икки туман ҳам пул қолмабдур. (И.Султон) Кўп эмас, бир-икки кун бирга улфатчилик қилиб, ўз таъбири билан айтганда, “жиннилик” қилиб кетади. (О.Ёқубов)

7. Кириш гаплар (сўзловчининг баён қилинаётган фикрга муносабатини ифодалайди) ҳам асосий гапнинг бошида келганда, ундан кейин, ўртасида келганда, ҳар икки томонидан, охирида келганда эса ундан олдин вергул қўйилади: *Ўйлаб қарасам, пасткашликнинг катта-кичиги бўлмас экан. (С.Аҳмад) Ўзингиз биласиз, нимаки янги гап чиқса, аввал шофёр халқи билади. (С.Аҳмад) Мен сизга айтсам, ўртоқ Эшқувватов, асримизнинг ўзига хос касалликларидан бири ҳам шу... асаб касаллиги бўляпти. (Ш.Холмирзаев). Бамисоли қалам эмас, мен сизга айтсам, овозсиз ўқдай гап бу. (А.Мухтор) Чорва ҳам, ўзингиз биласиз, ҳаминқадар. (С.Аҳмад) Бир парча қоғозга ёзилган жўнгина хат ҳар қандай одамнинг бошига етарди, мен сизга айтсам. (А.Мухтор) Сизни доғда қолдирмайди, ишонаверинг! (У.Утеулиев)*

8. Гапда қани, нима, хўш каби сўзлар гап бўлаклари билан грамматик алоқага киришмаган ҳолда турли модал маъно нозикликларини ифодалашга хизмат қилиб, асосий гапнинг бошида келганда, ундан кейин, ўртасида келганда, ҳар икки томонидан, охирида келганда эса ундан олдин вергул қўйилади: *Қани, Ўлдошали, ошга қаранг. (О.Жоркинбоев) Нима, мен гўдакмидим? (Ш.Холмирзаев) Мен қачон нону туз кўтариб, ёвузларга пешвоз чиққан эканман, қани, айт! (А.Мухтор) Хўш, нима қилиш керак энди? (Ш.Холмирзаев) Суви бир хил, ери бир хил, лекин иккита бараварини топиб бер, қани? (А.Аъзам) Тушундим, хўш? (Т.Мурод)*

Баъзан мазкур сўзлар ёнма-ён келса, улар ҳам бир-биридан вергул билан ажратилади: *Хуш, қани, бизга қандай хабарлар келтирдингиз?* (Э.Воҳидов) *Қани, хуш, масалан, чойнакнинг қопқозини русча нима дейди?* (А.Қахҳор)

9. Саломлашиш-хайрлашиш, табрик, миннатдорлик, ташаккур, узрхоҳлик, маъқуллаш, рағбатлантириш каби муомала одатларини билдирадиган сўз ва қолиплашган бирикмалар гап бошида келса, ундан кейин, ўртасида келса, ҳар икки томонидан, охирида келганда эса ундан олдин вергул қўйилади: *Салом, Амирқул ака, ҳорманг!* (Ў.Умарбеков) *Хайр, сиз билан кечқурун кўришамиз.* (Т.Малик) *Узр, тажрибасизлик қилибман.* (А.Мелибоев) *Оғайни, тегиб кетган бўлса, узр, кечиринг.* (А.Обиджон) *Раҳмат, дўстлар, бунинг ҳожати йўқ.* (П.Қодиров) *Марҳамат, келинг, ўртоқ Абдураҳмонов!* (Ш.Холмирзаев) *Худога шуқр, қўшнилариим тилло одамлар.* (Т.Малик) *Шуқур, соғ, баъзи ишлар билан бўлиб келолмади.* (А.Қодирий) *Мен эсам, шуқур, юздан ўтдим.* (А.Абдуллаев)

10. Гапда тасдиқ (*ҳа, хўп, майли*) ва инкор (*йўқ*) ни билдирадиган сўзлар алоҳида гап ёки гап бўлаги вазифасида қўлланмаган ва бошқа гап бўлаги билан грамматик алоқага киришмаган ҳолларда улар вергул билан ажратилади: *Ҳа, балли, буни фаҳмлаб етибсан.* (Т.Малик) *Хўп, мен шуғулланаман бу билан.* (Ў.Умарбеков) *Майли, яхши ўқиш бўлса бора қолсин.* (Ў.Умарбеков) *Йўқ, у эртага учрашувга бормаиди.* (О.Ёқубов) *Сен-ку, майли, ўзимизникисан.* (У.Ҳамдам)

Тасдиқ билдирувчи сўзлар ёнма-ён қўлланганда, улар вергул билан ажратилади: *Ҳа, майли, бир пиёла чой ичсак ичибмиз-*

да. (У.Ҳамдам) *Хун, майли, агар Отани сизнинг маконингизга олиб борсам, яхши кута оласизми?* (О.Ёқубов)

11. Гапда такрорланган сўзлар орасига вергул қўйилади:
Қани, қани, меҳмонларнинг қўлига сув қуйворинглар. (А.Обиджон)
Келиб, мана, Фарҳоднинг уйқусини бузишибди, узр, узр. (Э.Аъзам)
Раҳмат, раҳмат, ўзлари кўраверсинлар. (Э.Аъзам) *Ҳозир, ҳозир мўйқаламни оламану... мана бундай қилиб...* (О.Жоркинбоев) *Бас, бас! Буёгини эшитинг, она.* (Ш.Холмирзаев) *Йўқ, йўқ, сиз мени жентльменлик ёшидан ўтган деб ўйламанг.* (П.Қодиров)

12. Муайян иккинчи даражали бўлакни мазмун ва мантик жиҳатидан одатдагига қараганда кучли, таъсирли, эмоционал қилиб бериш, унинг маъносини изоҳлаш, аниқлаштириш мақсади билан мазкур бўлак гапда ажратилади ва бундай ажратилган бўлақларнинг ҳар икки томонига одатда вергул қўйилади (баъзан ифода мақсадига мувофиқ тире ҳам қўлланади, бу ҳақда куйроқда айтилади): *Энахоннинг онаси, ўзи пакана ва унинг устига букчайган кампир, ўйин қилган бўлиб, ҳаммани кулдирди.* (Чўлпон) *Онам увушган оёқларини уқалаганча орқага, бола йиғлаётган томонга, қараб кетди.* (Ў.Ҳошимов) *Қаердадир, яқин жойда, дарё шовуллайди.* (Ў.Ҳошимов) *Ҳалиги йигит, қўлида тугуни бор эди-ку, сартарош, эртага таътилга чиқар экан.* (А.Ғуломов) *Насиҳатимни, отангнинг сўзини, эсингда тут.* (А.Ғуломов) *Кечқурун, ётар пайтда, кампир икковини ёнига чақириб, ўз фикрини айтди.* (Чўлпон)

13. Гапда *-(и)б* қўшимчаси билан ясалган равишдошлар ўзига тобе бошқа сўзлар билан кенгайиб келганда, улардан кейин вергул қўйилади: *Уни ким кучоқлаб, ким ўпади?* (Чўлпон) *Бинафша узоқдан югуриб келиб, дадасининг бўйнига осилиб олди.*

(Ш.Бошбеков) *Улар сой бўйига чодир тикиб, бир-икки ҳафта туришган эди.* (О.Ёқубов) *Қайси бир йил олис бир қишлоқдан ўгай акаси келиб, уч-тўрт кун қўниб кетган эди.* (Чўлпон) *Сиз, ахир, мен билан бир шапалоқ ерни талашиб, шу тўғрида нари-бери бўлишиб, шу тўфайли шаҳарга келиб қолган эдингиз...* (Чўлпон)

Аммо *-(u)б* қўшимчаси билан ясалган равишдошлар ўзига тобе бошқа сўзлар билан кенгаймаган бўлса, равишдошлар одатдаги равишлар билан бир хил маъновий-грамматик мақомда бўлади ва шунинг учун улардан кейин вергул қўйилмайди: *Қўшни хонада турадиган бир қиз югуриб кирди.* (О.Ёқубов) *Диванда гужанак бўлиб ухлаб ётар эди.* (О.Ёқубов) *Котиба кўзларини тирпиратиб чиқиб кетди.* (А.Намозов)

Бироқ кенгаймаган равишдош билан феъл кесим орасида тўлдирувчи ёки ҳол вазифасидаги сўзлар келганда, шу бўлимнинг 13-бандидаги каби, равишдошдан сўнг вергул қўйилади: *Матлуба бир-бир босиб, орқага қайтди.* (О.Ёқубов) *Кўкламнинг сайроқи қушлари табиат кўринишларини куйламоқдалар, кўм-кўк кўкатлар силкиниб, қушларни олқишламоқдалар.* (Ойбек)

Шунингдек, *-(u)б* қўшимчаси билан ясалган равишдошли қурилмалар тилда идиоматик, фразеологик ибораларга айланиб қолган бўлса, улардан кейин вергул қўйилмайди: *Бугун... енг шимариб ишлаб ўтирсам, қўнғироқ бўлиб қолди.* (А.Мелибоев) *Оғзингга қараб гапир, мен Ватан учун жанг қилиб эдим!* (Т.Мурод) *Аммо кўзингга қараб ишла.* (Т.Мурод) *Зум ўтмай қўлини ювиб чиқди.* (Ў.Ҳошимов)

14. Гапда *-гач* қўшимчаси билан ясалган равишдошлар ўзига тобе бошқа сўзлар билан кенгайиб келганда, улардан кейин

вергул кўйилади: *Бир марта қайси бир тўй бир ҳафтага чўзилиб кетгач, олтинчи куни бизнинг сўфи эшондан сўрамай қочиб келган! (Чўлпон) Сўфининг бақиршидан сўнг бир оз шошиб тургач, улар югурганча уйга кирдилар. (Чўлпон) Ҳеч натижа бўлмагач, уни бўшатишга қарор қилинди. (Т.Содиқова) Майдонга тўртта назоратчи кириб келгач, газетчилар шақирлатиб суратга тушира бошлашди. (Н.Эшонкул)*

15. Гапда *-ган* кўшимчаси билан ясалган ва ўрин-пайт келишигининг кўшимчасини олган сифатдошлар ўзига тобе сўзлар билан кенгайиб келганда, улардан кейин вергул кўйилади: *Отам чўпонлик қилганда, мен кўзи-улоқ боққанман. (Ш.Холмирзаев) Улар дабдурустдан ўринларидан туришганда, тагин хижолат ҳисси эзди мени. (Ш.Холмирзаев) Қосимжон машинада хотинини бир айлантирмоқчи бўлиб турганда, эшик тақиллаб қолди. (С.Аҳмад) Уйин тамом бўлиб, палов дастурхони ёзилганда, ой анча баландга кўтарилган эди. (Чўлпон)*

Аммо гапда *-ган* кўшимчаси билан ясалган ва ўрин-пайт келишиги кўшимчасини олган сифатдошлар ўзига тобе сўзлар билан кенгайиб келмаган бўлса, улардан кейин вергул кўйилмайди: *Кутилмаганда яқингинада Эронга отланган Амир Темур Кўрагондан чопар етганини айтдилар. (М.Али) Кулганда ҳам силкиниб-силкиниб кулади. (С.Аҳмад) Ўн сўм қарз бериб туринг, хотиним келганда беради. (С.Аҳмад) Қариганда гина-кудуратни унутиб, борди-келди қилайлик. (Т.Малик)*

Шунингдек, *-ган* кўшимчаси билан ясалган ва ўрин-пайт келишиги кўшимчасини олган сифатдошли қурилмалар

тилда идиоматик, фразеологик ибораларга айланиб қолган бўлса, улардан кейин вергул қўйилмайди: *Кўпам ҳовлиқаверманглар, келинни келганда кўр, сепини ёйганда кўр.* (С.Аҳмад) *У кун бўйи саройдаги дўкондан чиқмас, уйга қош қорайганда қайтарди.* (Т.Малик) *Ноинсофнинг кеч кирганда ухлашини қаранг!* (Чўлпон) *Бир йилгача маросимларни ўтказаман деб, қоққанда қозигим, осганда хурмачам қолмайди.* (С.Аҳмад)

16. Боғловчисиз боғланган қўшма гап таркибидаги гаплар ўртасида алоҳида мазмуний муносабатлар мавжуд бўлмай, бу гаплар бир пайтда ёки кетма-кет содир бўлган (бўладиган, бўлаётган) воқеа-ҳодисаларни ифодаласа, одатда улар ўртасига вергул қўйилади: *Кўкларнинг сайроқи қушлари табиат кўринишларини куйламоқдалар, кўм-кўк кўкатлар силкиниб, қушларни олқишламоқдалар.* (Ойбек) *Ботирлари канал қазади, шоирлари газал ёзади.* (Ҳ.Олимжон) *Соҳибқироннинг бугдойранг юзи хиёл қорайди, кўзлари катта-катта очилди.* (М.Али) *Аввал улар бизга етиб олишсин, кейин бирга жўнаймиз.* (Х.Тўхтабоев) *Сидиқжон тўхтади, орқасидан кимдир келаётган эди.* (А.Қаҳҳор)

17. Боғланган қўшма гап таркибидаги гаплар ўзаро аммо, лекин, бироқ каби зидловчи боғловчилар билан боғланганда, бу боғловчилардан олдин вергул қўйилади: *Кунлар илиб қолган, аммо ердан ҳали қишнинг заҳри кетмаган.* (Ў.Ҳошимов) *У худди шу шаҳарга келаётган йўловчидай чаққон тушиди, лекин қаерга келганини ҳали билмасди.* (А.Мухтор) *Ҳаво айтарли совуқ эмас, бироқ кучсиз изгирин баданни жунжиктиради.* (Т.Малик) *Ҳаммасини тинглардим, аммо Ўхшашини топмасдим асло.* (Ҳ.Олимжон)

18. Боғланган кўшма гап таркибидаги гаплар ўзаро -у (-ю), -да юкламалари воситасида боғланганда, бу юкламалардан кейин вергул қўйилади: *Мевасини енг-у, богини суриштирманг, жонидан!* (О.Ёқубов) *Термометр ҳамширанинг қўлидан тушиб кетди-ю, бир томчи симоб ялтираб полга думалади.* (С.Аҳмад) *Зум ўтмай қўлини ювиб чиқди-да, меҳмонларни кутиб олиш учун шошилди.* (Ў.Ҳошимов) *Лули йигит Ҳикматиллонинг кафтини чап қўлига олиб, ўнг қўли билан шарақлатиб урди-да, поездга қараб югуриб кетди.* (О.Ёқубов) Бу ҳолат мазкур юкламалардан кейин зидловчи боғловчилар қўлланганда ҳам сакланади: *Бу ҳолат шув этиб ўтиб кетди-ю, лекин кайфиятимни бузди.* (А.Аъзам) *Соқчилар яқинлашаётган қора шарпани кўришиди-ю, аммо ухлаб қолганларини ўзлари ҳам сезишмади.* (Т.Малик)

19. Боғланган кўшма гап таркибидаги гаплар ўзаро такрорланган айирувчи боғловчилар (ё..., ё...; гоҳ..., гоҳ...; дам..., дам... каби) билан боғланганда, такрорланаётган боғловчидан олдин вергул қўйилади: *Ё меҳмон келганини билмайди, ё ўзини билмаганликка солади.* (Н.Жалолиддин) *Дам жаҳлим чиқади, дам кулгим қистайди.* (Ойбек) *Нури гоҳ севиниб, ширин хаёлларга боради, гоҳ бутун вужудини қўрқув босади.* (Ойбек) *Гоҳ катта шаҳарларга бориб қоламан, гоҳ дарёларда сузаман.* (Ў.Ҳошимов)

20. Боғланган кўшма гап таркибидаги гаплар ўзаро такрорланган инкор боғловчиси (на..., на...) билан боғланганда, такрорланаётган боғловчидан олдин вергул қўйилади: *На биронта одамнинг шарпаси кўринди, на бир шитирлаган товуш эшитилди.* (Ў.Умарбеков) *На савдо-сотиқ қилади, на деҳқончиликка уринади, на косиб-ҳунармандлик пешасини тутади.* (Чўлпон)

21. Эргашган кўшма гапларда эргаш гап бош гап билан чунки, негаки, шунинг учун, гўё каби боғловчилар ёки боғловчи воситалар билан боғланса, улардан олдин вергул қўйилади: *Улар менинг айтганимни қилишади, чунки мен оиламизнинг кенжасатойиман. (Э.Аъзам) Ҳозирча шундай деймиз, негаки унинг ўзи шу учрашувни узоқ вақтгача бахтим деб юрди. (Ў.Умарбеков) У Мингбулоққа келганидан хурсанд, шунинг учун хаёллари Мингбулоқдек тиниқ эди. (Ў.Умарбеков) Тамара саҳнада қушдай учади, гўё гўзал товус ўйнаб учади. (Ғ.Ғулом)*

22. Эргаш гап бош гапга *-ки* ёрдамида боғланса, ундан кейин вергул қўйилади: *Одам боласи борки, барҳаётликни орзу қилади. (И.Султон) Бу ҳол шу қадар тез содир бўлдики, Шавкат бирон нима тушунишга ҳам улгурмади. (Ш.Бошбеков) Шуни мамнуният билан таъкидлайманки, менинг касб танлашимга отамнинг дўмбираси сабабчи бўлган. (М.М.Дўст)*

23. Кесими шарт майлидаги феъл (*-са* кўшимчасини олган) билан ифодаланган эргаш гапли кўшма гапларда мазкур кесимдан кейин вергул қўйилади: *Касални яширсанг, иситмаси ошкор қилади. (Мақол) Қаерда аҳиллик бўлса, ўша ерда қут-барака бўлади. ("Тафаккур гулшани") Ким ялқов бўлса, унинг қўлида обод ер ҳам хароб бўлади. (С.Абдулла) Кўзига нима кўринса, шу уни қизиқтира бошлади. (Ойбек) Дунёда қандай яхшилик ва хайриятлик бўлса, ҳаммасини шу биргина қизи учун истар ва орзу қиларди. (Чўлпон)*

24. Тўсиқсиз эргаш гапларнинг кесими (*-са* ҳам шаклида ифодаланган)дан кейин вергул қўйилади: *Шаҳодат хола*

кўнглида қарши бўлса ҳам, эрининг раъйини қайтара олмади. (Ў.Умарбеков) Ярим тунда ётса ҳам, эрталаб тонг отар-отмас уйғонар эди (П.Кодиров) У ўглининг тиришиб ўқиётганини билса ҳам, талабни янада қаттиқроқ қўяверарди. (Т.Малик)

25. Эргаш гап бош гапга деб воситасида боғланса, ундан кейин вергул қўйилади: *Ҳовлидаги супага тўшалган бўйра устига ёйилган туршакларни қуш таламасин деб, қўриқлаб ўтирдим.* (Ў.Ҳошимов) *Ватан учун жангга бор деб, қурол бердим қўлингга.* (Ҳ.Олимжон) *Юбкага мос тушсин деб, йўгон пошнали қора амиркон туфлисини ҳам берди.* (Ў.Умарбеков)

26. Баъзан деб шакли гап таркибида сабабли, туфайли, учун каби ёрдамчи сўзларнинг синоними каби қўлланади, бундай ҳолатларда деб сўзидан кейин ҳам, олдин ҳам вергул қўйилмайди: *Арзимаган ошиқ-маъшуқнинг хати деб бутун почта овора бўлади.* (Ў.Умарбеков). *Юр, сени деб мен ҳам кечикяпман.* (А.Намозов) *Бу дунё деб у дунёни баҳосиз пулга сотдим-ку.* (Чўлпон)

– Нега... Нега ўлдирибди?

– Сизнинг ишингиз деб.

– Менинг ишим? – ҳайрон бўлди Раҳим Саидов.

– Ҳа. И-109 С деб. Улар препаратингизни ё ўғирламоқчи, ё йўқ қилмоқчи бўлишган. Хотинингиз... Мунисхон бош тортган. (Ў.Умарбеков)

27. Баъзан деб шакли гап таркибида сифатида ёрдамчи сўзининг синоними каби қўлланади, бундай ҳолатларда ҳам деб

сўздан кейин ҳам, олдин ҳам вергул қўйилмайди: *Уйга ҳам, хотинига ҳам ўз институтининг, ўз ҳаётининг бир қисми деб қарарди.* (Ў.Умарбеков) *Саид буни совгаларнинг дебочаси деб биларди.* (У.Ҳамдам) *Усенга одам деб қарайди.* (Чўлпон) *Албатта, бу унга Миразим олдида ўзини гуноҳкор деб ҳис этмаслиги учун етарли эмасди.* (У.Ҳамдам)

2. Нуқтали вергул

1. Гапда уюшиқ бўлақлар меъёридан ортиқ кўп бўлганда, уларни муайян бир тарзда гуруҳлаб бериш зарурати туғилади ва айти шу гуруҳларнинг ҳар бири нуқтали вергул билан ажратилади: *Демак, бу дарахт рўдапо бояр чопонларинию хипча камзул, ясама сочларни; қора фрак ва цилиндрлару чарм куртка ва будёновкаларни; шалвираган иштонлару торпоча шимларни кўрган.* (Р.Ҳамзатов)

2. Муайян тасниф таркибидаги тартибни билдирувчи рақамлар (ёки ҳарфлар) ярим кавс билан ажратилган бўлса, улар билан кўрсатилган сўз, сўз бирикмаси ва гаплар охирига (энг сўнггисидан ташқари) нуқтали вергул (баъзан вергул) қўйилади: *Нутқ ҳам тил ва ёзув каби икки хил шаклга эга: а) оғзаки нутқ; б) ёзма нутқ.* (“Ҳозирги ўзбек адабий тили” дарслиги) *Тулиқсиз гаплар бир қанча кўринишда бўлади:*

1) эга айтилмаган бўлади <...>;

2) кесим айтилмаган бўлади <...>;

3) эга ҳам, кесим ҳам айтилмаган бўлади <...>;

4) иккинчи даражали бўлақлар айтилмаган бўлади <...>.

(А.Ғуломов)

3. Боғловчисиз ёки мураккаб қўшма гап таркибидаги гаплар мазмунан сезиларли мустақил бўлиб, бир-бирига мазмунан бевосита яқин бўлмаганда, одатда улар орасига нуқтали вергул қўйилади: *Ҳамиданинг боши оғирлашиб кетди; икки марта секин, оғзини очмасдан эснади. (А.Қаҳҳор) Фақат пашиша гингиллайди, бемор инқиллайди; ҳар замон яқин-йироқдан гадой товуши эшитилади. (А.Қаҳҳор) У отаси сингари баланд бўйли, кенг яғринли; отда кўп юргани учун оёғини кериб ташлайди, овда кўп бўлганидан фикрини қўл ҳаракати билан ҳам тушунтириб гатиради. (Ш.Холмирзаев)*

4. Боғловчисиз ёки мураккаб қўшма гап таркибидаги гаплар бир нечта бўлса, уларнинг мазмунан бир-бирига яқинлари вергул билан ажратилиб, қолган муайян бир ёки бир нечтаси нуқтали вергул билан ажратилади: *Хотин узоқ йиғлади, эрига қаттиқ гапирганига пушаймон бўлди, ўзини қаргади, ўлим тилади; йиғидан толиб, ташқарига чиқди. (А.Қаҳҳор) Унсин кўкрагига ниҳоятда оғир бир нарса билан урилгандай кўнгли озиб тентираб кетди-ю, йиқилмади, лекин оёқ узра туриб ҳушидан кетди; орадан қанча вақт ўтганини билмади, кўзини очиб қараса, жонвор елкасидан тушипти, эмаклар бояги сағананинг орқасига ўтиб кетди. (А.Қаҳҳор) Йигит почасини шимариб олган, иккиси ҳам офтобда пишиб, юзлари бўғриқиб кетган; булоқни топиб бориб, узала тушганча роса сувга тўйишиди, юзларини чайиб, бир-бирларига сув сачратиб ўйнашиди, яйраб кетиб, холи жойда эканликларини унутишиди, шекилли, худди ўз уйларидагидай қий-чув қилишиди. (А.Мухтор)*

5. Боғловчисиз ёки мураккаб қўшма гап таркибидаги гапларда ифодаланган воқеа-ҳодисаларни солиштириш, қиёслаш

мазмунни аниқ ифодаланганда, улар орасига нуқтали вергул қўйилади: *Баъзилар уларнинг жуда-жуда иноқ яшашларини айтишармиш; баъзилар эса аксинча, гап тарқатишарканки, осмондан тушиб, ердан чиққандек кўпайишиб кетган одамларнинг бир-бирларини кўришга кўзлари, отишга ўқлари йўқ.* (Ш.Бўтаев) *Ҳовузни ўраган пастак девор ортидаги тош кўчадан қачон ўтсангиз, чангалзордан қушлар чуғурини эшитасиз; ҳовузнинг у тарафидаги супада эса оқ туги ўнгиб кетган танҳо қабр кўриниб туради.* (Ш.Холмирзаев)

6. Бир қанча гаплар уюшгандай бўлиб, яхлит бир боғловчисиз қўшма гапни ташкил этганда, улар орасига нуқтали вергул қўйилади: *Раззоқ сўфининг совуқ юзлари унинг кўзларидан йироқлашган; насиҳат йўли билан мингларча марта айтилган ва таъкидланган сўзлар унутилган; совуқ сўфиларнинг “ҳаром” деган даъволари синиб, парча-парча бўлган; “номахрамлик” сафсаталари от оёқлари остида янчилган; тўрт деворнинг бутутқун қизи ўзига ўхшаган тутқунлардан бошқа ҳеч бир гувоҳ ва тилчи бўлмаган шу кенг даланинг қулоч етмас бағрида йиллардан бери тугилиб келган аламларини куйга айлантириб, чексиз бўшлиқларга ёйиб юборган эди.* (Чўлпон)

3. Тире

1. От кесим от, сон, олмош, ҳаракат номи, тақлидий сўзлар ёки улар ҳоким бўлган сўз бирикмалари билан ифодаланиб, боғламасиз қўлланганда, эга ва кесим орасига тире қўйилади: *Улуғ устозларим сўзи – қоида.* (И.Мирзо) *Ўғилни уйлантириш – отанинг вазифаси.* (А.Мамарасулов) *Уйқу – умрнинг таноби!* (Чўлпон) *Самарқанд – оламнинг сайқали, кўрки.* (И.Мирзо) *Бу*

– ҳайвонларга хос бўлмаган хислат. (Ҳ.Шайхов) *Дунё гўзали – сен, қадоққўл синглим.* (И.Мирзо) *Икки ўн беи – бир ўттиз.* (Мақол) *Лекин ҳозир бизни қийнаётган бирдан-бир масала – сиз билан бевосита фикр алмашиш методикасини аниқлаш.* (Ҳ.Шайхов) *Оёқ ости – “чилип-чилип”, Зирқирайди эски яралар...* (А.Мухтор) *Шабнам, бу – тунда ой тўккан аччиқ ёш, Ҳовур, бу – қуёшнинг кўксига алам.* (И.Мирзо)

2. Аммо от кесим инкор шаклида (яъни ундан кейин инкор ифодаловчи эмас сўзи келган) бўлса, эга ва кесим орасига тире қўйилмайди: *Ҳар қалай, эр хотиннинг югурдаги эмас.* (А.Мамарасулов) *Салим Каримович ёмон одам эмас.* (О.Ёқубов) *Одам боласи қуён эмас-ку! Йилига ўн-ўн беишадан туғса.* (С.Аҳмад)

3. Агар эга билан от кесим орасида кириш сўз, ундовлар келса, улар орасига тире қўйилмайди: *Раиш, аввало, кучли муҳаббат белгиси.* (Ў.Ҳошимов) *Тантана қаҳрамони, албатта, Баҳром Фаранг.* (М.Хўжаев)

4. Эга билан от кесим орасида ҳам, фақат каби юкламалар келган бўлса, от кесимдан олдин тире қўйилмайди: *Раҳмат ҳам ўқитувчи. Велосипед ҳам транспорт воситаси. Менинг билганим фақат Суннатуллаев.* (Т.Малик)

5. От кесимли гап тилда идиоматик, фразеологик ибораларга айланиб қолган бўлса, эга ва от кесим орасига тире қўйилмайди: *Инсоннинг қўли гул.* (Мақол)

6. Эга кишилиқ олмошлари билан ифодаланганда, одатда от кесимдан олдин тире қўйилмайди: *Сен Лутфийнинг сулим газали.* (А.Орипов) *Сен уруш қатнашчиси.* (Т.Мурод) Аммо

қаршилантириш маъноси вокеланганда, тире қўйилади: *Мен – ўқитувчи, сен – талаба.*

7. От кесим (ёки эга) сўроқ олмошлари билан ёки юкламали сўзлар билан ифодаланганда, эга ва от кесим орасига тире қўйилмайди: *Дўстинг ким? Дўстинг нечта? Тўй қачон? Ораларингда чаққон ва билагон Ботирми? Сув сенинг шахсий мулкингми? (Э.Аъзам)*

8. От кесим сифат, равиш, тартиб сон ёки эгалик олмоши билан ифодаланганда, эга ва кесим орасига тире қўйилмайди: *Далалар кўм-кўк. Ҳаво тоза, мусаффо, зангор. (Э.Воҳидов) Иссиғи баланд, алаҳсирайди. (Т.Малик) Аммо Мирёқуб аканинг юриши кўп! (Чўлпон) Ўша амал сеники, хижолат тортма. (А.Намозов) Мана шу уй-жой туриш-турмиши билан сеники. (Т.Мурод) Эти сизники, суюғи меники, деб уйига ташлаб келаман. (С.Аҳмад) Менинг ўғлим ҳаммиша биринчи... (Т.Мурод)*

9. Макон, замон ва миқдор чегаралари (“...дан ...гача”)ни кўрсатувчи сўзлар орасига тире қўйилади: *Андижон – Ўш йўлини қуюқ туман босган. (С.Аҳмад) XII – XVI асрларда бу шаҳар Ясси деб юритилган. (Н.Каримов) Ёш Миртемирнинг эски мактабда ўқиган даври 1914 – 1915 йилларга тўғри келади. (Н.Каримов)*

10. Гапда уюшиқ бўлақлардан кейин келган умумлаштирувчи сўздан олдин тире қўйилади: *Ёзувчининг шахсига, қанақа асарлар ёзаётганига, қандай ёзишига, ҳатто кечаси ё кундузи ёзишигача – ҳамма-ҳаммасига қизиқадилар. (С.Аҳмад) Овозидаги бояғи болаларча ҳайрат, уйқусиз кўзларида порлаган қувонч, батареяларни силагандаги бўлақча*

меҳр – ҳаммаси бирдан сўниб, овозида, хатти-ҳаракатларида кутилмаган бир ҳорғинлик пайдо бўлди. (О.Ёкубов)

11. Гапда умумлаштирувчи сўздан кейин келган уюшиқ бўлақлар аниқлаштириш, изоҳлаш, илова мазмунига эга бўлса, умумлаштирувчи сўздан кейин икки нуқта эмас, балки тире қўйилиши мумкин: *Оллоҳ таоло бул юлдузларни уч мақсадда – осмонга зийнат, шайтонларга отиладирган тош ҳамда бандаларига йўл кўрсатувчи аломатлар бўлмоғи учун яратди. (Н.Жалолиддин) Айтиб бераверса барчага барин – Омаду жудолик ва ёнганини, Рашик, умид, алами ва афсусларин, Алдагани, қувонганини. (А.Мухтор) Зотан, зиёликка бир қараганингиздаёқ унда узоқ асрлар мобайнидаги мураккаб тараққиёт жараёнида юзага келувчи фикрловчи мавжудотга хос ҳамма сифатлар – ақл, фаросат, баҳодирлик, кўтаринки руҳ, олийжаноблик, юмор ва ҳоказоларни пайқаб олиш сира қийин эмасди. (Х.Шайхов)*

12. Гапда умумлаштирувчи сўздан кейин келган уюшиқ бўлақларни кучли таъкидлаш зарурати мавжуд бўлган ёки улар ажратилган изоҳловчидай қўлланган ҳолларда уюшиқ бўлақлар икки томонидан тире билан ажратилиши мумкин: *Судда жуда кўп нарсалар – терговчиларнинг жинойткорона хатти-ҳаракатларию дастлабки суднинг юзакилиги, тергов ва суднинг протоколидаги қалбакиликлар – аниқ исботлар билан фош қилинди. (Н.Аминов) Иккала ёш – юзлари кулган, кўнгиллари ёзилган – қўлтиқлашиб айвонга бордилар. (Чўлпон)*

13. Гапда аниқлаштириш, изоҳлаш мазмунидаги ажратилган бўлақлардан олдин тире қўйилиши мумкин:

Гангренага – қорасонга айланиб кетса нима бўлади? (С.Аҳмад)
Бу масалани ҳал этиши, чамаси, ҳушиёр, довдюрак, идрокли, ақли
расо, истеъдодли ёшларимиз – келажак авлодлар зиммасига
тушади. (М.Ҳасаний) Алибек энг асосийси – мажжақланган инни
ерга ташлагандан кейин дарҳол тепкилаш кераклигини эсдан
чиқарган экан. (А.Мамарасулов) Халқаро савдо йўли – Буюк ипак
йўли Темур ва теурийлар даврида жуда серқатнов бўлган.
(Б.Аҳмедов) Ташқарида – гулзор томонда эса ола қоронгилик
ҳукм сурарди. (Чўлпон)

14. Ажратилган бўлақларни гапда алоҳида таъкидлаш
зарурати бўлганда, улар ҳар икки томонидан тире билан
ажратилиши мумкин: Той ҳаммадан узоқдан – Беиқўргондан –
ўзига ўхшаш ювош сизирини олдиға солиб келарди. (Ў.Ҳошимов)
Ойим кўп тайинлагани учун биз – болалар – унга тегмасдик.
(Ў.Ҳошимов) Шуҳрат Салимович – менинг собиқ ёрдамчим,
медицина фанлари кандидати, доцент – хонамга кириб келди.
(Ҳ.Шайхов) Шу тонда унинг жуда эҳтиёт билан – ҳеч бир
шарпа чиқармай – босган қадамларининг бўшанг шитирлаши ҳам
ўтирганларга малол келган каби эди. (Чўлпон)

15. Кириш ва киритма бирликлар гапда ҳар икки томонидан
тире билан ажратилиши мумкин: Биттаси – уларнинг каттаси
бўлса керак – ёнидаги шеригига “бешикни йўқот” дегандай ишора
қилди. (Ш.Бошбеков) Чақалоқ – тонгги салқинда совуқ қотганми
ё қорни очганми – бизиллаб йиғларди. (Ш.Бошбеков) Гулмиранинг
онаси – огзи тўла тилла тиш, пакана, семиз аёл – бармоқлари
билан столни асабий чертиб ўтирибди. (Ш.Бошбеков) Абдулҳамид
Сулаймон ўгли – бояги ўн тўққиз яшар йигит – шундай хатти-
ҳаракатга журъат этганди. (Н.Каримов) Мирёқуб – бир жойда

бир нафас ўтиролмайдиган нарса – олти-етти кундан бери мингбоши ёнидан жилмайди. (Чўлпон)

16. Боғловчисиз қўшма гап қисмлари орасида ўхшатиш муносабати ифодаланганда, улар орасига тире қўйилади: *Ҳамал келди – амал келди.* (Мақол) *Қор ёғди – дон ёғди.* (Мақол) *Юлдуз ўчади – Йўқлик дунёсига кўчади.* (А.Мухтор)

17. Боғловчисиз қўшма гап қисмлари орасида савол-жавоб муносабати ифодаланганда, шунингдек, фақат биринчи қисми саволдан иборат бўлганда, улар орасига тире қўйилади: *Атрофда нима кўп – кимё заводлари кўп.* (Ҳ.Шайхов) *Етимлик нима – мендан сўрайвер.* (Ш.Бошбеков) *Хаёлидан не ўйлар ўтди – ёлғиз худога аён.* (Ш.Бошбеков)

18. Боғловчисиз қўшма гап қисмлари орасида зидлаш, қаршилантириш муносабати ифодаланганда, улар орасига тире қўйилади: *Юлдузларни хаёлида ҳар хил рангга бўяб кўрди – юлдузлар ўз рангида хира милтиллаб тураверди.* (А.Мухтор) *Ит ҳуради – карвон ўтади.* (Мақол) *Жисмимиз йўқолур – ўчмас номимиз.* (Ҳ.Олимжон)

19. Боғловчисиз қўшма гап қисмлари орасида шарт муносабати ифодаланганда, улар орасига тире қўйилади: *Бировга айта кўрманг – икковимиз ҳам балога қоламиз.* (С.Аҳмад) *Тўғри бўлинг – бежавотир бўласиз.* (Мақол) *Кўшнинг тинч – сен тинч.* (Мақол) *Одамларни бириктир – ҳар бирининг юрагида бўрон қўзғалади.* (Ойбек)

20. Боғловчисиз қўшма гап қисмлари орасида сабаб-оқибат, асос-хулоса муносабати ифодаланганда, улар орасига тире қўйилади: *Сен борсан – мен учун бу ҳаёт гўзал, Сен борсан – мен учун дилбар коинот.* (А.Орипов) *Энди нима бўлиб шундоқ*

бўлганини айтиб ўтиришга фурсатим йўқ – идорада одамлар кутиб ўтирибди. (А.Қаҳҳор) Уйда қадам босгани жой йўқ – ҳамма ёқ ўйинчоқ. (Ш.Бошбеков) Кейинги кунларда дарё қирғоғини чумчуқ босиб кетди – канал мироблари суви чекиниб, очилиб қолган оролчаларга шоли экишган. (С.Аҳмад) Қарасам, ошхона томондан гуп-гуп этган товуш келяпти – ойим ўғирда толқон қиляпти. (Ў.Ҳошимов) Нариги томонда тарақ-туруқ бошланди – қурувчилар ишга тушдилар. (Н.Жалолиддин)

21. Боғловчисиз кўшма гап қисмлари орасида пайт муносабати ифодаланганда, улар орасига тире қўйилади: *Арава нотинч бўлди – қўшқулоқдаги сут чайқалади, тўкилади.* (А.Қаҳҳор) *Ён тарафдаги салобатли эшик оҳиста очилди – ёрдамчи керакли қозғозларнинг барчасини олиб киради.* (А.Тошматов) *Чала-чулпа у гапирди – мен англадим, чин кўнгилдан мен гапирдим – у англади.* (Чўлпон)

22. Боғловчисиз кўшма гапнинг иккинчи қисми изох, илова характериға эға бўлса, улар орасига тире қўйилади: *Эслади – у севгилисиди Лайли ҳақида гапирганди.* (Н.Жалолиддин) *Унинг саркаш феъли бор эди – бировнинг ўзига бўлган муносабатининг маъносини ойдинлаштирмагунча тинчимасди.* (Н.Жалолиддин)

23. Боғловчисиз кўшма гап таркибидаги иккинчи гапнинг қисми тушиб қолган ҳолларда икки гап вергул билан ажратилиб, иккинчи гапдаги эгадан кейин тире қўйилади: *Тўрғай даштда куйлар, булбул – чаманда.* (И.Мирзо) *Олтин ўтда билинади, одам – меҳнатда.* (Мақол) *Яхшидан от қолади, ёмондан – дод.* (Мақол)

24. Кўчирма гапли кўшма гапларда муаллиф гапидан олдин тире қўйилади. (“Кўчирма гапли кўшма гапларда тиниш белгилари” деб номланган қисмда бу ҳақда батафсил айтилади.)

25. Диалогларнинг репликалари кетма-кет бир қаторда эмас, балки уларнинг ҳар бири алоҳида абзац шаклида янги қатордан берилса, репликалар олдидан тире қўйилади:

– *Жадидинг нимаси? Нима деган гап ўзи?*

– *Мактабини ёптирган вақтингизда айтиб берган эдим-ку.*

– *Эсда қолган дейсанми?*

– *Жадид дегани “янги” дегани бўлса керак. Юрт орасида янгиликни расм қилармишлар... Янги ўқиш, янги мактаб, янги урф-одат, янги кийим – ҳар нарса янги...*

– *Эскича бўлса, кимга зарари тегар экан?*

– *Унисини билмадим... Ишқилиб, жадидларнинг қасди шу эмиш... (Чўлпон)*

4. Икки нукта

1. Муайян фикр-мулоҳаза, ҳукм, илмий таъриф, қоида кабиларни ифодаловчи гаплардан кейин айна фикр-мулоҳаза, ҳукм, таъриф, қоидаларнинг тўғрилигини асослаш учун келтирилган бирдан ортиқ далилий фактларни таъкидлаб кўрсатиш мақсадида икки нукта қўйилади: *У (гап) эга ва кесимдан ёки эга-кесим ва иккинчи даражали бўлақлардан иборат бўлади: Саида кулди. Қаландаровнинг кўзлари олайиб кетди. (А.Қаҳҳор) Тонг. Ҳаво салқин. Юмшоқ шамол майингина эсиб турибди. (А.Ғуломов)*

Баъзан бундай ҳолларда мазкур гаплардан кейин масалан, мисол, далил, чунончи каби сўзлар қўлланиши мумкин, бунда икки

нуқта айна сўзлардан кейин қўйилади: *У (гап) эга ва кесимдан ёки эга-кесим ва иккинчи даражали бўлақлардан иборат бўлади. Масалан: Саида кулди. Қаландаровнинг кўзлари олайиб кетди. (А.Қаҳҳор) Тонг. Ҳаво салқин. Юмшоқ шамол майингина эсиб турибди. (А.Ғуломов)*

2. Таснифлаш қолиплари акс этган гапларда тасниф асосини ифодаловчи гапдан кейин таснифланган birlikларни таъкидлаш учун икки нуқта қўйилади: *Богловчи воситаларсиз бириккан қўшма гап ўз таркибидаги қисмларнинг муносабати жиҳатидан икки хил бўлади: 1) тенг қисмли қўшма гап; 2) тобе қисмли қўшма гап. (М.Асқарова)*

3. Уюшиқ бўлакли гапларда умумлаштирувчи сўз бу бўлақлардан олдин келса, умумлаштирувчи сўздан кейин икки нуқта қўйилади: *Бу сирни фақат уч киши: Абдулла, ўзи ва Самад биларди. (Ў.Умарбеков) Ичкаридагилар: чақалоқнинг ота-онаси, она-акалари, Шавкатнинг иккита шериги ҳам қулаб тушган том тагида қолиб кетди... (Ш.Бошбеков) Қиш бўйи аллақайси гўр остларида жунжиб чиққан қуш зотлари: чумчуқлар, читтақлар, тўрғайлар, саъвалар ва бошқа аллақанча қуш туркумлари ўз тўплари билан вижир-вижир, чугур-чугур сайраб куладирлар. (А.Қодирий)*

4. Баъзан уюшиқ бўлақларни алоҳида таъкидлаш мақсади билан улар гапдан ташқарига чиқарилади, бундай ҳолларда бевосита умумлаштирувчи сўздан кейин эмас, балки асосий гапдан кейин икки нуқта қўйилади: *Лекин ундан қимматли нарсалар ҳам бор: обрў, виждон, ақл, маданият. (Ў.Умарбеков) Диван олдидagi уч оёқли столчада талай қоқмевалар турибди:*

қилган ёнгоқ, бир ҳовуч туршак, бир ҳовуч қора кишимш.
(Ш.Холмирзаев) Сизларга фақат шулар керак: ейиш, ичиш,
иниш, пул... (Ш.Холмирзаев) Абдулла кўприкка етганда,
Гулчеҳранинг эшигидан икки кишининг ҳовлиқиб чиққанини кўрди:
биттаси Самад, биттаси эса Гулчеҳра эди. (Ў.Умарбеков) Эркак
ининг бари бир хил: Америкада ҳам, ўша Афғонда ҳам!
(Э.Аъзам)

Гапда умумлаштирувчи сўз бўлмаган ҳолларда ҳам
асий гапдан кейин уюшиқ бўлакларни таъкидлаш учун икки
нкта кўйилади: Мана шу қизил “Жигули” дамиз: хотиним,
қизим. (Ш.Холмирзаев) Чиқиб келдилар қатор: Данте,
аллер ва Байрон, Фирдавсий, Бальзак, Тагор. (Э.Воҳидов) У
иди: отаси, Ҳафиз, Убайдулла ака... яна қандайдир аёллар.
(Ў.Умарбеков)

5. Боғловчисиз қўшма гапда кейинги қисм олдинги
қисмдаги олмош (ёки олмошга вазифадош сўз, гап, одат, нарса,
мон, фикр каби мазмуни тавсифланиши лозим бўлган сўзлар)
дан ифодаланган ёки ифодаланмаган эганинг мазмунини
лаб, аниқлаб келса, олдинги қисмдан кейин икки нукта
кўйилади: Фақат шу эсида: эртаси кунни кўзини очганда, ёнида
биржон йўқ эди. (А.Қаҳҳор) Масалан, қадимдан қолган гап
бор: овчи кийикдан битта отиши керак... (Ш.Холмирзаев) Унинг
лати одати бор эди: биров билан суҳбатлашганда, кўзойнаги
бор-йўқлигидан қатъи назар, худди кўзойнак тагидан қарагандай
лашарди. (Ш.Бошбеков) Милицияга бир нарса қоронги эди: у
годифан тушиб кетганми ё ўзини ташлаганми?! (Ў.Умарбеков)
шмаган ёнгоқнинг битта яхши томони бор: огир бўлади.

(Ў.Ҳошимов) *Ўшанда унинг хаёлига ёмон фикр келди: машина хотинини ёки ўзини босиб кетганда нима бўларди?* (Ў.Умарбеков)

6. Боғловчисиз кўшма гапда кейинги қисм олдинги қисмдаги олмош (ёки олмошга вазифадош сўз) билан ифодаланган кесимнинг мазмунини изоҳлаб, аниқлаб келса, олдинги қисмдан кейин икки нуқта қўйилади: *Бу докторхона тўғрисида Сотиболдиннинг билгани шу: салқин, тинч паркда, дарахтлар ичига қўмилган баланд ва чиройли оқ иморат; шиша қабзали кулранг эшигида қўнғироқ тугмаси бор.* (А.Қахҳор) *Мен олдинга сураётган фикрнинг қисқача мазмуни шу: инсон тугилишидан қобилиятсиз бўлмайди.* (Э.Воҳидов) *Энди гап бундай: бугундан бошлаб сиз оқкеган ҳаром овқатингизни ямамайман.* (Ш.Бошбеков) *Равон йўл битта шу: бу ҳам яхмалак.* (А.Орипов) *Эркак киши ўзи шунақа: бир кун уйда бўлса, ўн кун кўчада.* (Ў.Умарбеков) *Орзум шул: ўчмасин ёнган чирогинг.* (А.Орипов)

7. Боғловчисиз кўшма гапда кейинги қисм олдинги қисмдаги олмош (ёки олмошга вазифадош сўз) билан ифодаланган ёки ифодаланмаган тўлдирувчининг мазмунини изоҳлаб, аниқлаб келса, олдинги қисмдан кейин икки нуқта қўйилади: *Сўнгра мен бир нарсани кўрдим, аниқроғи, ишондим: бизнинг ўзбек болалари яхши уришар экан!* (Ш.Холмирзаев) *Матлуба ўшанда яна бир нарсани кўнглига қаттиқ тугди: ўқиши керак!* (О.Ёқубов) *Муовинимга айтинг: ўрнингизга бошқа бировни тайинласин!* (О.Ёқубов) *Сизни ишонтириб айтаман: қаерда бўлмай, доим сизни ўйлайман.* (Ў.Умарбеков)

8. Боғловчисиз кўшма гапда кейинги қисм сўрок шаклидаги гапдан иборат бўлиб, олдинги қисмдаги ифодаланган

ёки ифодаланмаган тўлдирувчининг мазмунини очишга хизмат қилганда, олдинги қисмдан кейин икки нуқта қўйилади: *Лекин мен бир нарсани ўйлаб қолдим: болангни нима қиласан? (А.Қаҳҳор) Энди сиздан шуни ҳам сўрайин: хўжасига содиқ бир қул, сизнинг таъбирингизча, маънавий бир падар ўз ўзглига ёмонлик соғинарми? (А.Қодирий) Худойимни ўртага қўйиб айтинг: астойдил дўстмисиз? (Чўлпон) Айтаман-у ўйлайман: онанинг ёш-қариси бўладими? (Ў.Ҳошимов) Сиз ҳам ётиги билан гапириб беринг: нимага ташқаридан кирар-қирмас, Зебини сўрадингиз? (Чўлпон) Энди бир бошдан гапириб бер: ким нима деди, нима қилди? (Ш.Бошбеков)*

9. Боғловчисиз қўшма гапда кейинги қисм олдинги қисмда ифодаланган воқеа-ходисанинг сабабини билдирса (икки гап орасига *чунки* боғловчисини қўйиш мумкин бўлса), олдинги қисмдан кейин икки нуқта қўйилади: *Соат 12 да институтда бўлишим керак: дарсим бор. (Ш.Холмирзаев) Ўзингга қийин бўлади: учта боланг бор, қўлингда ҳунаринг йўқ... (А.Қаҳҳор) Пакавира қувониб кетди: икки ман олтин ҳазилакам бойлик эмас, бунга янги бир кема сотиб олиш мумкин! (П.Қодиров) Лекин анча вақт шаҳарда қолиб кетдим: Яккачинорга борадиган биронта ҳам машина йўқ эди. (Ў.Умарбеков) Янглишасиз: мен кўкларга беркинган Ер қизидан хаёлимни олмаймен. (Чўлпон)*

10. Боғловчисиз қўшма гапда олдинги қисм кейинги қисмда ифодаланган воқеа-ходисанинг сабабини билдирса (икки гап орасига *шунинг учун* боғловчи воситасини қўйиш мумкин бўлса), олдинги қисмдан кейин икки нуқта қўйилади: *Омон овчининг ов саргузаштлари кўпларни қизиқтирарди: кўплари*

ҳикоя эшитиши учун келарди. (Ш.Холмирзаев) У ҳалиги юксак қаҳқаҳани эшитгач, унинг маънисини англади: югуриб Зебининг ёнига кирди. (Чўлпон)

11. Боғловчисиз қўшма гапда кейинги қисм олдинги қисмда ифодаланган воқеа-ҳодисанинг натижасини, оқибатини билдирса, олдинги қисмдан кейин икки нуқта қўйилади: *Кейин у ёққа чопдим-бу ёққа чопдим: уч-тўрт қоп цемент топдим.* (Ш.Холмирзаев) *У чидаёлмади: сўричадан туриб келиб, уй дарпардаларидан бирининг таккинасига ўтирди.* (Чўлпон) *Истиқлол йилларида бизда Навоийга муносабат давлат сиёсати даражасига кўтарилди: шоир янгидан қадр топди, шон-шуҳрат шоҳсупасига кўтарилди.* (Э.Очилов)

12. Боғловчисиз қўшма гапда кейинги қисм олдинги қисмдаги олмош (ёки олмошга вазифадош сўз) билан ифодаланган ёки ифодаланмаган аниқловчининг мазмунини изоҳлаб, тўлдириб келса, олдинги қисмдан кейин икки нуқта қўйилади: *Эй Саломхон, бу эшон поччамнинг ўғиллари бир йигит бўлди: ўктамликдаям, суқсурликдаям тенги йўқ.* (М.Мансур) *Шоирлардан доимо талаб: Ўқимоғи керак янги шеър Ва айтмоғи керак янги гап.* (Э.Воҳидов) *Сиздан бугун биргина ўтинч: Ёлғиз қўйинг мени, дўстларим.* (Э.Воҳидов) *Адолатхондан хунук бир хабар келди: у Самарқанддаги мактабни битириб, Тошкентга кетибди.* (А.Қаҳҳор)

13. Қўшма гапнинг олдинги қисмида кўрмоқ, қарамоқ, диққат қилмоқ, эшитмоқ, билмоқ, тушунмоқ, сезмоқ, эсламоқ каби феъллар қўлланиб, кейинги қисмда келадиган муайян

факт баёни ёки муайян тавсифга семантик ишора қилиб турса, ҳар икки қисм орасига икки нуқта қўйилади: *Эртасига кўрдим: ишком бошида ёлғиз бир туп шафтоли қийғос гуллаб чиқибди. (М.Мансур) Аввал ёш хотиннинг кўзларига қаради: ҳоргинлиги, уйқусираганлиги очиқ кўриниб турарди. (Чўлпон) Диққат қилдим: кўнглида ажиб бир олов ёна бошлаганга ўхшайди. (Чўлпон) Рангидан сезган эдим: маишатининг мазаси йўқ. (Ш.Холмирзаев) Ўзим ҳам билган эдим: катта омбурга чап бериб бўлмайдди. (А.Қаҳҳор) Муҳаммад Чуроға додхоҳ эслади: беш йил аввал Самарқандда Боғи Биҳишт меҳмонхонасида ҳам худди шундай воқеа юз берганди. (М.Али) Булар дарвозадан чиқиб, муюлишига етганда у ёқдан Ўлмасжон кўринди: чарчаган отини ҳоргин-ҳоргин қамчилаб, аста-аста судралмоқда эди. (Чўлпон)*

14. Қўшма гапнинг кейинги қисми олдинги қисмдаги мазмунни умуман изоҳлаб келса, икки қисм орасига икки нуқта қўйилади: *Мана, мақсадига етди: машҳур Оташқалбнинг севикли Маъшуқаси номини олди. (Э.Аъзам) Даранинг аҳолиси ўз иши билан машғул: ўспиринлар подаларни ҳайдаб чиқиб кетади, эркаклар қўш қўшиб шудгор қилмоқда. (С.Айний) Мусофир мухлис уни дарров таниди: у танитай ким танисин! (Э.Аъзам) Собиқ мактабдошини таниб-танитай, ноқулайроқ бирор гапни қўзғаб қолишидан юраги така-пука бўлиб ўтирган Оқсоқол шоир, ниҳоят, енгил тортиди: шунисига ҳам шуқр! (Э.Аъзам)*

5. Қавс

1. Гап ичида асосий фикрга қўшимча сифатида бериладиган изоҳ, маълумотни ифодаладиган киритма сўз ёки бирикма

кавсга олинади: Уни биринчи марта Тула ака (Т.Хужаев)нинг репетициясида кўрганман. (А.Мелибоев) Гуля Лагутина ичкариги хонада ўзига ўхшашиб кетадиган (ё армани, ё озари) бир аёл билан ачомлашиб-чўлпиллашиб, пичир-пичир қила бошлади. (Э.Аъзам) Бунга каминанинг қулогид ва теварагида кучайган (ботиний ва зоҳирий) шовқин ҳам сабаб бўлди-ёв. (Э.Аъзам) Фарҳоднинг тахминича, кинога бевосита дахлдор бир-иккитасини айтмаса, даврадагиларнинг аксарияти (келиб-кетувчиларини ҳам қўшганда) анчайин санъат атрофида ўралашиб юрадиган, аммо ўзини унча-мунчадан кам санамайдиган омадсизроқ бир тоифа эди. (Э.Аъзам) Борди-ю, ҳушёрлик қилинмаганида, қора бозорга камида 50 минг сўмлик (ўша йилларнинг баҳосида) захри қотил маҳсулот чиқиб кетган бўлар эди. (А.Мелибоев) Жароҳат ўрнига қов (қўйдирилган пахта) қўйди. (Ғ.Ғулом)

2. Гап ичида асосий фикрга қўшимча сифатида бериладиган маълумотни ифодалаган киритма гап қавсга олинади: Ўсар Ҳожарга уйлангач (уйланганигаям йигирма йилдан ошди), ана шу эски уйчага тақаб бир даҳлиз ва бир меҳмонхона-ётоқдан иборат бошпани қуриб олган эди. (Ш.Холмирзаев) Ота ишонган одамлар (улар орасида Саркор ҳам бор) қувгунга тушмаса ҳали! (О.Ёқубов) Матлуба индамай парк дарвозасига томон йўналди. Самигжон паркдан чиқиши биланоқ беш панжасини кўрсатиб (бу унинг “беш сўм бераман” дегани эди), дуч келган биринчи машинани тўхтатди. (О.Ёқубов) Яна эшитганим (буни менга қишлоғимиздаги бир майхўр шинаванда аста қулогимга шитшиб қўйган) жин, алвасти ароқ ичган одамдан сал нари юрар экан. (А.Мелибоев)

3. Бошқа тилдаги гапнинг ёки бошқа тилдаги муайян бўлакнинг таржимаси қавсга олинади: *Ok. Continue the fly* (“Яхши. Учишда давом этинг”). (И.Султон) *Yes, sir* (Хун бўлади, сэр). (И.Султон) *Менинг биринчи мақолаларим қирғиз тилида чиқадиган “Эмгек данқи” (“Меҳнат шуҳрати”) номли туман газетасида босилган.* (А.Мелибоев)

4. Гап ичида асосий фикрга муаллифнинг субъектив муносабатини ифодаладиган кириш сўз ёки бирикма қавсга олинади: *Муқаддас эса (ажабо!) гўё ҳеч нарсани сезмас, у нимагадир севиниб, ҳадеб кулар... эди.* (О.Ёқубов) *Биров ўқ бориб унинг қўлига теккан деса, бошқа биров (Астаъфуруллоҳ!) нақд оғзига теккан дейди.* (Э.Аъзам) *Менга битилган хатни икки кун (икки кун-а!) сақлаб юрибсиз, ўша икки кун мобайнида хаёлан икки юз минг кўчага кириб чиққанганимни тасаввур қиласизми?* (Х.Дўстмуҳаммад) *Туйқус ён томондан қўлларида чўқмор (ҳа, ҳа, ростакам чўқмор!), коржсома кийган икки барзанги саҳнага кириб келди.* (Э.Аъзам)

5. Гап ичида асосий фикрга муаллифнинг субъектив муносабатини ифодаладиган кириш гап қавсга олинади: *Кўнгил қўйганлари бошқа эди, бошқалар эди. Уни биз биламиз (Билмайлар кетайлик, илойим!).* (Э.Аъзам) *Сизнинг хаёлларингизни остин-устин қилган ўзимдаги фазилатларни (Ростдан ҳам, борми улар?) топиб, ардоқлаб яшайман.* (Х.Дўстмуҳаммад) *Бойлар бўлса на фуқарони бир чақага олади (буниси-ку майли-я), на мингбошини (мана мунисига чидаб бўлмайди!). Очиқдан-очиқ сўқади, ҳақорат қилади...* (Чўлпон)

6. Саҳна асарлари матнидаги турли изох, ремаркалар қавс ичида берилади: *СОҲИБҚИРОН. Йўқ! Бари Оллоҳдан. Яратган эгамнинг хоҳиши шул эркан. Ўз жаннатидан жой ато қилгай! (Қалқонбекка). Дафн тараддудини кўринглар! (Юзига фотиҳа тортади. Сарагулни ўрнидан турғизади). Сен қачон келдинг бу масканга? (О.Ёқубов) ОЛИМЖОН (Аломатга қараб туриб). Ие, бу ўчиб қопти-ку... (Роботнинг елкасидаги блокни кавлаштира бошлайди.)* (Ш.Бошбеков)

6. Қўштирнок

1. Ҳар бири алоҳида абзац кўринишида янги катордан эмас, балки кетма-кет бир каторда берилган диалог репликалари шаклидаги кўчирма гап кўштирнокқа олинади. (“Кўчирма гапли кўшма гапларда тиниш белгилари” деб номланган қисмда бу ҳақда батафсил айтилади.)

2. Турли манбалардан олинган иқтибослар кўштирнок ичида берилади: *Навоий умрининг охирларида яратган “Маҳбубул-қулуб” асарида ёзади: “Яхши-ямоннинг феълени билибмен ва ямону яхши хислатларин тажриба қилибмен”. (Н.Комилов) “Одами эрсанг, демагил одами Ониким, йўқ халқ гамидин гами”. (Алишер Навоий) Чўлпон шундай деб ҳайқирган эди: “...Кишан кийма, Бўйин эгма Ки, сен ҳам ҳур тугилгонсен!” Юнонларнинг Лукиан деган ёзувчиси ўтган. Эрамиздан аввал. Унинг “Ватан шаънига” деган асари бор. Ундаги биринчи жумла шундай экан: “Ўз она-отасини севмаган фарзанд ўзга ота-оналарни ҳурмат қила билмайди. Ва ўз ватанини севмаган киши ўзгалар ватанини ҳурмат қила олмайди!”* (Ш.Холмирзаев)

3. Ички нутқ шаклидаги бирликлар (ўй-хаёл, мулоҳаза, тасаввур каби) қўштирноққа олинади: *Шавкат секин ойнаси дарз кетган суратга термулиб қарар экан, хаёлидан уйбу ўйлар ўтди: “Қийналиб кетдим, Сурайё... Сен бўлганингда, бу кўргуликлар йўқ эди... Ўзинг ҳаммасини эплардинг...”* (Ш.Бошбеков)

4. Гапда одатдаги маъносидан бошқа маънода қўлланган, шунингдек, эски, янги ёки чет сўзлар қўштирноққа олиб берилади: *Бориб-бориб йирикроқ “иш” га ўтди – одамларнинг уй-жойи, мол-ҳолини ўғирлайдиган бўлди.* (Ш.Бошбеков) *Шундагина Шавкат “ўтлаб” кетаётганини англаб қолди.* (Ш.Бошбеков) *Бу турқи совуқнинг шўрлик Отага “меҳри” тушган экан, уни тинч қўймади.* (О.Ёкубов) *(Маладес, Шайх! Орангутан бун кет-е!)* *Бундай “мақтовлар” Шайхни баттар жазавага солади.* (Ў.Ҳошимов) *Кўп ўзингдан кетаверма, аданг “шишка” бўлса ўзига!* (Ш.Бошбеков). *У келганимиздан бери аллақандай лугатни ёнидан қўймайди, бироқ овқат маҳали бор билими эсидан чиқиб кетадими, нуқул “фиш” (балиқ), “чикен” (қовурма жўжа гўшти), “ти” (чай) ёки “биа” (пиво) дейди.* (Э.Аъзам)

5. Турли асарларнинг, шунингдек, китоб, газета, журналларнинг номлари, сарлавҳалар алоҳида олинганда эмас, балки матнда қўлланганда, қўштирноққа олинади: *А.Қодирийнинг “Ўтган кунлар” романини ўқидим; Ў.Ҳошимовнинг “Дунёнинг ишлари” қиссаси; А.Ориповнинг “Ўзбекистон” шеъри; “Мафтунингман” бадиий фильми; “Ҳозирги ўзбек адабий тили” дарслиги; “Меҳнат кодекси” китоби; “Халқ сўзи” газетаси; “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетаси; “Шарқ юлдузи” журнали; “Ўзбек тили ва адабиёти” журнали каби.*

6. Муассаса, ташкилот, корхона ва шу кабиларнинг шартли номлари қўштирноққа олинади: “*Ўқитувчи*” наشريёти, “*Фан*” наشريёти, “*Жаҳон*” ахборот агентлиги, “*Оила*” илмий-амалий маркази, “*Тасвирий ойина*” ижодий уюшмаси, “*Олтин мерос*” халқаро хайрия жамғармаси каби.

7. Ўзбекистон Республикаси ордени ва медалларининг номи қўштирноққа олинади: “*Мустақиллик*” ордени, “*Буюк хизматлари учун*” ордени, “*Эл-юрт ҳурмати*” ордени, “*Созлом авлод учун*” ордени, “*Олтин юлдуз*” медали, “*Жасорат*” медали, “*Шуҳрат*” медали каби.

Аммо буюк шахслар номи билан аталган ордени номлари қўштирноққа олинмайди: *Амир Темури ордени, Жалолиддин Мангуберди ордени* каби.

8. Турли маҳсулотларнинг шартли номлари қўштирноққа олинади: “*Қорақум*” конфети, “*Пахта*” торти, “*Самарқанд*” музлаткичи, “*Нексия*” автомашинаси каби.

Кўчирма гапли қўшма гапларда тиниш белгиларининг қўлланиши

1. Кўчирма гаплар алоҳида абзац кўринишида янги қатордан эмас, балки кетма-кет бир қаторда берилган бўлса, қўштирноққа олинади: *Мунинг устига яна таъна ҳам қилиб қўйди: “Ким оларди энди у кампирни?”* (Чўлпон) Аммо агар кўчирма гап алоҳида абзац кўринишида янги қатордан берилган бўлса, қўштирноққа олинмайди ва унинг бошланиши олдидан тире қўйилади:

Шунда кекса олим деди:

– *Ўғлингизнинг дунёда тенги бўлмайди.* (Ў.Умарбеков)

Бирдан у қаддини ростлади ва ўчоқ бошига қараб бақирди:

– Ойи! Отини нима қўямиз? (Ў.Умарбеков)

Эшикка етганда Обид ака:

– Тешавой! – деб чақирди. (Ў.Умарбеков)

2. Агар кўчирма гап муаллиф гапидан кейин келса, муаллиф гапидан сўнг икки нуқта қўйилади ва кўчирма гап бош ҳарф билан бошланади; кўчирма гап дарак мазмунида бўлса, нуқта қўштирноқдан ташқарида, сўроқ мазмунида ёки эмоционалликка эга бўлганда эса сўроқ ёки ундов белгиси, шунингдек, кўпнуқта ёпилувчи қўштирноқдан олдин қўйилади: *Барча деди баробар: “Она тилим ўлмайди”. (Э.Воҳидов) Отаси гапидан маъқуллади: “Тентираб юрма бегона юртларда! Келавер, очингдан ўлсанг, мен кафил”. (Ў.Ҳошимов) Мансурнинг оғзидан ногоҳ чиқиб кетди: “Жўра, бир ўтириш қилсам, нима дейсиз?” (Ш.Холмирзаев) Шаҳобиддин гап қотди: “Отаси сотармикан бу ҳурлиқони ё сандиққа қамаб, нархини ошириб ўтираверармикан?” (А.Ибодинов) Салимунинг қўлидан юлқиниб, уйга чопди, зум ўтмай отасидан қолган қўштиғни кўтариб чиқиб, Полвонга ўқталди: “Кет, бўлмасам, отаман!” Маҳфират милтиққа кўкрагини тутди: “Аввал мени отасан!..” (М.М.Дўст) Дам ўтмай кўчада онанинг фигони эшитилди: “Менинг болам ўғри эмас, нега уни қийнайсизлар. Унинг жигари касал...” (Т.Малик)*

3. Кўчирма гап муаллиф гапидан олдин келса, муаллиф гапидан олдин тире қўйилади; кўчирма гап дарак мазмунида бўлса, қўштирноқдан кейин вергул қўйилади, сўроқ мазмунида ёки эмоционалликка эга бўлганда эса сўроқ ёки ундов белгиси, шунингдек, кўпнуқта ёпилувчи қўштирноқдан олдин қўйилади, муаллиф гапи эса кичик ҳарф билан бошланади: *“Тушунсангизчи, ая, ўз ҳолимга қўйинг, ёш бола эмасман”, – деди. (Ў.Ҳошимов)*

“Сизга бир оғиз гапим бор эди”, – дедим. (Ш.Холмирзаев) “Кимсан ўзинг?” – дедим жаҳлим чиқиб. (Э.Аъзам) “Ҳой, шу кунингдан ўлганинг яхшимасми?” – деб бақирдим. (Ш.Холмирзаев) “Ўзинг паноҳингда асра, Худо!” – дейди Муяссар хаёлан. (Ў.Ҳошимов)

4. Муаллиф гапи кўчирма гапнинг ичида келганда, муаллиф гапи икки томонидан тире билан ажратилади; бўлакланган кўчирма гап қисмларининг ҳар бири эмас, балки яхлит кўчирма гап кўштирноққа олинади, яъни ичида муаллиф гапи мавжуд бўлган кўчирма гапнинг бошида кўштирноқ очилиб, унинг охирида ёпилади; бўлакланган кўчирма гапнинг биринчи қисми бўлаклангунга қадар вергул, нуктали вергул, икки нукта, тире каби тиниш белгиларини тақозо этган ёки ҳеч қандай тиниш белгисини тақозо этмаган бўлса, кўчирма гапнинг айна узилган жойида вергул қўйилади ва муаллиф гапидан кейин ҳам вергул қўйилиб, муаллиф гапи, шунингдек, кўчирма гапнинг иккинчи қисми кичик ҳарф билан бошланади: *“Ким астойдил ҳаракат қилса, – дейди кексалар, – ўша ҳар қандай мақсадига эришади”*. (Газета) *“Шуни ҳам айтиб қўяй, – сўзида давом этди Иброҳимов, – ҳозирги замонда хотин бахтини эрдан кутмайди”*. (А.Қаҳҳор) *“Лекин қобилият кейин ҳам юзага чиқиши мумкин, – деб ўзича тўнғиллади Зокир Ўрин ниҳоят. – Буям талантдай гап”*. (Ш.Холмирзаев) *“Талабалар, – дейди устозлар, – ўз устларида мунтазам ишламоқлари лозим”*. (Газета)

5. Агар бўлакланган кўчирма гапнинг биринчи қисми бўлаклангунга қадар нуктани тақозо этган бўлса, кўчирма гапнинг айна узилган жойида вергул қўйилади ва муаллиф гапи кичик ҳарф билан бошланиб, ундан кейин нукта қўйилади; кўчирма гапнинг иккинчи қисми бош ҳарф билан бошланади: *“Ма, – деди машинанинг қия очиқ эшигидан узатиб. – Гуландомниям оғзи тегсин”*. (Ў.Ҳошимов) *“Уч йилдан бери*

шу гапни кутар эдим сиздан, – деди Омон ийманиб. – Қилинг. Бир ёнини ўзим кўтараман...”. “Йўқ, ҳаммаси ўзимдан, – кесиб таъкидлади Мансур. – Армоним шу эди, жўра”. (Ш.Холмирзаев) “Камбагалнинг эккани унмайди, боласи кўпаяди ўзи, – деб ўйлади Шоикром ижирганиб. – Шу кунимдан кўра урушга бориб, ўлиб кета қолганим яхшийди”. (Ў.Ҳошимов)

6. Агар бўлакланган кўчирма гапнинг биринчи қисми бўлаклангунга қадар сўроқ ёки ундов белгисини тақозо этган бўлса, кўчирма гапнинг айна узилган жойида сўроқ ёки ундов белгиси қўйилади ва муаллиф гапи кичик ҳарф билан бошланиб, ундан кейин нуқта қўйилади; кўчирма гапнинг иккинчи қисми бош ҳарф билан бошланади: “Наҳотки, Султонмурод акам? – дейман. – Ўзи қолиб, шерик бошлаб кептими энди?.. Бўлакдир-э, ўлибдимми?!” (М.Мансур) “Тавба! – дейман. – Бу қанақаси бўлди!” (Ш.Холмирзаев) “Менга деса, отиб юбормайдимми?! – деб ўйлади у айвон лабига чўққайиб ўтирганича усти ёпиқ симни очиқ симга илдам уларкан. – Ҳарна битта ҳаромхўрни ўлдирганим”. (Ў.Ҳошимов)

7. Кўчирма гап муаллиф гапининг ичида келганда, у бош ҳарф билан бошланиб, қўштирноққа олинади ва унинг олдидан икки нуқта қўйилади; кўчирма гапдан кейин унинг мазмунига мувофиқ вергул (ёпилувчи қўштирноқдан кейин) ёки сўроқ, ёки ундов, ёки кўпнуқта (ёпилувчи қўштирноқдан олдин) қўйилади, бу белгилардан кейин эса тире қўйилади: Кампирни уйғотиб: “Тур, кароматингни кўрсат”, – дедим. (Ойбек) Бунга қарши ўжар чўлоқ: “Аввал қуда қилиб, кейинча ўзим ҳам шаҳарга кўчмоқчиман”, – деб жавоб берди. (Чўлпон) Меҳмонларга: “Зерикмадингизларми?” – деб, супанинг бир четига ўтирди. (Ойбек) Тўн кийиб, белбоғ боғлаган болакайлар кўзидан дув-дув

ёш оқиб: “Бувижоним, бувижоним!” – деб чириллашар эди. (Ў.Ҳошимов) Она эса: “Болам, қишлоғимиз, одамларимиз яна ҳам яхши бўлиб кетди, мана, келсанг кўрарсан...” – дерди. (С.Аҳмад) Қизалоқ: “Отам сизни йўқлаётувди. Зерикканлар...” – деди. (Ш.Холмирзаев)

8. Кўчирма гап мазмунан муаллифнинг ўй-хаёли, ички кечинмаси, ички фикр-мулоҳазаси кабиларга дахлдор бўлиб, бевосита талаффуз қилинган нутқ мақомида бўлмаса, яъни муаллиф гапининг синтактик асосини ...деб ўйлади, ...деб хаёл қилди, ...деб фикр-мулоҳаза қилди, ...дея хавотир олди, ...дея қўрқувга тушиди каби, шунингдек, ...деган фикрдаман, ...деган гап, ...дегандай бўлди, ...дегандай ишора қилди каби сўз шакллари ташкил этган бўлса, кўчирма гап кучсизланган, ундаги воқеани номлаш даражаси эса кучайган бўлади, шунинг учун мазкур “кўчирма гап” қўштирноққа олинадиди, ундан кейин ёки олдин эса ҳеч қандай тиниш белгиси ишлатилмайди; фақат агар “кўчирма гап” эмоционалликка ёки сўроқ мазмунига эга бўлса, ёпилувчи қўштирноқдан олдин ундов ёки сўроқ белгиси қўйилади: “Наҳотки, бирга ўқисак, яхши қиз экан” деб ўйларди. (Ў.Умарбеков) “Яна феъли айнибди чолнинг!” деб ўйлади кампир. (Чўлпон) Ҳозир, бирпас нафасни ростлаб олай, кейин “Ё тиригим!” деб кўтарамиз-у, кетаверамиз. (Ш.Бошбеков) “Йўқ, гаплашиши қийин бўлса керак” деб ўйлайман. (Ў.Умарбеков) “Уйда хотиним бор, қизим бор, улар нима ейди?” деб ўйламайди. (Чўлпон) “Бу жойда ўзга мақсад бўлиши мумкин эмас!” деб ўйларди у. (Чўлпон) “Бу кетишда, қизим шўрлик, тўйга етармикан, йўқмикан?” деган хаёллар онанинг бағрини тилардилар. (Чўлпон) “Таши ялтироқ, ичи қалтироқ” деган гап бор. (Чўлпон) Зуннун “Йўқ, йўқ” деган маънода қўлини чайтиди. (Чўлпон) Низом қайиқни сокин

қўлтиққа буриб келиб тўхтатганда, Ҳамидага маъюс термулиб,
“Яна қачон кўришамиз?” дегандек қаради. (П.Қодиров) “Мен
қўйиб юбордим, сиз ҳам қўйиб юборинг” деган ишорани билдирди.
(Т.Мурод) Улуғбек “Жим!” дегандай ўнг қўлини сал кўтариб
қўйиб, Абдулваҳобга тикилди. (Т.Малик) Йигитлар “Ким жавоб
беради?” дегандек бир-бирларига қараб олишди. (Т.Малик)
“Сендан ёзувчи чиқади-ёв” деган мақтовдан талтайиб, олдадаги
қозоғза баттар ёпишади. (Э.Аъзам)

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Абдалиева Г.Р. Основы русской пунктуации. – Нукус, 2006.
2. Абдурахмонов Ф. Пунктуация ўқитиш методикаси. – Тошкент: Ўқитувчи, 1968.
3. Алимухаммедов Р. Қадимги туркий битикларда пунктуация ва матнни англаш учун ишлатилган ишоралар ҳақида // Хорижий филология. 1-сон. Тошкент, 2016. – Б. 49–53.
4. Bahriddinova V. Zamonaviy o'zbek punktuatsiyasi asoslari. – Toshkent: Akademnashr, 2015. – 65 b.
5. Валгина Н.С. Русская пунктуация: принципы и назначение. – М., 1979.
6. Валгина Н.С. Актуальные проблемы современной русской пунктуации. – М., 2004.
7. Jamolxonov N. Hozirgi o'zbek adabiy tili. – Toshkent: O'zME, 2013.
8. Йўлдошев М. Бадиий матн лингвопоэтикаси. – Тошкент, 2019.
9. Назаров К. Ўзбек тили пунктуацияси. – Тошкент: Ўқитувчи, 1976.
10. Назаров К. Тиниш белгилари ва ёзма нутқ. – Тошкент: Фан, 1974.
11. Назаров К., Эгамбердиев Б. Ўзбек тили ишора-имло коидалари (Пунктуация). – Тошкент: Ўқитувчи, 1996.

12. Содиков Қ. Уйғур ёзуви тарихи (Манбашунослик ва китобат тарихи масалалари) – Тошкент: Маънавият, 1997.
13. Fitrat A. O‘zbek tili qoidalari to‘g‘rusida bir tajriba. 1-kitob: Sarf. 2-kitob: Nahf // Tanlangan asarlar. Nashrga tayyorlovchi va izohlar muallifi H. Boltaboyev. – Toshkent, 2009. – 336 b.
14. Содиков Қ. Эски туркий битиклар. – Тошкент, 2009.
15. Эрматов И. Ўзбек тилшунослик терминларининг шаклланиши ва тараққиёти: Филол. фан. б. ф. д-ри. (PhD) дисс. – Тошкент, 2019.
16. Шоабдурахмонов Ш. Пунктуация асослари. – Тошкент, 1953.
17. Шоабдурахмонов Ш. Ўзбек тилида пунктуация. – Тошкент, 1955.
18. Ғозиев Ҳ. Ўзбек пунктуациясининг тарихий тараққиёти. – Тошкент: Фан, 1979.

MUNDARIJA

Me'yor tilning yashash shaklidir.....	3
Punktuatsiyaning maqsadi va nazariy asoslari.....	5
O'zbek punktuatsiyasi tarixi.....	13
O'zbek punktuatsiyasi asoslari.....	23
O'zbek punktuatsiyasi tamoyillari.....	27
Punktuatsiyaning boshqa sohalar bilan munosabati.....	32
O'zbek tilida tinish belgilarining tasnifi.....	43
Tinish belgilarining takror va qator ishlatilishi.....	47
Punktuatsiya – fikrni yozma mukammal ifodalash vositasi.....	62
O'zbek tili punktuatsiyasining asosiy qoidalari.....	64
Foydalanilgan adabiyotlar.....	109

МУНДАРИЖА

Меъёр тилнинг яшаш шаклидир.....	113
Пунктуациянинг мақсади ва назарий асослари.....	115
Ўзбек пунктуацияси тарихи.....	123
Ўзбек пунктуацияси асослари.....	135
Ўзбек пунктуацияси тамойиллари.....	139
Пунктуациянинг бошқа соҳалар билан муносабати.....	144
Ўзбек тилида тиниш белгиларининг таснифи.....	156
Тиниш белгиларининг такрор ва қатор ишлатилиши.....	161
Пунктуация – фикрни ёзма мукамал ифодалаш воситаси....	177
Ўзбек тили пунктуациясининг асосий қоидалари.....	180
Фойдаланилган адабиётлар.....	228

DAVLAT TILINI RIVOJLANTIRISH
DEPARTAMENTI

